

INSTITUT PRO KRIMINOLOGII A SOCIÁLNÍ PREVENCI

SLOVENSKÝ TRESTNÍ ŘÁD

Překlad: Artlingua

Tento text nemá charakter oficiálního překladu, neprošel jazykovou korekturou a je určen pouze pro studijní účely

Neprodejné

Praha 2006

ISBN 80-7338-056-0

© Institut pro kriminologii a sociální prevenci, 2006
www.kriminologie.cz

Předmluva

Od 1. ledna 2006 nabyly účinnosti nové slovenské trestní kodexy, které zrušily a nahradily dosavadní kodexy z roku 1961 ve znění pozdějších předpisů. Jde o nový trestní zákon č. 300/2005 Z.z. ze dne 20. 5. 2005 a nový trestní řád č. 301/2005 Z.z. ze dne 24. 5. 2005. Oba tyto kodexy představují zásadní reformu trestního práva na Slovensku. Je tomu tak i proto, že dosud platné kodexy, tj. trestní zákon č. 140/1961 Sb. a trestní řád č. 141/1961 Sb., neprošly ve Slovenské republice tak početnými a zásadními novelizacemi, jako tomu bylo v České republice, kde se často jednalo o zásadní reformní kroky, zavádějící např. nové alternativní sankce, speciální trestní právo mládeže a další. Z oboru procesního práva šlo především o tzv. velkou novelu trestního řádu č. 265/2001 Sb.

Nejdůležitější změny, které přinesl nový slovenský trestní zákon, lze ve stručnosti shrnout takto:

Jedním ze základních pojmů trestněprávní nauky je trestný čin. Nový trestní zákon opouští dosavadní materiální pojetí trestného činu a nahrazuje je pojetím formálním. Zavádí se nová kategorizace trestných činů, které se dělí na přečiny a zločiny. Snižuje se věková hranice trestní odpovědnosti z nynějších 15 let na 14 let. Rozšiřuje se dosavadní systém trestních sankcí. U trestů se jedná o domácí vězení a trest povinné práce, oba určené pouze pachatelům přečinů. Zavádí se nový institut podmíněného odkladu výkonu trestu s probačním dohledem. Z ochranných opatření je třeba uvést ochranný dohled a detenci – nové opatření určené pro nebezpečné a zpravidla též duševně nemocné pachatele úmyslných trestných činů. Maximální možná délka trestu odnětí svobody se stanoví na dobu 25 let; trest na doživotí zůstává zachován s tím, že je ve smyslu zásady „tříkrát a dost“ obligatorně ukládán za taxativně zákonem vyjmenované dokonané zločiny, za které byl pachatel již v minulosti dvakrát soudně potrestaný nepodmíněným trestem odnětí svobody; mimořádně lze i zde při splnění zákonem stanovených podmínek namísto trestu na doživotí uložit trest odnětí svobody v délce trvání 25 let. Významné změny doznala i systematika zvláštní části trestního zákona, kde se do popředí trestněprávní ochrany dostává jedinec, jeho život, zdraví, tělesná integrita a ochrana dalších základních lidských práv a svobod.

Řadu koncepčních a dalších významných změn přinesl rovněž nový trestní řád, z nichž je namíste zmínit se o následujících:

Zákon především sleduje zrychlení a zefektivnění celého trestního procesu. Mimo jiné to chce zajistit důsledným oddělením činnosti orgánů činných v trestním řízení (prokurátor a policie) od činnosti soudů. Soudy podle nové úpravy již nepatří mezi orgány činné v trestním řízení, neboť mají samostatné postavení, nezávislé od jiných státních orgánů. V přípravném řízení bude mít zvláštní postavení tzv. soudce pro přípravné řízení, který bude rozhodovat o přípustnosti zásahů do základních práv a svobod před započítáním trestního stíhání a v přípravném řízení. Snaha postavit obviněného před soud co nejrychleji po spáchání deliktu vedla k zavedení nové formy přípravného řízení tzv. zkráceného vyšetřování. Nově byla stanovena nejdelší doba, kterou může obviněný strávit ve vyšetřovací vazbě. Dosavadní lhůta 5 let byla zkrácena na maximální lhůtu 4 let. Rovněž byly zavedeny lhůty pro skončení vyšetřování. Zakotveny byly nové možnosti odklonů v trestním řízení. Do značné míry se mění role státního zástupce a obhájce při hlavním líčení, zejména při provádění výslechů osob. Změny doznalo i odvolací řízení.

Nové trestní kodexy jsou připravovány rovněž v České republice. Dále pokročily práce na novém trestním zákoníku, který již byl jednou dne 13. 11. 2005 Poslaneckou sněmovnou schválen, avšak po nepřijetí Senátem a jeho vrácení již nebyl schválen ani Poslaneckou sněmovnou, která dne 21. 3. 2006 definitivně vládní návrh trestního zákoníku nepřijala. Pokud jde o trestní řád, jeho projednávání je teprve ve stádiu přípravných prací a jeho vládní návrh dosud ani nebyl Poslanecké sněmovně předložen.

Za dané situace je pochopitelné, že průběh trestněprávní reformy ve Slovenské republice může být pro nás velice inspirativní a z tohoto pohledu je velmi zajímavé sledovat analogický legislativní vývoj na Slovensku, kde se ovšem na rozdíl od nás již v roce 2005 podařilo přijmout jak nový trestní zákon, tak i nový trestní řád. Slovenská republika je nejen náš nejbližší zahraniční soused, ale protože máme i dlouhodobou společnou historii v rámci společného státu, vzájemné sledování vývoje v jednotlivých oblastech života, který se v obou republikách ubírá vlastními cestami, je pro obě republiky mimořádně významné.

Při studiu slovenských právnických textů, jmenovitě obou nově schválených trestních kodexů, vznikají u našich pracovníků problémy zejména s odbornou terminologií, která přece jen se v mnoha směrech značně liší od výrazů běžných v českém jazyce. Platí to čím dál více především u mladší generace, u níž znalosti slovenštiny po rozpadu společného státu zřejmě budou dále slábnout.

Překlady nových slovenských trestních kodexů do českého jazyka nejsou na našem knižním trhu dosud k dispozici. Z toho důvodu jsme se rozhodli pořídit překlady těchto kodexů a věříme, že budou dobrou pomůckou pro zájemce o studium trestního práva u našich nejbližších sousedů.

JUDr. Václav Nečada

Obsah

Slovenský trestní řád

ČÁST PRVNÍ: Obecná ustanovení

HLAVA 1. Základní ustanovení

§ 1	Předmět zákona	18
§ 2	Základní zásady řízení	19
§ 3	Součinnost státních orgánů, právnických a fyzických osob	20
§ 4-5	Spolupráce se zájmovými sdruženími občanů a s důvěryhodnou osobou	21
§ 6	Poskytování informací o trestním řízení	22
§ 7	Posuzování předběžných otázek	23
§ 8	Osoby vyňaté z působnosti orgánů činných v trestním řízení a soudů	23
§ 9	Nepřípustnost trestního stíhání	23
§ 10	Výklad některých pojmů	24

HLAVA 2. Soud a osoby zúčastněné na řízení

DÍL 1.	Působnost a příslušnost soudů	28
§ 11	Výkon trestního soudnictví	28
§ 12-13	Působnost vojenských soudů	28
§ 14	Působnost Speciálního soudu	29
§ 15-16	Věcná příslušnost	30
§ 17	Místní příslušnost	30
§ 18-19	Společné řízení	31
§ 20	Příslušnost několika soudů	31
§ 21	Vyloučení a spojení věci	32
§ 22	Spory o příslušnost	32
§ 23	Odnětí a přikázání věci	32
§ 24	Příslušnost soudu k úkonům před zahájením trestního stíhání a v přípravném řízení	33
DÍL 2.	Pomocné osoby	33
§ 25	Probační a mediační úředník	33
§ 26	Vyšší soudní úředník a soudní tajemník	34
§ 27	Zapisovatel	34
§ 28-29	Tlumočník a překladatel	34
§ 30	Nezúčastněná osoba a figurant	35
DÍL 3.	§ 31-32 Vyloučení orgánů činných v trestním řízení, soudu a jiných osob	36
DÍL 4.	Obviněný	38
§ 33	Obviněný	38
§ 34	Práva a povinnosti obviněného	38
§ 35	Zákonný zástupce obviněného	39

DÍL 5.	Obhájce	39
§ 36	Obhájce	39
§ 37-38	Nutná obhajoba	40
§ 39	Zvolený obhájce	41
§ 40	Ustanovený obhájce	41
§ 41	Převzetí obhajoby	42
§ 42	Náhradní obhájce	42
§ 43	Osvobození od povinnosti obhajoby	42
§ 44	Práva a povinnosti obhájce	43
DÍL 6. § 45	Zúčastněná osoba	44
DÍL 7.	Poškozený	44
§ 46-49	Oprávnění poškozeného a uplatnění nároku na náhradu škody	44
§ 50-52	Zajištění nároku poškozeného	47
DÍL 8. § 53-54	Zmocněnec zúčastněné osoby a poškozeného	49

HLAVA 3. Obecná ustanovení o úkonech trestního řízení

§ 55	Způsob provádění úkonů trestního řízení a odstranění průtahů v soudním řízení	50
§ 56-57	Dožádání	51
§ 58	Protokol	52
§ 59	Podpisování protokolu	53
§ 60	Oprava a doplnění záznamu nebo protokolu	53
§ 61	Protokol o hlasování	54
§ 62	Podání	54
§ 63	Počítání lhůt	55
§ 64	Navrácení lhůty	55
§ 65	Doručování	56
§ 66	Doručování do vlastních rukou	56
§ 67	Odepření přijetí	57
§ 68	Doručování právnickým osobám	57
§ 69	Nahlížení do spisů	58
§ 70	Pořádková pokuta	59

HLAVA 4. Zajištění osob a věcí

DÍL 1.	Vazba	60
§ 71	Důvody vazby	60
§ 72	Rozhodnutí o vazbě	61
§ 73	Příkaz k zatčení	61
§ 74	Vyrozumění o vzetí do vazby, propuštění z vazby nebo útěku z vazby	62
§ 75	Vyrozumění ústavu pro výkon vazby o vazbě	63
§ 76-79	Trvání vazby	63
DÍL 2.	Nahrazení vazby	66
§ 80	Nahrazení vazby zárukou, slibem nebo dohledem	66
§ 81	Peněžitá záruka	67
§ 82	Přiměřené povinnosti a omezení	68
§ 83	Stížnost proti rozhodnutí o vazbě	69
§ 84	Omezení obviněného ve výkonu trestu odnětí svobody	69

DÍL 3.	Zadržení	70
§ 85	Zadržení a omezení osobní svobody osoby podezřelé	70
§ 86	Zadržení obviněného policejním orgánem	71
§ 87	Rozhodnutí o zadržené osobě	71
§ 88	Zajištění svědka	72
DÍL 4.	Vydání, odnětí a převzetí věci, uchovávání a poskytnutí počítačových dat	73
§ 89	Povinnost k vydání věci	73
§ 90	Uchovávání a poskytnutí počítačových dat	73
§ 91	Odnětí věci	74
§ 92	Převzetí zajištěné věci	74
§ 93	Společná ustanovení	74
§ 94	Úschova vydaných, odňatých a převzatých věcí	75
§ 95	Zajištění peněžních prostředků	75
§ 96	Zajištění zaknihovaných cenných papírů	76
§ 97-98	Vrácení věci	76
DÍL 5.	Domovní a osobní prohlídka, prohlídka jiných prostor a pozemků, vstup do obydlí, jiných prostor a na pozemky	78
§ 99	Důvody domovní prohlídky a osobní prohlídky a prohlídky jiných prostor a pozemků	78
§ 100	Příkaz k domovní prohlídce	78
§ 101	Příkaz k prohlídce jiných prostor a pozemků	79
§ 102	Příkaz k osobní prohlídce	79
§ 103	Vstup do obydlí, jiných prostor a na pozemek	80
§ 104	Předchozí výzva	80
§ 105-106	Výkon prohlídky a vstupu do obydlí, jiných prostor a na pozemky	80
§ 107	Provádění důkazu v obydlí, jiných prostorách a na pozemku	81
DÍL 6.	Zadržení, otevření a záměna obsahu zásilek, kontrolovaná dodávka a předstíraný převod	82
§ 108	Zadržení zásilek	82
§ 109	Otevření zásilek	82
§ 110	Záměna obsahu zásilek	83
§ 111	Kontrolovaná dodávka	84
§ 112	Předstíraný převod	85

HLAVA 5. Zajišťování informací

§ 113	Sledování osob a věcí	86
§ 114	Požizování obrazových, zvukových nebo obrazově zvukových záznamů	87
§ 115-116	Odposlech a záznam telekomunikačního provozu	89
§ 117	Agent	91
§ 118	Porovnávání údajů v informačních systémech	93

HLAVA 6. Dokazování

DÍL 1.	Dokazování	95
§ 119	Obecná ustanovení	95
§ 120	Předvolání a předvedení obviněného	96
§ 121-124	Výslech obviněného	96
§ 125	Konfrontace	98
§ 126	Rekognice	98

DÍL 2.	Svědci	98
§ 127	Povinnost svědčit	98
§ 128	Předvolání, předvedení a zajištění svědka	98
§ 129	Zákaz výslechu svědka	99
§ 130	Právo svědka odepřít výpověď	99
§ 131-139	Výslech svědka	100
§ 140	Svědečné	103
DÍL 3.	Odborná a znalecká činnost	104
§ 141	Odborná činnost	104
§ 142-144	Znalecká činnost	104
§ 145	Příprava znaleckého posudku a výslech znalce	105
§ 146	Vady znaleckého posudku	106
§ 147	Posudek znaleckého ústavu	106
§ 148-149	Vyšetření duševního stavu obviněného	107
§ 150	Vyšetření duševního stavu svědka	107
§ 151	Odborný konzultant	107
§ 152	Společné ustanovení	108
DÍL 4.	Ostatní důkazní prostředky	109
§ 153	Listinné a věcné důkazy	109
§ 154	Ohledání	109
§ 155	Prohlídka těla a podobné úkony	109
§ 156	Prohlídka a pitva mrtvoly a její exhumace	110
§ 157	Vyšetřovací pokus	110
§ 158	Prověrka výpovědi na místě činu	111
§ 159	Rekonstrukce	111
§ 160	Hlasová zkouška a hlasový vzorek	111
DÍL 5.	Mlčenlivost	111
§ 161	Prohlášení o mlčenlivosti	111

HLAVA 7. Rozhodnutí

§ 162	Způsob rozhodování	112
DÍL 1.	Rozsudek	112
§ 163-168	Obsah rozsudku	112
§ 169-170	Porada a hlasování o rozsudku	114
§ 171	Vyhlášení rozsudku	115
§ 172	Vyhotovení rozsudku	115
§ 173	Doručení rozsudku	116
§ 174	Oprava vyhotovení rozsudku a jeho opisu	116
§ 175	Účinky opravy	117
DÍL 2.	Usnesení	118
§ 176	Obsah usnesení	118
§ 177	Vyhlášení usnesení	118
§ 178	Vyhotovení usnesení	118
§ 179	Oznamování usnesení	119
§ 180	Použití ustanovení o rozsudku	120
DÍL 3.	Příkaz	120
§ 181	Obsah příkazu	120
§ 182	Použití ustanovení o rozsudku	120

DÍL 4.	Právní moc a vykonatelnost rozhodnutí	121
§ 183	Právní moc a vykonatelnost rozsudku	121
§ 184	Právní moc a vykonatelnost usnesení	121

HLAVA 8. Stížnost a řízení stížnosti

§ 185	Přípustnost a účinek stížnosti	122
§ 186	Oprávněné osoby	122
§ 187	Lhůta a místo k podání	123
§ 188	Vzdání se a zpětvzetí stížnosti	123
§ 189	Důvody stížnosti	123
§ 190	Řízení před orgánem, proti jehož usnesení stížnost směřuje	124
§ 191	Rozhodování o stížnosti proti rozhodnutím o zajištění majetku	124
§ 192-195	Rozhodnutí nadřízeného orgánu	125

ČÁST DRUHÁ: Předsoudní řízení

HLAVA 1. § 196-198 Postup před zahájením trestního řízení 127

HLAVA 2. Přípravné řízení 128

DÍL 1.	Zahájení přípravného řízení	128
§ 199	Zahájení trestního stíhání	
DÍL 2.	Vyšetřování a zkrácené vyšetřování	129
§ 200	Rozsah vyšetřování	129
§ 201	Společný postup při vyšetřování a při zkráceném vyšetřování	130
§ 202	Rozsah zkráceného vyšetřování	130
§ 203-204	Postup při zkráceném vyšetřování	130
§ 205	Dočasné odložení sdělení obvinění	131
§ 206-207	Sdělení obvinění	132
§ 208-209	Skončení vyšetřování a zkráceného vyšetřování	133
§ 210	Žádost o přezkum postupu policejního orgánu	134
DÍL 3. § 211-212	Souhlas poškozeného	134
DÍL 4. § 213	Účast obviněného a obhájce při úkonech ve vyšetřování a ve zkráceném vyšetřování	136
DÍL 5.	Rozhodnutí v přípravném řízení	136
§ 214	Postoupení věci	136
§ 215	Zastavení trestního stíhání	137
§ 216-217	Podmíněné zastavení trestního stíhání	138
§ 218-219	Podmíněné zastavení trestního stíhání spolupracujícího obviněného	139
§ 220-227	Narovnání	140
§ 228-229	Přerušování trestního stíhání	143

HLAVA 3. Dozor a úkony prokurátora	144
DÍL 1. § 230 Dozor prokurátora	144
DÍL 2. § 231 Úkony prokurátora	145
§ 232-233 Řízení o dohodě o vině a trestu	147
§ 234 Obžaloba	147
§ 235-236 Náležitosti obžaloby	148

ČÁST TŘETÍ: Soudní řízení

HLAVA 1. § 237-238 Obecná ustanovení	149
§ 239 Zpětvzetí obžaloby nebo návrhu dohody o vině a trestu a ustoupení od obžaloby	150
§ 240 Doručení obžaloby	150

HLAVA 2. Přezkoumání a předběžné projednání obžaloby	
§ 241-242 Přezkoumání obžaloby	151
§ 243 Předběžné projednání obžaloby	152
§ 244 Rozhodnutí při předběžném projednání obžaloby	153
§ 245 Nové přezkoumání nebo předběžné projednání obžaloby	154

HLAVA 3. Hlavní líčení	155
DÍL 1. Příprava hlavního líčení	155
§ 246 Náhradní soudce	155
§ 247-248 Nařízení hlavního líčení	155
§ 249-251 Veřejnost hlavního líčení	156
DÍL 2. Zahájení hlavního líčení	158
§ 252 Přítomnost při hlavním líčení	158
§ 253-254 Řízení hlavního líčení	159
§ 255-256 Počátek hlavního řízení	161
§ 257 Prohlášení obžalovaného	162
DÍL 3. Dokazování	163
§ 258-260 Výslech obžalovaného	163
§ 261-267 Výslech svědka	164
§ 268 Znalecké dokazování	167
§ 269 Listinné důkazy	167
§ 270 Věcné důkazy a dokazování zvukovým, obrazovým a obrazově zvukovým záznamem	167
§ 271-272 Součinnost stran při dokazování	168
§ 273 Zvláštní ustanovení o provádění důkazů	168
DÍL 4. Závěr hlavního líčení	169
§ 274-275 Závěrečné řeči	169
§ 276 Doplnění dokazování	169
DÍL 5. § 277 Odročení hlavního líčení	170

DÍL 6.	Rozhodnutí soudu v hlavním líčení	171
§ 278	Podklad pro rozhodnutí	171
§ 279	Vrácení věci prokurátorovi	171
§ 280	Postoupení věci	171
§ 281	Zastavení trestního stíhání	172
§ 282	Podmíněné zastavení trestního stíhání a narovnání	172
§ 283	Přerušování trestního stíhání	172
§ 284-289	Rozsudek	173
DÍL 7. § 290	Rozhodnutí soudu mimo hlavní líčení	175
HLAVA 4. Veřejné zasedání		176
§ 291	Obecné ustanovení	176
§ 292	Příprava veřejného zasedání	176
§ 293-294	Přítomnost na veřejném zasedání	177
§ 295-296	Průběh veřejného zasedání	178
§ 297	Podklad pro rozhodnutí	178
§ 298	Použití ustanovení o hlavním líčení	179
§ 299-300	Ochranná opatření	179
HLAVA 5. § 301-305 Neveřejné zasedání		180
HLAVA 6. Odvolání a řízení o něm		181
§ 306	Přípustnost a účinek	181
§ 307-308	Oprávněné osoby	181
§ 309-310	Lhůta a místo podání	182
§ 311	Obsah odvolání	182
§ 312-313	Vzdání se a zpětvzetí odvolání	183
§ 314	Řízení u soudu prvního stupně	183
§ 315	Odvolací soud	183
§ 316-325	Rozhodnutí odvolacího soudu	184
§ 326	Řízení u odvolacího soudu	187
§ 327-328	Řízení u soudu prvního stupně po zrušení rozsudku	187
§ 329	Důsledky zrušení výroku o náhradě škody	188
HLAVA 7. Zvláštní druhy řízení		188
§ 330	Obecné ustanovení	188
DÍL 1. § 331-333	Dohoda o vině a trestu	188
§ 334-335	Rozhodnutí o návrhu na dohodu o vině a trestu	190
DÍL 2.	Řízení proti mladistvím	191
§ 336	Obhajoba mladistvého	191
§ 337-338	Zjištění poměrů mladistvého	191
§ 339	Vazba mladistvého	192
§ 340-343	Řízení před soudem	192
§ 344	Oznamování rozhodnutí	193
§ 345	Osoby oprávněné podat opravné prostředky	193
§ 346	Uložení ochranné výchovy	193
§ 347	Společné ustanovení	194
DÍL 3. § 348-352	Řízení před soudcem pro přípravné řízení a před samosoudcem	194

DÍL 4. § 353-354	Trestní příkaz	196
§ 355	Odpor proti trestnímu příkazu	197
§ 356	Právní moc a vykonatelnost trestního příkazu	198
§ 357	Oprava trestného příkazu a její účinky	198
DÍL 5. § 358-362	Řízení proti uprchlému	198

HLAVA 8. Mimořádné opravné prostředky **200**

DÍL 1. § 363-367	Zrušení pravomocných rozhodnutí v přípravném řízení	200
DÍL 2.	Dovolání	202
§ 368	Přípustnost a účinek	202
§ 369	Oprávněné osoby	202
§ 370	Lhůta a místo podání	202
§ 371	Důvody dovolání	203
§ 372-373	Podmínky dovolání	204
§ 374	Obsah dovolání	204
§ 375	Zpětvzetí dovolání	204
§ 376	Řízení u soudu prvního stupně	205
§ 377	Dovolací soud	205
§ 378-379	Předběžné přezkoumání dovolání	205
§ 380	Vazba a přerušení výkonu trestu	206
§ 381	Postup při neveřejném zasedání	206
§ 382-383	Rozhodnutí o dovolání v neveřejném zasedání	206
§ 384-392	Postup a rozhodnutí ve veřejném zasedání	207
DÍL 3.	Obnova řízení	209
§ 393	Obecné ustanovení	209
§ 394-395	Podmínky obnovy řízení	209
§ 396	Osoby oprávněné k návrhu na povolení obnovy řízení a zpětvzetí návrhu	210
§ 397	Příslušnost soudu k rozhodnutí o obnově řízení	211
§ 398-402	Řízení o návrhu na povolení obnovy řízení	211
§ 403-405	Řízení po povolení obnovy řízení	213

ČÁST ČTVRTÁ: Vykonávací řízení

HLAVA 1. Výkon trestů **214**

DÍL 1.	Obecné ustanovení	214
§ 406	Příslušnost ve vykonávacím řízení	214
DÍL 2.	Výkon trestu odnětí svobody	215
§ 407	Obecné ustanovení o výkonu trestu odnětí svobody	215
§ 408	Nářízení výkonu trestu	215
§ 409-410	Odklad výkonu trestu	216
§ 411	Rozhodování o změně způsobu výkonu trestu	217
§ 412	Přerušení výkonu trestu	217
§ 413	Upuštění od výkonu trestu	218
§ 414	Započítání vazby a trestu	218
§ 415-417	Podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody	218
§ 418-419	Výkon podmíněného trestu odnětí svobody s probačním dohledem	219

§ 420	Výkon podmíněného trestu odnětí svobody	220
§ 421	Výkon podmíněně zastaveného trestního stíhání	220
DÍL 3.	Výkon trestu	221
§ 422	Výkon trestu povinné práce	221
§ 423-424	Výkon trestu propadnutí majetku	221
§ 425-427	Zajištění výkonu trestu propadnutí majetku	222
§ 428	Výkon trestu propadnutí věci	223
§ 429-433	Výkon peněžitého trestu	223
§ 434	Výkon trestu zákazu pobytu	225
§ 435	Výkon trestu domácího vězení	225
§ 436-438	Výkon trestu zákazu činnosti	226
§ 439	Výkon trestu ztráty čestných titulů a vyznamenání	227
§ 440	Výkon trestu ztráty vojenské a jiné hodnosti	227
§ 441-444	Výkon trestu vyhoštění	228

HLAVA 2. Výkon ochranných opatření 231

DÍL 1.	Výkon ochranného léčení	231
§ 445	Nařízení výkonu ochranného léčení	231
§ 446	Změna způsobu výkonu ochranného léčení	231
§ 447	Upuštění od výkonu ochranného léčení	232
§ 448	Propuštění z ochranného léčení a jeho ukončení	232
DÍL 2.	Výkon ochranné výchovy	233
§ 449	Nařízení výkonu ochranné výchovy	233
§ 450	Upuštění od výkonu ochranné výchovy	233
§ 451	Podmíněné umístění mimo výchovný ústav	233
§ 452	Propuštění z ochranné výchovy	234
§ 453	Prodloužení ochranné výchovy	234
DÍL 3.	Výkon ochranného dohledu	235
§ 454	Nařízení výkonu ochranného dohledu	235
§ 455	Osoby zajišťující výkon ochranného dohledu	235
§ 456	Přerušování výkonu ochranného dohledu	235
§ 457	Upuštění od výkonu ochranného dohledu	235
§ 458	Propuštění z výkonu ochranného dohledu	236
§ 459	Zánik ochranného dohledu	236
§ 460	Uložení ochranného dohledu mimo hlavní líčení	236
DÍL 4.	Výkon zabránění věci a výkon detence	237
§ 461	Výkon zabránění věci	237
§ 462-463	Výkon detence	237
DÍL 5. § 464	Dozor nad výkonem ochranných opatření	238

HLAVA 3. Výkon některých jiných rozhodnutí 238

§ 465	Upuštění od potrestání a podmíněně upuštění od potrestání	238
§ 466	Výkon vazby	239
§ 467-468	Vymáhání pořádkové pokuty a nákladů trestního řízení	239

HLAVA 4. § 469-471 Zahlazení odsouzení 239

HLAVA 5. Udělení milosti a použití amnestie	240
§ 472 Udělení milosti	240
§ 473 Řízení o udělení milosti	241
§ 474 Rozhodnutí o použití amnestie	241
§ 475 Podmíněné udělení milosti	241
§ 476 Změna výměry trestu	241

ČÁST PÁTÁ: Právní styk s cizinou

HLAVA 1. Základní ustanovení	242
§ 477 Výklad některých pojmů	242
§ 478 Mezinárodní smlouvy	242
§ 479 Vzájemnost	243
§ 480 Mezinárodní soudy	243
§ 481 Ochrana zájmů státu	243
§ 482 Ochrana a použití informací	243
§ 483 Zahájení řízení	244
§ 484 Zasilání žádostí a informací prostřednictvím Interpolu	244
§ 485 Převzetí a předání osob a věcí	244
§ 486 Cestovní doklady	245
§ 487 Způsob rozhodování soudu	245
§ 488 Náklady	245

HLAVA 2. Vydávání	246
DÍL 1. § 489-495 Vyžádání z cizího státu	246
§ 496-497 Zásada speciality	250
DÍL 2. § 498 Vydání do cizího státu	251
§ 499 Trestné činy podléhající vydávání	251
§ 500 Doplnkové vydání	252
§ 501 Nepřípustnost vydání	252
§ 502 Předběžné šetření	253
§ 503 Zjednodušené vydávací řízení	253
§ 504 Zadržení	254
§ 505 Předběžná vazba	254
§ 506-508 Vydávací vazba	255
§ 509 Rozhodnutí soudu	256
§ 510 Povolení vydání	256
§ 511 Odklad vydání a dočasné předání	257
§ 512 Střet žádostí o vydání do cizího státu	258
§ 513 Upuštění od výkonu zbytku trestu odnětí svobody	258
§ 514 Dodatečný souhlas a souhlas s dalším vydáním	258

HLAVA 3. Výkon rozhodnutí ve vztahu k cizině	259
DÍL 1. Uznání a výkon cizozemského rozhodnutí	259
§ 515 Cizozemské rozhodnutí	259
§ 516 Podmínky uznání	259
§ 517 Přeměna trestu	260
§ 518 Uznávací řízení	260
§ 519 Účinky uznaného cizozemského rozhodnutí	261
§ 520 Vazba	262
§ 521 Vykonávací řízení	262
DÍL 2. Převzetí a předání odsouzeného k výkonu trestu odnětí svobody	263
§ 522 Převzetí odsouzeného k výkonu trestu odnětí svobody	263
§ 523 Předání odsouzeného k výkonu trestu odnětí svobody	263
DÍL 3. Převzetí a předání výkonu podmíněného trestu s dohledem	264
§ 524 Rozhodnutí o převzetí výkonu podmíněného trestu s probačním dohledem z cizího státu	264
§ 525 Postup slovenských orgánů	264
§ 526 Žádost o předání výkonu podmíněného trestu do cizího státu	265
§ 527 Důsledky předání výkonu podmíněného trestu	265
 HLAVA 4. Předání a převzetí věci	 266
§ 528 Převzetí trestní věci	266
§ 529 Předání trestní věci	266
§ 530 Informování o výkonu subsidiární trestní pravomoci	267
 HLAVA 5. Právní pomoc ve vztahu k cizině	 267
DÍL 1. Předmět právní moci	267
§ 531 Vymezení předmětu	267
DÍL 2. Dožádání slovenských orgánů	268
§ 532 Způsob zasílání dožádání	268
§ 533 Obsah a forma dožádání	268
§ 534 Doručování v cizím státě poštou	268
§ 535 Platnost úkonů	269
§ 536 Předvolání osob z cizího státu	269
DÍL 3. Dožádání orgánů cizího státu	269
§ 537 Způsob a forma vyřízení dožádání	269
§ 538 Příslušnost k vyřízení dožádání	270
§ 539 Povolení úkonu právní pomoci soudem	270
§ 540 Úkony orgánů cizího státu	271
§ 541 Doručování písemností	271
§ 542 Výslech pod přísahou	272
DÍL 4. Některé zvláštní formy právní pomoci	272
§ 543 Průvoz	272
§ 544 Přeshraniční sledování a pronásledování	272
§ 545-548 Dočasné předání osoby k provedení úkonů do cizího státu	273
§ 549 Dočasné převzetí osoby z cizího státu k provedení úkonů	274
§ 550 Předání věci	274
§ 551 Zajištění majetku	275
§ 552 Informace z Rejstříku trestů	275

ČÁST ŠESTÁ: Náklady trestního řízení

§ 553-554	Náklady trestního řízení, jež nese stát	276
§ 555-556	Povinnost k náhradě nákladů trestního řízení	277
§ 557	Povinnost k náhradě nákladů poškozeného	278
§ 558-559	Rozhodování o povinnosti k náhradě nákladů trestního řízení a o jejich výši	278

ČÁST SEDMÁ: § 560-569 **279**

Společná, přechodná

a závěrečná ustanovení **279**

Příloha

Seznam přijímaných právních aktů Evropských společenství a Evropské unie	283
--	-----

ZÁKON
ze dne 24. května 2005

TRESTNÍ ŘÁD

(ve znění zákona č. 650/2005 Z.z.)

Národní rada Slovenské republiky se usnesla na tomto zákoně:

ČÁST PRVNÍ
OBEČNÁ USTANOVENÍ

HLAVA PRVNÍ
ZÁKLADNÍ USTANOVENÍ

§ 1
Předmět zákona

Trestní řád upravuje postup orgánů činných v trestním řízení a soudů tak, aby trestné činy byly náležitě zjištěny a jejich pachatelé podle zákona spravedlivě potrestáni, přičemž je třeba respektovat základní práva a svobody fyzických a právnických osob.

§ 2 Základní zásady trestního řízení

- (1) Nikdo nemůže být stíhán jako obviněný jinak než ze zákonných důvodů a způsobem, který stanoví tento zákon.
- (2) Do základních práv a svobod osob v případech dovolených zákonem lze zasahovat pouze v míře nebytné k dosažení účelu trestního řízení, přičemž je nutné respektovat důstojnost osob a jejich soukromí.
- (3) Nestanoví-li tento zákon jinak, před zahájením trestního stíhání anebo v přípravném řízení rozhoduje o zásazích do základních práv a svobod podle tohoto zákona soudce pro přípravné řízení; soudce pro přípravné řízení rozhoduje též v jiných případech stanovených tímto zákonem.
- (4) Každý, proti komu se vede trestní řízení, se považuje za nevinného, dokud soud nevysloví pravomocným odsuzujícím rozsudkem jeho vinu.
- (5) Prokurátor v trestním řízení zastupuje stát. Jestliže tento zákon, mezinárodní smlouva vyhlášená způsobem stanoveným zákonem (dále jen „mezinárodní smlouva“) anebo rozhodnutí mezinárodní organizace, kterým je Slovenská republika vázána, nestanoví jinak, je prokurátor povinen stíhat všechny trestné činy, o nichž se dozvěděl.
- (6) Jestliže tento zákon nestanoví něco jiného, postupují orgány činné v trestním řízení a soudy z úřední povinnosti. Vazební věci jsou povinny rozhodovat přednostně a urychleně. K obsahu petic zasahujících do plnění těchto povinností orgány činné v trestním řízení ani soud nepřihlížejí.
- (7) Každý má právo, aby jeho trestní věc byla spravedlivě a v přiměřené lhůtě projednána nezávislým a nestranným soudem v jeho přítomnosti tak, aby se mohl vyjádřit ke všem prováděným důkazům, jestliže tento zákon nestanoví jinak.
- (8) Nikoho nelze trestně stíhat za čin, za který již byl už pravomocně odsouzen anebo zproštěn obžaloby. Tato zásada nevyklučuje uplatnění mimořádných opravných prostředků v souladu se zákonem.
- (9) Každý, proti komu se vede trestní řízení, má právo na obhajobu.
- (10) Orgány činné v trestním řízení postupují tak, aby byl zjištěn skutkový stav věci, o kterém nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu nezbytném k jejich rozhodnutí. Důkazy opatřují z úřední povinnosti. Právo opatřovat důkazy mají též strany. Orgány činné v trestním řízení se stejnou péčí objasňují okolnosti svědčící proti obviněnému, jakož i okolnosti, které svědčí v jeho prospěch, a v obou směrech provádějí důkazy tak, aby umožnily soudu spravedlivé rozhodnutí.
- (11) Soud může provést též důkazy, které strany nenavrhly. Strany mají právo jimi navržený důkaz zajistit.
- (12) Orgány činné v trestním řízení a soud hodnotí důkazy získané zákonným způsobem podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém

zvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu nezávisle na tom, zda je opatřil soud, orgány činné v trestním řízení anebo některá ze stran.

- (13) Orgány činné v trestním řízení a soud spolupracují se zájmovými sdruženími občanů a využívají jejich výchovného působení.
- (14) Strany jsou si v řízení před soudem rovny.
- (15) Trestní stíhání před soudem je možné pouze na základě návrhu anebo obžaloby podané prokurátorem, který v řízení před soudem obžalobu anebo návrh zastupuje.
- (16) V trestním řízení před soudem rozhoduje senát, samosoudce anebo soudce pro přípravné řízení. Předseda senátu, samosoudce anebo soudce pro přípravné řízení rozhodují sami, pokud to zákon výslovně stanoví.
- (17) Trestní věci projednává soud veřejně. Z hlavního líčení nebo veřejného zasedání smí být veřejnost vyloučena jen v případech výslovně stanovených v tomto zákoně. Rozsudek musí být vždy vyhlášen veřejně.
- (18) Řízení před soudem je ústní, výjimky stanoví tento zákon. Dokazování řídí soud, který však výslech obžalovaného, svědků, poškozeného a znalců zpravidla ponechává stranám, nejdříve té, která důkaz navrhla či opatřila.
- (19) Při rozhodování při hlavním líčení, ve veřejném zasedání anebo v neveřejném zasedání smí soud přihlídnout pouze k těm důkazům, které byly v tomto řízení provedeny, jestliže zákon nestanoví jinak.
- (20) Jestliže obviněný, jeho zákonný zástupce, poškozený, zúčastněná osoba anebo svědek prohlásí, že neovládá jazyk, v němž se řízení vede, má právo na tlumočníka a překladatele.

§ 3

Součinnost státních orgánů, právnických a fyzických osob

- (1) Státní orgány, vyšší územně správní celky, obce a jiné právnické a fyzické osoby jsou povinny poskytnout součinnost orgánům činným v trestním řízení a soudu při plnění jejich úkolů, které souvisí s trestním řízením. Jiným právnickým osobám a fyzickým osobám prokázané věcné náklady s tímto spojené hradí stát. Na řízení a rozhodování se přiměřeně použijí ustanovení § 553 odst. 4 a 5; takový návrh může podat ten, komu věcné náklady vznikly.
- (2) Státní orgány, vyšší územně správní celky, obce a jiné právnické osoby jsou povinny bez zbytečného odkladu oznamovat orgánům činným v trestním řízení skutečnosti nasvědčující tomu, že byl spáchán trestný čin a včas vyřizovat dožádání orgánů činných v trestním řízení a soudů.
- (3) Orgány činné v trestním řízení a soudy jsou povinny si navzájem pomáhat při plnění úkolů vyplývajících z tohoto zákona. Písemnosti a informace se

mohou doručovat mezi orgány činnými v trestním řízení a soudem též v elektronické podobě.

- (4) Ustanoveními odstavců 1 a 2 není dotčena povinnost zachovávat utajovanou skutečnost a obchodní, bankovní, daňové, poštovní nebo telekomunikační tajemství.
- (5) Údaje, které jsou předmětem obchodního, bankovního nebo daňového tajemství, nebo údaje z evidence zaknihovaných cenných papírů může požadovat před zahájením trestního stíhání a v přípravném řízení prokurátor a s jeho předchozím souhlasem též policejní orgán, v řízení před soudem předseda senátu.

Spolupráce se zájmovými sdruženími občanů a s důvěryhodnou osobou

§ 4

- (1) Orgány činné v trestním řízení a soud v zájmu výchovného působení trestního řízení, zamezování a předcházení trestné činnosti mohou, pokud to považují za vhodné a účelné, spolupracovat rovněž se zájmovými sdruženími občanů.
- (2) Zájmovými sdruženími občanů se pro účely tohoto zákona rozumějí zejména občanská sdružení, odborové organizace, kolektiv spolupracovníků a státem uznané církve a náboženské společnosti; za zájmová sdružení občanů se nepovažují politické strany a hnutí.
- (3) Důvěryhodná osoba je osoba, která je schopná příznivě ovlivňovat chování obviněného. Důvěryhodnost osoby posoudí soud a v přípravném řízení prokurátor.
- (4) Zájmové sdružení občanů může nabídnout převzetí záruky za nápravu obviněného, pokud jsou předpoklady, že obviněný se jeho působením napraví; v návrhu na převzetí záruky je třeba vždy uvést též konkrétní způsoby působení na obviněného. Soud, jemuž byl podán takový návrh, může projednat věc v hlavním líčení před zástupci zájmového sdružení občanů, a jestliže se rozhodne záruku přijmout, zohlední ji při rozhodování o trestu. Může zejména, pokud to trestní zákon připouští, povolit podmíněný odklad výkonu trestu anebo uložit takový druh trestu, který není spojený s odnětím svobody, nebo může upustit od potrestání.
- (5) Zájmové sdružení občanů má právo vyslat k projednání věci před okresním soudem nebo krajským soudem zástupce, který se na základě rozhodnutí soudu zúčastní líčení, na kterém podle tohoto zákona oznámí soudu stanovisko zájmového sdružení občanů k projednávané trestní věci, k osobě pachatele a k možnostem jeho nápravy.

§ 5

- (1) Zájmové sdružení občanů nebo důvěryhodná osoba mohou nabídnout převzetí záruky za dovršení nápravy odsouzeného a žádat o jeho podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody anebo o podmíněné upuštění od výkonu zbytku trestu zákazu činnosti anebo zákazu pobytu; v návrhu na převzetí záruky je nutné vždy uvést též konkrétní způsoby působení na obviněného. K získání podkladů pro takovou žádost se mohou informovat o stavu převýchovy odsouzeného.
- (2) Zájmové sdružení občanů anebo důvěryhodná osoba mohou též navrhnout, aby vazba obviněného byla nahrazena jejich zárukou a podávat za odsouzeného žádost o milost anebo žádost o zahlazení odsouzení.
- (3) Zájmové sdružení občanů nebo důvěryhodná osoba, kteří převzaly záruku za převýchovu obviněného anebo odsouzeného, mají povinnost působit na osobu, za kterou se zaručily.

§ 6

Poskytování informací o trestním řízení

- (1) Orgány činné v trestním řízení a soud informují veřejnost o trestním řízení podle tohoto zákona poskytnutím informací sdělovacím prostředkům. Při tomto informování však musí dbát na ochranu utajované skutečnosti a obchodního, bankovního, daňového, poštovního anebo telekomunikačního tajemství.
- (2) Při poskytování informací jsou orgány činné v trestním řízení a soud oprávněni utajit takové skutečnosti, které by mohly zmařit anebo ztížit objasnění a vyšetření věci. Přitom jsou povinni dbát na zásadu presumpce nevinu. Dbají též na to, aby nezveřejňovali chráněné osobní údaje ani skutečnosti soukromého charakteru, zejména rodinného života, obydlí a korespondence, které přímo s trestnou činností nesouvisí. Zvláště dbají na zájmy nezletilých, mladistvých a poškozených, jejichž osobní údaje se nezveřejňují.
- (3) V řízení před soudem vyplývá rozsah poskytovaných informací ze zásady veřejnosti. V průběhu soudního řízení nelze účastníkům zakázat pořizování písemných poznámek anebo nákresů, není-li touto činností narušován průběh řízení.
- (4) Jestliže by poskytnutí informace porušilo anebo ohrozilo zájmy uvedené v odstavci 1 nebo 2, orgán činný v trestním řízení a soud odmítnou poskytnutí informace.

§ 7

Posuzování předběžných otázek

- (1) Orgány činné v trestním řízení a soud posuzují samostatně předběžné otázky, které se v řízení vyskytnou; jestliže existuje o takové otázce pravomocné rozhodnutí soudu, Ústavního soudu Slovenské republiky (dále jen „Ústavní soud“), Soudního dvora Evropských společenství nebo jiného státního orgánu, jsou orgány činné v trestním řízení a soud takovým rozhodnutím vázáni, nejde-li o posouzení viny obviněného.
- (2) Orgány činné v trestním řízení a soud nejsou oprávněni samostatně řešit předběžné otázky týkající se osobního stavu, o kterých se rozhoduje v jiném soudním řízení. Jestliže o takové otázce nebylo dosud rozhodnuto, orgány činné v trestním řízení a soud jsou povinni vyčkat vydání rozhodnutí.
- (3) Otázky, o nichž má rozhodnout Soudní dvůr Evropských společenství, se nemohou posuzovat jako předběžné otázky.

§ 8

Osoby vyňaté z působnosti orgánů činných v trestním řízení a soudu

- (1) Působnosti orgánů činných v trestním řízení a soudu nepodléhají osoby, které požívají imunity a výsady podle zákona nebo podle mezinárodního práva.
- (2) K trestnímu stíhání poslance Národní rady Slovenské republiky je nutný souhlas Národní rady Slovenské republiky. K trestnímu stíhání soudce, soudce Ústavního soudu a generálního prokurátora Slovenské republiky (dále jen „generální prokurátor“) je potřebný souhlas Ústavního soudu.
- (3) Jestliže vznikne pochybnost, zda je jiná osoba vyňata z působnosti orgánů činných v trestním řízení a soudu, musí orgán činný v trestním řízení nebo soud požádat o stanovisko Ministerstva spravedlnosti Slovenské republiky (dále jen „Ministerstvo spravedlnosti“). Ministerstvo spravedlnosti, pokud jde o cizí státní příslušníky, zašle stanovisko po vyjádření Ministerstva zahraničních věcí Slovenské republiky.

§ 9

Nepřípustnost trestního stíhání

- (1) Trestní stíhání nelze zahájit, a bylo-li již zahájeno, nelze v něm pokračovat a musí být zastaveno,
 - a) je-li trestní stíhání promlčeno,
 - b) jde-li o osobu, která je vyňata z pravomoci orgánů činných v trestním řízení a soudu, nebo o osobu, k jejímuž stíhání je podle zákona třeba souhlasu, jestliže takový souhlas nebyl oprávněným orgánem dán,
 - c) jde-li o osobu, která pro nedostatek věku není trestně odpovědná,

- d) proti tomu, kdo zemřel nebo byl prohlášen za mrtvého,
 - e) jde-li o osobu, proti níž dřívější stíhání pro týž skutek skončilo pravomocným rozsudkem soudu nebo bylo pravomocně zastaveno nebo podmíněně zastaveno a obviněný se osvědčil nebo bylo ukončeno schválením narovnání a zastavením trestního stíhání, jestliže rozhodnutí nebylo v předepsaném řízení zrušeno,
 - f) pokud je trestní stíhání podmíněno souhlasem poškozeného a souhlas nebyl dán nebo byl vzat zpět, nebo
 - g) jestliže tak stanoví mezinárodní smlouva.
- (2) Jestliže se důvod uvedený v odstavci 1 týká pouze některého z dílčích útoků pokračovacího trestního činu, nebrání to, aby se ve zbývající části takového činu vedlo trestní stíhání.
 - (3) V trestním stíhání, které bylo zastaveno z důvodu uvedeného v odst. 1 písm. a), se však pokračuje, jestliže obviněný do tří dnů od okamžiku, kdy mu bylo usnesení o zastavení trestního stíhání oznámeno, prohlásí, že na projednání věci trvá. O tom je nutné obviněného poučit.
 - (4) V trestním stíhání, které bylo zastaveno z důvodu uvedeného v odst. 1 písm. b), se pokračuje po zániku mandátu poslance Národní rady Slovenské republiky, funkce soudce Ústavního soudu, funkce soudce a funkce generálního prokurátora za podmínek uvedených v § 215 odst. 8.

§ 10

Výklad některých pojmů

- (1) Orgány činné v trestním řízení jsou prokurátor a policejní orgán.
- (2) Soudnictví vykonávají nezávislé a nestranné soudy na všech stupních odděleně od jiných státních orgánů prostřednictvím soudce pro přípravné řízení, samosoudce, předsedy senátu, senátu nebo v případech stanovených zákonem též vyšším soudním úředníkem, probačním a mediačním úředníkem a soudním tajemníkem.
- (3) Soudce pro přípravné řízení je soudce soudu prvního stupně, který je rozvrhem práce soudu pověřen rozhodovat o
 - a) zásazích do základních práv a svobod před zahájením trestního stíhání a v přípravném řízení,
 - b) stížnostech proti rozhodnutím prokurátora, jestliže tak stanoví tento zákon,
 - c) v jiných případech stanovených tímto zákonem.
- (4) Pro účely tohoto zákona se soudem rozumí okresní soud, krajský soud, Speciální soud, vojenský obvodový soud, vyšší vojenský soud a Nejvyšší soud Slovenské republiky (dále jen „Nejvyšší soud“).
- (5) Okresním soudem se pro účely tohoto zákona rozumí též vojenský obvodový soud, jestliže tento zákon nestanoví jinak. Krajským soudem se pro účely tohoto zákona rozumí též vyšší vojenský soud a Speciální soud, jestliže

tento zákon nestanoví jinak; odvolacím soudem je krajský soud, vyšší vojenský soud a Nejvyšší soud.

- (6) Předsedou senátu se pro účely tohoto zákona rozumí též samosoudce, jestliže z jednotlivých ustanovení tohoto zákona nevyplývá něco jiného.
- (7) Okresním prokurátorem se pro účely tohoto zákona rozumí též vojenský obvodní prokurátor, jestliže tento zákon nestanoví jinak. Krajským prokurátorem se pro účely tohoto zákona rozumí, nestanoví-li tento zákon jinak, též vyšší vojenský prokurátor a prokurátor Úřadu speciální prokuratury, pokud jde o věci spadající do její působnosti.
- (8) Policejním orgánem se pro účely tohoto zákona rozumí
- a) vyšetřovatel Policejního sboru,
 - b) pověřený příslušník Policejního sboru,
 - c) pověřený příslušník vojenské policie v řízení o trestných činech příslušníků ozbrojených sil,
 - d) pověřený příslušník Sboru vězeňské a justiční stráže v řízení o trestných činech příslušníků Sboru vězeňské a justiční stráže a v objektech Sboru vězeňské a justiční stráže též jeho zaměstnanců a o trestných činech osob ve výkonu trestu odnětí svobody nebo ve vazbě,
 - e) pověřený příslušník Železniční policie v řízení o trestných činech příslušníků Železniční policie a o trestných činech spáchaných v obvodě železničních drah,
 - f) pověřené celní orgány, pokud jde o trestné činy spáchané v souvislosti s porušením celních nebo daňových předpisů v působnosti celní správy,
 - g) velitel námořní lodě v řízení o trestných činech spáchaných na této lodi.
- (9) Policejním orgánem se pro účely tohoto zákona rozumí v rozsahu pověření úkonů vyšetřování též zástupce příslušného orgánu jiného státu, orgánu Evropské unie nebo orgánu vytvořeného společně členskými státy Evropské unie, který je zařazen do společného vyšetřovacího týmu vytvořeného na základě dohody. Společný vyšetřovací tým může být zřízen zejména v případě, že vyšetřování trestného činu vyžaduje provést složité úkony i v jiném státě nebo vyšetřování trestného činu uskutečňuje několik států, přičemž okolnosti případu vyžadují jejich koordinovaný a společný postup. Vedoucím společného vyšetřovacího týmu je vždy zástupce orgánu činného v trestním řízení Slovenské republiky; ostatní podmínky činnosti společného vyšetřovacího týmu upraví dohoda o jeho vytvoření. Orgánem oprávněným uzavřít dohodu o vytvoření společného vyšetřovacího týmu je Generální prokuratura Slovenské republiky (dále jen „generální prokuratura“) po předchozím projednání s ministrem spravedlnosti Slovenské republiky (dále jen „ministr spravedlnosti“).

- (10) Subjekt trestního řízení je každý, kdo má a vykonává vliv na průběh řízení a komu tento zákon k uskutečnění tohoto vlivu přiznává určitá procesní práva nebo ukládá povinnosti. V řízení před soudem je stranou ten, proti komu se vede trestní řízení, poškozený, zúčastněná osoba a prokurátor; stejné postavení jako strana má též zástupce občanského sdružení, důvěryhodná osoba, jako též jiná osoba, na jejíž návrh nebo žádost se řízení vede nebo která podala opravný prostředek a v řízení proti mladistvému též státní orgán péče o mládež. Jestliže se v tomto zákoně používá pojem strana, rozumí se jím v předsoudním řízení též subjekt trestního řízení, jestliže z jednotlivého ustanovení nevyplývá něco jiného.
- (11) Jestliže z povahy věci nevyplývá něco jiného, rozumí se obviněným též obžalovaný a odsouzený.
- (12) Po nařízení hlavního líčení se obviněný označuje jako obžalovaný.
- (13) Odsouzeným je ten, proti kterému byl vydán odsuzující rozsudek, který již nabyl právní moci.
- (14) Trestní řízení je řízení podle tohoto zákona, trestní stíhání je úsek od zahájení trestního stíhání až do právní moci rozsudku, případně jiného rozhodnutí orgánu činného v trestním řízení nebo soudu ve věci samé a přípravným řízením se rozumí úsek od zahájení trestního stíhání do podání obžaloby, návrhu na schválení dohody o uznání viny a přijetí trestu (dále jen „dohoda o vině a trestu“) nebo právní moci rozhodnutí orgánu činného v trestním řízení ve věci samé.
- (15) Skutkem se rozumí též dílčí útok pokračovacího trestného činu, jestliže není výslovně stanoveno jinak.
- (16) Neodkladným úkonem je takový úkon, jehož provedení vzhledem k nebezpečí zmaření nebo zničení nesnese z hlediska účelu trestního řízení odkladu do doby, než bude zahájeno trestní stíhání.
- (17) Neopakovatelným úkonem je takový úkon, který v dalším řízení již nelze provést.
- (18) Opatření jsou neformální ústní nebo písemné rozhodnutí technicko organizační nebo operativní povahy.
- (19) Agentem je příslušník Policejního sboru nebo příslušník policie jiného státu, který na základě příkazu prokurátora nebo soudu přispívá k odhalování, zjišťování a usvědčování pachatelů zločinu, trestných činů uvedených v díle třetím hlavy osmé zvláštní části trestního zákona (dále jen „uplácení“), trestného činu zneužívání pravomoci veřejného činitele a trestného činu legalizace příjmu z trestné činnosti. Při odhalování, zjišťování a usvědčování pachatelů úplatkářství může být agentem též jiná osoba než příslušník Policejního sboru ustanovená prokurátorem na návrh policejního orgánu nebo příslušníka Policejního sboru pověřeného ministrem vnitra Slovenské republiky (dále jen „ministr vnitra“).

- (20)** Informačně technickými prostředky se pro účely tohoto zákona rozumějí elektrotechnické, radiotechnické, fototechnické, optické, mechanické, chemické a jiné technické prostředky a zařízení nebo jejich soubory použité utajovaným způsobem při odposlechu a záznamu provozu v elektronických komunikačních sítích (dále jen „odposlech a záznam telekomunikačního provozu“), obrazových, zvukových nebo obrazově zvukových záznamů nebo při vyhledávání, otevírání a zkoumání zásilek, jestliže se jejich použitím zasahuje do základních lidských práv a svobod. Na zpracování informací získaných použitím informačně technických prostředků, jejich evidenci, dokumentaci, ukládání a vyřazování se vztahují zvláštní předpisy, jestliže tento zákon nestanoví jinak. Provozovatelé veřejných telefonních sítí, poskytovatelé elektronických telekomunikačních sítí, poskytovatelé elektronických telekomunikačních služeb, pošta, dopravci a jiní zasilatelé a jejich zaměstnanci jsou povinni poskytnout nezbytnou součinnost při použití informačně technických prostředků; přitom se nemohou dovolávat povinnosti mlčenlivosti podle zvláštních zákonů.
- (21)** Prostředky operativně pátrací činnosti se pro účely tohoto zákona rozumějí kontrolovaná dodávka, záměna obsahu zásilek, agent, předstíraný převod, sledování osob a věcí.
- (22)** Organizací na pomoc poškozeným se pro účely tohoto zákona rozumí nevládní organizace zřízená podle zvláštního zákona, která poskytuje bezplatnou pomoc poškozeným.

HLAVA DRUHÁ

SOUD A OSOBY ZÚČASTNĚNÉ NA ŘÍZENÍ

D í l p r v n í

Působnost a příslušnost soudů

§ 11

Výkon trestního soudnictví

Soustavu soudů, které vykonávají soudnictví v trestních věcech, stanoví zvláštní zákon.

Působnost vojenských soudů

§ 12

- (1) Působnost vojenských soudů se vztahuje na
 - a) vojáky,
 - b) příslušníky Policejního sboru, Železniční policie, Sboru vězeňské a justiční stráže, Národního bezpečnostního úřadu, Slovenské informační služby a celníky,
 - c) příslušníky ozbrojených sil vysílajícího státu pro trestné činy spáchané na území Slovenské republiky v rozsahu uvedeném v mezinárodní smlouvě,
 - d) válečné zajatce.
- (2) Působnost vojenských soudů se vztahuje na osoby uvedené v odstavci 1 písm. a) a b) rovněž mimo činnou službu pro trestné činy vojenské, kterých se dopustily ve služebním stejnokroji.
- (3) Působnost vojenských soudů se vztahuje též na civilní osoby pro trestné činy válečné zrady, služby v cizím vojsku a nenastoupení služby v ozbrojených silách.
- (4) Působnost vojenských soudů se nevztahuje na osoby uvedené v odstavci 1, jde-li o trestné činy uvedené v § 14.

§ 13

- (1) Působnost vojenských soudů podle § 12 odst. 1 se vztahuje pouze na trestné činy spáchané v době trvání poměru, který tuto působnost zakládá. Tím není dotčeno ustanovení § 12 odst. 4.

- (2) Jestliže trestný čin, na nějž se vztahuje působnost vojenských soudů, vyšel najevo u osoby, která podléhá působnosti vojenských soudů podle § 12 odst. 1, až po skončení poměru zakládajícího působnost vojenských soudů, vojenský soud může, nejde-li o trestný čin vojenský ani o žádný z trestných činů podle § 12 odst. 3, postoupit věc příslušnému okresnímu soudu nebo prokurátor může podat obžalobu přímo k příslušnému okresnímu soudu; ten potom již věc vojenskému soudu postoupit nemůže.

§ 14

Působnost Speciálního soudu

- (1) Působnost Speciálního soudu, jsou-li podezřelí ze spáchání trestného činu v souvislosti s jejich pravomocí a odpovědností, se vztahuje na
- a) poslance Národní rady Slovenské republiky,
 - b) členy vlády Slovenské republiky,
 - c) státní tajemníky,
 - d) předsedy ústředních orgánů státní správy Slovenské republiky,
 - e) předsedu a místopředsedu Nejvyššího kontrolního úřadu Slovenské republiky,
 - f) soudce Ústavního soudu Slovenské republiky,
 - g) soudce,
 - h) prokurátory,
 - i) veřejného ochránce práv,
 - j) vedoucího Úřadu vlády Slovenské republiky,
 - k) ředitele Národního bezpečnostního úřadu,
 - l) ředitele Slovenské informační služby,
 - m) členy Bankovní rady Národní banky Slovenska.
- (2) Působnosti Speciálního soudu podléhají také jiné osoby pro
- a) trestné činy přijímání úplatku podle § 328 odst. 3 a § 329 až 331 trestního zákona a podplácení podle § 332 odst. 3 a § 333 až 335 trestního zákona,
 - b) trestný čin založení, zosnování a podpory zločinného spolčení a trestný čin založení, zosnování a podpory teroristické skupiny,
 - c) zvláště závažné zločiny spáchané zločinným spolčením nebo teroristickou skupinou,
 - d) trestné činy proti majetku podle hlavy čtvrté zvláštní části trestního zákona nebo trestné činy hospodářské podle hlavy páté zvláštní části trestního zákona, byla-li takovým trestným činem způsobena škoda nebo získán prospěch dosahující nejméně dvaceti pěti tisíci násobku malé škody podle trestního zákona, nebo byl-li takový čin spáchán v rozsahu dosahujícím výše nejméně dvaceti pěti tisíci násobku malé škody podle trestního zákona,

- e) trestný čin poškozování finančních zájmů Evropských společenství,
 - f) trestné činy související s trestními činy uvedenými v písmenech a), b), c), d) nebo e), jsou-li splněny podmínky pro společné řízení.
- (3) Působnost Speciálního soudu podle odstavce 1 se vztahuje na trestné činy spáchané v době trvání funkce, která tuto působnost zakládá, i v případě, že trestný čin osoby uvedené v odstavci 1 vyšel najevo až po skončení funkce, která zakládá působnost Speciálního soudu.

Věcná příslušnost

§ 15

Řízení v prvním stupni vede okresní soud, nestanoví-li tento zákon jinak.

§ 16

- (1) Okresní soud v sídle krajského soudu vede v prvním stupni řízení
- a) o zvláště závažných zločinech, na které zákon stanoví trest odnětí svobody s dolní hranicí trestní sazby nejméně dvanáct let, nebo
 - b) jestliže byl skutek spáchán organizovanou skupinou, zločinným spolčením nebo teroristickou skupinou.
- (2) Ustanovení odstavce 1 se nevztahuje na trestné činy, které spadají do působnosti Speciálního soudu. Speciální soud koná řízení o trestných činech spadajících do jeho působnosti v prvním stupni.

§ 17

Místní příslušnost

- (1) Řízení koná soud, v jehož obvodě byl trestný čin spáchán.
- (2) Obvodem okresního soudu v sídle krajského soudu pro řízení o trestných činech uvedených v § 16 odst. 1 je obvod tohoto krajského soudu.
- (3) Nelze-li místo činu zjistit nebo byl-li čin spáchán v cizině, koná řízení soud, v jehož obvodě obviněný bydlí, pracuje nebo se zdržuje; není-li možné tato místa zjistit nebo jsou-li mimo území Slovenské republiky, řízení koná soud, v jehož obvodě vyšel čin najevo.

Společné řízení

§ 18

- (1) O všech trestných činech stejného obviněného a proti všem obviněným, jejichž trestné činy spolu souvisí, se může konat společné řízení, nebude-li to zřejmě bránit skončení věci v přiměřené lhůtě.
- (2) Společné řízení o trestném činu, o němž by měl konat samosoudce, a o trestném činu, o němž by měl konat senát, koná senát.
- (3) Je-li osoba, která podléhá působnosti vojenských soudů, zároveň stíhána pro trestný čin, který věcně souvisí s trestným činem, na který se vztahuje pravomoc vojenských soudů, vojenský soud věc projedná a rozhodne i pokud jde o související trestný čin.
- (4) Je-li osoba podléhající působnosti okresního soudu, krajského soudu nebo vojenského soudu zároveň stíhána pro jiný trestný čin, který věcně souvisí s trestným činem, na který se vztahuje pravomoc Speciálního soudu, Speciální soud věc projedná a rozhodne i pokud jde o související trestný čin. Jinak se ustanovení odstavce 1 ve vztahu mezi okresním soudem, krajským soudem nebo vojenským soudem na jedné straně a Speciálním soudem na druhé straně nepoužije.
- (5) Ustanovení o společném řízení proti více obviněným se nepoužije, jestliže okolnosti případu a postoj obviněného umožňují provést pouze u některého z nich řízení o dohodě o vině a trestu.

§ 19

- (1) Společné řízení koná okresní soud v sídle krajského soudu, je-li příslušný konat řízení alespoň o jednom z trestných činů podle § 16 odst. 1. Jestliže však být i jen jeden z trestných činů spadá do působnosti Speciálního soudu, koná společné řízení Speciální soud.
- (2) Společné řízení koná soud, který je příslušný vést řízení proti pachateli zločinu nebo řízení o nejtěžším zločinu.

§ 20

Příslušnost několika soudů

Je-li podle předchozích ustanovení dána příslušnost několika soudů, koná řízení z těchto soudů ten, u něhož podal prokurátor obžalobu nebo jemuž byla věc postoupena nepřislušným soudem.

§ 21

Vyloučení a spojení věci

- (1) K urychlení řízení nebo z jiných důležitých důvodů lze řízení o některém z trestných činů nebo proti některému z obviněných vyloučit ze společného řízení.
- (2) Příslušnost soudu, který věc vyloučil, se nemění. Jestliže však
 - a) okresní soud v sídle krajského soudu vyloučí věc, o které by jinak příslušelo konat jinému okresnímu soudu, může ji postoupit tomuto soudu,
 - b) Speciální soud vyloučí věc, o které by jinak příslušelo konat okresnímu nebo krajskému soudu, může ji postoupit tomuto soudu.
- (3) Jsou-li tu podmínky společného řízení, může soud spojit ke společnému projednání a rozhodnutí věci, v nichž byly podány samostatné obžaloby.

§ 22

Spory o příslušnost

- (1) Spory o příslušnost mezi soudy rozhoduje soud jim nejbližše společně nadřízený.
- (2) Nejbližší společně nadřízený soud okresního nebo krajského soudu na jedné straně a Speciálního soudu na druhé straně je Nejvyšší soud.

§ 23

Odnětí a přikázání věci

- (1) Z důležitých důvodů může být věc příslušnému soudu odňata a přikázána jinému soudu téhož druhu a stupně; o odnětí a přikázání rozhoduje soud, který je oběma soudům nejbližše společně nadřízený.
- (2) Je-li soudem uvedeným v odstavci 1 Speciální soud, rozumí se jiným soudem téhož druhu a stupně krajský soud podle zvláštního předpisu.
- (3) Je-li soudem uvedeným v odstavci 1 Vyšší vojenský soud, rozumí se jiným soudem téhož druhu a stupně krajský soud určený Nejvyšším soudem.
- (4) Návrh strany na odnětí a přikázání věci nebrání výkonu nařízeného úkonu trestního řízení, jestliže podle soudu návrh neobsahuje důležitý důvod podle odstavce 1. O návrhu strany, který je založen na stejných důvodech, pro který již bylo rozhodnuto, se nekoná.

§ 24

Příslušnost soudu k úkonům před zahájením trestního stíhání a v přípravném řízení

- (1) Úkony před zahájením trestního stíhání nebo v přípravném řízení vykonává soud, který by byl příslušný k řízení o obžalobě; je-li takových soudů víc, vykonává úkony soud, v jehož obvodě je činný prokurátor, který podal příslušný návrh.
- (2) Ve věcech uvedených v § 16 odst. 1 je k provedení úkonů před zahájením trestního stíhání nebo v přípravném řízení příslušný okresní soud v sídle krajského soudu a vojenský obvodový soud, který by byl příslušný k řízení o obžalobě; je-li takových soudů víc, vykonává úkony soud, v jehož obvodě je činný prokurátor, který podal příslušný návrh.
- (3) Ve věcech uvedených v § 16 odst. 2 je k provádění úkonů v přípravném řízení příslušný Speciální soud.
- (4) K vydání příkazu ke sledování osob a věcí podle § 113 odst. 4, příkazu k pořizování obrazových, zvukových nebo obrazově zvukových záznamů podle § 114, příkazu k odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu podle § 115 nebo § 116 a příkazu k použití agenta podle § 117 je před zahájením trestního stíhání nebo v přípravném řízení příslušný okresní soud v sídle toho krajského soudu, a vojenský obvodový soud, v jehož obvodě je soud, který by byl příslušný k řízení o obžalobě, a Speciální soud, jde-li o věci spadající do jeho působnosti; je-li takových soudů víc, vykonává úkony soud, v jehož obvodě je činný prokurátor, který podal příslušný návrh.

D í l d r u h ý

Pomocné osoby

§ 25

Probační a mediační úředník

- (1) Probační a mediační úředník plní úkoly probace a mediace uložené soudem nebo jiným příslušným orgánem a jiné úkoly stanovené v tomto zákoně nebo ve zvláštním zákoně.
- (2) Neplní-li probace účel, který byl rozhodnutím soudu nebo jiného příslušného orgánu stanoven, probační a mediační úředník podá soudu podnět k nařízení výkonu trestu odnětí svobody nebo podá podnět k pokračování trestního

stíhání proti osobě, u níž bylo rozhodnuto o podmíněném zastavení trestního stíhání.

§ 26

Vyšší soudní úředník a soudní tajemník

- (1) Vyšší soudní úředník plní v trestním řízení úkoly podle tohoto zákona a zvláštního zákona. Vyšší soudní úředník může vydat rozhodnutí nebo vykonávat jiné úkony v trestním řízení, stanoví-li tak tento zákon nebo zvláštní zákon.
- (2) Soudní tajemník plní v trestním řízení úkoly podle tohoto zákona a zvláštního zákona. Vyšší soudní úředník může vykonávat úkony v trestním řízení, stanoví-li tak tento zákon nebo zvláštní zákon.

§ 27

Zapisovatel

K sepsání protokolu o úkonech orgánů činných v trestním řízení a soudu se přibere zpravidla zapisovatel, který složil předepsaný slib. Nebyl-li zapisovatel přibrán, sepíše protokol osoba provádějící úkon. Pro účely tohoto zákona se zapisovatelem rozumí též technický asistent.

Tlumočník a překladatel

§ 28

- (1) Je-li třeba přetlumočit obsah výpovědi nebo prohlásí-li osoba uvedená v § 2 odst. 20, že nerozumí jazyku, v němž se řízení vede, nebo nehovoří tímto jazykem, přibere se tlumočník opatřením. Tlumočnickem může být ve výjimečných případech zapisovatel.
- (2) Jestliže si osoba podle § 2 odst. 20 zvolí jazyk, pro který není v seznamu tlumočnicků zapsán žádný tlumočník, nebo věc nesnese odkladu a zapsaní tlumočníci nejsou dosažitelní, přibere orgán činný v trestním řízení nebo soud tlumočnicka pro úřední jazyk státu, jemuž tato osoba rozumí.
- (3) Je-li třeba přeložit protokol o výpovědi nebo jinou písemnost, přibere se opatřením překladatel. Ustanovení odstavce 2 se použije přiměřeně.

§ 29

- (1) O ustanovení tlumočnicka nebo překladatele, o způsobilosti k této funkci a o vyloučení z ní, o právu odepřít uskutečnění tlumočnického nebo překladatelského úkonu, o slibu a připomenutí povinností před

uskutečněním tlumočnického nebo překladatelského úkonu, jakož i o náhradě hotových výdajů a odměně za tlumočnický nebo překladatelský úkon platí zvláštní předpisy.

- (2) Výši náhrady a odměny tlumočnicka a překladatele určí ten orgán, který tlumočnicka nebo překladatele přibral, a v řízení před soudem předseda senátu. Nesouhlasí-li tento orgán nebo předseda senátu s vyúčtováním náhrady hotových výdajů a odměny tlumočnicka nebo překladatele, rozhodne o jejich výši usnesením. Proti tomuto rozhodnutí je přípustná stížnost, jež má odkladný účinek.

§ 30

Nezúčastněná osoba a figurant

- (1) K provedení úkonu tam, kde to zákon stanoví, se přibere nezúčastněná osoba. Nezúčastněná osoba má právo na náhradu nezbytných výdajů a ušlé mzdy nebo jiného prokazatelného ušlého příjmu. Nárok zaniká, neuplatní-li jej nezúčastněná osoba do tří dnů po své přítomnosti při úkonu, nebo poté, co jí bylo oznámeno, že k úkonu nedojde; na to musí být nezúčastněná osoba upozorněna.
- (2) Nezúčastněná osoba je osoba způsobilá k právním úkonům, u které nejsou pochybnosti o její nepodjatosti ve vztahu k projednávané věci nebo osobám, jichž se úkon přímo týká, k jejich obhájcům, zákonným zástupcům a zmocněncům nebo k orgánu činnému v trestním řízení nebo soudu.
- (3) K provedení rekognice, rekonstrukce, vyšetřovacího pokusu, prověrky výpovědi na místě a jiných úkonů, které souvisí s obhlídkou, mohou být přibráni figuranti. Figurant má nárok na náhradu nezbytných výdajů a ušlé mzdy nebo jiného prokazatelného ušlého příjmu. Nárok zaniká, neuplatní-li jej figurant do troch dnů do tří dnů po své přítomnosti na úkonu, nebo poté, co mu bylo oznámeno, že k úkonu nedojde; na to musí být figurant upozorněn.
- (4) Nezbytnými výdaji podle odstavců 1 a 3 se rozumí cestovné, stravné a nocležné.

D í l t ř e t í

Vyloučení orgánů činných v trestním řízení, soudu a jiných osob

§ 31

- (1) Z vykonávání úkonů trestního řízení je vyloučen soudce nebo přisedící soudce (dále jen „přisedící“), prokurátor, policejní orgán, probační a mediační úředník, vyšší soudní úředník, soudní tajemník a zapisovatel, u něhož lze mít pochybnosti o nepodjatosti pro jeho poměr k projednávané věci nebo k osobám, jichž se úkon přímo dotýká, k obhájci, zákonnému zástupci a zmocněncům nebo pro poměr k jinému orgánu činnému v tomto řízení.
- (2) Soudce, přisedící, probační a mediační úředník, vyšší soudní úředník a soudní tajemník je vyloučen z provádění úkonů trestního řízení, jestliže byl v projednávané věci činný jako prokurátor, policejní orgán, společenský zástupce, obhájce, zmocněnec zúčastněné osoby nebo poškozeného, zástupce poškozeného nebo společný zástupce poškozených.
- (3) Z rozhodování u soudu vyššího stupně je kromě vyloučení podle odstavce 2 vyloučen soudce, přisedící, probační a mediační úředník, vyšší soudní úředník a soudní tajemník, který se zúčastnil rozhodování u soudu nižšího stupně, a naopak. Z rozhodování o dovolání je vyloučen ten, kdo se v projednávané věci zúčastnil rozhodování jako soudce nebo přisedící soudu jiného stupně. Z rozhodování o stížnosti u nadřízeného orgánu je vyloučen prokurátor, který napadené rozhodnutí vydal nebo k němu dal souhlas nebo pokyn.
- (4) Námitku podjatosti je strana povinna vznést neprodleně poté, co se dozvěděla o důvodech vyloučení. Úkon, který provedla vyloučená osoba, nemůže být podkladem pro rozhodnutí v trestním řízení s výjimkou neodkladného nebo neopakovatelného úkonu.

§ 32

- (1) Jestliže z důvodů uvedených v § 31 odst. 1 oznámí svou zaujatost soudce nebo přisedící, rozhodne o vyloučení nadřízený soud v senátě; o vyloučení soudce odvolacího soudu nebo dovolacího soudu rozhodne jiný senát tohoto soudu. Je-li soudce nebo přisedící vyloučen z důvodů uvedených v § 31 odst. 2 nebo 3, nahradí jej jiný soudce určený pro zastupování rozvrhem práce. O vyloučení probačního a mediačního úředníka, vyššího soudního

úředníka nebo soudního tajemníka rozhodne předseda senátu, v jehož věci je namítaná osoba činná.

- (2) Jestliže z důvodů uvedených v § 31 oznámí svou zaujatost zapisovatel nebo vznese námitku jeho podjatosti strana, rozhodne o vyloučení orgán, který jej pro sepsání protokolu o úkonu přibral, v řízení před soudem předseda senátu.
- (3) V ostatních případech rozhoduje o vyloučení z důvodů uvedených v § 31 oznámených některou ze stran orgán, kterého se tyto důvody týkají. O tom, zda je vyloučen soudce nebo přísedící, který rozhoduje v senátě, rozhodne tento senát.
- (4) Proti rozhodnutí podle odstavců 2 a 3 je přípustná stížnost, která nebrání provedení nařízeného úkonu trestního řízení.
- (5) O stížnosti rozhoduje orgán bezprostředně nadřízený orgánu, který napadené rozhodnutí vydal.
- (6) O vyloučení soudce odvolacího soudu a dovolacího soudu rozhodne jiný senát stejného soudu.
- (7) O námitce podjatosti strany, která je založena na stejných důvodech, pro které již jednou bylo o takové námitce rozhodnuto nebo která nebyla vznesena bezodkladně, se nejedná.

D í l č t v r t ý

Obviněný

§ 33

Obviněný

Toho, kdo je podezřelý ze spáchání trestného činu, lze považovat za obviněného a použít proti němu prostředků daných tímto zákonem teprve tehdy, bylo-li proti němu vzneseno obvinění.

§ 34

Práva a povinnosti obviněného

- (1) Obviněný má právo od zahájení řízení proti své osobě vyjádřit se ke všem skutečnostem, které se mu kladou za vinu, a k důkazům o nich, má však právo odepřít výpověď. Může uvádět okolnosti, navrhopvat, předkládat a opatřovat důkazy sloužící k jeho obhajobě, činit návrhy a podávat žádosti a opravné prostředky. Má právo zvolit si obhájce a s ním se radit i během úkonů prováděných orgánem činným v trestním řízení nebo soudem. S obhájcem se však v průběhu svého výslechu nemůže radit o tom, jak odpovědět na již položenou otázku. Může žádat, aby byl vyslýchán za účasti svého obhájce a aby se obhájce účastnil i jiných úkonů přípravného řízení. Je-li obviněný zadržen, ve vazbě nebo ve výkonu trestu odnětí svobody, může s obhájcem mluvit bez přítomnosti třetí osoby. Má právo v řízení před soudem vyslechnout svědky, které sám navrhl nebo které s jeho souhlasem navrhl obhájce, a klást svědkům otázky. Obviněný může uplatňovat svá práva sám nebo prostřednictvím obhájce.
- (2) Obviněný může již na začátku řízení před soudem prvního stupně uplatnit veškeré důkazy, které jsou mu známy a které navrhne provést. Podá-li obviněný po podání obžaloby návrh na provedení důkazů před zahájením řízení u soudu prvního stupně, je soud povinen tento návrh bezodkladně doručit prokurátorovi a poškozenému.
- (3) Obviněný, který nemá dostatečné prostředky na úhradu nákladů obhajoby, má nárok na bezplatnou obhajobu nebo na obhajobu za sníženou odměnu; nárok na bezplatnou obhajobu nebo obhajobu za sníženou odměnu musí obviněný prokázat nejpozději při rozhodování o náhradě nákladů trestného řízení.

- (4) Orgány činné v trestním řízení a soud jsou povinny vždy obviněného o jeho právech poučit včetně významu přiznání a poskytnout mu plnou možnost jejich uplatnění.
- (5) Obviněný je povinen uvést na začátku prvního výslechu adresu, na kterou mu mají být doručovány písemnosti, včetně písemností určených do vlastních rukou, a rovněž způsob doručování, s tím, že změní-li tuto adresu nebo způsob doručování, musí tuto skutečnost bezodkladně oznámit příslušnému orgánu; o doručování a následcích s tím spojených orgán činný v trestním řízení nebo soud obviněného poučí.

§ 35

Zákonný zástupce obviněného

- (1) Zákonný zástupce obviněného, který je zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo jehož způsobilost k právním úkonům je omezena, je oprávněn obviněného zastupovat, zejména zvolit mu obhájce, činit za něj návrhy, podávat za něho žádosti a opravné prostředky; je též oprávněn zúčastnit se těch úkonů, kterých se podle zákona může zúčastnit obviněný. Ve prospěch obviněného může zákonný zástupce tato práva vykonávat i proti vůli obviněného.
- (2) V případech, v nichž zákonný zástupce obviněného nemůže vykonávat svá práva uvedená v odstavci 1 a je nebezpečí z prodlení, může k výkonu těchto práv na návrh prokurátora ustanovit obviněnému opatrovníka v přípravném řízení soudce pro přípravné řízení a v řízení před soudem předseda senátu i bez návrhu. Proti rozhodnutí o ustanovení opatrovníka je přípustná stížnost.

D í l p á t ý

Obhájce

§ 36

Obhájce

- (1) Obhájcem může být jen advokát.
- (2) Při úkonech trestního řízení se může obhájce dát zastoupit advokátním koncipientem, jestliže s tím obviněný souhlasí
 - a) v přípravném řízení, jde-li o řízení o přečinu a zločinu s výjimkou zvlášť závažného zločinu,
 - b) v řízení před soudem, jde-li o řízení o přečinu.

- (3) Obhájcem nemůže být advokát, který již byl přibrán jako znalec, tlumočník nebo překladatel nebo který byl svědkem projednávaného skutku. Obhájce nemůže být vyslechnut jako svědek o skutečnostech, o kterých se dozvěděl při výkonu obhajoby.

Nutná obhajoba

§ 37

- (1) Po sdělení obvinění musí mít obviněný obhájce již v přípravném řízení, jestliže
- a) je ve vazbě, ve výkonu trestu odnětí svobody nebo na pozorování v zdravotnickém ústavu,
 - b) je zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo jestliže je jeho způsobilost k právním úkonům omezena,
 - c) jde o řízení o zvlášť závažném zločinu,
 - d) jde o řízení proti mladistvému,
 - e) jde o řízení proti uprchlému.
- (2) Obviněný musí mít obhájce také tehdy, považuje-li to soud a v přípravném řízení prokurátor nebo policejní orgán za nutné, zejména proto, že mají pochybnost o způsobilosti obviněného náležitě se hájit.
- (3) Obviněný musí mít obhájce též v řízení o vydání do ciziny a v řízení, v němž se rozhoduje o uložení ochranného léčení s výjimkou protialkoholního léčení.
- (4) Jde-li o případ podle odstavce 1 písm. c), může se obviněný po první poradě s obhájcem výslovným prohlášením vzdát práva na nutnou obhajobu. Toto prohlášení může vzít zpět. Úkony vykonané po výslovném prohlášení o vzdání se práva na nutnou obhajobu do zpětvzetí tohoto prohlášení se nemusí opakovat.

§ 38

- (1) Ve vykonávacím řízení, v němž soud rozhoduje ve veřejném zasedání, musí mít odsouzený obhájce, jestliže
- a) je zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo jestliže je jeho způsobilost k právním úkonům omezena,
 - b) jde o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody mladistvého, který v době řízení veřejného zasedání nedovršil osmnáct let,
 - c) je ve vazbě, nebo
 - d) jsou pochybnosti o jeho způsobilosti náležitě se hájit.
- (2) V řízení o mimořádných opravných prostředcích musí mít odsouzený obhájce, jestliže

- a) jde o případy uvedené v § 37 odst. 1 písm. a), b) nebo c),
 - b) je mladistvý a v době konání veřejného zasedání o mimořádném opravném prostředku nedovršil osmnáct let,
 - c) jsou pochybnosti o jeho způsobilosti náležitě se hájit,
 - d) jde o řízení proti odsouzenému, který zemřel.
- (3) Jde-li o případ podle § 37 odst. 1 písm. c), může se obviněný po první poradě s obhájcem výslovným prohlášením vzdát práva na nutnou obhajobu. Toto prohlášení může vzít zpět. Úkony vykonané po výslovném prohlášení o vzdání se práva na nutnou obhajobu do zpětvzetí tohoto prohlášení se nemusí opakovat.

§ 39 **Zvolený obhájce**

- (1) Obviněný nebo jiná oprávněná osoba zvolí obhájce tím, že písemně zmocní obhajobou advokáta.
- (2) Jestliže si obviněný nezvolí obhájce sám a nezvolí-li mu jej ani jeho zákonný zástupce, může mu jej zvolit jeho příbuzný v pokolení přímém, jeho sourozenec, osvojitel, osvojenec, manžel, druh nebo zúčastněná osoba. Orgány činné v trestním řízení a soud jsou na žádost obviněného povinny obviněnému umožnit, aby v určené lhůtě požádal oprávněnou osobu, aby mu zvolila obhájce vlastním jménem. Orgány činné v trestním řízení a soud jsou povinny o žádosti obviněného neprodleně uvědomit oprávněnou osobu.
- (3) Je-li obviněný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, mohou mu oprávněné osoby zvolit obhájce i proti jeho vůli.
- (4) Obviněný nebo oprávněná osoba mohou zvolit ve téže věci i více obhájců.
- (5) Obviněný může namísto obhájce, kterého si zvolil nebo kterého mu zvolila oprávněná osoba uvedená v odstavci 1, zvolit jiného obhájce.

§ 40 **Ustanovený obhájce**

- (1) Jestliže obviněný nemá obhájce v případě, kdy ho musí mít, určí se mu lhůta ke zvolení obhájce. Pokud v této lhůtě nebude obhájce zvolen, musí mu být obhájce neprodleně ustanoven. Obhájce ustanoví v přípravném řízení soudce pro přípravné řízení a v řízení před soudem předseda senátu.
- (2) Obviněnému, který nemá dostatečné prostředky na úhradu nákladů obhajoby a požádá o ustanovení obhájce, je v přípravném řízení soudce pro přípravné řízení a v řízení před soudem předseda senátu povinen ustanovit obhájce z řad advokátů i v případě, že nejsou dány důvody nutné obhajoby. Skutečnost, že nemá dostatečné prostředky, musí obviněný prokázat.

- (3) Je-li obviněných několik, ustanoví se těm, jejichž zájmy si v trestním řízení neodporují, zpravidla společný obhájce.
- (4) Dojde-li ke spojení věci ke společnému řízení a obviněnému byl v každé z těchto věcí ustanoven obhájce podle odstavce 1, předseda senátu v soudním řízení a soudce pro přípravné řízení v přípravném řízení zruší ustanovení těch obhájců, kteří byli ustanoveni později. Došlo-li k ustanovení obhájců zároveň, zruší se ustanovení těch obhájců, kteří byli ustanoveni v řízení o méně závažném přečinu nebo zločinu.
- (5) Obviněný si může namísto obhájce, který mu bol ustanoven, sám zvolit obhájce podle § 39. Ustanovení obhájce zruší ten, kdo obhájce ustanovil.
- (6) Zjistí-li se již v průběhu řízení, že obviněný má dostatečné prostředky, aby uhradil náklady obhajoby, zruší obhájce ustanoveného podle odstavce 2 ten, kdo jej ustanovil.

§ 41

Převzetí obhajoby

- (1) Ustanovený obhájce je povinen obhajobu neprodleně převzít.
- (2) Dojde-li ke spojení věcí ke společnému řízení a rozhodnutí a v jedné z nich je obhájce zvolen podle § 39 a v jiné obhájce ustanoven podle § 40, zruší ustanovení obhájce podle § 40 v přípravném řízení na návrh prokurátora nebo policejního orgánu soudce pro přípravné řízení, který obhájce ustanovil, a v soudním řízení předseda senátu, který ve věci koná.

§ 42

Náhradní obhájce

- (1) Je-li důvodná obava, že by mohlo být zmařeno hlavní líčení nebo veřejné zasedání pro nepřítomnost zvoleného nebo ustanoveného obhájce, může být obviněnému vedle zvoleného nebo ustanoveného obhájce ustanoven náhradní obhájce.
- (2) Náhradní obhájce má stejná práva a povinnosti jako zvolený nebo ustanovený obhájce; při hlavním líčení a veřejném zasedání je však může vykonávat pouze v případě neúčasti zvoleného nebo ustanoveného obhájce.
- (3) Ustanovení § 40 a 41 se na náhradního obhájce vztahují přiměřeně.

§ 43

Osvobození od povinnosti obhajoby

- (1) Ze závažných důvodů může být ustanovený obhájce na svou žádost nebo žádost obviněného osvobozen od povinnosti obhajoby a namísto něho může být zvolen nebo ustanoven jiný obhájce. Jiný obhájce může být obviněnému

ustanoven též v případě, že ustanovený obhájce dlouhodobě neplní své povinnosti.

- (2) O osvobození ustanoveného obhájce rozhodne předseda senátu a v přípravném řízení soudce pro přípravné řízení.
- (3) Dříve zvolený nebo ustanovený obhájce je však povinen plnit své povinnosti až do skutečného převzetí obhajoby jiným zvoleným nebo ustanoveným obhájcem.

§ 44

Práva a povinnosti obhájce

- (1) Obhájce je povinen poskytovat obviněnému potřebnou právní pomoc, účelně využívat k hájení jeho zájmů prostředků a způsobů obhajoby uvedených v zákoně, zejména pečovat o to, aby byly v řízení náležitě a včas objasněny skutečnosti, které obviněného zbavují viny nebo jeho vinu zmírňují
- (2) Obhájce je oprávněn již za přípravného řízení činit za obviněného návrhy, podávat jeho jménem žádosti a opravné prostředky, nahlížet do spisů a zúčastnit se podle ustanovení tohoto zákona v řízení před soudem úkonů, jichž má právo se zúčastnit obviněný, a při vyšetřování nebo zkráceném vyšetřování úkonů podle § 213 odst. 2 až 4.
- (3) Je-li obviněný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může obhájce oprávnění podle odstavce 2 vykonávat i proti vůli obviněného.
- (4) Nebylo-li zmocnění obhájce při jeho zvolení nebo ustanovení vymezeno jinak, zaniká při skončení trestního stíhání. I když zmocnění takto zaniklo, je obhájce oprávněn podat za obžalovaného ještě žádost o milost a o odklad výkonu trestu.
- (5) Obhájce má právo ve všech stádiích trestního řízení vyžádat si předem kopii nebo opis protokolu o každém úkonu trestního řízení. Orgány činné v trestním řízení jsou povinny mu vyhovět; odmítnout mohou jen tehdy, když to není z technických důvodů možné; po odpadnutí technických překážek jsou povinny žádosti obhájce vyhovět. Náklady spojené s vyhotovením kopií nebo opisu je obhájce povinen státu uhradit.
- (6) Obhájce je oprávněn na náklady obhajoby opatřovat a předkládat důkazy.
- (7) Jestliže si obviněný zvolil více obhájců v téže věci, náleží povinnosti a práva podle tohoto zákona každému z nich. Při úkonech podle tohoto zákona stačí přítomnost jen jednoho z nich, nestanoví-li zákon jinak.
- (8) Má-li obviněný více obhájců, doručí se písemnost tomu z nich, koho si určili k doručování písemností. Jestliže nebyl určen žádný z obhájců, doručí se písemnost tomu, který byl zvolen jako obhájce jako první. Pokud bylo najednou zvoleno více obhájců, doručí se písemnost tomu, kterého určí obviněný.

D í l š e s t ý

Zúčastněná osoba

§ 45

- (1) Tomu, jehož věc byla zabrána nebo podle návrhu má být zabrána, musí být poskytnuta možnost, aby se k věci vyjádřil; může být přítomen při hlavním líčení a veřejném zasedání, činit při nich návrhy, předkládat důkazy, nahlížet do spisů a podávat v případech stanovených tímto zákonem opravné prostředky.
- (2) Orgány činné v trestním řízení a soud jsou povinny zúčastněnou osobu o jejích právech poučit a poskytnout jí možnost jejich uplatnění včetně poučení o doručování a následcích s tím spojených.
- (3) Je-li zúčastněná osoba zbavena způsobilosti k právním úkonům nebo je-li její způsobilost k právním úkonům omezena, vykoná její práva podle tohoto zákona její zákonný zástupce.

D í l s e d m ý

Poškozený

Oprávnění poškozeného a uplatnění nároku na náhradu škody

§ 46

- (1) Poškozený je osoba, jíž bylo trestným činem ublíženo na zdraví, způsobena majetková, morální nebo jiná škoda nebo byla porušena či ohrožena její jiná zákonem chráněná práva nebo svobody. Poškozený má v případech stanovených tímto zákonem právo se vyjádřit, zda souhlasí s trestním stíháním, má právo uplatnit nárok na náhradu škody, činit návrhy na provedení důkazů nebo na jejich doplnění, předkládat důkazy, nahlížet do spisů a prostudovat je, zúčastnit se hlavního líčení a veřejného zasedání konaného o odvolání nebo o dohodě o přiznání viny a přijetí trestu, vyjádřit se k provedeným důkazům, má právo závěrečné řeči a právo podávat opravné prostředky v rozsahu vymezeném tímto zákonem.

- (2) Poškozený je povinen uvést nejpozději na začátku prvního výslechu adresu, na kterou mu mají být doručovány písemnosti, včetně písemností určených do vlastních rukou, a rovněž způsob doručování, s tím, že změní-li tuto adresu nebo způsob doručování, musí tuto skutečnost bezodkladně oznámit příslušnému orgánu; o doručování a následcích s tím spojených orgán činný v trestním řízení nebo soud poškozeného poučí.
- (3) Poškozený, který má podle zákona vůči obviněnému nárok na náhradu škody, která mu byla způsobena trestným činem, je též oprávněn navrhnout, aby soud v odsuzujícím rozsudku uložil obžalovanému povinnost nahradit tuto škodu; návrh musí poškozený uplatnit nejpozději před skončením vyšetřování nebo zkráceného vyšetřování. Z návrhu musí být patrné, z jakých důvodů a v jaké výši se nárok na náhradu škody uplatňuje.
- (4) Návrh podle odstavce 3 nelze podat, jestliže o nároku již bylo rozhodnuto v občanském soudním řízení nebo jiném příslušném řízení.
- (5) Hodlá-li poškozený uplatnit důkazy, které jsou mu známy, musí návrh na jejich provedení předložit v přípravném řízení prokurátorovi nebo policejnímu orgánu a před soudem prvního stupně soudu nejpozději v průběhu dokazování při hlavním líčení. Předloží-li poškozený návrh na provedení důkazů dříve, je soud povinen tento návrh neprodleně doručit prokurátorovi a obviněnému.
- (6) Poškozený má právo uplatňovat konkrétní návrhy pro účely uzavření narovnání nebo dohody s pachatelem; tyto návrhy může uplatňovat i prostřednictvím probačního a mediačního úředníka.
- (7) Poškozený se může výslovným prohlášením písemně nebo ústně do protokolu před orgánem činným v trestním řízení nebo soudem vzdát procesních práv, která mu tento zákon jako poškozenému přiznává.
- (8) Zjistí-li orgán činný v trestním řízení nebo soud, že poškozenému hrozí nebezpečí v souvislosti s pobytem obviněného nebo odsouzeného na svobodě, poskytne mu informaci o tom, že
 - a) obviněný byl propuštěn z vazby nebo z ní uprchl,
 - b) odsouzený byl propuštěn z výkonu trestu odnětí svobody nebo z něj uprchl.
- (9) Poškozený může již v přípravném řízení požádat prokurátora a v řízení před soudem soud, aby byl informován o skutečnostech uvedených v odstavci 8. Je-li odsouzený ve výkonu trestu odnětí svobody, žádost se podává u soudu, který rozhodl v prvním stupni.

§ 47

- (1) Oprávnění poškozeného nemůže vykonávat ten, kdo je v trestním řízení stíhán jako spoluobviněný.
- (2) Je-li v téže věci větší počet poškozených a jednotlivým výkonem jejich práv by mohl být ohrožen účel a rychlý průběh trestního stíhání a poškození se nedohodnou na společném zástupci, soudce pro přípravné řízení na návrh prokurátora ustanoví opatřením v přípravném řízení pro výkon těchto práv společného zástupce poškozených, zpravidla některého z poškozených po jeho předchozím souhlase. Prokurátor oznámí opatření poškozeným, kteří již uplatnili nárok na náhradu škody, a opatření se vhodným způsobem uveřejní. Společných zástupců může být nejvíce deset. Společný zástupce vykonává práva poškozených, které zastupuje, včetně uplatnění nároku na náhradu škody v trestním řízení a má stejné procesní postavení jako zmocněnec; bez písemného souhlasu poškozeného nelze vzít zpět uplatněný nárok na náhradu škody.
- (3) Je-li v téže věci velký počet poškozených, zpravidla převyšující sto, a jednotlivým výkonem jejich práv by mohl být závažným způsobem ohrožen účel a rychlý průběh trestního stíhání, rozhodne v přípravném řízení na návrh generálního prokurátora o účasti poškozených v trestním řízení Nejvyšší soud usnesením, které se doručí navrhovateli. Nebyl-li návrh zamítnut, generální prokurátor zajistí, aby bylo usnesení vhodným způsobem zveřejněno.
- (4) K návrhu generálního prokurátora podle odstavce 3, který musí být odůvodněn, je třeba připojit celý dosud získaný spisový materiál.
- (5) Je-li v téže věci větší počet poškozených a jednotlivým výkonem jejich práv by mohl být ohrožen účel a rychlý průběh soudního řízení, přičemž poškozeným nebyl v přípravném řízení ustanoven společný zástupce podle odstavce 2, rozhodne o účasti poškozených v soudním řízení soud; považuje-li soud za účelné ustanovit poškozeným, kteří uplatnili nárok na náhradu škody, společného zástupce, postupuje přiměřeně podle odstavce 2.
- (6) Poškozenému, který uplatňuje nárok na náhradu škody a nemá dostatečné prostředky, aby uhradil náklady s tím spojené, může v přípravném řízení po sdělení obvinění na návrh prokurátora soudce pro přípravné řízení a v řízení před soudem i bez návrhu předseda senátu ustanovit zástupce z řad advokátů, považuje-li to za nutné na ochranu zájmů poškozeného; poslední veta odstavce 2 platí přiměřeně. Skutečnost, že nemá dostatečné prostředky, musí poškozený prokázat.
- (7) Zjistí-li se již v průběhu řízení, že poškozený má dostatečné prostředky, aby uhradil náklady spojené s uplatňováním nároku na náhradu škody v trestním řízení, zruší zástupce ustanoveného podle odstavce 6 orgán, který jej

ustanovil. Po podání obžaloby nebo návrhu na dohodu o vině a trestu o tom rozhodne předseda senátu.

§ 48

- (1) Je-li poškozená osoba zbavena způsobilosti k právním úkonům nebo je-li její způsobilost k právním úkonům omezena, vykonává její práva podle tohoto zákona její zákonný zástupce, který může pověřit zastupováním též organizaci na pomoc obětem trestných činů.
- (2) V případech, v nichž zákonný zástupce poškozeného nemůže vykonávat svá práva uvedená v odstavci 1 a je nebezpečí z prodlení, předseda senátu a v přípravném řízení na návrh prokurátora soudce pro přípravné řízení ustanoví k výkonu práv poškozenému opatrovníka. V případě trestných činů spáchaných vůči blízké nebo svěřené osobě, je-li poškozeným nezletilý, se opatrovníkem ustanoví zejména státní orgán nebo pověřený zástupce organizací na pomoc poškozeným. Proti rozhodnutí o ustanovení opatrovníka je přípustná stížnost.
- (3) Nemůže-li poškozený, který je fyzickou osobou, nebo statutární orgán poškozeného, který je právnickou osobou, vykonávat práva poškozeného podle tohoto zákona nebo je nebezpečí z prodlení, předseda senátu a v přípravném řízení na návrh prokurátora soudce pro přípravné řízení ustanoví pro výkon těchto práv poškozenému opatrovníka. Proti rozhodnutí o ustanovení opatrovníka je přípustná stížnost.
- (4) Jde-li o uplatnění nároku na náhradu škody, přecházejí práva, která tento zákon přiznává poškozenému, i na jeho právního nástupce.

§ 49

- (1) Orgán činný v trestním řízení je povinen při prvním kontaktu s poškozeným poskytnout mu v písemné formě informace o jeho právech v trestním řízení a o organizacích na pomoc poškozeným včetně jimi poskytovaných služeb.
- (2) Orgán činný v trestním řízení a soud je povinen poškozeného o jeho právech poučit a poskytnout mu plnou možnost jejich uplatnění.

Zajištění nároku poškozeného

§ 50

- (1) Je-li důvodná obava, že uspokojení nároku poškozeného na náhradu škody způsobené trestným činem bude mařeno nebo ztěžováno, lze nárok až do pravděpodobné výše škody zajistit
 - a) na majetku obviněného,

- b)** na majetkových právech obviněného v právnické osobě, v níž má obviněný majetkovou účast,
- c)** na majetkových právech právnické osoby, v níž má obviněný
1. majetkovou účast, nebo
 2. je statutárním orgánem, členem statutárního orgánu, členem jiného orgánu, prokuristou, vedoucím organizační složky podniku, který je zapsán v obchodním rejstříku, nebo vedoucím podniku zahraniční osoby, který je zapsán v obchodním rejstříku,
je-li na základě zjištěných skutečností dostatečně odůvodněný závěr, že trestný čin, za který je trestně stíhán obviněný, byl spáchán jménem nebo ve prospěch této právnické osoby,
- d)** na majetkových právech právnické osoby, ve které má přímou nebo nepřímou majetkovou účast právnická osoba, v níž má obviněný
1. majetkovou účast, nebo
 2. je statutárním orgánem, členem statutárního orgánu, členem jiného orgánu, prokuristou, vedoucím organizační složky podniku, který je zapsán v obchodním rejstříku, nebo vedoucím podniku zahraniční osoby, který je zapsán v obchodním rejstříku,
je-li na základě zjištěných skutečností dostatečně odůvodněný závěr, že trestný čin, za který je trestně stíhán obviněný, byl spáchán jménem nebo ve prospěch této právnické osoby,
- e)** na ostatních majetkových právech obviněného.
- (2)** Části majetku určené k zajištění nároku se v usnesení o zajištění sepíše a obviněnému a právnické osobě uvedené v odstavci 1 se zakáže s nimi nakládat. Movité věci se uloží do úschovy u orgánu, který o jejich zajištění rozhodl. Nemůže-li jejich úschovu sám zajistit, pověří jejich úschovou právnickou nebo fyzickou osobu, která vykonává podnikatelskou činnost v tomto oboru. Jde-li o nemovitost, může písemně pověřit takovou osobu správou nemovitosti a usnesení o zajištění nemovitosti doručí příslušnému orgánu státní správy na úseku katastru nemovitostí.
- (3)** Zajistit podle odstavce 1 není možné nárok, který nelze v trestním řízení uplatnit. K zajištění nároku nemůže být použito věcí, které nelze podle občanskoprávních předpisů postihnout výkonem soudního rozhodnutí, ani pohledávky obviněného na výplatu odměny z pracovního nebo obdobného poměru, pohledávky na výplatu výživného a na výplatu dávek z nemocenského pojištění a dávek sociálního zabezpečení.
- (4)** O zajištění rozhoduje soud na návrh prokurátora nebo poškozeného, v přípravném řízení prokurátor na návrh poškozeného; v přípravném řízení může prokurátor nárok zajistit i bez návrhu poškozeného, vyžaduje-li to ochrana jeho zájmů, zejména hrozí-li nebezpečí z prodlení.
- (5)** Soud a v přípravném řízení prokurátor zamítne návrh poškozeného, zjistí-li, že návrh není důvodný.

- (6) Poškozený musí být o zajištění jeho nároku vždy vyrozuměn s upozorněním na důvody, pro něž se zajištění podle § 51 odst. 1 zruší.

§ 51

- (1) Zajištění se zruší,
- a) pomine-li důvod, pro který bylo o zajištění rozhodnuto,
 - b) bylo-li trestní stíhání pravomocně zastaveno nebo skončilo pravomocným zprošťujícím rozsudkem, nebo
 - c) uplynuly-li dva měsíce ode dne, kdy nabyl právní moci rozsudek, jímž byl obžalovaný uznán vinným, nebo ode dne, kdy nabylo právní moci usnesení, jímž byla věc postoupena jinému orgánu.
- (2) Zajištění je třeba omezit, ukáže-li se, že ho není třeba v rozsahu, v němž bylo nařízeno. Jestliže byly zajištěním postiženy věci náležející jiné osobě než obviněnému nebo právnické osobě uvedené v § 50 odst. 1, vyjmou se ze zajištění.

§ 52

Proti rozhodnutí podle § 50 a 51 je přípustná stížnost, jež má, pokud jde o zrušení zajištění, jeho omezení nebo vynětí ze zajištění, odkladný účinek.

D í l o s m ý

Zmocněnec zúčastněné osoby a poškozeného

§ 53

- (1) Zúčastněná osoba a poškozený se mohou dát zastupovat zmocněncem. Zmocněncem poškozeného může být též pověřený zástupce organizace na pomoc poškozeným.
- (2) Zmocněncem zúčastněné osoby a poškozeného může být jen osoba, jejíž způsobilost k právním úkonům není omezena; při hlavním líčení a veřejném zasedání nemůže být zmocněncem ten, kdo je k němu předvolán jako svědek, znalec tlumočník nebo překladatel.
- (3) Zmocněncem zúčastněné osoby nebo poškozeného v trestním řízení, v němž se projednávají utajované skutečnosti, může být jen advokát nebo osoba, která může být seznámena s utajovanou skutečností na příslušném úseku.

§ 54

- (1) Zmocněnec zúčastněné osoby a poškozeného je oprávněn činit za zúčastněnou osobu nebo poškozeného návrhy na provedení důkazů, podávat žádosti a opravné prostředky; je též oprávněn zúčastnit se všech úkonů, kterých se může zúčastnit zúčastněná osoba nebo poškozený. Zmocněnec poškozeného má právo uplatňovat konkrétní návrhy pro účely uzavření narovnání nebo dohody s obviněným o náhradě škody; tyto návrhy může uplatňovat též prostřednictvím probačního a mediačního úředníka.
- (2) Hodlá-li zmocněnec zúčastněné osoby nebo poškozeného navrhnout důkazy, které jsou mu známy, musí návrh na jejich provedení předložit soudu prvního stupně nejpozději v průběhu dokazování při hlavním líčení. Předloží-li zmocněnec zúčastněné osoby nebo poškozeného návrh na provedení důkazů písemně soudu, soud je povinen s takovýmto návrhem seznámit prokurátora a obviněného.

HLAVA TŘETÍ

OBEČNÁ USTANOVENÍ O ÚKONECH TRESTNÍHO ŘÍZENÍ

§ 55

Způsob provádění úkonů trestního řízení a odstranění průtahů v soudním řízení

- (1) Při vykonávání úkonů trestního řízení musí orgány činné v trestním řízení, soud a osoby příslušné vykonávat úkony trestního řízení zacházet s osobami zúčastněnými na úkonu tak, jak to vyžaduje účel trestního řízení; vždy musí být respektována jejich důstojnost a jejich ústavou zaručená základní práva a svobody.
- (2) Úkony vykonávají orgány činné v trestním řízení a soud zásadně v době mezi 7.00 hod. a 20.00 hod. a v úředních místnostech. V odůvodněných případech mohou být úkony vykonány též mimo úřední místnosti a mimo uvedenou dobu.
- (3) Je-li důvodný předpoklad, že došlo k průtahům v přípravě projednání věci soudem, v určení termínu řízení a rozhodnutí nebo k průtahům při vyhotovování soudního rozhodnutí, může kterákoli ze stran podat

prostřednictvím tohoto soudu stížnost pro nečinnost k nadřízenému soudu, aby určil přiměřenou lhůtu pro uskutečnění namítaného úkonu; nepostupuje-li se podle odstavce 4, musí soud bezodkladně zaslat tuto stížnost pro nečinnost spolu se spisem a svým stanoviskem a se stanoviskem předsedy soudu nadřízenému soudu.

- (4) Učiní-li soud úkony trestního řízení uvedené ve stížnosti pro nečinnost do patnácti pracovních dnů po jejím obdržení a informuje o tom stěžovatele, hledí se na tuto stížnost pro nečinnost jako na vzatou zpět, jestliže tento stěžovatel během pěti pracovních dnů od doručení oznámení neprohlásí, že na své stížnosti pro nečinnost trvá. O tom je třeba jej poučit
- (5) O stížnosti pro nečinnost uvedené v odstavci 3 musí rozhodnout senát nadřízeného soudu do pěti pracovních dnů od převzetí věci. Jestliže
 - a) ze strany soudu nedošlo k průtahům, stížnost pro nečinnost se zamítne,
 - b) je stížnost pro nečinnost opodstatněná, nadřízený soud určí přiměřenou lhůtu pro uskutečnění namítaného úkonu.
- (6) Proti rozhodnutí podle odstavce 5 není stížnost přípustná.
- (7) Za škodu, která byla způsobena nezákonným rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem odpovídá stát podle zvláštního zákona.

Dožádání

§ 56

- (1) Předseda senátu, soudce pro přípravné řízení, prokurátor, policejní orgán, probační a mediační úředník, vyšší soudní úředník a soudní tajemník vykonávají jednotlivé úkony trestního řízení ve svém obvodě zpravidla sami. Mimo svůj obvod vykonávají jednotlivé úkony trestního řízení dožádáním okresního soudu, prokurátora nebo policejního orgánu, v jehož obvodě má být úkon proveden, případně též dožádáním vojenského soudu nebo vojenského prokurátora; jestliže věc nesnese odkladu nebo je-li toho pro řádné posouzení věci nezbytně třeba, vykonají však úkon i mimo svůj obvod sami.
- (2) Nejvyšší soud, Speciální soud a krajský soud mohou jednotlivé úkony i ve svém obvodě vykonat dožádáním okresního soudu, v jehož obvodě má být úkon proveden; Nejvyšší soud a Speciální soud to mohou učinit též dožádáním krajského soudu.
- (3) Vojenský soud a vojenský prokurátor mohou jednotlivé úkony trestního řízení vykonat též dožádáním okresního soudu nebo okresního prokurátora, v jehož obvodě má být úkon proveden.

§ 57

- (1) V dožádání je třeba uvést spisové údaje včetně skutkových okolností činu, jichž se dožádání týká, a jeho právní kvalifikaci. Je-li třeba, připojí dožadující orgán spisy a poukáže na ty jejich části, kde jsou potřebné údaje obsaženy. Dožádaný orgán je podle povahy věci a podle toho, co při provádění úkonu vyšlo najevo, oprávněn i povinen provést i další nezbytné úkony, zejména vyslechnout další osoby a objasňovat okolnosti uvedené v dožádání, může-li to přispět k rychlému a správnému rozhodnutí věci.
- (2) Úkony dožádaného soudu vykonává soudce; má přitom práva a povinnosti předsedy senátu.
- (3) Dožádání se vyřizuje zpravidla do sedmi dnů ode dne jeho doručení. Nelze-li dožádání provést v této lhůtě, dožádaný orgán o tom vyrozumí dožadující orgán.

§ 58

Protokol

- (1) O každém úkonu trestního řízení se sepíše, a to zpravidla při úkonu nebo bezprostředně po něm, protokol, který musí obsahovat
 - a) pojmenování soudu, prokuratury nebo jiného orgánu provádějícího úkon,
 - b) místo, čas a předmět úkonu,
 - c) jméno a příjmení úředních osob a jejich funkce, jméno a příjmení přítomných subjektů řízení nebo stran, jméno a příjmení zákonných zástupců, obhájců a zmocněnců, kteří se úkonu zúčastnili, a u obviněného a poškozeného též adresu, kterou uvede pro účely doručování,
 - d) stručné, ale výstižné vylíčení průběhu úkonu, z něhož je zřejmé i zachování zákonných ustanovení upravujících provádění úkonu, dále podstatný obsah rozhodnutí při úkonu vyhlášených, a byl-li při úkonu doručen opis rozhodnutí, osvědčení o tomto doručení,
 - e) návrhy stran, udělená poučení, popřípadě vyjádření poučených osob,
 - f) námitky stran nebo vyslychaných osob proti obsahu protokolu.
- (2) Ve slovenském jazyce se sepíše i protokol o výpovědi osoby, která neovládá slovenský jazyk.
- (3) O hlavním líčení, veřejném zasedání nebo v jiných případech podle úvahy předsedy senátu lze vyhotovit těsnopisný záznam nebo použít jiný vhodný technický prostředek. O vyhotovování těsnopisného záznamu nebo o použití jiného technického prostředku se přítomní vyrozumí. Těsnopisný zápis nebo nosič, na němž je zachycen průběh úkonu, je třeba označit a připojit k protokolu o úkonu, který obsahuje též údaje podle odstavce 1 písm. a) až c); uchovává-li se záznam mimo spis, vyznačí se v protokole, kde je uložen. V protokole se uvede rovněž obsah pořizovaného záznamu tak,

aby poskytoval přehled o provedených úkonech, rozhodnutích a vyjádřeních stran. Nařídí-li to předseda senátu nebo na žádost strany se vyhotoví kopie záznamu nebo se v nařízeném nebo požadovaném rozsahu přepíše do obvyčejného písma. Náklady na vyhotovení kopie nebo přepisu hradí s výjimkou prokurátora ten, kdo o kopii nebo přepis požádal.

- (4) Výpovědi osob se do protokolu o hlavním líčení a veřejném zasedání zapisují nebo zaznamenávají v úplném znění.

§ 59

Podepisování protokolu

- (1) Protokol o hlavním líčení a o veřejném zasedání podepisuje předseda senátu a zapisovatel; jiné protokoly podepíše ten, kdo úkon vykonal, a osoba, které se úkon týká, zapisovatel, tlumočník, znalec, překladatel, popřípadě jiná osoba přivzatá k úkonu. Má-li protokol o výsledku více stránek, musí vyslychaná osoba podepsat každou stránku protokolu. Odmítne-li vyslychaný nebo jiná osoba přivzatá k úkonu protokol podepsat, uvede se to v protokole s poznamenáním důvodu odmítnutí.
- (2) Nemůže-li předseda senátu pro překážku delšího trvání podepsat protokol o hlavním líčení nebo o veřejném zasedání, podepíše jej jiný soudce příslušného soudu. Je-li tato překážka u jiného soudce, poznamená se v protokole důvod, proč nebyl podepsán.
- (3) Jestliže osoba, které se úkon týká, neumí číst nebo psát, přečte jí protokol ten, kdo úkon vykonal; tato skutečnost se zaznamená v protokole.

§ 60

Oprava a doplnění záznamu nebo protokolu

- (1) O opravě a doplnění záznamu nebo protokolu o hlavním líčení, veřejném zasedání a neveřejném zasedání a rovněž o námitkách proti tomuto protokolu rozhoduje soud, o jehož protokol se jedná. Proti tomuto rozhodnutí je přípustná stížnost.
- (2) Ten, kdo řídil jednání nebo provádění úkonu, může i po podpisu protokolu nařídít nebo provést opravu písařských chyb nebo jiných zřejmých nesprávností. Oprava se provede tak, aby původní zápis zůstal čitelný; opravu podepíše ten, kdo ji nařídil.

§ 61

Protokol o hlasování

- (1) V protokole o hlasování se uvede kromě obecných náležitostí
 - a) postup při jednotlivých hlasováních, jejich výsledek a výrok rozhodnutí,
 - b) mínění odlišné od názoru většiny, a to v celém znění i se stručným odůvodněním.
- (2) Protokol o hlasování podepisují všichni členové senátu a zapisovatel.
- (3) Protokol o hlasování se zalepí a připojí k protokolu o jednání. Otevřít jej smí jen předseda senátu u nadřízeného soudu při rozhodování o opravném prostředku a předseda senátu Nejvyššího soudu při rozhodování o dovolání nebo mimořádném dovolání, jakož i soudce pověřený vyhotovením rozsudku; po nahlédnutí jej opět zalepí a otevření potvrdí svým podpisem.
- (4) Protokol o hlasování se neseписuje, jde-li o jednoduchá rozhodnutí, na kterých se senát usnesl jednomyslně a kterým předcházela porada pouze v jednacím síni bez přerušování jednání; v protokole o jednání se v takovém případě poznamená, že usnesení bylo učiněno bez přerušování jednání.

§ 62

Podání

- (1) Podání se posuzuje vždy podle svého obsahu, i když je nesprávně označeno. Lze je učinit písemně, ústně do protokolu, telegraficky, telefaxem, elektronickými prostředky podepsanými zaručeným elektronickým podpisem podle zvláštního zákona nebo bez zaručeného elektronického podpisu. Podání učiněné telegraficky, telefaxem nebo elektronickými prostředky bez zaručeného elektronického podpisu je nutné potvrdit písemně nebo ústně do protokolu do tří pracovních dnů, jinak se o podání nekoná.
- (2) Jestliže se oznámení o skutečnostech, že byl spáchán trestný čin (dále jen „trestní oznámení“) podává ústně, je třeba oznamovatele poučit o odpovědnosti za uvedení vědomě nepravdivých údajů včetně následků křivého obvinění a vyslechnout jej o okolnostech, za nichž byl čin spáchán, o osobních poměrech toho, na něhož se oznámení podává, o důkazech a výši škody a jiných následcích, které byly způsobeny trestným činem; je-li oznamovatel zároveň poškozeným nebo jeho zmocněncem, musí být vyslechnut rovněž o tom, zda žádá, aby soud rozhodl o jeho nároku na náhradu škody v trestním řízení. Výslech osoby, která podává oznámení, se má provést tak, aby byly získány podklady pro další řízení.
- (3) Jestliže byl protokol o ústním podání trestního oznámení sepsán u soudu, pošle jej soud neprodleně prokurátorovi.

§ 63

Počítání lhůt

- (1)** Lhůty podle tohoto zákona se počítají na hodiny, dny, týdny, měsíce a roky.
- (2)** Lhůta stanovená podle hodin počíná zahájením úkonu.
- (3)** Do lhůty stanovené podle dnů se nezapočítává den, kdy se stala událost určující počátek lhůty.
- (4)** Lhůta stanovená podle týdnů, měsíců nebo let končí uplynutím toho dne, který svým jménem nebo číselným označením odpovídá dni, kdy se stala událost určující počátek lhůty. Chybí-li tento den v posledním měsíci lhůty, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce.
- (5)** Případně-li konec lhůty na den pracovního klidu nebo pracovního volna, pokládá se za poslední den lhůty nejbližší příští pracovní den.
- (6)** Lhůta je zachována též tehdy, jestliže podání bylo ve lhůtě
 - a)** podáno na poště a adresováno soudu, prokurátorovi nebo policejnímu orgánu, u něhož má být podáno nebo který má ve věci rozhodnout,
 - b)** učiněno u soudu nebo u prokurátora, který má ve věci rozhodnout,
 - c)** učiněno příslušníkem ozbrojených sil, ozbrojeného sboru nebo příslušníkem ve služebním poměru u jeho nadřízeného nebo služebního orgánu,
 - d)** učiněno u ředitele ústavu, kde je ten, kdo podání činí, ve vazbě nebo ve výkonu trestu odnětí svobody, nebo
 - e)** učiněno ústně do protokolu u kteréhokoli okresního soudu nebo okresního prokurátora.

§ 64

Navrácení lhůty

- (1)** Zmešká-li obviněný, jeho obhájce, poškozený nebo zúčastněná osoba z důležitých důvodů lhůtu k podání opravného prostředku, povolí mu orgán, jemuž přísluší o opravném prostředku rozhodovat, navrácení lhůty. O navrácení lhůty může oprávněná osoba požádat do tří dnů od pominutí překážky. Nebyl-li opravný prostředek ještě podán, je třeba jej se žádostí spojit. Jde-li o odvolání proti rozsudku, je možno odvolání odůvodnit ještě ve lhůtě osmi dnů od doručení usnesení o povolení navrácení lhůty.
- (2)** Byl-li opravný prostředek už zamítnut jako opožděný, zruší orgán při povolení navrácení lhůty zároveň i své rozhodnutí o zamítnutí opravného prostředku.
- (3)** Ustanovení odstavců 1 a 2 se užije přiměřeně i tehdy, ukáže-li se, že lhůta k podání opravného prostředku, který byl zamítnut jako opožděný, zmeškána nebyla.

§ 65

Doručování

- (1) Nebyla-li písemnost doručena při úkonu trestního řízení, doručí se zpravidla poštou. Je-li adresátem obviněný nebo poškozený, doručuje se mu na adresu, kterou za tímto účelem uvedl. Jestliže je nutné opakovat úkon nebo odročit hlavní líčení nebo veřejné zasedání, stačí přítomným osobám, které se jej mají znovu zúčastnit, oznámit nový termín. Obsah oznámení, jakož i skutečnost, že tyto osoby nový termín vzaly na vědomí, se vyznačí v protokole.
- (2) V případě potřeby, zejména při nařízeném předvedení, při neúspěšném pokusu doručit jiným způsobem do vlastních rukou adresátovi zásilku, nebo při nebezpečí, že průtahem při doručování bude líčení zmařeno, lze o doručení požádat útvar Policejního sboru nebo obec.
- (3) Nebyl-li adresát zastižen, ačkoli se v místě doručení zdržuje, doručí se jiné dospělé osobě, která bydlí ve stejném bytě nebo domě, nebo zaměstnané na stejném pracovišti, je-li ochotná písemnost převzít a zajistit její odevzdání. Není-li taková osoba, písemnost se uloží u orgánu, který zásilku doručuje, a adresát se vhodným způsobem vyrozumí, kde a kdy si ji může vyzvednout. Písemnost se považuje za doručenu dnem, kdy byla uložena i v případě, že se adresát o uložení nedozvěděl.
- (4) Písemnosti určené osobám požívajícím výsady a imunity podle mezinárodního práva nebo osobám v jejich bytech se předloží Ministerstvu zahraničních věcí Slovenské republiky, které zajistí jejich doručení.
- (5) Orgány činné v trestním řízení a soud jsou oprávněny vlastními prostředky a na vlastní náklady provádět doručování.
- (6) Orgány činné v trestním řízení a soud mohou písemnosti doručovat obviněnému, obhájci, poškozenému a jeho zmocněnci, oznamovateli, zákonnému zástupci, zúčastněné osobě a jejímu zmocněnci, ústavu pro výkon vazby a ústavu pro výkon trestu odnětí svobody též elektronickými prostředky podepsanými zaručeným elektronickým podpisem.

§ 66

Doručování do vlastních rukou

- (1) Do vlastních rukou se doručuje
 - a) obviněnému obžaloba a předvolání,
 - b) osobám oprávněným podat proti rozhodnutí opravný prostředek opis tohoto rozhodnutí,

- c) jiná písemnost, jestliže to soudce, prokurátor, policejní orgán, probační a mediační úředník, vyšší soudní úředník nebo soudní tajemník z důležitých důvodů nařídí.
- (2) Zásilky do vlastních rukou doručí pošta pouze adresátovi nebo je vydá osobě, která se prokáže ověřenou plnou mocí ne starší než šest měsíců nebo plnou mocí vydanou poštou pro přebírání takových zásilek za adresáta.
 - (3) Nebyl-li adresát zásilky, kterou je třeba doručit do vlastních rukou, zastížen na adrese, kterou pro tyto účely uvedl, zásilka se uloží u orgánu, který zásilku doručuje, a adresát se vhodným způsobem vyrozumí, že mu zásilku přijde doručit znovu v určitý den a hodinu. Zůstane-li i nový pokus o doručení bezvýsledný, uloží se písemnost na poště nebo orgánu obce a adresát se vhodným způsobem vyrozumí, kde a kdy si může zásilku vyzvednout. Nevyzvedne-li si adresát zásilku do tří pracovních dnů od uložení, považuje se poslední den této lhůty za den doručení, i když se adresát o uložení nedověděl; toto neplatí, jde-li o doručení trestního příkazu.
 - (4) Vyhradí-li si adresát doručování zásilek do poštovní přihrádky, pošta adresátovi oznámí příchod zásilky, možnost převzetí a lhůtu k vyzvednutí na předepsaném tiskopise, který vloží do poštovní přihrádky. Jestliže si adresát na základě dohody přebírá zásilky na poště a nemá přidělenou poštovní přihrádku, pošta tyto zásilky neoznamuje. V obou případech se datum příchodu považuje za datum uložení. Nevyzvedne-li si adresát zásilku do tří pracovních dnů od uložení, považuje se poslední den této lhůty za den doručení, i když se adresát o uložení nedověděl.

§ 67

Odepření přijetí

- (1) Odepře-li adresát písemnost přijmout, poznamená se to na doručence spolu s datem a důvodem odepření a písemnost se vrátí.
- (2) Uzná-li soudce, prokurátor, policejní orgán, probační a mediační úředník, vyšší soudní úředník nebo soudní tajemník, který písemnost odeslal, že přijetí bylo odepřeno bezdůvodně, považuje se písemnost za doručenou dnem, kdy přijetí bylo odepřeno; na tento následek musí být adresát doručovatelem upozorněn.

§ 68

Doručování právníkům osobám

- (1) Písemnosti, které jsou určeny orgánům nebo právníkům osobám, se doručují pracovníkům oprávněným přijímat za orgány nebo právnícké osoby písemnosti. Nejsou-li takové osoby, doručuje se písemnost, která je určena do vlastních rukou, tomu, kdo je oprávněn za orgán nebo právníkou

osobu jednat, ostatní písemnosti kterémukoli jejich pracovníkovi, který písemnosti přijme.

- (2) Nelze-li doručit písemnost právnické osobě na adresu jejího sídla uvedenou v obchodním rejstříku nebo v jiném rejstříku, ve kterém je zapsána, a její jiná adresa není soudu známa, považuje se písemnost třech dnech od vrácení nedoručené zásilky soudu za doručenou, a to i když se o tom ten, kdo je oprávněn jednat za právnickou osobu, nedozví.
- (3) Ustanovení § 66 se při doručování orgánům nebo právnickým osobám použije přiměřeně.

§ 69

Nahlížení do spisů

- (1) Obviněný, obhájce, poškozený a zúčastněná osoba, zmocněnec, ustanovený opatrovník, probační a mediační úředník, vyšší soudní úředník a soudní tajemník mají právo nahlížet do spisů s výjimkou protokolu o hlasování a části spisu obsahující údaje o totožnosti chráněného svědka, ohroženého svědka nebo svědka, jehož totožnost je utajena, a krycí údaje o totožnosti agenta, činit si z nich výpisky a poznámky a pořizovat si na své náklady kopie spisů a jejich částí; tyto náklady nehradí probační a mediační úředník, vyšší soudní úředník a soudní tajemník. Totéž právo mají zákonní zástupci obviněného, poškozeného nebo zúčastněné osoby, jestliže tyto osoby jsou zbaveny způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jejich způsobilost k právním úkonům omezena. Jiné osoby tak mohou učinit se souhlasem předsedy senátu a v přípravném řízení se souhlasem orgánu činného v trestním řízení, jen pokud je toho třeba k uplatnění jejich práv.
- (2) V přípravném řízení může orgán činný v trestním řízení právo nahlédnout do spisů a spolu s tím ostatní práva uvedená v odstavci 1 ze závažných důvodů odepřít, zejména jestliže ve spise nelze učinit taková opatření, která by zabránila zmaření nebo podstatnému ztížení dosažení účelu trestního stíhání. Závažnost důvodů, ze kterých orgán činný v trestním řízení toto právo odepřel, je na žádost osoby, jíž se odepření týká, prokurátor povinen urychleně přezkoumat. Odepřeli-li právo nahlížet do spisu a s ním spojená ostatní práva uvedená v odstavci 1 ze závažných důvodů prokurátor, je na žádost osoby, jíž se odepření týká, nadřízený prokurátor povinen urychleně přezkoumat důvodnost odmítnutí. Tato práva nelze odepřít obviněnému a obhájci a poškozenému, jakmile byli upozorněni na možnost prostudovat spisy.
- (3) Tomu, kdo měl právo být úkonu přítomen, nemůže být odepřeno nahlédnutí do protokolu o tomto úkonu. Obviněnému a jeho obhájci nemůže být odepřeno nahlédnutí do usnesení o sdělení obvinění. V řízení před soudem nelze odepřít nahlédnutí do spisů obviněnému a jeho obhájci, poškozenému, zúčastněné osobě a jejich zmocněncům.

- (4) Práva státních orgánů nahlížet do spisů podle zvláštního zákona nejsou ustanovením předchozích odstavců dotčena.
- (5) Při povolování nahlížet do spisů je nutno učinit taková opatření, aby byly zachovány utajované skutečnosti a obchodní, bankovní, daňové, poštovní nebo telekomunikační tajemství. Jestliže by v souvislosti s nahlédnutím do spisů hrozila obava z průtahů řízení, je v přípravném řízení orgán činný v trestním řízení a v řízení před soudem předseda senátu oprávněn stanovit přiměřenou lhůtu.
- (6) Stejná práva jako orgán činný v trestním řízení má též soudce pro přípravné řízení, nakládá-li v době řízení v rámci své pravomoci se spisem.

§ 70

Pořádková pokuta

- (1) Kdo přes předchozí napomenutí ruší řízení nebo kdo se k soudu, prokurátorovi nebo policejnímu orgánu chová urážlivě nebo kdo bez dostatečné omluvy neuposlechne příkazu nebo nevyhoví výzvě nebo předvolání podle tohoto zákona, může být soudcem a v přípravném řízení prokurátorem nebo policejním orgánem potrestán pořádkovou pokutou do 50 000 Sk; jde-li o právnickou osobu, až do 500 000 Sk. Na možnost uložení pořádkové pokuty musí být dotčené osoby předem upozorněny.
- (2) Dopustí-li se jednání uvedeného v odstavci 1 prokurátor, obhájce nebo příslušník ve služebním poměru, může se jeho projednání přenechat příslušnému orgánu ke kárnému řízení. Dopustí-li se takového jednání osoba, která je ve vazbě nebo ve výkonu trestu odnětí svobody, může se přenechat řediteli ústavu pro výkon vazby nebo ústavu pro výkon trestu odnětí svobody k uložení pořádkového opatření nebo ke kázeňskému potrestání. Příslušný orgán nebo ředitel je povinen o výsledku vyrozumět orgán činný v trestním řízení nebo soud.
- (3) Proti rozhodnutí podle odstavců 1 a 2 je přípustná stížnost, jež má odkladný účinek.

HLAVA ČTVRTÁ

ZAJIŠTĚNÍ OSOB A VĚCÍ

D í l p r v n í

Vazba

§ 71

Důvody vazby

- (1) Obviněný smí být vzat do vazby jen tehdy, jestliže dosud zjištěné skutečnosti nasvědčují tomu, že skutek, pro který bylo zahájeno trestní stíhání, byl spáchán, má znaky trestného činu, jsou důvody k podezření, že tento skutek spáchal obviněný a z jeho jednání nebo dalších konkrétních skutečností vyplývá důvodná obava, že
- a) uprchne nebo se bude skrývat, aby se tak trestnímu stíhání nebo trestu vyhnul, zejména nelze-li jeho totožnost hned zjistit, nemá-li stálé bydliště anebo hrozí-li mu vysoký trest,
 - b) bude působit na svědky, znalce, spoluobviněné nebo jinak mařit objasňování skutečností závažných pro trestní stíhání, nebo
 - c) bude pokračovat v trestné činnosti, dokoná trestný čin, o který se pokusil, nebo vykoná trestný čin, který připravoval nebo kterým hrozil.
- (2) Byl-li obviněný propuštěn z vazby, může být v téže věci vzat do vazby, jestliže
- a) je na útěku nebo se skrývá, aby se tak vyhnul trestnímu stíhání nebo trestu, nezdržuje se na adrese, kterou uvedl orgánům činným v trestním řízení nebo soudu, nepřebírá zásilky nebo nerespektuje příkazy orgánů činných v trestním řízení nebo soudu, nebo jinak vědomě maří provádění nařízených úkonů,
 - b) působí na svědky, znalce, spoluobviněné nebo jinak maří objasňování skutečností závažných pro trestní stíhání,
 - c) pokračuje v trestné činnosti, dokoná trestný čin, o nějž se pokusil, nebo vykoná trestný čin, který připravoval nebo kterým hrozil,
 - d) byl propuštěn z vazby proto, že nastoupil do výkonu trestu odnětí svobody a jsou konkrétní skutečnosti, které odůvodňují některý z důvodů vazby podle odstavce 1, nebo
 - e) je obviněn pro další úmyslný trestný čin spáchaný po propuštění z vazby.

§ 72 Rozhodnutí o vazbě

- (1) Rozhodnutím o vazbě se rozumí rozhodnutí o vzetí nebo nevzetí obviněného do vazby, žádosti o propuštění z vazby, dalším trvání vazby, změně důvodů vazby, návrhu na prodloužení lhůty vazby a rozhodnutí prokurátora o propuštění obviněného z vazby.
- (2) Vzít do vazby lze pouze obviněnou fyzickou osobu. Usnesení o vzetí do vazby musí být odůvodněno i skutkovými okolnostmi. O vazbě rozhoduje soud a v přípravném řízení na návrh prokurátora soudce pro přípravné řízení. Před rozhodnutím o vzetí nebo nevzetí obviněného do vazby musí být obviněný vyslechnut. O dalším trvání vazby, změně důvodů vazby, návrhu na prodloužení lhůty vazby nebo žádosti obviněného o propuštění z vazby lze rozhodnout i v neveřejném zasedání, nevyplývají-li ze žádosti takové skutečnosti, ke kterým je třeba obviněného vyslechnout na veřejném zasedání, nebo nepožádal-li obviněný v žádosti o propuštění z vazby výslovně o výslech a zároveň neuvedl nové skutečnosti soudu dříve neznámé, které jsou významné pro rozhodnutí.
- (3) Nevyhoví-li v přípravném řízení soudce pro přípravné řízení návrhu prokurátora na vzetí obviněného do vazby, rozhodne o tom usnesením, které v plném znění s odůvodněním a poučením uvede v protokole o úkonu.
- (4) K návrhu na vzetí obviněného do vazby nebo na jeho ponechání ve vazbě, jakož i k dalším žádostem nebo k návrhům o vazbě je třeba vždy připojit originál nebo orgánem činným v trestním řízení ověřený opis celého dosud získaného spisového materiálu s očíslovanými listy a s přehledem obsahu spisu. Předložení spisu příslušnému orgánu nesmí být překážkou pro plynulé vyřízení věci.
- (5) Předseda senátu soudu, který o návrhu nebo stížnosti koná, může v případech zvláště rozsáhlého spisového materiálu souhlasit s předložením jen příslušné části spisu.

§ 73 Příkaz k zatčení

- (1) Jestliže je dán některý z důvodů vazby (§ 67) a obviněného nelze předvolat, předvést nebo zadržet a zajistit tak jeho přítomnost u výslechu nebo při jiném úkonu, vydá předseda senátu a v přípravném řízení soudce pro přípravné řízení na návrh prokurátora příkaz, aby byl obviněný zatčen.
- (2) Příkaz k zatčení musí vedle údajů zajišťujících, že obviněný nebude zaměněn s jinou osobou, obsahovat stručný popis skutku, pro nějž je obviněný stíhán, právní kvalifikaci tohoto skutku a důvody, pro které se příkaz k zatčení vydává.

- (3) Zatčení provádějí na podkladě příkazu příslušníci Policejního sboru, Železniční policie, Vojenské policie a celníci, kteří jsou též povinni, je-li toho k provedení příkazu třeba, vypátrat pobyt obviněného.
- (4) Orgán, který obviněného na základě příkazu zatkl, je povinen ho neodkladně, nejpozději však do 24 hodin, dodat soudu, jehož soudce příkaz vydal. Nestane-li se tak, musí být obviněný propuštěn na svobodu.
- (5) Soudce, jemuž byl obviněný dodán, musí obviněného neprodleně vyslechnout, rozhodnout o vazbě a rozhodnutí oznámit obviněnému do 48 hodin a při zvlášť závažných zločinech do 72 hodin od doby, kdy mu byl obviněný dodán. Není-li obviněnému oznámeno rozhodnutí do 48 hodin a při zvlášť závažných zločinech do 72 hodin od doby, kdy byl dodán soudu, musí být propuštěn na svobodu.
- (6) O vazbě zatčeného obviněného rozhoduje soud a v přípravném řízení soudce pro přípravné řízení usnesením.
- (7) Propustí-li soudce pro přípravné řízení zatčeného obviněného na svobodu, rozhoduje o tom usnesením, které v plném znění s odůvodněním a poučením uvede v protokole o úkonu.
- (8) Obviněného, který byl vzat do vazby, dodají do místa výkonu vazby příslušníci Policejního sboru nebo Vojenské policie.

§ 74

Vyrozumění o vzetí do vazby, propuštění z vazby nebo o útěku z vazby

- (1) O vzetí do vazby soud a v přípravném řízení soudce pro přípravné řízení bez průtahů vyrozumí rodinného příslušníka obviněného nebo jinou osobu, kterou obviněný označí, a jeho obhájce; jinou osobu, kterou označí obviněný, lze vyrozumět pouze pokud tím nebude zmařen účel vazby. O vzetí do vazby příslušníka ozbrojených sil nebo ozbrojeného sboru, nebo příslušníka ve služebním poměru je třeba uvědomit též jeho nadřízeného nebo služební orgán. Je-li obviněný zapsán v evidenci nezaměstnaných, je třeba o vzetí do vazby uvědomit příslušný úřad, v jehož evidenci se nachází. Nestanoví-li jinak vyhlášená mezinárodní smlouva, vyrozumí soud a v přípravném řízení soudce pro přípravné řízení o vzetí cizince do vazby též konzulární úřad státu, jehož je cizinec občanem nebo na jehož území má trvalý pobyt.
- (2) Orgán činný v trestním řízení nebo soud vhodným způsobem vyrozumí poškozeného nebo svědka v případech podle § 46 odst. 8 a 9 a § 139 o propuštění obviněného z vazby nebo o jeho útěku z vazby nejpozději v den, kdy se o této skutečnosti dozvěděl.

§ 75

Vyrozumění ústavu pro výkon vazby o vazbě

- (1) Příslušný ústav pro výkon vazby je třeba ihned vyrozumět o
 - a) vzetí obviněného do vazby,
 - b) změně důvodů vazby,
 - c) rozhodnutí o dalším trvání vazby,
 - d) rozhodnutí o propuštění obviněného z vazby,
 - e) právní kvalifikaci trestných činů, pro které je obviněný stíhán, nebo o jejich změně,
 - f) jménu, příjmení a adrese obhájce, který obviněného zastupuje,
 - g) osobních údajích spoluobviněného, nachází-li se ve vazbě,
 - h) postoupení věci jinému orgánu činnému v trestním řízení nebo jinému soudu,
 - i) podání obžaloby, zpětvzetí obžaloby prokurátorem, pravomocným rozhodnutím soudu o vrácení věci prokurátorovi k došetření a o odmítnutí obžaloby.
- (2) Vyrozumění podle odstavce 1 vykoná prokurátor nebo soud, který vede řízení v době, kdy nastala skutečnost, kterou je třeba ústavu pro výkon vazby oznámit; vrácení věci prokurátorovi k došetření nebo odmítnutí obžaloby oznamuje soud, v řízení před kterým se toto rozhodnutí stalo pravomocným.

Trvání vazby

§ 76

- (1) Vazba v přípravném řízení a v řízení před soudem může trvat pouze nezbytnou dobu.
- (2) Jestliže by lhůta trvání vazby v přípravném řízení přesáhla šest měsíců, je prokurátor povinen podat soudci pro přípravné řízení návrh na prodloužení lhůty vazby, nepropustí-li obviněného z vazby sám. Prodloužit lhůtu vazby obviněného lze pouze pokud byl návrh prokurátora doručen soudu nejméně 15 pracovních dnů před uplynutím šestiměsíční lhůty a nebylo-li možné pro obtížnost věci nebo z jiných závažných důvodů trestní stíhání v této lhůtě skončit a propuštěním obviněného na svobodu hrozí, že bude zmařeno nebo podstatně ztíženo dosažení účelu trestního řízení.
- (3) Soudce pro přípravné řízení rozhodne o návrhu prokurátora na prodloužení lhůty vazby tak, aby v případě podání stížnosti proti rozhodnutí mohl být spis předložen nadřízenému soudu nejpozději pět dnů před uplynutím lhůty vazby; nadřízený soud rozhodne do uplynutí lhůty, která má být

prodloužena. Prodloužená lhůta vazby může trvat až šest měsíců, nesmí však přesáhnout lhůtu uvedenou v odstavci 7.

- (4) Bylo-li rozhodnuto, že lhůta vazby obviněného se prodlužuje, je v přípravném řízení prokurátor po každém takovém rozhodnutí povinen opět podat návrh podle odstavce 2 nebo propustit obviněného na svobodu.
- (5) Soudu plyne lhůta vazby podle odstavce 7 od podání obžaloby nebo návrhu na dohodu o vině a trestu.
- (6) Celková doba trvání vazby v přípravném řízení spolu s vazbou v řízení před soudem nesmí přesáhnout
 - a) dvanáct měsíců, je-li vedeno trestní stíhání pro přečin,
 - b) třicet šest měsíců, je-li vedeno trestní stíhání pro zločin,
 - c) čtyřicet osm měsíců, je-li vedeno trestní stíhání pro zvlášť závažný zločin.
- (7) Ze lhůty uvedené v odstavci 6 připadá jedna polovina na přípravné řízení a jedna polovina na řízení před soudem.
- (8) Je-li obviněný stíhán za více přečinů nebo za přečin a zločin, nebo za více zločinů, je pro určení lhůty uvedené v odstavci 6 rozhodující čin nejpřísněji trestný.
- (9) Jestliže v průběhu řízení vyjde najevo, že skutek, pro který bylo sděleno obvinění, je jiným trestným činem, a délka vykonané vazby již přesáhla lhůtu uvedenou v odstavci 6 nebo 7, obviněný musí být propuštěn z vazby na svobodu nejpozději do 24 hodin od upozornění na změnu právní kvalifikace skutku, i když některý vazební důvod trvá.
- (10) Lhůty uvedené v odstavci 6 a 7 se počítají ode dne, kdy došlo k zatčení nebo zadržení obviněného; nepředcházelo-li zatčení nebo zadržení obviněného, od okamžiku, kdy byla na základě rozhodnutí o vazbě omezena osobní svoboda obviněného. Při odmítnutí obžaloby, vrácení věci prokurátorovi k došetření, nebo vzal-li prokurátor obžalobu zpět, plyne nová šestiměsíční lhůta vazby v rámci lhůt uvedených v odstavci 7 ode dne, kdy byl spis doručen prokurátorovi.

§ 77

- (1) Do plynutí lhůt podle § 76 odst. 6 a 7 se nezapočítává doba, kdy se obviněný nemohl účastnit úkonů trestního řízení v důsledku toho, že
 - a) byl ve vazbě v cizím státě nebo tam byl zadržen,
 - b) úmyslně si poškodil nebo nechal poškodit zdraví, nebo
 - c) úmyslně vyvolal jinou překážku, která mu v této účasti bránila nebo bránila řádnému provedení úkonu trestního řízení.
- (2) Usnesení podle odstavce 1 vydá předseda senátu a v přípravném řízení na návrh prokurátora soudce pro přípravné řízení. Proti tomuto rozhodnutí je přípustná stížnost.

- (3) Délka trvání vazby, o níž bylo rozhodnuto v řízení o mimořádných opravných prostředcích podle § 380 odst. 2 nebo § 403, se posuzuje samostatně a nezávisle na délce trvání vazby v původním řízení.

§ 78

- (1) Vazba podle § 71 odst. 2 v přípravném řízení nebo v řízení před soudem může trvat nejdéle šest měsíců.
- (2) Přesáhne-li ve věci již vykonaná vazba spolu s vazbou podle odstavce 1 v přípravném řízení lhůty uvedené v § 76 odst. 7 a pro obtížnost věci nebo z jiných závažných důvodů nebylo možné trestní stíhání ve lhůtě podle odstavce 1 skončit a propuštěním obviněného na svobodu hrozí, že bude zmařeno nebo podstatně ztíženo dosažení účelu trestního řízení, postupuje se podle ustanovení § 76 odst. 2 až 6 a odst. 8 až 10. Celková doba trvání vazby však nesmí přesáhnout lhůty uvedené v § 76 odst. 6.
- (3) Návrh na prodloužení lhůty vazby podle odstavce 1 je třeba podat v přípravném řízení soudci pro přípravné řízení nejpozději 15 pracovních dnů před uplynutím šestiměsíční lhůty uvedené v odstavci 1. V řízení před soudem se postupuje podle § 76 odst. 5.

§ 79

- (1) Pomine-li důvod vazby, důvod pro její další trvání nebo uplyne lhůta uvedená v § 76 odst. 6 nebo 7 nebo § 78, musí být obviněný ihned propuštěn na svobodu. V přípravném řízení o tom rozhodne prokurátor.
- (2) Policejní orgán, prokurátor, soudce pro přípravné řízení a soud jsou povinni zkoumat v každém období trestního stíhání, zda důvody vazby trvají, nebo se nezměnily. Soudce pro přípravné řízení tak činí pouze při rozhodování o návrhu prokurátora na prodloužení lhůty vazby nebo o změně důvodů vazby a při rozhodování o žádosti obviněného o propuštění z vazby podle odstavce 3. Zjistí-li v přípravném řízení prokurátor, že se důvody vazby změnily, podá soudci pro přípravné řízení návrh na rozhodnutí o změně důvodů vazby. Soudce pro přípravné řízení o tomto návrhu neprodleně rozhodne.
- (3) Obviněný má právo kdykoliv žádat o propuštění na svobodu. Jestliže prokurátor v přípravném řízení takové žádosti nevyhoví, předloží ji bezodkladně se svým stanoviskem a s návrhem na rozhodnutí soudci pro přípravné řízení, o čemž vyrozumí obviněného a jeho obhájce. O takové žádosti musí být bezodkladně rozhodnuto. Byla-li žádost zamítnuta, může ji obviněný, neuvede-li v ní jiné důvody, opakovat až po uplynutí třiceti dnů ode dne, kdy rozhodnutí o jeho předchozí žádosti nabylo právní moci.
- (4) Souhlasí-li prokurátor s propuštěním obviněného na svobodu, může v řízení před soudem o propuštění z vazby rozhodnout předseda senátu.

D í l d r u h ý

Nahrazení vazby

§ 80

Nahrazení vazby zárukou, slibem nebo dohledem

- (1) Je-li dán důvod vazby podle § 71 odst. 1 písm. a) nebo c), může soud a v přípravném řízení soudce pro přípravné řízení ponechat obviněného na svobodě nebo ho propustit na svobodu, jestliže
- a) zájmové sdružení občanů nebo důvěryhodná osoba nabídne převzetí záruky za další chování obviněného a za to, že se obviněný na vyzvání dostaví k policejnímu orgánu, prokurátorovi nebo k soudu a že vždy předem oznámí policejnímu orgánu, prokurátorovi nebo soudu vzdálení se z místa pobytu, a soud nebo v přípravném řízení soudce pro přípravné řízení považuje záruku vzhledem k osobě obviněného a k povaze projednávaného případu za dostatečnou a přijme ji,
 - b) obviněný dá písemný slib, že povede řádný život, zejména že se nedopustí trestné činnosti a že splní povinnosti a dodrží omezení, které mu byly uloženy, a soud nebo v přípravném řízení soudce pro přípravné řízení považuje slib vzhledem k osobě obviněného a k povaze projednávaného případu za dostatečný a přijme jej, nebo
 - c) s ohledem na osobu obviněného a povahu projednávaného případu lze účelu vazby dosáhnout dohledem probačního a mediačního úředníka nad obviněným.
- (2) Soud a v přípravném řízení soudce pro přípravné řízení seznámí toho, kdo nabízí převzetí záruky podle odstavce 1 písm. a) a splňuje podmínky pro její přijetí, s podstatou obvinění a se skutečnostmi, které odůvodňují vazbu; obviněného seznámí s obsahem záruky. Zároveň může obviněnému soud a v přípravném řízení soudce pro přípravné řízení uložit splnění přiměřených povinností a dodržení omezení. Je-li obviněný stíhán pro zvlášť závažný zločin, lze záruku nebo slib přijmout nebo uložit dohled, pouze odůvodňují-li to výjimečné okolnosti případu. Obviněnému se vždy uloží povinnost oznámit policejnímu orgánu, prokurátorovi nebo soudu, který vede řízení, každou změnu místa pobytu.
- (3) Jestliže zájmové sdružení občanů nebo důvěryhodná osoba, která nabídla převzetí záruky, důvodně odstoupí od záruky, obviněný poruší daný slib nebo probační a mediační úředník oznámí, že dohled neplní svůj účel, může soud a v přípravném řízení soudce pro přípravné řízení na návrh prokurátora vzít obviněného do vazby, byl-li obviněný ponechán na svobodě podle odstavce 1 a je dán důvod vazby podle § 71 odst. 1 nebo v přípravném

řízení soudce pro přípravné řízení a v soudním řízení předseda senátu nařídí dodání obviněného k dalšímu výkonu vazby, byl-li obviněný z vazby propuštěn podle odstavce 1.

§ 81 **Peněžitá záruka**

- (1)** Je-li dán důvod vazby podle § 71 odst. 1 písm. a) nebo c), může soud a v přípravném řízení soudce pro přípravné řízení rozhodnout o ponechání obviněného na svobodě nebo o jeho propuštění na svobodu též tehdy, jestliže obviněný složil peněžitou záruku a soud nebo soudce pro přípravné řízení ji přijme. Je-li obviněný stíhán pro zvlášť závažný zločin, lze peněžitou záruku přijmout, pouze odůvodňují-li to výjimečné okolnosti případu. Obviněnému se vždy uloží povinnost oznámit policejnímu orgánu, prokurátorovi nebo soudu změnu místa pobytu. Se souhlasem obviněného může peněžitou záruku složit i jiná osoba, musí však být před jejím přijetím seznámena s podstatou obvinění a se skutečnostmi, v nichž je shledáván důvod vazby. Na důvody, pro které může peněžitá záruka připadnout státu, musí být obviněný a osoba, která peněžitou záruku složila, předem upozorněni.
- (2)** S přihlédnutím k osobě a majetkovým poměrům obviněného nebo toho, kdo za něj složení peněžitě záruky nabízí, k povaze spáchaného činu a výši způsobené škody rozhodne soud a v přípravném řízení soudce pro přípravné řízení

 - a)** o výši peněžitě záruky a způsobu jejího složení; zároveň může obviněnému uložit splnění přiměřených povinností a dodržení omezení, nebo
 - b)** že nabídku peněžitě záruky nepřijímá.
- (3)** Soud a v přípravném řízení na návrh prokurátora soudce pro přípravné řízení rozhodne, že peněžitá záruka připadá státu, jestliže obviněný

 - a)** uprchne, skrývá se nebo neoznámí změnu svého pobytu, a znemožní tak doručení předvolání nebo jiné písemnosti policejního orgánu, prokurátora nebo soudu,
 - b)** působí na svědky, znalce, spoluobviněné nebo jinak maří objasňování skutečností závažných pro trestní stíhání,
 - c)** zaviněně se nedostaví na předvolání k úkonu trestního řízení, jehož provedení je bez jeho přítomnosti vyloučeno,
 - d)** pokračuje v trestné činnosti nebo se pokusí dokonat trestný čin, který dříve nedokonal nebo který připravoval nebo kterým hrozil,
 - e)** nesplní povinnosti nebo nedodrží omezení, které mu uložil soud a v přípravném řízení soudce pro přípravné řízení, nebo

- f) se vyhýbá výkonu uloženého trestu odnětí svobody nebo peněžitého trestu nebo výkonu náhradního trestu odnětí svobody za peněžitý trest.
- (4) Nastane-li některá z okolností podle odstavce 3, může soud a v přípravném řízení soudce pro přípravné řízení na návrh prokurátora vzít obviněného do vazby, byl-li v důsledku peněžitě záruky ponechán na svobodě a je dán důvod vazby podle § 71. Byl-li z vazby propuštěn, nařídí předseda senátu nebo v přípravném řízení soudce pro přípravné řízení dodání obviněného k dalšímu výkonu vazby.
- (5) Peněžitou záruku zruší na návrh prokurátora nebo obviněného, nebo osoby, která ji složila, nebo i bez návrhu soud a v přípravném řízení soudce pro přípravné řízení, který o jejím přijetí rozhodl, jestliže pominuly nebo se změnilly důvody, které k jejímu přijetí vedly. Jestliže byl obviněný pravomocně odsouzen k trestu odnětí svobody nebo peněžitému trestu nebo k trestu povinné práce, může soud rozhodnout, že peněžitá záruka trvá do dne, kdy odsouzený nastoupí výkon trestu odnětí svobody nebo zaplatí peněžitý trest nebo vykoná trest povinné práce, nebo uhradí náklady trestního řízení. Obviněný, který byl pravomocně odsouzen k peněžitému trestu, může též požádat, aby byla záruka, kterou složil, použita na zaplacení peněžitého trestu nebo uspokojení přiznaného nároku na náhradu škody.
- (6) Proti rozhodnutí podle odstavce 3 je přípustná stížnost, jež má odkladný účinek.

§ 82

Přiměřené povinnosti a omezení

- (1) Rozhodl-li soudce pro přípravné řízení nebo soud podle § 80 nebo § 81, že se obviněný ponechává na svobodě nebo že se z vazby propouští na svobodu, může orgán rozhodující o vazbě k posílení účelu, který by byl jinak dosažen vazbou, zároveň uložit jedno nebo více přiměřených omezení nebo povinností, zejména
- a) zákaz vycestování do zahraničí,
 - b) zákaz vykonávat činnost, při níž došlo ke spáchání trestného činu,
 - c) zákaz návštěv určených míst,
 - d) povinnost odevzdat legálně drženou zbraň,
 - e) zákaz vzdalovat se z místa pobytu nebo z obydlí mimo vymezených podmínek,
 - f) povinnost pravidelně se dostavit ke státnímu orgánu určenému soudem,
 - g) zákaz řízení motorového vozidla a odevzdání řidičského průkazu,
 - h) zákaz styku s určitými osobami nebo zákaz úmyslně se přiblížit k určité osobě na vzdálenost menší než pět metrů, nebo

- i) povinnost složit peněžité prostředky pro účely zajištění nároku poškozeného na náhradu škody.
- (2) Nesplní-li obviněný povinnosti nebo poruší omezení uvedená v odstavci 1, rozhodne v přípravném řízení o vazbě na návrh prokurátora soudce pro přípravné řízení a v řízení před soudem na návrh probačního a mediačního úředníka nebo i bez takového návrhu soud. O tom musí být obviněný poučen.
 - (3) Povinnosti nebo omezení zruší nebo změní na návrh prokurátora, obviněného nebo probačního a mediačního úředníka v přípravném řízení soudce pro přípravné řízení a v řízení před soudem i bez takového návrhu soud.
 - (4) Plnění a kontrolu uložených povinností nebo omezení vykonává soudem určený probační a mediační úředník.

§ 83

Stížnost proti rozhodnutí o vazbě

- (1) Proti rozhodnutí o vazbě je přípustná stížnost. Stížnost není přípustná, jestliže o vazbě rozhoduje odvolací nebo dovolací soud, nestanoví-li tento zákon jinak.
- (2) Proti usnesení o nevzetí do vazby může prokurátor podat stížnost pouze ihned po vyhlášení usnesení.
- (3) Odkladný účinek má stížnost prokurátora proti rozhodnutí o propuštění obviněného z vazby nebo proti rozhodnutí, kterým nebyla prodloužena lhůta vazby. Byl-li však prokurátor přítomen při vyhlášení takového rozhodnutí, má jeho stížnost odkladný účinek pouze pokud byla podána ihned po vyhlášení rozhodnutí; jde-li o propuštění z vazby po vyhlášení osvobozujícího rozsudku, stížnost není přípustná.

§ 84

Omezení obviněného ve výkonu trestu odnětí svobody

- (1) Je-li vedeno trestní stíhání proti obviněnému ve výkonu trestu odnětí svobody a je-li dán některý z důvodů vazby, rozhodne o důvodech, obsahu a trvání nezbytných omezení, která se proti němu uplatní, soud a v přípravném řízení na návrh prokurátora soudce pro přípravné řízení.
- (2) Uložená omezení nesmí být závažnější než ta, kterým by jinak byl obviněný podroben ve vazbě.
- (3) Na řízení o omezeních a o jejich trvání se užijí přiměřeně ustanovení § 76 až 78 a § 82.

D í l t ř e t í

Zadržení

§ 85

Zadržení a omezení osobní svobody osoby podezřelé

- (1) Osobu podezřelou ze spáchání trestného činu může policejní orgán zadržet, jestliže je tu některý z důvodů vazby podle § 71 odst. 1, i když proti ní dosud nebylo vzneseno obvinění. K zadržení je nutný předchozí souhlas prokurátora. Bez tohoto souhlasu lze zadržení provést jen jestliže věc nesnese odkladu a souhlasu předem nelze dosáhnout, zejména byla-li taková osoba přistižena při trestném činu nebo zastížena na útěku.
- (2) Osobní svobodu osoby, která byla přistižena při trestném činu nebo bezprostředně poté, smí omezit kdokoli, pokud je to nutné ke zjištění její totožnosti, k zamezení útěku nebo k zajištění důkazů. Je však povinen tuto osobu předat ihned útvaru Policejního sboru; příslušníka ozbrojených sil může též předat nejbližšímu útvaru ozbrojených sil nebo správci posádky. Nelze-li takovou osobu ihned předat, je třeba některému z uvedených orgánů omezení osobní svobody bez odkladu oznámit. Jestliže takové osobě omezil osobní svobodu nebo ji převzal jiný orgán než policejní orgán, je povinen ji ihned předat policejnímu orgánu. Ten, kdo omezí osobní svobodu osoby, která byla přistižena při trestném činu nebo bezprostředně poté, se může přesvědčit běžnou prohlídkou, zda taková osoba nemá u sebe zbraň nebo jinou věc, kterou by mohla ohrozit život nebo zdraví vlastní nebo cizí.
- (3) Policejní orgán, který provedl zadržení nebo kterému byla osoba při přistižení při trestném činu předána podle odstavce 2, neprodleně oznámí provedené zadržení prokurátorovi a sepíše o něm protokol, v němž označí místo a čas zadržení nebo převzetí takové osoby a bližší okolnosti zadržení, jakož i jeho podstatné důvody a uvede osobní údaje zadržené osoby. Opis protokolu doručí neprodleně prokurátorovi.
- (4) Policejní orgán, který zadržení provedl nebo kterému byla podle odstavce 2 odevzdána osoba přistižená při trestném činu, ji bezodkladně seznámí s důvody zadržení a vyslechne ji; v případě, že bude podezření rozptýleno nebo důvody zadržení z jiné příčiny pominou, propustí ji ihned na svobodu. Nepropustí-li zadrženou osobu na svobodu, sdělí jí obvinění a vyslechne ji. Po jejím výslechu předá spis prokurátorovi, aby mohl případně podat návrh na vzetí do vazby. Policejní orgán nebo prokurátor postupují při tom tak, aby bylo možné zadrženou osobu předat soudu nejpozději do 48 hodin od

jejím zadržení nebo převzetí podle odstavce 2; jinak musí být zadržená osoba propuštěna na svobodu.

- (5) Ustanovení § 34, § 120 až 124 je třeba přiměřeně dbát i tehdy, jestliže je zadržená osoba vyslýchána v době, kdy jí ještě nebylo sděleno obvinění.
- (6) Zadržená osoba má právo zvolit si obhájce a radit se s ním již v průběhu zadržení bez přítomnosti třetí osoby; má právo požadovat, aby obhájce byl přítomen při jejím výslechu podle odstavce 4, ledaže je obhájce ve lhůtě tam uvedené nedosažitelný.

§ 86

Zadržení obviněného policejní orgánem

Je-li tu některý z důvodů vazby podle § 71 a pro neodkladnost věci nelze rozhodnutí o vazbě předem opatřit, může policejní orgán obviněného zadržet předběžně sám. Zadrženého obviněného policejní orgán bezodkladně seznámí s důvody zadržení a vyslechne jej. Zároveň je povinen provedené zadržení prokurátorovi bezodkladně oznámit a předat mu opis protokolu, který sepsal při zadržení, jakož i další spis pro rozhodnutí o podání návrhu na vzetí do vazby. Návrh musí být podán tak, aby obviněný mohl být nejpozději do 48 hodin od zadržení předán soudu, jinak musí být propuštěn na svobodu.

§ 87

Rozhodnutí o zadržené osobě

- (1) Nenařídil-li prokurátor propuštění zadržené osoby na podkladě materiálů, které mu byly předloženy, popřípadě po jejím opětovném výslechu, je povinen předat ji ve lhůtě 48 hodin od zadržení nebo převzetí podle § 85 odst. 4 soudci pro přípravné řízení s návrhem na její vzetí do vazby. K návrhu připojí celý dosud získaný spisový materiál.
- (2) Soudce pro přípravné řízení je povinen zadrženou osobu podle odstavce 1 do 48 hodin a při zvlášť závažných zločinech do 72 hodin od doručení návrhu prokurátora vyslechnout a vzít ji do vazby nebo propustit, jestliže rozhodne, že nebude vzata do vazby. O době a místě řízení výslechu vyrozumí bezodkladně vhodným způsobem zvoleného nebo ustanoveného obhájce, pokud je dosažitelný a zadržená osoba o jeho účast požádala, a prokurátora. Obhájce a prokurátor se mohou výslechu zúčastnit a klást zadržené osobě otázky, avšak teprve tehdy, až jim k tomu soudce pro přípravné řízení udělí slovo. Uplynutí 48 hodin a při zvlášť závažných zločinech 72 hodin od doručení návrhu prokurátora na vzetí do vazby je vždy důvodem pro rozhodnutí o propuštění obviněného na svobodu.

§ 88 Zajištění svědka

- (1) Svědkovi, který se přes řádné předvolání k řízení před soudem bez omluvy nedostavil, a nebyl úspěšný ani příkaz k jeho předvedení a jeho přítomnost nelze jinak zajistit, může být za tímto účelem usnesením soudu nařízeno, aby byla omezena jeho osobní svoboda a aby byl předveden příslušníkem Policejního sboru nebo Vojenské policie; usnesení soudu se v plném znění uvede v protokole o úkonu a svědkovi se oznámí při jeho výslechu.
- (2) Před rozhodnutím podle odstavce 1 požádá předseda senátu stranu, která navrhla svědka vyslechnout, aby uvedla skutečnosti a otázky, ke kterým má být svědek vyslechnut.
- (3) Omezení osobní svobody svědka podle odstavce 1 může trvat pouze dobu nezbytně nutnou k provedení úkonu, nejvýše 72 hodin, z nichž 24 hodin připadá na jeho předvedení a 48 hodin na jeho výslech předsedou senátu, který o tom rozhodl podle odstavce 1. O výslechu se vhodným způsobem vyrozumí prokurátor a obviněný, a má-li obviněný obhájce, jeho obhájce.
- (4) Po výslechu svědka se mu doručí předvolání k soudnímu řízení nebo se vyžádá jeho adresa, na níž má být předvolání zasláno. Nedostaví-li se svědek opětovně k řízení před soudem, může předseda senátu namísto jeho výslechu přečíst výpověď učiněnou podle odstavců 1 a 2 i bez podmínek podle § 263; to neplatí, jestliže o výslechu nebyl vyrozuměn prokurátor a obviněný, a má-li obviněný obhájce, jeho obhájce, ledaže by vyrozumění nebylo možné zajistit. O tomto úkonu se učiní záznam, který se založí do spisu.
- (5) Nelze-li svědka, kterému byla omezena osobní svoboda, předvést před předsedu senátu podle odstavce 3, předvede se před jiného soudce téhož soudu, který postupuje podle odstavců 1, 3 a 4.
- (6) Proti rozhodnutí podle odstavce 1 je přípustná stížnost.

D í l č t v r t ý

Vydání, odnětí a převzetí věci, uchování a vydání počítačových údajů

§ 89

Povinnost k vydání věci

- (1) Kdo má u sebe věc důležitou pro trestní řízení, je povinen ji na vyzvání předložit policejnímu orgánu, prokurátorovi nebo soudu; je-li ji nutno pro účely trestního řízení zajistit, je povinen věc na vyzvání těmto orgánům vydat. Při vyzvání je třeba ho upozornit na to, že nevyhoví-li výzvě, může mu být věc odňata, jakož i na jiné následky nevyhovění.
- (2) Povinnost podle odstavce 1 se nevztahuje na listinu nebo jinou věc, jejíž obsah se týká okolnosti, o které platí zákaz výslechu, ledaže došlo ke zproštění povinnosti zachovat věc v tajnosti nebo ke zproštění povinnosti mlčenlivosti.
- (3) Vyzvat k vydání věci je oprávněn předseda senátu před zahájením trestního stíhání nebo v přípravném řízení prokurátor nebo policejní orgán.

§ 90

Uchování a poskytnutí počítačových údajů

- (1) Je-li pro objasnění skutečností závažných pro trestní řízení nezbytné uchování uložených počítačových údajů včetně provozních údajů, které byly uloženy prostřednictvím počítačového systému, může předseda senátu a před zahájením trestního stíhání nebo v přípravném řízení prokurátor vydat příkaz, který musí být odůvodněn též skutkovými okolnostmi, osobě, v jejíž držbě nebo pod jejíž kontrolou se tyto údaje nacházejí, nebo poskytovateli takových služeb, aby
 - a) tyto údaje uchovávali a udržovali v celistvosti,
 - b) umožnili pořízení a ponechání si kopií těchto údajů,
 - c) znemožnili přístup k těmto údajům,
 - d) tyto údaje odstranili z počítačového systému,
 - e) tyto údaje vydali pro účely trestního řízení.
- (2) V příkazu podle odstavce 1 musí být stanovena doba, po kterou bude uchovávání údajů vykonáváno, tato doba může být až na 90 dnů, a je-li potřebné jejich opětovné uchování, musí být vydán nový příkaz.
- (3) Jestliže uchovávání počítačových údajů včetně provozních údajů pro účely trestního řízení již není nutné, vydá předseda senátu a před zahájením

trestního stíhání nebo v přípravném řízení prokurátor neprodleně příkaz ke zrušení uchování těchto údajů.

- (4) Příkaz podle odstavců 1 až 3 se doručí osobě, v jejíž držbě nebo pod jejíž kontrolou se nacházejí tyto údaje, nebo poskytovateli takových služeb, kterým může být uložena povinnost zachovat v tajnosti opatření uvedená v příkazu.
- (5) Osoba, v jejíž držbě nebo pod jejíž kontrolou se nacházejí tyto údaje, vydá tyto údaje, nebo poskytovatel služeb vydá informace týkající se těchto služeb, které jsou v jeho držbě nebo pod jeho kontrolou, tomu, kdo vydal příkaz podle odstavce 1.

§ 91 Odnětí věci

- (1) Nevydá-li věc důležitou pro trestní řízení nebo počítačové údaje na vyzvání ten, kdo ji má u sebe, může mu být na příkaz předsedy senátu a v přípravném řízení na příkaz prokurátora nebo policejního orgánu odňata. Policejní orgán potřebuje k vydání takového příkazu předchozí souhlas prokurátora.
- (2) Nevykoná-li orgán, který příkaz k odnětí věci vydal, odnětí věci sám, provede je na podkladě příkazu policejní orgán.
- (3) Bez předchozího souhlasu uvedeného v odstavci 1 může být příkaz policejním orgánem vydán jen tehdy, jestliže nelze předchozího souhlasu dosáhnout a věc nesnese odkladu.
- (4) K odnětí věci se podle možnosti přibere nezúčastněná osoba.

§ 92 Převzetí zajištěné věci

Je-li třeba věc, která byla zajištěna podle zvláštního zákona, zajistit pro účely trestního řízení, převezme ji prokurátor nebo policejní orgán.

§ 93 Společná ustanovení

- (1) Protokol o úkonech podle § 89 až 92 musí obsahovat též dostatečně přesný popis vydané, odňaté nebo převzaté věci nebo počítačových údajů, který umožní určit jejich totožnost.
- (2) Osobě, která věc nebo počítačové údaje vydala nebo již byly věc nebo počítačové údaje odňaty, nebo od níž byly věc nebo počítačové údaje převzaty, vydá orgán, který úkon vykonal, ihned písemné potvrzení o převzetí věci nebo počítačových údajů nebo opis protokolu. Osobu, jejíž

věc nebo počítačové údaje byly zajištěny, o tom písemně vyrozumí orgán, který věc nebo počítačové údaje převzal.

§ 94

Úschova vydaných, odňatých a převzatých věcí

Nemůže-li soud a v přípravném řízení prokurátor nebo policejní orgán sám zajistit úschovu vydaných, odňatých nebo převzatých věcí, zajistí ji prostřednictvím jiného státního orgánu nebo právnické nebo fyzické osoby, která vykonává v tomto oboru podnikatelskou činnost. Jde-li o nemovitost, může písemně pověřit takovou osobu správou nemovitostí a usnesení o zajištění nemovitosti doručí příslušnému orgánu státní správy na úseku katastru nemovitostí.

§ 95

Zajištění peněžních prostředků

- (1) Nasvědčují-li zjištěné skutečnosti tomu, že peněžní prostředky na účtu u banky nebo u pobočky zahraniční banky nebo jiné peněžní prostředky jsou určeny ke spáchání trestného činu nebo k jeho spáchání byly užity nebo jsou výnosem z trestné činnosti, může předseda senátu a v přípravném řízení prokurátor vydat příkaz, aby byly peněžní prostředky zajištěny.
- (2) Jestliže věc nesnese odkladu, může prokurátor vydat příkaz podle odstavce 1 i před zahájením trestního stíhání. Tento příkaz musí nejpozději do 48 hodin potvrdit soudce pro přípravné řízení, jinak ztrácí platnost.
- (3) Příkaz musí být vydán písemně a musí být odůvodněn. Vždy se v něm uvede též částka v příslušné měně, na kterou se zajištění vztahuje. Nerozhodne-li předseda senátu a v přípravném řízení prokurátor jinak, zakáže se v příkazu jakákoliv dispozice s peněžními prostředky až do výše zajištění.
- (4) Zajištění se nemůže vztahovat na peněžní prostředky, které jsou nezbytně nutné k uspokojování životních potřeb obviněného nebo osob, o jejichž výchovu a výživu je obviněný povinen podle zákona pečovat.
- (5) Jestliže zajištění peněžních prostředků pro účely trestního řízení již není nutné, zajištění se zruší. Není-li nutné ve stanovené částce, zajištění se omezí. O zrušení a omezení zajištění rozhodne příkazem předseda senátu a v přípravném řízení prokurátor.
- (6) Příkaz podle odstavce 1 nebo 2 se vždy doručí bance, pobočce zahraniční banky nebo jiné právnické nebo fyzické osobě, která disponuje peněžními prostředky, a po uskutečnění příkazu též majiteli peněžních prostředků. Majitel peněžních prostředků má právo žádat o zrušení zajištění; takovou žádost musí odůvodnit.

- (7) Jestliže je v trestním řízení potřebné zajistit peněžní prostředky pro zajištění nároku poškozeného na náhradu škody, postupuje se přiměřeně podle odstavců 1 až 6.

§ 96

Zajištění zaknihovaných cenných papírů

- (1) Nasvědčují-li zjištěné skutečnosti tomu, že zaknihovaný cenný papír je určen ke spáchání trestného činu nebo k jeho spáchání byl užit nebo je výnosem z trestné činnosti, může předseda senátu a v přípravném řízení prokurátor vydat příkaz, aby bylo zaevidováno pozastavení práva nakládat s cenným papírem.
- (2) Jestliže věc nesnese odkladu, může prokurátor vydat příkaz podle odstavce 1 i před zahájením trestního stíhání. Tento příkaz musí nejpozději do 48 hodin potvrdit soudce pro přípravné řízení, jinak ztrácí platnost.
- (3) Příkaz se doručí tomu, kdo vede evidenci zaknihovaných cenných papírů, a po provedení příkazu též majiteli zaknihovaných cenných papírů. Majitel zaknihovaného cenného papíru má právo žádat o zrušení zajištění; takovou žádost musí odůvodnit.
- (4) Jestliže zajištění zaknihovaného cenného papíru pro účely trestního řízení již není nutné, vydá předseda senátu a v přípravném řízení prokurátor neprodleně příkaz, aby bylo zaevidováno zrušení pozastavení práva nakládat s cenným papírem.
- (5) Příkaz podle odstavců 1 a 2 musí být vydán písemně a musí být odůvodněn.
- (6) Jestliže je v trestním řízení potřebné zajistit zaknihovaný cenný papír k zajištění nároku poškozeného na náhradu škody, postupuje se přiměřeně podle odstavců 1 až 5.

Vrácení věci

§ 97

- (1) Není-li věci, která byla podle § 89 vydána, podle § 91 odňata nebo podle §92 převzata, k dalšímu řízení už třeba a nepřichází-li v úvahu její propadnutí nebo zabrání, vrátí se tomu, kdo ji vydal nebo komu byla odňata nebo u koho byla zajištěna podle zvláštního zákona. Jestliže na ni uplatňuje právo osoba jiná, vydá se vlastníkově věci nebo jejímu oprávněnému držiteli, o jehož právu na věc není pochyb. Při pochybnostech se věc ponechá v úschově podle § 94, evidenčně se však převezme do soudní úschovy a osoba, která si na věc činí nárok, se upozorní, aby jej uplatnila v občanském soudním řízení. Pokud osoba, která je vlastníkem věci nebo jejím oprávněným držitelem, ji přes opakovanou výzvu nepřeveze, nebo

osoba, která si na věc činí nárok, tento nárok neuplatní v přiměřené lhůtě v občanském soudním řízení, bude věc prodána a částka za ni stržená bude uložena do úschovy soudu. Na možnost takového postupu musí být osoba upozorněna. Na prodej se užije přiměřeně zvláštních předpisů o soudním prodeji věcí v rámci výkonu rozhodnutí v občanském soudním řízení.

- (2) Na vrácení vydaných počítačových dat se použije přiměřeně postup podle odstavce 1.
- (3) Je-li nebezpečí, že se věc, která nemohla být vrácena nebo vydána podle odstavce 1, zkaží, prodá se a částka za ni stržená se uloží do úschovy soudu. Na prodej se užije přiměřeně zvláštních předpisů o soudním prodeji movitých věcí.
- (4) Rozhodnutí podle odstavců 1 až 3 činí předseda senátu a v přípravném řízení prokurátor nebo policejní orgán. Proti rozhodnutí o vrácení a vydání věci, jakož i o uložení do úschovy je přípustná stížnost, jež má odkladný účinek.

§ 98

- (1) Jestliže byla obviněným vydána nebo mu odňata věc, kterou získal nebo pravděpodobně získal trestným činem, nebo byla použita ke spáchání trestného činu, a buď není známo, komu věc patří, nebo není znám pobyt poškozeného, vyhlásí se veřejně popis věci. Vyhlášení se učiní způsobem pro vypátrání poškozeného nejúčelnějším, a to spolu s výzvou, aby se poškozený přihlásil do šesti měsíců od vyhlášení. Obdobně se postupuje též v případě převzaté zajištěné věci.
- (2) Uplatnil-li ve lhůtě uvedené v odstavci 1 nárok na věc někdo jiný než obviněný, postupuje se podle § 97 odst. 1. Jestliže nárok na věc neuplatnil nikdo jiný, vydá se věc, nebo byla-li zatím pro nebezpečí zkázy už prodána, částka za ni stržená obviněnému na jeho žádost, pokud nejde o věc, kterou získal trestným činem. Jestliže obviněný nepožádal o vrácení věci, postupuje se podle § 97 odst. 1. Tím není dotčeno právo vlastníka požadovat vydání částky stržené za věc.
- (3) Jde-li o věc bezcennou nebo věc nepatrné hodnoty, lze ji zničit, a to i bez předchozího vyhlášení popisu.
- (4) Opatření a rozhodnutí uvedená v odstavcích 1 až 3 činí předseda senátu a v přípravném řízení prokurátor nebo policejní orgán.
- (5) Proti usnesení o vydání věci nebo odevzdání věci orgánu příslušnému podle zvláštních předpisů o prodeji nebo o zničení věci je přípustná stížnost, jež má odkladný účinek.

D í l p á t ý

Domovní a osobní prohlídka, prohlídka jiných prostor a pozemků, vstup do obydlí, jiných prostor a na pozemky

§ 99

Důvody domovní prohlídky a osobní prohlídky a prohlídky jiných prostor a pozemků

- (1) Domovní prohlídku lze vykonat, je-li důvodné podezření, že v bytě nebo v jiné prostora sloužící k bydlení nebo v prostorách k nim náležejících (dále jen „obydlí“) je věc nebo osoba důležitá pro trestní řízení nebo že se tam skrývá osoba podezřelá ze spáchání trestného činu, nebo je potřebné provést zajištění movitých věcí k uspokojení nároku poškozeného na náhradu škody.
- (2) Z důvodů uvedených v odstavci 1 lze vykonat i prohlídku prostor nesloužících k bydlení (dále jen „jiné prostory“) a pozemků, pokud nejsou veřejně přístupné.
- (3) Osobní prohlídku lze vykonat, je-li důvodné podezření, že někdo má u sebe věc důležitou pro trestní řízení.
- (4) U osoby zadržené a u osoby, která byla zatčena nebo která se bere do vazby, lze vykonat osobní prohlídku též tehdy, je-li tu podezření, že má u sebe zbraň nebo jinou věc, jíž by mohla ohrozit život nebo zdraví osoby.

§ 100

Příkaz k domovní prohlídce

- (1) Nařídit domovní prohlídku je oprávněn předseda senátu a před zahájením trestního stíhání nebo v přípravném řízení na návrh prokurátora soudce pro přípravné řízení. V neodkladných případech tak může namísto příslušného předsedy senátu a v přípravném řízení soudce pro přípravné řízení učinit předseda senátu a v přípravném řízení soudce pro přípravné řízení, v jehož obvodě má být prohlídka vykonána. Příkaz k domovní prohlídce musí být vydán písemně a musí být odůvodněn. V příkazu se uvede popis věci nebo osoby, která má být zajištěna při domovní prohlídce, je-li známa. Doručí se vlastníkově nebo uživateli obydlí při prohlídce, a není-li to možné, nejpozději do 24 hodin po odpadnutí překážky, která brání doručení.
- (2) Domovní prohlídku vykoná bezodkladně orgán, který ji nařídil, nebo na jeho příkaz policejní orgán.

§ 101

Příkaz k prohlídce jiných prostor a pozemků

- (1) Nařídit prohlídku jiných prostor nebo pozemků je oprávněn předseda senátu, před zahájením trestního stíhání nebo v přípravném řízení prokurátor nebo s jeho souhlasem policejní orgán. Příkaz musí být vydán písemně a musí být odůvodněn. Doručí se vlastníkovvi nebo uživateli prostor nebo pozemku, nebo jeho zaměstnanci při prohlídce, a není-li to možné, nejpozději do 24 hodin po odpadnutí překážky, která brání doručení.
- (2) Prohlídku jiných prostor nebo pozemků vykoná bezodkladně orgán, který ji nařídil, nebo na jeho příkaz policejní orgán.
- (3) Bez příkazu nebo souhlasu uvedeného v odstavci 1 může policejní orgán provést prohlídku jiných prostor nebo pozemků jen tehdy, jestliže příkazu nebo souhlasu nelze předem dosáhnout a věc nesnese odkladu nebo jde-li o osobu přistiženou při trestném činu, nebo o osobu, na kterou bol vydán příkaz k zatčení, nebo o pronásledovanou osobu, která se ukrývá v těchto prostorách. O provedení tohoto úkonu však musí neprodleně uvědomit orgán, který je k vydání příkazu nebo souhlasu uvedenému v odstavci 1 oprávněn.

§ 102

Příkaz k osobní prohlídce

- (1) Nařídit osobní prohlídku je oprávněn předseda senátu a před zahájením trestního stíhání nebo v přípravném řízení prokurátor nebo s jeho souhlasem policejní orgán.
- (2) Nevykoná-li osobní prohlídku orgán, který ji nařídil, vykoná ji na jeho příkaz policejní orgán.
- (3) Osobní prohlídku vykonává vždy osoba stejného pohlaví.
- (4) Bez příkazu nebo souhlasu uvedeného v odstavci 1 může policejní orgán provést prohlídku jiných prostor nebo pozemků jen tehdy, jestliže příkazu nebo souhlasu nelze předem dosáhnout a věc nesnese odkladu nebo jde-li o osobu přistiženou při trestném činu, nebo o osobu, na kterou bol vydán příkaz k zatčení. O provedení tohoto úkonu však musí neprodleně uvědomit orgán, který je k vydání příkazu nebo souhlasu uvedenému v odstavci 1 oprávněn. Bez příkazu nebo souhlasu lze rovněž vykonat osobní prohlídku podle § 99 odst. 4.

§ 103

Vstup do obydlí, jiných prostor a na pozemek

- (1) Policejní orgán může vstoupit do obydlí, jiných prostor nebo na pozemek jen tehdy, jestliže věc nesnese odkladu a vstup tam je nezbytný pro ochranu života nebo zdraví osob nebo pro ochranu státu, udržení veřejného pořádku, ochranu majetku, nebo ochranu práv a svobod jiných a na vymezených územích též v zájmu ochrany přírody, zejména jde-li o obydlí nebo jiné prostory nebo pozemek osoby přistižené při trestném činu.
- (2) Na místa uvedená v odstavci 1 může vstoupit policejní orgán, příslušník Policejního sboru, Vojenské policie, Železniční policie nebo celního orgánu, pokud byl vydán příkaz k zatčení nebo příkaz k dodání k výkonu trestu odnětí svobody osoby, která se tam zdržuje, nebo je-li třeba předvést obviněného nebo svědka, který se tam zdržuje.
- (3) Po vstupu na místa uvedená v odstavci 1 smí být provedeny pouze takové úkony, které nesnesou odkladu, nebo úkony k předvedení osoby včetně postupu podle § 99 odst. 4.

§ 104

Předchozí výzva

- (1) Vykonat domovní prohlídku, osobní prohlídku nebo prohlídku jiných prostor a pozemků lze jen po předchozí výzvě toho, u koho nebo na kom se má takový úkon vykonat, a to jen tehdy, jestliže se výzvou nedosáhlo dobrovolného vydání hledané věci nebo odstranění jiného důvodu, který vedl k tomuto úkonu.
- (2) Postup podle odstavce 1 se nevyžaduje, jestliže tomu brání závažná překážka a věc nesnese odkladu nebo jestliže by předchozí výzva zjevně nebyla úspěšná.

Výkon prohlídky a vstupu do obydlí, jiných prostor a na pozemky

§ 105

- (1) Orgán vykonávající domovní prohlídku, prohlídku jiných prostor nebo prohlídku pozemku je povinen umožnit osobě, u níž se takový úkon koná, nebo některému dospělému členu její domácnosti nebo v případě prohlídky jiných prostor též jejímu zaměstnanci účast při prohlídce. O právu účasti při prohlídce je povinen tyto osoby poučit.
- (2) K výkonu domovní a osobní prohlídky je třeba přibrat nezúčastněnou osobu. Orgán vykonávající prohlídku prokáže své oprávnění.

- (3) Účast osob uvedených v odstavci 1 při domovní prohlídce nebo prohlídce jiných prostor, nebo prohlídce pozemku lze odepřít a osobu uvedenou v odstavci 2 nepřibrat, odůvodňují-li okolnosti případu předpoklad, že by mohlo dojít k ohrožení jejího života nebo zdraví.
- (4) V protokole o prohlídce je třeba též uvést, zda byla dodržena ustanovení o předchozí výzvě, popřípadě označit důvody, proč dodržena nebyla. Došlo-li při prohlídce k vydání nebo odnětí věci, je třeba pojmout do protokolu také údaje uvedené v § 93.
- (5) Osobě, u které byla prohlídka vykonána, vydá orgán, který takový úkon vykonal, ihned, a není-li to možné, nejdéle do 24 hodin po provedení úkonu nebo poté, co pominula překážka, která bránila splnění této povinnosti, písemné potvrzení o výsledku úkonu, jakož i o převzetí věcí, které byly přitom vydány nebo odňaty, anebo opis protokolu.
- (6) Při vstupu do obydlí, jiných prostor a pozemků se přiměřeně užije ustanovení odstavců 1 až 5.

§ 106

- (1) Osoba, u níž má být provedena domovní prohlídka, prohlídka jiných prostor nebo prohlídka pozemku, osobní prohlídka, prohlídka těla a jiné podobné úkony nebo vstup do obydlí, je povinna tyto úkony strpět.
- (2) Neumožní-li osoba, vůči níž směřuje úkon uvedený v odstavci 1, nebo jiná osoba provedení takového úkonu, jsou orgány provádějící úkon oprávněny po předchozí marné výzvě překonat odpor takové osoby nebo jí vytvořenou překážku. O tom učiní záznam do protokolu.

§ 107

Provádění důkazu v obydlí, jiných prostorách a na pozemku

Ustanovení § 100, § 101, § 104 až 106 se užije i tehdy, jestliže na místech v těchto ustanoveních uvedených je třeba provést ohledání místa, rekonstrukci, rekognici, prověrku výpovědi na místě nebo vyšetřovací pokus, nebo jiný úkon, jestliže z povahy úkonu vyplývá, že ho nelze vykonat na jiném místě a ten, u koho se má takový úkon vykonat, k němu nedal souhlas.

D í l š e s t ý

Zadržení, otevření a záměna obsahu zásilek, kontrolovaná dodávka a předstíraný převod

§ 108

Zadržení zásilek

- (1) Je-li k objasnění skutečností důležitých pro trestní řízení v konkrétní věci nutno zjistit obsah nedoručených telegramů, dopisů nebo jiných zásilek, které pocházejí od obviněného nebo jsou mu určeny, vydá předseda senátu a před zahájením trestního stíhání nebo v přípravném řízení prokurátor nebo s jeho souhlasem policejní orgán příkaz, aby mu je pošta nebo právnická osoba, která vykonává jejich přepravu, vydaly.
- (2) V trestním řízení o zločinech, úplatkářství, trestném činu zneužívání pravomoci veřejného činitele a trestném činu legalizace příjmu z trestné činnosti může předseda senátu a před zahájením trestního stíhání nebo v přípravném řízení na návrh prokurátora soudce pro přípravné řízení vydat příkaz, aby mu pošta nebo právnická osoba, která vykonává přepravu zásilek, vydala zásilku, u které je důvodné podezření, že jí byl spáchán takový trestný čin nebo s takovým trestným činem souvisí, je-li k objasnění skutečností důležitých pro trestní řízení nutno zjistit její obsah.
- (3) Bez příkazu podle odstavce 2 lze přepravu zásilky pozdržet na příkaz prokurátora nebo policejního orgánu, ale jen tehdy, není-li možné příkaz podle odstavce 2 předem opatřit a věc nesnese odkladu. Neobdrží-li pošta nebo osoba provádějící dopravu zásilek v takovém případě do tří dnů příkaz předsedy senátu a v přípravném řízení soudce pro přípravné řízení, aby mu byly zásilky vydány, nesmí pošta nebo právnická osoba přepravu zásilek dále zdržovat. Listovní zásilku ani jiný nosič informací mezi obhájcem a obviněným nelze zadržet.
- (4) Příkaz k vydání zásilek podle odstavce 1 nebo 2 musí být vydán písemně a vždy se doručí poště nebo právnické osobě provádějící jejich přepravu. Příkaz k vydání zásilek podle odstavce 2 musí být odůvodněn.

§ 109

Otevření zásilek

- (1) Zásilku vydanou podle § 108 odst. 1 nebo 2 smí otevřít jen předseda senátu a v přípravném řízení prokurátor nebo policejní orgán s předchozím souhlasem soudce pro přípravné řízení.

- (2) Otevřená zásilka se záznamem o jejím otevření se odevzdá adresátovi, a není-li jeho pobyt znám, některé z jeho blízkých osob; jinak se zásilka vrátí odesílateli. Jestliže je však zásilka věcí důležitou pro trestní řízení nebo je obava, že by jejím předáním nebo vrácením mohlo dojít ke zmaření nebo podstatnému ztížení účelu trestního stíhání, připojí se zásilka ke spisu, jestliže to její rozměry a povaha umožňují; jinak se uloží do úschovy. Adresátovi se oznámí obsah zásilky; to neplatí, jestliže by to ohrozilo trestní řízení. Není-li pobyt adresáta znám a nebrání-li tomu jiné překážky, oznámí se obsah zásilky některé z jeho blízkých osob nebo se zničí, jestliže není nutná k dalšímu řízení a nelze ji vrátit.
- (3) Je-li obsahem zásilky věc uvedená v § 110, naloží se s ní podle zvláštního zákona.
- (4) Zásilka, kterou nebylo uznáno za nutné otevřít, se ihned předá adresátovi nebo se vrátí poště nebo organizaci, která ji vydala.

§ 110

Záměna obsahu zásilek

- (1) Pro účely zjištění osob podílejících se na nakládání se zásilkou obsahující omamné látky, psychotropní látky, prekursory, jedy, jaderný nebo jiný radioaktivní materiál, vysoce rizikovou chemickou látku, padělané nebo pozměněné peníze, padělané nebo pozměněné cenné papíry, padělané, pozměněné nebo neoprávněně vyrobené kolkové známky, poštovní ceniny, nálepky a poštovní razítka, střelné nebo hromadně účinné zbraně, střelivo a výbušniny, kulturní památky nebo jiné věci, k nakládání s nimiž je třeba zvláštního povolení, věci určené ke spáchání trestného činu, anebo věci z trestného činu pocházející, může předseda senátu a před zahájením trestního stíhání nebo v přípravném řízení prokurátor nebo s jeho souhlasem policejní orgán nařídit, aby byl obsah takové zásilky vydané podle § 108 odst. 1 nebo 2 zaměněn za jiný a takto upravená zásilka byla předána k další přepravě.
- (2) Záměnu provede orgán pověřený
 - a) ministrem vnitra, jde-li o Policejní sbor,
 - b) ministrem spravedlnosti Slovenské republiky, jde-li o Sbor vězeňské a justiční stráže,
 - c) ministrem financí Slovenské republiky, jde-li o celní orgány,
 - d) ministrem obrany Slovenské republiky, jde-li o Vojenskou policii,
 - e) ministrem dopravy, pošt a telekomunikací Slovenské republiky, jde-li o Železniční policii.
- (3) Orgán uvedený v odstavci 2 sepíše o záměně záznam, zajistí jeho založení do spisu a úschovu zaměněných věcí nebo materiálů. Se zaměněnými věcmi se nakládá jako s odňatými věcmi.

- (4) Na nakládání s věcmi získanými záměnou obsahu zásilek se přiměřeně užije ustanovení § 109.
- (5) Je-li to nutné, použije se při postupu podle odstavce 1 prostředek k zaznamenání průběhu úkonu.

§ 111

Kontrolovaná dodávka

- (1) Kontrolovanou dodávkou se rozumí sledování pohybu zásilky od odesílatele k adresátovi při jejím dovozu, vývozu nebo průvozu, jestliže okolnosti případu odůvodňují předpoklad, že zásilka bez příslušného povolení obsahuje omamné látky, psychotropní látky, prekursory, jedy, jaderný nebo jiný radioaktivní materiál, vysoce rizikovou chemickou látku, padělané nebo pozměněné peníze, padělané nebo pozměněné cenné papíry, padělané, pozměněné nebo neoprávněně vyrobené kolkové známky, poštovní ceniny, nálepky a poštovní razítka, střelné nebo hromadně účinné zbraně, střelivo a výbušniny, kulturní památky nebo jiné věci, k jejichž držení je třeba zvláštního povolení, věci určené ke spáchání trestného činu, anebo věci z trestného činu pocházející za účelem zjištění osob, které se podílí na nakládání s touto zásilkou.
- (2) Příkaz k postupu podle odstavce 1 vydává předseda senátu a před zahájením trestního stíhání nebo v přípravném řízení prokurátor.
- (3) Sledování dodávky vykonává Policejní sbor v součinnosti s orgány celní správy, které musí být o takovém postupu předem vyrozuměny.
- (4) Bez příkazu podle odstavce 2 může Policejní sbor zahájit sledování zásilky, jestliže věc nesnese odkladu a příkaz nelze předem opatřit. O tomto úkonu Policejní sbor bezodkladně vyrozumí prokurátora. Nevydá-li prokurátor do 48 hodin příkaz podle odstavce 2, musí být sledování zásilky ukončeno a získané informace nelze v dalším řízení použít a musí být předepsaným způsobem neprodleně zničeny.
- (5) V průběhu sledování zásilky může Policejní sbor vykonávat nezbytná opatření k tomu, aby se s vědomím a pod kontrolou orgánů celní správy dostala zásilka nebo věci ji nahrazující z území Slovenské republiky do cizího státu nebo naopak, nebo z cizího státu přes území Slovenské republiky do třetího státu.
- (6) Sledování zásilky ukončí Policejní sbor na písemný příkaz prokurátora, a je-li zřejmé, že disponováním zásilkou vzniká vážné nebezpečí ohrožení života nebo zdraví, značné škody na majetku, nebo hrozí-li vážné nebezpečí, že takovou zásilku nebude možné dále sledovat, i bez písemného příkazu. Podle potřeby Policejní sbor zároveň s ukončením sledování zásilky provede úkon směřující proti dalšímu držení věci, které tvoří obsah zásilky; to neplatí, jestliže sledovaná zásilka přechází přes státní hranici a v

rámci mezinárodní spolupráce její sledování převezme příslušný orgán cizího státu.

- (7) Při postupu podle odstavce 1 lze, je-li to potřebné, použít prostředek k zaznamenání průběhu úkonu.

§ 112

Předstíraný převod

- (1) Předstíraným převodem se rozumí předstírání koupě, prodeje nebo jiného způsobu převodu předmětu plnění, k jehož držení se vyžaduje zvláštní povolení, jehož držení je zakázáno, který pochází z trestného činu nebo který je určen ke spáchání trestného činu. Předstíraný převod lze vykonat v trestním řízení pro úmyslný trestný čin, na který zákon stanoví trest odnětí svobody s horní hranicí trestní sazby převyšující tři roky, úplatkářství nebo pro jiný úmyslný trestný čin, k jehož stíhání zavazuje mezinárodní smlouva, pokud lze důvodně předpokládat, že jím budou zjištěny skutečnosti důležité pro trestní řízení.
- (2) Příkaz k předstíranému převodu vydává písemně předseda senátu a před zahájením trestního stíhání nebo v přípravném řízení prokurátor.
- (3) Předstíraný převod vykoná orgán uvedený v § 110 odst. 2.
- (4) Příkaz k předstíranému převodu může být vydán jen na základě písemné žádosti policejního orgánu nebo orgánu uvedeného v odstavci 3. Žádost musí být odůvodněna podezřením z konkrétní trestné činnosti a rovněž údaji o osobách a věcech, kterých se předstíraný převod týká, jsou-li tyto údaje známy.
- (5) Bez příkazu podle odstavce 2 může být předstíraný převod uskutečněn jen tehdy, jestliže věc nesnese odkladu a písemný příkaz nelze předem opatřit; orgán uvedený v odstavci 3 je však povinen o vydání příkazu neprodleně požádat. Jestliže nebude příkaz do 48 hodin vydán, je orgán uvedený v odstavci 3 povinen předstíraný převod skončit. Jestliže byla při tomto úkonu získána informace, nelze ji použít a musí být předepsaným způsobem neprodleně zničena.
- (6) Má-li být záznam vyhotovený při předstíraném převodu použit jako důkaz, postupuje se přiměřeně podle § 115 odst. 6.
- (7) Při postupu podle odstavce 1 lze, je-li to potřebné, použít prostředek k zaznamenání průběhu úkonu.

HLAVA PÁTÁ

ZAJIŠŤOVÁNÍ INFORMACÍ

§ 113

Sledování osob a věcí

- (1) Sledováním osoby a věci (dále jen „sledování“) se rozumí získávání informací o pohybu a činnosti osoby nebo pohybu věci, které se vykonává utajovaným způsobem; sledování lze vykonat v trestním řízení o úmyslném trestném činu, pokud lze důvodně předpokládat, že jím budou zjištěny skutečnosti důležité pro trestní řízení.
- (2) Příkaz ke sledování vydává písemně předseda senátu a před zahájením trestního stíhání nebo v přípravném řízení prokurátor.
- (3) Sledování vykonává příslušný orgán Policejního sboru. Jestliže se při sledování zjistí, že obviněný komunikuje se svým obhájcem, nelze takto získané informace použít pro účely trestního řízení a musí být předepsaným způsobem neprodleně zničeny; to neplatí, jde-li o informace, které se vztahují k věci, v níž advokát nezastupuje obviněného jako obhájce.
- (4) Je-li nezbytně nutné, aby bylo sledování vykonáno v jiných prostorách nebo na pozemcích, které nejsou veřejně přístupné, nebo s využitím informačně technických prostředků a sledování není spojeno se vstupem do obydlí, příkaz ke sledování vydává předseda senátu a před zahájením trestního stíhání nebo v přípravném řízení soudce pro přípravné řízení na návrh prokurátora, jestliže skutečnosti důležité pro trestní řízení nelze získat jiným způsobem sledování; v příkazu se uvedou jiné prostory nebo pozemky, které nejsou veřejně přístupné, v nichž má být vykonáno sledování, a prostředek technického sledování, který má být použit. Nesnese-li věc odkladu, může namísto příslušného soudce pro přípravné řízení vydat příkaz soudce pro přípravné řízení soudu, v jehož obvodě má být vykonáno sledování. Při vstupu do prostor, které neslouží k bydlení, nebo na pozemky, které nejsou veřejně přístupné, nesmí být provedeny jiné úkony než ty, které jsou nezbytné k provedení sledování.
- (5) Příkaz ke sledování podle odstavce 2 může být vydán jen na základě písemné žádosti policejního orgánu nebo příslušného orgánu Policejního sboru a v řízení před soudem na písemnou žádost prokurátora. Žádost musí být odůvodněna podezřením z konkrétní trestné činnosti a též údaji o osobách a věcech, které mají být sledovány, jsou-li tyto údaje známy. V příkazu musí být stanovena doba, po kterou bude sledování vykonáváno, a to nejvýše šest měsíců. Ten, kdo vydal příkaz ke sledování, může dobu sledování písemně prodloužit nejvýše o dalších šest měsíců, a to

i opakovaně. Trvá-li sledování déle než dvanáct měsíců, vydává příkaz ke sledování před zahájením trestního stíhání a v přípravném řízení soudce pro přípravné řízení.

- (6) Policejní orgán nebo příslušný útvar Policejního sboru je povinen soustavně zkoumat trvání důvodů, které vedly k vydání příkazu ke sledování. Jestliže důvody pominuly, sledování musí být skončeno, a to i před uplynutím doby uvedené v odstavci 5. Tuto skutečnost neprodleně písemně oznámí tomu, kdo příkaz vydal, a v přípravném řízení též prokurátorovi.
- (7) Jestliže věc nesnese odkladu a písemný příkaz nelze získat předem, může být sledování zahájeno i bez příkazu, nejde-li o případy uvedené v odstavci 4. Policejní orgán nebo příslušný útvar Policejního sboru je však povinen neprodleně dodatečně požádat o vydání příkazu. Nebude-li příkaz do 24 hodin vydán, musí být sledování skončeno a takto získané informace nelze použít a musí být předepsaným způsobem neprodleně zničeny.
- (8) Má-li být záznam vyhotovený při sledování použit jako důkaz, postupuje se přiměřeně podle § 115 odst. 6.
- (9) V jiné trestní věci než je věc, v níž bylo sledování vykonáno, lze záznam použít jako důkaz pouze pokud se zároveň i v této věci vede trestní řízení pro úmyslný trestný čin.
- (10) Jestliže při sledování nebyly zjištěny skutečnosti důležité pro trestní řízení, musí být vyhotovený záznam předepsaným způsobem neprodleně zničen.
- (11) Při postupu podle odstavce 1 lze, je-li to potřebné, použít prostředek k zaznamenání průběhu úkonu.

§ 114

Pořizování obrazových, zvukových nebo obrazově zvukových záznamů

- (1) V trestním řízení pro úmyslný trestný čin, na který zákon stanoví trest odnětí svobody s horní hranicí trestní sazby převyšující tři roky, úplatkářství nebo pro jiný úmyslný trestný čin, k jehož stíhání zavazuje mezinárodní smlouva, lze vyhotovit obrazový, zvukový nebo obrazově zvukový záznam, pokud lze důvodně předpokládat, že jím budou zjištěny skutečnosti významné pro trestní řízení.
- (2) Příkaz k pořizení obrazových, zvukových nebo obrazově zvukových záznamů vydává písemně předseda senátu a před zahájením trestního stíhání nebo v přípravném řízení soudce pro přípravné řízení na návrh prokurátora. Návrh musí být odůvodněn podezřením z konkrétní trestné činnosti a též údaji o osobách a věcech, kterých se pořizování obrazových, zvukových nebo obrazově zvukových záznamů týká, jsou-li tyto údaje známy. Jde-li o věc, která nesnese odkladu a pořizování obrazových, zvukových nebo obrazově zvukových záznamů není spojeno se vstupem do obydlí a písemný příkaz soudce pro přípravné řízení nelze získat předem,

může před zahájením trestního stíhání a v přípravném řízení vydat příkaz prokurátor; takový příkaz musí nejpozději do 24 hodin od jeho vydání potvrdit soudce pro přípravné řízení, jinak pozbývá platnosti a takto získané informace nelze použít pro účely trestního řízení a musí být předepsaným způsobem neprodleně zničeny. Pořizování obrazových, zvukových nebo obrazově zvukových záznamů spojených s přímým vstupem do obydlí je přípustné pouze v trestním řízení o zločinu, úplatkářství, trestném činu zneužívání pravomoci veřejného činitele, trestném činu legalizace příjmu z trestné činnosti nebo pro jiný úmyslný trestný čin, k jehož stíhání zavazuje mezinárodní smlouva, a jen s předchozím souhlasem předsedy senátu a před zahájením trestního stíhání nebo v přípravném řízení soudce pro přípravné řízení.

- (3) V příkazu podle odstavce 2 musí být uvedena doba, po kterou bude vykonáváno pořizování obrazových, zvukových nebo obrazově zvukových záznamů; tato doba může trvat nejvýše šest měsíců. Ten, kdo vydal příkaz k pořizování obrazových, zvukových nebo obrazově zvukových záznamů, může dobu jejich trvání písemně prodloužit vždy nejvýše o dva měsíce, a to i opakovaně.
- (4) Pořizování obrazových, zvukových nebo obrazově zvukových záznamů vykonává příslušný útvar Policejního sboru. Zjistí-li se při pořizování obrazových, zvukových nebo obrazově zvukových záznamů, že obviněný komunikuje se svým obhájcem, nelze takto získané informace použít pro účely trestního řízení a musí být předepsaným způsobem neprodleně zničeny; to neplatí, jde-li o informace, které se vztahují k věci, v níž advokát nezastupuje obviněného jako obhájce.
- (5) Policejní orgán nebo příslušný útvar Policejního sboru je povinen soustavně zkoumat trvání důvodů, které vedly k vydání příkazu k pořizování obrazových, zvukových nebo obrazově zvukových záznamů. Jestliže důvody pominuly, musí být pořizování obrazových, zvukových nebo obrazově zvukových záznamů skončeno, a to i před uplynutím doby uvedené v odstavci 4. Tuto skutečnost neprodleně písemně oznámí tomu, kdo příkaz vydal, a v přípravném řízení též prokurátorovi.
- (6) Má-li být obrazový, zvukový nebo obrazově zvukový záznam použit jako důkaz, postupuje se přiměřeně podle § 115 odst. 6.
- (7) V jiné trestní věci než je věc, v níž byly pořizeny obrazové, zvukové nebo obrazově zvukové záznamy, lze záznam jako důkaz použít pouze pokud se zároveň i v této věci vede trestní řízení pro úmyslný trestný čin, na který zákon stanoví trest odnětí svobody s horní hranicí trestní sazby převyšující tři roky, úplatkářství, trestný čin zneužívání pravomoci veřejného činitele, trestný čin legalizace příjmu z trestné činnosti nebo pro jiný úmyslný trestný čin, k jehož stíhání zavazuje mezinárodní smlouva.

- (8) Nejistí-li se při pořizování obrazových, zvukových nebo obrazově zvukových záznamů skutečnosti významné pro trestní řízení, musí orgán činný v trestním řízení nebo příslušný útvar Policejního sboru získaný záznamem předepsaným způsobem neprodleně zničit. Protokol o zničení záznamu se založí do spisu. O zničení záznamu vyrozumí osobu uvedenou v odstavci 2, která nemá možnost nahlížet do spisu podle tohoto zákona, orgán, jehož rozhodnutím byla věc pravomocně skončena, a v řízení před soudem předseda senátu soudu prvního stupně do tří let od pravomocného skončení trestního stíhání v dané věci; to neplatí, jestliže je vedeno řízení o zvlášť závažném zločinu nebo zločinu spáchaném organizovanou skupinou, zločinným společením nebo teroristickou skupinou nebo jestliže se na trestném činu podílelo více osob a ve vztahu alespoň k jedné z nich nebylo trestní stíhání pravomocně skončeno, nebo jestliže by poskytnutím takové informace mohl být zmařen účel trestního řízení.

Odposlech a záznam telekomunikačního provozu

§ 115

- (1) V trestním řízení o zločinu, úplatkářství, trestném činu zneužívání pravomoci veřejného činitele, trestném činu legalizace příjmu z trestné činnosti nebo pro jiný úmyslný trestný čin, k jehož stíhání zavazuje mezinárodní smlouva, lze vydat příkaz k odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu, pokud lze důvodně předpokládat, že jím budou zjištěny skutečnosti významné pro trestní řízení. Zjistí-li se při odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu, že obviněný komunikuje se svým obhájcem, nelze takto získané informace použít pro účely trestního řízení a musí být předepsaným způsobem neprodleně zničeny; to neplatí, jde-li o informace, které se vztahují k věci, v níž advokát nezastupuje obviněného jako obhájce.
- (2) Příkaz k odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu vydává předseda senátu a před zahájením trestního stíhání nebo v přípravném řízení soudce pro přípravné řízení na návrh prokurátora. Jde-li o věc, která nesnese odkladu, a příkaz soudce pro přípravné řízení nelze získat předem, může takový příkaz před zahájením trestního stíhání nebo v přípravném řízení vydat prokurátor, jestliže odposlech a záznam telekomunikačního provozu není spojen se vstupem do obydlí; tento příkaz však musí nejpozději do 24 hodin od jeho vydání potvrdit soudce pro přípravné řízení, jinak pozbývá platnosti a takto získané informace nelze použít pro účely trestního řízení a musí být předepsaným způsobem neprodleně zničeny.
- (3) Příkaz k odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu musí být vydán písemně a odůvodněn též skutkovými okolnostmi, a to zvlášť pro každou účastnickou stanici nebo zařízení. V příkaze musí být určena účastnická

stanice nebo zařízení a osoba, je-li známa, které se odposlech a záznam telekomunikačního provozu týká, a doba, po kterou bude odposlech a záznam telekomunikačního provozu vykonáván. Doba odposlechu a záznamu může trvat nejvýše šest měsíců. Tuto dobu může v přípravném řízení na návrh prokurátora soudce pro přípravné řízení prodloužit vždy o další dva měsíce, a to i opakovaně. Odposlech a záznam telekomunikačního provozu provádí příslušný útvar Policejního sboru.

- (4) Policejní orgán nebo příslušný útvar Policejního sboru je povinen soustavně zkoumat trvání důvodů, které vedly k vydání příkazu k odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu. Jestliže důvody pominuly, musí být pořizování obrazových, zvukových nebo obrazově zvukových záznamů skončeno, a to i před uplynutím doby uvedené v odstavci 3. Tuto skutečnost neprodleně písemně oznámí tomu, kdo příkaz k odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu vydal a v přípravném řízení též prokurátorovi.
- (5) V trestním řízení pro jiný úmyslný trestný čin než je uveden v odstavci 1 může vydat příkaz k odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu předseda senátu a před zahájením trestního stíhání nebo v přípravném řízení soudce pro přípravné řízení na návrh prokurátora jen se souhlasem uživatele odposlouchávaného nebo zaznamenávaného telekomunikačního zařízení.
- (6) Má-li být záznam telekomunikačního provozu použit jako důkaz, je třeba k němu připojit, pokud to vyhotovený záznam umožňuje, doslovný přepis záznamu, který vyhotoví příslušník Policejního sboru provádějící odposlech, s uvedením údajů o místě, čase a zákonnosti provádění odposlechu. Do spisu se zakládá přepis záznamu telekomunikačního provozu, který se neutajuje, podepsaný příslušníkem Policejního sboru, který jej vyhotovil; obsahuje-li doslovný přepis telekomunikačního záznamu utajovanou skutečnost, utajuje se podle zvláštního předpisu. Záznam telekomunikačního provozu může být použit jako důkaz až po skončení odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu. V přípravném řízení, jestliže to odůvodňují okolnosti případu, lze předložit záznam telekomunikačního provozu soudu i bez přepisu tohoto záznamu, pokud z průvodní zprávy vyplývají údaje o místě, čase a zákonnosti provádění odposlechu, jakož i o osobách, kterých se záznam telekomunikačního provozu týká, a záznam telekomunikačního provozu je srozumitelný.
- (7) V jiné trestní věci, než je ta, v níž byl odposlech a záznam telekomunikačního provozu proveden, lze záznam jako důkaz užít tehdy, pokud je zároveň i v této věci vedeno trestní stíhání pro trestný čin uvedený v odstavci 1.
- (8) Jestliže při odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu nebyly zjištěny skutečnosti významné pro trestní řízení, orgán činný v trestním řízení nebo příslušný útvar Policejního sboru musí získaný záznam předepsaným způsobem neprodleně zničit. Protokol o zničení záznamu se

založí do spisu. O zničení záznamu vyrozumí osobu uvedenou v odstavci 3, která nemá možnost nahlížet do spisu podle tohoto zákona, orgán, jehož rozhodnutím byla věc pravomocně skončena, a v řízení před soudem předseda senátu soudu prvního stupně do tří let od pravomocného skončení trestního stíhání v dané věci; to neplatí, jestliže je vedeno řízení o zvlášť závažném zločinu nebo zločinu spáchaném organizovanou skupinou, zločinným spolčením nebo teroristickou skupinou nebo jestliže se na trestném činu podílelo více osob a ve vztahu alespoň k jedné z nich nebylo trestní stíhání pravomocně skončeno, nebo jestliže by poskytnutím takové informace mohl být zmařen účel trestního řízení.

- (9) Ustanovení odstavců 1 až 8 se přiměřeně vztahují na obsahové nebo provozní údaje, které jsou v reálném čase přenášeny prostřednictvím počítačového systému.

§ 116

- (1) V trestním řízení pro úmyslný trestný čin lze vydat příkaz ke zjištění a oznámení údajů o uskutečněném telekomunikačním provozu, jež jsou předmětem telekomunikačního tajemství nebo na něž se vztahuje ochrana osobních údajů, které jsou potřebné k objasnění skutečností důležitých pro trestní řízení.
- (2) Příkaz ke zjištění a oznámení údajů o uskutečněném telekomunikačním provozu, který musí být odůvodněn i skutkovými okolnostmi, vydává písemně předseda senátu a před zahájením trestního stíhání nebo v přípravném řízení soudce pro přípravné řízení na návrh prokurátora; příkaz se doručí osobám uvedeným v odstavci 3.
- (3) Právnícké nebo fyzické osoby, které zajišťují telekomunikační provoz, oznámí předsedovi senátu a v přípravném řízení prokurátorovi nebo policejnímu orgánu údaje o uskutečněném telekomunikačním provozu.
- (4) Ustanovení odstavců 1 až 3 se přiměřeně vztahují na obsahové nebo provozní údaje přenášené prostřednictvím počítačového systému.

§ 117

Agent

- (1) Pro odhalování, zjišťování a usvědčování pachatelů zločinů, úplatkářství, trestného činu zneužívání pravomoci veřejného činitele nebo trestného činu legalizace příjmu z trestné činnosti lze použít agenta. Jeho použití je přípustné jen pokud odhalování, zjišťování a usvědčování pachatelů uvedených trestných činů by bylo jiným způsobem podstatně ztíženo a získané poznatky odůvodňují podezření, že byl spáchán trestný čin nebo má být spáchán takový trestný čin.

- (2) Jednání agenta musí být v souladu s účelem tohoto zákona a musí být úměrné protiprávnosti jednání, na jehož odhalování, zjišťování a usvědčování se podílí. Agent nesmí z vlastního podnětu navádět ke spáchání trestného činu; to neplatí, jde-li o úplatkářství veřejného činitele nebo zahraničního veřejného činitele a zjištěné skutečnosti nasvědčují, že pachatel by spáchal takový trestný čin i pokud by příkaz k použití agenta nebyl vydán.
- (3) Agent jedná pod dočasnou nebo trvalou legendou nebo bez legendy. Legenda je souhrn krycích údajů o osobě agenta, zejména o jeho totožnosti, rodinném stavu, vzdělání a zaměstnání.
- (4) Je-li to k vytvoření nebo zachování legendy nutné, lze za podmínek uvedených ve zvláštním zákoně vydat, vyhotovit a používat krycí doklady.
- (5) Příkaz k použití agenta, který musí být odůvodněn též skutkovými okolnostmi, vydává předseda senátu a před zahájením trestního stíhání nebo v přípravném řízení soudce pro přípravné řízení na návrh prokurátora.
- (6) Jde-li o věc, která nesnese odkladu, může prokurátor, jestliže použití agenta není spojeno se vstupem do obydlí jiného, vydat příkaz uvedený v odstavci 5 před zahájením trestního stíhání nebo v přípravném řízení předběžně i ústně. Takový příkaz však musí v písemné podobě nejpozději do 72 hodin od vydání příkazu potvrdit soudce pro přípravné řízení, jinak pozbývá platnosti. To neplatí pro postup podle odstavce 2, kdy může příkaz k použití agenta vydat jen soudce pro přípravné řízení.
- (7) Příkaz podle odstavců 5 a 6 musí být písemný a musí v něm být určena doba, po kterou bude agent použit. doba použití agenta nesmí trvat déle než šest měsíců. Tuto dobu může předseda senátu a v přípravném řízení na návrh prokurátora soudce pro přípravné řízení prodloužit vždy o další dva měsíce, a to i opakovaně.
- (8) Písemnosti týkající se použití agenta se do spisu založí jen pokud prokurátor v obžalobě navrhne provedení důkazu skutečnostmi zjištěnými agentem.
- (9) Agent může při použití své legendy se souhlasem oprávněné osoby vstoupit do obydlí. Takový souhlas se však nesmí získat na základě předstíraného práva vstupu.
- (10) Pravá totožnost agenta vystupujícího pod legendou musí být i po skončení jeho použití utajena. Prokurátorovi nebo soudci pro přípravné řízení, kteří jsou příslušní rozhodovat podle odstavců 5 a 6, jakož i předsedovi senátu v řízení před soudem, musí být na jejich žádost oznámena pravá totožnost agenta.
- (11) O skutečnostech důležitých pro trestní řízení může agenta v přípravném řízení vyslechnout prokurátor, přičemž se přiměřeně použije ustanovení § 134 odst. 1, tak, aby jeho totožnost nemohla být odhalena; agent může být výjimečně vyslechnut u soudu pouze při přiměřeném použití ustanovení § 134 odst. 1, § 136 a § 262, aby jeho totožnost nemohla být odhalena. K

soudnímu řízení se agent předvolává prostřednictvím prezidia Policejního sboru. Doručení předvolání agentovi zajistí příslušník Policejního sboru pověřený prezidentem Policejního sboru. Je-li agentem jiná osoba než příslušník Policejního sboru nebo příslušník policie jiného státu a souhlasí s tím, aby byla jeho totožnost odhalena, použijí se na další řízení ustanovení § 127 až 134 o svědkovi.

- (12) Skutečnosti týkající se trestných činů nesouvisejících s věcí, v níž byl agent použit, mohou být v jiném řízení použity jako důkaz jen pokud jde o zločin, úplatkářství, trestný čin zneužívání pravomoci veřejného činitele nebo trestný čin legalizace příjmu z trestné činnosti.
- (13) Při postupu podle odstavce 1 lze, je-li to potřebné, použít prostředek k zaznamenání průběhu úkonu. Přitom se přiměřeně postupuje podle odstavce 8.
- (14) Agent může plnit své úkoly i na území jiného státu. O jeho vyslání do zahraničí rozhoduje po předchozím souhlasu příslušných orgánů státu, na jehož území má působit, a na základě příkazu podle odstavce 5 prezident Policejního sboru, nestanoví-li mezinárodní smlouva jiný postup. Stejně se postupuje, má-li na území Slovenské republiky působit jako agent příslušník jiného státu.

§ 118

Porovnávání údajů v informačních systémech

- (1) V trestním řízení pro úmyslný trestný čin, za který zákon stanoví trest odnětí svobody s horní hranicí trestní sazby převyšující tři roky, úplatkářství nebo pro jiný úmyslný trestný čin, jehož stíhání zavazuje mezinárodní smlouva, lze provést porovnávání údajů v informačních systémech, které obsahují charakteristické, případně vylučující znaky týkající se osob nebo věcí důležitých pro trestní řízení, s údaji v jiných informačních systémech, je-li to nutné pro objasnění trestného činu.
- (2) Příkaz k porovnávání údajů v informačních systémech vydává písemně předseda senátu a před zahájením trestního stíhání nebo v přípravném řízení prokurátor.
- (3) Příkaz podle odstavce 1 musí obsahovat označení provozovatele informačního systému, který je povinen poskytnout údaje, a vymezení údajů a zkušebních znaků potřebných k porovnání.
- (4) Osoba podle odstavce 3 je povinna poskytnout údaje potřebné k porovnávání. Nelze-li požadované údaje oddělit od jiných údajů, poskytnou se i jiné údaje. Tyto jiné údaje nelze použít jako důkaz.
- (5) Jestliže byly údaje poskytnuty na nosičích informací, musí být tyto nosiče po skončení porovnávání neprodleně vráceny. Údaje, které byly přenášeny na jiné nosiče údajů, musí orgán činný v trestním řízení, soud nebo příslušník Policejního sboru, který porovnání provedl, bezodkladně vymazat, pokud již nejsou pro trestní řízení potřebné.

- (6) Má-li být záznam z porovnávání údajů použit jako důkaz, postupuje se přiměřeně podle § 115 odst. 6.
- (7) V jiné trestní věci než je ta, v níž bylo provedeno porovnání údajů, lze záznam jako důkaz použít jen pokud se zároveň i v této věci vede trestní řízení pro trestný čin uvedený v odstavci 1.
- (8) Jestliže při porovnávání údajů nebyly zjištěny skutečnosti významné pro trestní řízení, musí orgán činný v trestním řízení, soud nebo příslušník Policejního sboru, který vykonával porovnávání, získané záznamy předepsaným způsobem neprodleně zničit.

HLAVA ŠESTÁ

DOKAZOVÁNÍ

D í l p r v n í

Dokazování

§ 119

Obecná ustanovení

- (1) V trestním řízení je třeba dokazovat zejména
 - a) zda se stal skutek a zda má znaky trestného činu,
 - b) kdo tento skutek spáchal a z jakých pohnutek,
 - c) závažnost činu včetně příčin a podmínek jeho spáchání,
 - d) osobní poměry pachatele v rozsahu potřebném pro určení druhu a výměry trestu a uložení ochranného opatření a jiná rozhodnutí,
 - e) následek a výši škody způsobené trestným činem,
 - f) příjmy z trestné činnosti a prostředky k jejímu spáchání, jejich umístění, povahu, stav a cenu.
- (2) Za důkaz může sloužit vše, co může přispět k náležitému objasnění věci a bylo získáno důkazními prostředky podle tohoto zákona nebo podle zvláštního zákona. Důkazními prostředky jsou zejména výslech obviněného, svědků, znalců, posudky a odborná vyjádření, prověrka výpovědi na místě, rekognicie, rekonstrukce, vyšetřovací pokus, ohledání, věci a listiny důležité pro trestní řízení, oznámení, informace získané použitím informačně technických prostředků nebo prostředků operativně pátrací činnosti.
- (3) Důkazy mohou zajišťovat i strany na vlastní náklady. V případě zproštění obžaloby podle § 285 písm. a), b) nebo c) nahradí účelně vynaložené náklady obviněnému stát.
- (4) Důkaz získaný nezákonným donucením nebo pohrůzkou takového donucení nesmí být použit v řízení s výjimkou případu, kdy se použije jako důkaz proti osobě, která takového donucení nebo hrozby donucení použila.

§ 120

Předvolání a předvedení obviněného

- (1) Nedostaví-li se obviněný, který byl řádně předvolán, k výslechu bez dostatečné omluvy, může být k tomuto úkonu předveden. Na to a na jiné následky nedostavení se musí být v předvolání upozorněn.
- (2) Obviněný může být předveden i bez předchozího předvolání, jestliže je to nutné k úspěšnému provedení úkonu, zejména když se skrývá, nemá trvalé bydliště nebo když mu nelze doručit předvolání na adrese, kterou uvedl.
- (3) O předvedení obviněného požádá orgán činný v trestním řízení nebo soud útvar Policejního sboru. O předvedení vojáka nebo příslušníka ozbrojeného sboru požádá orgán činný v trestním řízení nebo soud jeho nadřízeného.

Výslech obviněného

§ 121

- (1) Výslech obviněného vykonává orgán činný v trestním řízení nebo soud tak, aby zjistil podstatné skutečnosti důležité pro trestní řízení. K výpovědi ani k přiznání nesmí být obviněný donucen žádným nezákonným způsobem a při výslechu je třeba respektovat jeho osobnost.
- (2) Před výslechem musí být obviněný poučen: „Jako obviněný máte právo vypovídat nebo odepřít výpověď. K přiznání vás nikdo nesmí nutit. Máte právo zvolit si obhájce. Nemáte-li prostředky na zaplacení obhájce, máte právo žádat, aby vám byl obhájce ustanoven. Máte právo žádat, aby se obhájce zúčastnil vašeho výslechu a bez jeho přítomnosti nevypovídat.“
- (3) Obviněného je třeba s ohledem na konkrétní okolnosti případu poučit i o možnosti a podmínkách podmíněného zastavení trestního stíhání, uzavření narovnání a zastavení trestního stíhání, o řízení o dohodě o vině a trestu, jakož i o podmínkách uložení trestu propadnutí majetku, pokud bude vzneseno obvinění za některý z trestných činů uvedených v § 58 odst. 2 trestního zákona.

§ 122

- (1) Před prvním výslechem je třeba vždy zjistit totožnost obviněného, jeho osobní, rodinné a majetkové poměry, výdělek a předchozí trestní stíhání a tresty, které mu byly uloženy. Poučení uvedené v § 121 odst. 2 se mu přečte a v případě potřeby ještě přiměřeně vysvětlí a obviněný podpisem potvrdí, že poučení porozuměl. Je třeba ho poučit i o dalších právech obviněného uvedených v § 34 odst. 1 až 3 a rovněž o podmínkách doručování

písemností a následcích s tím spojených. Potom je třeba obviněného seznámit se skutkem, který je mu kladen za vinu, a s jeho právní kvalifikací.

- (2) Obviněnému musí být dána možnost se k obvinění podrobně vyjádřit, zejména souvisle vylíčit skutečnosti, které jsou předmětem obvinění, uvést okolnosti, které obvinění zeslabují nebo vyvracejí, a nabídnout o nich důkazy.
- (3) Obviněnému mohou být kladeny otázky k doplnění výpovědi nebo k odstranění neúplnosti, nejasností a rozporů. Otázky musí být kladeny ohleduplně a srozumitelně. Obviněnému však nesmí být kladeny otázky, v nichž je obsaženo, jak má na otázku odpovědět, otázky klamavé ani otázky, které by obsahovaly skutečnosti, které mají být zjištěny až z jeho výpovědi. Otázky nesmí neodůvodněně zasahovat do soukromí vyslychaného kromě zjišťování pohnutky činu.

§ 123

- (1) Obviněnému může být dovoleno, aby dříve, než dá odpověď, nahlédl do svých poznámek. Tato okolnost musí být v protokole poznamenána.
- (2) Je-li třeba zjistit pravost rukopisu, může být obviněný vyzván, aby napsal potřebný počet určených slov. Je-li třeba identifikovat hlas obviněného, může být vyzván, aby poskytl hlasový vzorek. K tomu však nesmí být žádným způsobem donucován. Obviněný je však povinen strpět úkony potřebné ke zjištění totožnosti.

§ 124

- (1) Výpověď obviněného se do protokolu zapíše zpravidla podle diktátu vyslychajícího, v přímé řeči a pokud možno doslova.
- (2) Nejde-li o protokol o hlavním líčení nebo o veřejném zasedání, musí být protokol po skončení výslechu obviněnému předložen k přečtení, nebo, požádá-li o to, musí mu být přečten. Obviněný má právo žádat, aby byl protokol doplněn nebo aby v něm byly provedeny opravy v souladu s jeho výpovědí. O tomto právu je třeba obviněného poučit.
- (3) Protokol o výslechu, který byl prováděn bez příbrání zapisovatele, je nutno vyslychanému před podpisem přečíst nebo k přečtení předložit v přítomnosti nezúčastněné osoby. Má-li vyslychaný proti obsahu protokolu námitky, je nutno je projednat v přítomnosti příbrané osoby a výsledek projednání pojmout do protokolu.

§ 125
Konfrontace

- (1) Jestliže výpověď obviněného v závažných okolnostech nesouhlasí s výpovědí spoluobviněného nebo svědka a rozpor nelze objasnit jinak, může být obviněný postaven této osobě tváří v tvář.
- (2) Osoby postavené tváří v tvář si mohou klást navzájem otázky jen se souhlasem vyslychajícího.
- (3) Ustanovení odstavců 1 a 2 se nepoužijí v případě agenta, ohroženého svědka, chráněného svědka a svědka, jehož totožnost je utajena; to neplatí v případě agenta, který souhlasil s odhalením své totožnosti.

§ 126
Rekognice

- (1) Má-li být výsledkem zjištěna totožnost nějaké osoby nebo věci, vyzve se obviněný, aby ji popsal. Až potom se mu má osoba nebo věc ukázat, a to mezi více osobami podobného zevnějšku nebo věcmi téhož druhu.
- (2) Rekognici lze provést též podle fotografií, případně s použitím technických prostředků.
- (3) K rekognici je třeba vždy přibrat nezúčastněnou osobu.

D í l d r u h ý

Svědci

§ 127
Povinnost svědčit

- (1) Každý je povinen dostavit se na předvolání orgánů činných v trestním řízení a soudu a vypovídat jako svědek o tom, co je mu známo o trestném činu a o pachateli nebo o okolnostech důležitých pro trestní řízení.
- (2) Každý je povinen napomáhat splnění této povinnosti.

§ 128
Předvolání, předvedení a zajištění svědka

- (1) Svědek, který byl řádně předvolán a bez dostatečné omluvy se k úkonu neustanoví, může být předveden. V řízení před soudem může být svědek na základě usnesení soudu zajištěn způsobem uvedeným v § 88, jsou-li

splněny podmínky pro takový postup. Na následky nedostavení se musí být v předvolání upozorněn.

- (2) Nedostaví-li se příslušník ozbrojených sil nebo ozbrojeného sboru, požádá orgán činný v trestním řízení nebo soud jeho nadřízeného, aby oznámil důvod, proč se předvolaný nedostavil, případně aby ho dal předvést nebo aby jej zajistil. V ostatních případech požádá orgán činný v trestním řízení nebo soud o předvedení nebo zajištění svědka útvar Policejního sboru.

§ 129

Zákaz výslechu svědka

- (1) Svědek nesmí být vyslechnut o okolnostech, které tvoří utajovanou skutečnost, ledaže byl této povinnosti příslušným orgánem zproštěn. Zproštění lze odepřít jen tehdy, jestliže by byla ohrožena obrana nebo bezpečnost státu nebo by hrozila jiná stejně závažná škoda; důvody pro odepření zproštění je třeba vždy uvést.
- (2) Svědek nesmí být vyslýchán též tehdy, jestliže by svou výpovědí porušil zákonem nebo mezinárodní smlouvou uloženou nebo uznanou povinnost mlčenlivosti, ledaže byl této povinnosti příslušným orgánem nebo tím, v jehož zájmu tuto povinnost má, zproštěn.
- (3) Zákaz výslechu podle odstavce 2 se nevztahuje na svědeckou výpověď týkající se trestného činu, který má svědek podle trestního zákona povinnost překazít.

§ 130

Právo svědka odepřít výpověď

- (1) Právo odepřít výpověď jako svědek má příbuzný obviněného v pokolení přímém, jeho sourozenec, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Jestliže je obviněných více a svědek je v uvedeném poměru jen k některému z nich, má právo odepřít výpověď stran jiných obviněných jen tehdy, nelze-li odloučit výpověď, která se jich týká, od výpovědi týkající se obviněného, k němuž je svědek v tomto poměru.
- (2) Svědek je oprávněn odepřít vypovídat, jestliže by výpovědí způsobil nebezpečí trestního stíhání sobě, svému příbuznému v pokolení přímém, svému sourozenci, osvojiteli, osvojení, manželu nebo druhu anebo jiným osobám v poměru rodinném nebo obdobném, jejichž újmu by právem pociťoval jako újmu vlastní. Svědek je oprávněn odepřít vypovídat též v případě, že by výpovědí porušil zpovědní tajemství nebo tajemství informace, která mu byla svěřena ústně nebo písemně pod podmínkou mlčenlivosti jako osobě pověřené pastorační péčí.

Výslech svědka

§ 131

- (1) Před výslechem svědka je třeba vždy zjistit jeho totožnost, jeho poměr k obviněnému, poučit jej o významu své výpovědi a o právu odepřít výpověď, a je-li třeba, i o zákazu výslechu. Svědek musí být vždy poučen o tom, že je povinen vypovědět pravdu, nic nezamlčet, a o trestních následcích křivé výpovědi.
- (2) Vyslýchá-li se jako svědek prezidentem Policejního sboru pověřený příslušník Policejního sboru o skutečnostech získaných agentem, soud do protokolu uvede příslušné krycí údaje agenta a jméno, příjmení a pracoviště pověřeného příslušníka Policejního sboru.
- (3) Při výslechu při hlavním líčení nebo veřejném zasedání je svědek povinen složit přísahu s výjimkou výslechu svědka podle odstavce 2.

§ 132

- (1) Na počátku výslechu musí být svědek dotázán na jeho poměr k projednávané věci a ke stranám a podle potřeby též na jiné okolnosti potřebné pro zjištění jeho nezaujatosti a věrohodnosti. Svědkovi musí být dána možnost, aby souvisle vypověděl vše, co sám o věci ví a odkud se dozvěděl skutečnosti jím uváděné.
- (2) Svědka je možné vyslýchat jen v míře nezbytné pro trestní řízení. Mohou mu být kladeny otázky k doplnění výpovědi nebo k objasnění neúplností, nejasností nebo rozporů. Otázky musí být kladeny ohleduplně a srozumitelně. Svědkovi nesmějí být kladeny otázky, ve kterých je obsaženo, jak má na otázku odpovědět, otázky klamavé ani otázky, v nichž by byly obsaženy skutečnosti, které se mají zjistit teprve z jeho výpovědi. Otázky nesmějí neodůvodněně zasahovat do soukromí vyslýchaného s výjimkou zjišťování pohnutky obviněného, zvláště jde-li o nemocného svědka nebo svědka poškozeného trestným činem proti lidské důstojnosti.

§ 133

- (1) Je-li třeba zjistit pravost rukopisu, může být svědkovi přikázáno, aby napsal potřebný počet určených slov.
- (2) Je-li třeba identifikovat hlas, může být svědkovi přikázáno, aby poskytl vzorek hlasu.

§ 134

- (1) Svědek, který se pro svůj věk, nemoc, tělesnou nebo duševní poruchu, nebo z jiných vážných důvodů nemůže dostavit k výslechu, může být vyslechnut pomocí technických zařízení určených k přenosu zvuku a obrazu.
- (2) Ustanovení odstavce 1 se přiměřeně použije též pokud se svědek pro svůj pobyt v cizině nemůže nebo nechce dostavit k výslechu, ale je ochoten vypovídat a příslušný orgán cizího státu mu poskytne potřebnou právní pomoc.
- (3) Ustanovení odstavce 1 se přiměřeně použije rovněž při výslechu ohroženého svědka nebo chráněného svědka, kterému se poskytuje pomoc podle zvláštního zákona. Stejně se postupuje v případech, že má být takový svědek vyslýchán v jiné věci.

§ 135

- (1) Je-li jako svědek vyslýchána osoba mladší než 15 let o okolnostech, jejichž ožívání v paměti by vzhledem k jejímu věku mohlo nepříznivě ovlivňovat její duševní a mravní vývoj, je třeba výslech provádět zvlášť šetrně a po obsahové stránce tak, aby výslech v dalším řízení už nebylo třeba opakovat. K výslechu se přibere pedagog, jiná osoba mající zkušenosti s výchovou mládeže nebo znalec, který by se zřetelem na předmět výslechu a stupeň duševního vývoje vyslýchané osoby přispěl ke správnému vedení výslechu. Může-li to přispět k správnému provedení výslechu, přizve se k výslechu i zákonný zástupce.
- (2) V dalším řízení má být taková osoba vyslechnuta znovu jen v nutných případech, v přípravném řízení jen se souhlasem prokurátora. V řízení před soudem je možno na podkladě rozhodnutí soudu provést důkaz přečtením protokolu i bez podmínek uvedených v § 263. Osoba, která byla k výslechu přibrána, se podle potřeby vyslechne ke správnosti a úplnosti zápisu, ke způsobu, jímž byl výslech prováděn, jakož i ke způsobu, jímž vyslýchaná osoba vypovídala.
- (3) Je-li jako svědek vyslýchána osoba mladší než 15 let a jde-li o trestný čin spáchaný vůči blízké osobě nebo svěřené osobě nebo je z okolností případu zřejmé, že opětovná výpověď osoby mladší než 15 let může být ovlivněna, nebo je odůvodněný předpoklad, že výslech by mohl ovlivňovat duševní a mravní vývoj osoby mladší než 15 let, provede se výslech se s využitím technických zařízení určených pro přenos zvuku a obrazu tak, aby osoba mladší než 15 let mohla být v dalším řízení vyslechnuta jen výjimečně. Další výslech osoby mladší než 15 let v přípravném řízení může být proveden jen se souhlasem jejího zákonného zástupce a v případech podle § 48 odst. 2 se souhlasem opatrovníka.

- (4) Jestliže byla osoba mladší než 15 let vyslechnuta podle odstavce 3, postupuje se v řízení před soudem při provádění tohoto důkazu podle § 270 odst. 2; výslech tohoto svědka je v řízení před soudem možné provést jen výjimečně.

§ 136

- (1) Je-li důvodná obava, že svědek nebo osoba jemu blízká jsou z důvodu uvedení bydliště svědka ohroženi, může být svědkovi povoleno, aby namísto bydliště uvedl pracoviště nebo jinou adresu, na kterou mu může být doručeno předvolání.
- (2) Je-li důvodná obava, že oznámením totožnosti, bydliště, případně místa pobytu svědka je ohrožen jeho život, zdraví, tělesná integrita nebo hrozí-li takové nebezpečí osobě jemu blízké, může být svědkovi povoleno, aby neuváděl údaje o své osobě. Při hlavním líčení však musí uvést, jak zjistil skutečnosti, o kterých vypovídal. Materiály, které umožňují zjištění totožnosti takového svědka, se ukládají na prokuratuře a v řízení před soudem u předsedu senátu. Do spisu se zakládají jen tehdy, jestliže ohrožení pomine. I takovému svědkovi mohou být v případě potřeby položeny otázky o okolnostech, které se týkají jeho věrohodnosti, a též otázky týkající se jeho vztahu k obviněnému nebo poškozenému.
- (3) Před výslechem svědka, jehož totožnost má zůstat utajena, provede orgán činný v trestním řízení a soud v zájmu ochrany svědka podle potřeby opatření, jako jsou zejména změna vzhledu a hlasu svědka, případně provede jeho výslech s využitím technických zařízení včetně zařízení určených pro přenos zvuku a obrazu.
- (4) Souhlas k postupu podle odstavců 1 a 2 dává předseda senátu a v přípravném řízení prokurátor.
- (5) Při odhalování zločinů, úplatkářství, trestného činu zneužívání pravomoci veřejného činitele nebo trestného činu legalizace příjmu z trestné činnosti je u svědka možné výjimečně použít přiměřeně ustanovení § 117 odst. 3.

§ 137

Neuzná-li policejní orgán důvod k postupu podle § 136 odst. 1 nebo 2, ačkoli se jej svědek domáhá a uvádí konkrétní skutečnosti, které takový postup odůvodňují, předloží policejní orgán věc prokurátorovi, aby přezkoumal správnost jeho postupu. Nehrozí-li nebezpečí z prodlení, odloží výslech svědka, dokud prokurátor o věci nerozhodne. Jinak svědka vyslechně a do rozhodnutí prokurátora nakládá s protokolem o výslechu tak, aby totožnost svědka zůstala utajena.

§ 138

Ustanovení § 123 až 126 o výslechu obviněného se přiměřeně použijí též na výslech svědka, na konfrontaci mezi svědky, kteří již byli vyslechnuti, a na rekognici.

§ 139

- (1) Jestliže orgán činný v trestním řízení nebo soud zjistí, že svědkovi hrozí nebezpečí v souvislosti s pobytem obviněného nebo odsouzeného na svobodě, poskytne mu informaci o tom, že
 - a) obviněný byl propuštěn z vazby nebo z ní uprchl,
 - b) odsouzený byl propuštěn z výkonu trestu odnětí svobody nebo z něj uprchl.
- (2) Svědek může již v přípravném řízení požádat prokurátora a v řízení před soudem soud, aby byl informován o skutečnostech uvedených v odstavci 1. Je-li odsouzený ve výkonu trestu odnětí svobody, podává se žádost u soudu, který rozhodoval v prvním stupni.
- (3) Svědek se může výslovným prohlášením písemně nebo ústně do protokolu vzdát práva podle odstavců 1 a 2.

§ 140 Svědečné

- (1) Svědek má nárok na náhradu nutných výdajů a ušlé mzdy za práci nebo jiného prokazatelného ušlého příjmu. Nárok zaniká, neuplatní-li jej svědek do tří dnů po svém výslechu nebo poté, co mu bylo sděleno, že k výslechu nedojde, nebo jestliže jej nevyčíslí do 15 dnů od uplatnění nároku. Na to musí být svědek upozorněn.
- (2) Výši svědečného určí ten, kdo svědka předvolal, a v řízení před soudem předseda senátu.

D í l t ř e t í

Odborná a znalecká činnost

§ 141

Odborná činnost

- (1) Je-li k objasnění skutečnosti důležité pro trestní řízení třeba odborných znalostí, vyžádá orgán činný v trestním řízení a v řízení před soudem předseda senátu odborné vyjádření mimo znaleckou činnost vykonávanou podle zvláštního zákona. V jednoduchých případech se může spokojit s písemným potvrzením, o jehož správnosti není pochyb.
- (2) O vyžádání odborného vyjádření nebo písemného potvrzení podle odstavce 1 se rozhodne opatřením.
- (3) Orgán činný v trestním řízení nebo soud vyžádá odborné vyjádření nebo písemné potvrzení především od organizace specializující se na činnost, která je obsahem odborného vyjádření nebo písemného potvrzení. Tato organizace v odborném vyjádření nebo písemném potvrzení uvede jméno osoby, která může být vyslechnuta jako svědek k obsahu odborného vyjádření nebo písemného potvrzení.
- (4) Vyžadují-li to okolnosti případu, umožní se tomu, kdo zpracovává odborné vyjádření, aby se v potřebném rozsahu seznámil s obsahem spisu, zejména s provedenými důkazy. Na jeho návrh mohou být též provedeny důkazy, které potřebuje pro účely podání odborného vyjádření.
- (5) Odborné vyjádření nebo písemné potvrzení je možné vyžádat též od státního orgánu, který odborné vyjádření nebo písemné potvrzení předloží vždy bez náhrady.

Znalecká činnost

§ 142

- (1) Jestliže pro složitost objasňované skutečnosti není postup podle § 141 postačující, přibere orgán činný v trestním řízení a v řízení před soudem předseda senátu znalce k podání znaleckého posudku. Jde-li o objasnění zvláště složitých skutečností, přiberou se dva znalci. Dva znalce je třeba přibrat vždy, když jde o vyšetření duševního stavu a pitvu mrtvol.
- (2) K prohlídce a pitvě mrtvol nesmí být jako znalec přibrán lékař, který zemřelého ošetřoval v době nemoci, která smrti předcházela.
- (3) O přibrání znalce se rozhodne usnesením. Proti usnesení je možné podat stížnost pro věcné důvody nebo pro osobu znalce.

§ 143

- (1) Orgán činný v trestním řízení nebo soud přibere v trestním řízení k podání znaleckého posudku podle § 142 především znaleckou organizaci specializující se na činnost, která je obsahem znaleckého posudku. Tato organizace uvede ve znaleckém posudku jméno znalce, který může být vyslechnut k obsahu znaleckého posudku.
- (2) Není-li v příslušném odboru nebo odvětví zapsána žádná osoba nebo nemůže-li osoba zapsaná v seznamu znalců podat znalecký posudek, nebo jestliže by podání znaleckého posudku bylo spojeno s nepřiměřenými obtížemi nebo náklady, je možné k řízení přibrat i jinou osobu s potřebnými odbornými a občanskými předpoklady, pokud s tím souhlasí. Taková osoba je povinna před provedením znalecké činnosti složit slib podle zvláštního zákona; jde-li o právnickou osobu, složí slib fyzická osoba pověřená touto právnickou osobou provedením znalecké činnosti.

§ 144

- (1) Znalec musí být při přibrání upozorněn na povinnost neprodleně oznámit skutečnosti, pro které by mohl být vyloučen nebo které mu brání být ve věci činný jako znalec. Musí být rovněž poučen o významu znaleckého posudku z hlediska obecného zájmu a o trestních následcích vědomě nepravdivého znaleckého posudku.
- (2) Jestliže znalecký posudek obstará některá ze stran, poučí příslušný orgán činný v trestním řízení nebo soud znalce o okolnostech uvedených v odstavci 1.

§ 145

Příprava znaleckého posudku a výslech znalce

- (1) Úkoly, které má znalec řešit z hlediska své odbornosti, se mu určí zpravidla v usnesení o přibrání znalce, a to formou otázek. Přitom je třeba dbát na to, že znalec není oprávněn řešit právní otázky ani hodnotit provedené důkazy, ani činit právní závěry. Znalci je třeba umožnit, aby se v potřebném rozsahu seznámil s obsahem spisu, zejména s provedenými důkazy. Je možné mu též dovolit, aby se zúčastnil výslechu obviněného, svědků nebo provádění jiných důkazů. Na návrh znalce mohou být též provedeny důkazy, které potřebuje pro účely podání posudku. Při takovém dokazování má právo být přítomen a může vyslychaným osobám klást otázky. Znalci může být zapůjčen spis.

- (2) Znalec podá posudek zpravidla písemně. Jen výjimečně, v jednodušších případech, lze dovolit, aby jej nadiktoval do protokolu o výsledku. Jestliže znalec vypracoval posudek písemně, stačí, aby se na něj při výsledku odvolal. Posudek se doručuje i obhájci, a to na náklady obhajoby.
- (3) Bylo-li přibráno více znalců, kteří dospěli po vzájemné poradě k souhlasným závěrům, stačí, když podá posudek ten z nich, kterého sami určili. Pokud se závěry znalců liší, podá posudek každý z nich samostatně.
- (4) V přípravném řízení lze od výsledku znalce upustit, nemá-li policejní orgán nebo prokurátor o spolehlivosti a úplnosti písemně podaného znaleckého posudku pochybnosti.
- (5) Jestliže posudek zajistil obviněný, poškozený nebo zúčastněná osoba, doručí jej prokurátorovi a ostatním stranám, jejichž zájmů se týká.

§ 146

Vady znaleckého posudku

Vzniknou-li pochybnosti o správnosti znaleckého posudku nebo je-li znalecký posudek nejasný nebo neúplný, je nutno požádat znalce o vysvětlení nebo doplnění posudku. Kdyby to nevedlo k odstranění pochybností nebo nejasností znaleckého posudku nebo k úplnosti znaleckého posudku, je třeba přibrat jiného znalce.

§ 147

Posudek znaleckého ústavu

- (1) Ve výjimečných a zvláště závažných případech vyžadujících zvláštního vědeckého posouzení nebo k přezkoumání posudku znalce může orgán činný v trestním řízení nebo soud přibrat k podání znaleckého posudku znalecký ústav.
- (2) Není-li v příslušném odboru nebo odvětví zapsána žádná právnická osoba jako znalecký ústav nebo nemůže-li znalecký ústav zapsaný v seznamu podat znalecký posudek, nebo jestliže by podání znaleckého posudku bylo spojeno s nepřiměřenými obtížemi nebo náklady, je možné k řízení přibrat k podání znaleckého posudku jinou právnickou osobu, která je specializovaným vědeckým a odborným pracovištěm nebo specializovaným odborným pracovištěm.
- (3) Znalecký ústav nebo právnická osoba přibraná k podání znaleckého posudku podle odstavce 2 je povinna zpracovat znalecký posudek písemně a uvést v něm osoby, které se na zpracování znaleckého posudku podílely, a jejich případné rozdílné závěry. Pokud při zpracování znaleckého posudku dospěly ke shodným závěrům, určí se ve znaleckém posudku osoba, která může být vyslechnuta jako znalec pro účely trestního řízení.

Vyšetření duševního stavu obviněného

§ 148

- (1) Duševní stav vyšetřují vždy dva znalci z odboru psychiatrie.
- (2) K vyšetření duševního stavu obviněného je nutný příkaz soudu a v přípravném řízení soudce pro přípravné řízení.
- (3) Nestačí-li k vyšetření duševního stavu ambulantní vyšetření, může soud a v přípravném řízení na návrh prokurátora soudce pro přípravné řízení nařídit, aby byl obviněný pozorován ve zdravotnickém ústavu nebo, je-li ve vazbě, v nemocnici pro obviněné a odsouzené.
- (4) Proti usnesení uvedenému v odstavci 3 je možné podat stížnost, jež má odkladný účinek.

§ 149

- (1) Pozorování duševního stavu ve zdravotnickém ústavu může trvat nejvýše dva měsíce. Na odůvodněnou žádost může soud a v přípravném řízení soudce pro přípravné řízení na návrh prokurátora tuto lhůtu prodloužit, avšak ne více než o jeden měsíc. Proti tomuto usnesení je přípustná stížnost.
- (2) Zjistí-li znalci u obviněného příznaky nasvědčující jeho nepřičetnosti nebo zmenšené přičetnosti, musí zaujmout stanovisko i k tomu, zda je jeho pobyt na svobodě nebezpečný.

§ 150

Vyšetření duševního stavu svědka

Jsou-li závažné pochybnosti, zda není u svědka, jehož výpověď je pro rozhodnutí zvláště důležitá, podstatně snížena schopnost správně vnímat nebo vypovídat, lze znalecky vyšetřit též duševní stav svědka. V takovém případě je vždy nutný příkaz soudu a v přípravném řízení soudce pro přípravné řízení. Vyšetření duševního stavu svědka pozorováním ve zdravotnickém ústavu není přípustné.

§ 151

Odborný konzultant

- (1) V odborně náročných věcech mohou orgány činné v trestním řízení a soud při postupu podle § 241 odst. 5 nebo § 243 odst. 3 využít pomoc odborného konzultanta, který na základě svých odborných znalostí poradí v odborné problematice projednávané věci. O návrh na výběr určité osoby jako odborného konzultanta je možné požádat ústřední orgán státní správy, jiný

státní orgán nebo vědeckou nebo výzkumnou instituci. Se souhlasem orgánů činných v trestním řízení nebo soudu může odborný konzultant v potřebném rozsahu nahlížet do spisu a být přítomen při provádění úkonů trestního řízení. Do provádění úkonů však nemůže zasahovat. O skutečnostech, o nichž se dozvěděl v průběhu trestního řízení, je povinen zachovávat mlčenlivost. Účast odborného konzultanta nevylučuje, aby byl k posouzení odborných otázek přibrán znalec, který podá znalecký posudek.

- (2) Kdo působil jako konzultant, nemůže být v téže věci znalcem a nemůže podat ani písemné vyjádření.
- (3) Odborný konzultant se přibere opatřením. Na odměňování odborného konzultanta se použije přiměřeně ustanovení § 152 odst. 3.

§ 152

Společné ustanovení

- (1) Na ustanovení znalce, způsobilost k této funkci a vyloučení z ní, právo odepřít vypracování znaleckého posudku, slib znalce před provedením znalecké činnosti, přibrání konzultanta, jakož i náhradu hotových výdajů a odměnu za znalecký úkon se vztahují zvláštní předpisy.
- (2) Výší odměny za znalecký úkon určí ten, kdo znalce přibral. Nesouhlasí-li ten, kdo znalce přibral, s výší odměny vyúčtované za znaleckou činnost, rozhodne o odměně usnesením. Proti tomuto usnesení je přípustná stížnost, jež má odkladný účinek.
- (3) Kdo podal odborné vyjádření nebo písemné potvrzení, má nárok na náhradu nezbytných výdajů a ušlé mzdy, nebo jiného prokazatelného ušlého příjmu. Nesouhlasí-li ten, kdo odborné vyjádření nebo písemné potvrzení vyžádal, s výší vyúčtované náhrady, rozhodne o náhradě usnesením. Proti tomuto usnesení je přípustná stížnost, jež má odkladný účinek. Nárok na náhradu však zaniká, jestliže není uplatněn do tří dnů od vypracování odborného vyjádření nebo písemného potvrzení, nebo poté, co mu bylo oznámeno, že vyžádání odborného vyjádření nebo písemného potvrzení se ruší; na to musí být ten, kdo podal odborné vyjádření nebo písemné potvrzení, upozorněn.
- (4) Podává-li znalecký posudek, odborné vyjádření nebo písemné potvrzení pro orgán činný v trestním řízení nebo soud organizace zřízená pro znaleckou nebo odbornou činnost Ministerstvem vnitra Slovenské republiky, podá je vždy bez náhrady.

D í l č t v r t ý

Ostatní důkazní prostředky

§ 153

Listinné a věcné důkazy

- (1) Listinnými důkazy jsou listiny, které svým obsahem prokazují nebo vyvracejí dokazovanou skutečnost vztahující se k objasňovanému skutku, k obviněnému nebo k jiným osobám, které mají k věci vztah.
- (2) Věcnými důkazy jsou předměty, kterými nebo na kterých byl trestný čin spáchán, které prokazují nebo vyvracejí dokazovanou skutečnost a mohou být prostředkem k odhalení a zjištění trestného činu nebo jeho pachatele, jakož i stopy trestného činu.
- (3) Věcnými důkazy jsou též zvukové, obrazové nebo obrazově zvukové záznamy.

§ 154

Ohledání

- (1) Ohledání se koná, mají-li být přímým pozorováním objasněny skutečnosti důležité pro trestní řízení, zejména pokud by mohly být zjištěny nebo zajištěny jakékoli stopy. Ohledání se může zúčastnit osoba, která vykonává odbornou činnost, nebo příbraný znalec.
- (2) Při ohledání se vždy sepíše protokol, který musí obsahovat úplný popis předmětu ohledání. K protokolu je třeba připojit zvukové, obrazové nebo obrazově zvukové záznamy, náčrty a jiné vyhotovené dokumenty a pomůcky.
- (3) Ohledání vykonává orgán činný v trestním řízení a v řízení před soudem soud.

§ 155

Prohlídka těla a podobné úkony

- (1) Prohlídce těla je povinen se podrobit každý, je-li nezbytně třeba zjistit, zda jsou na jeho těle stopy nebo následky trestného činu. Není-li prohlídka těla prováděna lékařem, může ji provést jen osoba téhož pohlaví.
- (2) Je-li k důkazu třeba provést zkoušku krve nebo jiný obdobný úkon, je osoba, o kterou jde, povinna strpět, aby jí lékař nebo odborný zdravotnický pracovník odebral krev nebo u ní provedl jiný potřebný úkon, není-li spojen s nebezpečím pro její zdraví. Odběr biologického materiálu, který není

spojen se zásahem do tělesné integrity osoby, jíž se takový úkon týká, může provést i tato osoba nebo s jejím souhlasem orgán činný v trestním řízení. Při odběru vzorků pro analýzu deoxyribonukleové kyseliny se postupuje podle zvláštního zákona.

- (3) Je-li pro účely dokazování třeba zjistit totožnost osoby, která se zdržovala na místě činu, je osoba, o kterou jde, povinna strpět úkony potřebné pro takové zjištění.
- (4) O povinnosti podle předchozích odstavců je třeba onu osobu poučit s upozorněním, že v případě nevyhovění jí může být uložena pořádková pokuta.

§ 156

Prohlídka a pitva mrtvoly a její exhumace

- (1) Vznikne-li podezření, že smrt člověka byla způsobena trestným činem, musí být mrtvola prohlédnuta a pitvána. Prohlídku a pitvu mrtvoly nařídí prokurátor nebo policejní orgán usnesením. Pohřbít mrtvolu lze v takových případech jen se souhlasem prokurátora, který souhlas vydá neprodleně po prohlídce a pitvě.
- (2) Exhumaci mrtvoly může nařídít usnesením předseda senátu a v přípravném řízení prokurátor.

§ 157

Vyšetřovací pokus

- (1) Vyšetřovací pokus se koná, mají-li být pozorováním v uměle vytvořených nebo obměňovaných podmínkách prověřeny nebo upřesněny skutečnosti zjištěné v trestním řízení, popřípadě zjištěny nové skutečnosti důležité pro trestní řízení.
- (2) K provedení vyšetřovacího pokusu se nepřistoupí, jestliže to je vzhledem k okolnostem případu nebo osobě podezřelého, obviněného, poškozeného nebo svědka nevhodné nebo lze-li účelu vyšetřovacího pokusu dosáhnout jinak.
- (3) Je-li to s ohledem na povahu věci a na skutečnosti, které dosud vyšly v trestním řízení najevo, potřebné, přibere se k vyšetřovacímu pokusu znalec. Podle potřeby se vyšetřovacího pokusu zúčastní podezřelý, obviněný, poškozený a svědek. Jejich účast při vyšetřovacím pokusu se řídí ustanoveními, která platí pro jejich výslech.
- (4) K úkonům, které souvisejí s vyšetřovacím pokusem, nesmí být podezřelý, obviněný, nebo svědek, který má právo odepřít výpověď, žádným způsobem donucován.

§ 158

Prověrka výpovědi na místě činu

- (1) Prověrka výpovědi na místě činu se koná, je-li to potřebné k doplnění nebo ověření údajů důležitých pro trestní řízení, které se vztahují k tomuto místu.
- (2) Na postup při prověrce výpovědi na místě činu se přiměřeně užití ustanovení o vyšetřovacím pokusu.

§ 159

Rekonstrukce

- (1) Rekonstrukce se koná, má-li být obnovena situace a okolnosti, za kterých byl trestný čin spáchán nebo které k němu mají podstatný vztah, nebo má-li být prověřena výpověď obviněného, poškozeného nebo svědka, jestliže jiné důkazy provedené v trestním řízení nepostačují k objasnění věci.
- (2) Na postup při rekonstrukci se přiměřeně užití ustanovení o vyšetřovacím pokusu.

§ 160

Hlasová zkouška a hlasový vzorek

Je-li v trestním řízení potřebné identifikovat hlas obviněného nebo svědka, může být pro účely prověření hlasového vzorku provedena hlasová zkouška. Jako hlasový vzorek může sloužit i zvukový záznam z výslechu obviněného nebo svědka.

D í l p á t ý

Mlčenlivost

§ 161

Prohlášení o mlčenlivosti

Orgány činné v trestním řízení a soud musí osobu, která se v průběhu řízení seznamuje nebo se jednorázově seznámila s utajovanými skutečnostmi, poučit o povinnostech podle zvláštních předpisů a musí jí dát podepsat písemné prohlášení o mlčenlivosti; prohlášení o mlčenlivosti je součástí spisu orgánu činného v trestním řízení nebo soudu. Orgán činný v trestním řízení a soud je povinen o této skutečnosti neprodleně informovat příslušný státní orgán podle zvláštních předpisů.

HLAVA SEDMÁ

ROZHODNUTÍ

§ 162

Způsob rozhodování

- (1) Soud rozhoduje rozsudkem, trestním příkazem nebo příkazem, kde to zákon výslovně stanoví; v ostatních případech rozhoduje, nestanoví-li zákon jinak, usnesením.
- (2) Orgány činné v trestním řízení rozhodují, nestanoví-li zákon jinak, usnesením. Příkazem rozhodují, kde to zákon výslovně stanoví.

D í l p r v n í

Rozsudek

Obsah rozsudku

§ 163

- (1) Rozsudek po úvodních slovech "Jménem Slovenské republiky" musí obsahovat
 - a) označení soudu, o jehož rozsudek jde, a jména a příjmení soudců a přísedících, kteří se na rozhodnutí zúčastnili,
 - b) datum a místo vyhlášení rozsudku,
 - c) výrok rozsudku s uvedením zákonných ustanovení, jichž bylo použito,
 - d) odůvodnění, pokud zákon nestanoví něco jiného,
 - e) poučení o opravném prostředku.
- (2) Obžalovaný musí být v rozsudku označen svým jménem a příjmením, datem a místem narození a místem bydliště, popřípadě jinými údaji potřebnými k tomu, aby nemohl být zaměněn s jinou osobou. Jde-li o osobu podléhající působnosti vojenských soudů, uvede se i hodnost obžalovaného a útvar, jehož je příslušníkem.
- (3) Výrok, jímž se obžalovaný uznává vinným, nebo jímž se obžaloby zprošťuje obžaloby, musí přesně označovat trestný čin, jehož se výrok týká, a to nejen zákonným pojmenováním a uvedením právní kvalifikace, nýbrž i uvedením

místa, času a způsobu spáchání, popřípadě i uvedením jiných skutečností, jichž je třeba k tomu, aby skutek nemohl být zaměněn s jiným, jakož i uvedením všech zákonných znaků včetně těch, které odůvodňují určitou trestní sazbu.

§ 164

V rozsudku, kterým se rozhoduje o vině, uvede soud také výrok o

- a) náhradě škody, jestliže byl nárok na její náhradu řádně a včas uplatněn,
- b) ochranném opatření, jestliže o něm bylo v hlavním líčení nebo ve veřejném zasedání konaném o odvolání rozhodnuto.

§ 165

- (1) Odsuzující rozsudek musí obsahovat výrok o trestu s uvedením zákonných ustanovení, podle nichž byl trest uložen, nebo podle nichž bylo od potrestání upuštěno, a to případně s poukazem na přijatou záruku. Byl-li uložen trest odnětí svobody, jehož výkon lze podmíněně odložit nebo podmíněně odložit s probačním dohledem, musí rozsudek obsahovat i výrok o tom, zda byl podmíněný odklad povolen, a popřípadě na jaké podmínky je vázán. Byl-li uložen trest odnětí svobody na doživotí nebo jiný nepodmíněný trest odnětí svobody, musí rozsudek obsahovat výrok o způsobu výkonu tohoto trestu.
- (2) Ve výroku osvobozujícího rozsudku se musí uvést, o který z důvodů uvedených v § 285 se zproštění obžaloby opírá uvedením zákonného ustanovení a slovním vyjádřením tohoto důvodu.

§ 166

Soud, který rozhoduje znovu ve věci, v níž dřívější rozsudek byl na podkladě odvolání, dovolání nebo návrhu na obnovu zrušen jen částečně, uvede v novém rozsudku pouze ty výroky, stran nichž věc znovu rozhoduje. Na souvislost těchto výroků s výroky, v nichž zůstal dřívější rozsudek nedotčen, přitom poukáže.

§ 167

V rozsudku, jímž ukládá souhrnný trest, musí soud označit ty dřívější rozsudky, v nichž nový rozsudek zrušuje výrok o trestu a nahrazuje jej výrokem o trestu souhrnném.

§ 168

- (1) Pokud rozsudek obsahuje odůvodnění, soud v něm stručně vyloží, které skutečnosti vzal za prokázané a o které důkazy svá skutková zjištění opřel a jakými úvahami se řídil při hodnocení provedených důkazů, zejména pokud si vzájemně odporují. Z odůvodnění musí být patrné, jak se soud vypořádal s obhajobou, proč nevyhověl návrhům na provedení dalších důkazů a jakými právními úvahami se řídil, když posuzoval prokázané skutečnosti podle příslušných ustanovení zákona v otázce viny a trestu. Jestliže byly do rozsudku pojaty další výroky, je třeba je rovněž odůvodnit.
- (2) V odůvodnění rozsudku, kterým byla schválena dohoda o vině a trestu, soud stručně uvede zejména průběh řízení o dohodě a jeho výsledek a odpovědi obviněného na otázky uvedené v § 333 odst. 3; je-li obviněný mladistvý a v době řízení nedovršil osmnáctý rok svého věku, také vyjádření jeho obhájce a zákonného zástupce.

Porada a hlasování o rozsudku

§ 169

- (1) Při poradě o rozsudku posoudí soud zejména,
 - a) zda se stal skutek, pro který je obžalovaný stíhán,
 - b) zda tento skutek má všechny znaky některého trestného činu a jaká je jeho právní kvalifikace,
 - c) zda tento skutek spáchal obžalovaný,
 - d) zda je obžalovaný za tento skutek trestně odpovědný,
 - e) zda trestnost skutku nezanikla,
 - f) zda přijímá nabídnutou záruku zájmového sdružení občanů nebo důvěryhodné osoby,
 - g) zda a jaký trest má být obžalovanému uložen,
 - h) zda a v jakém rozsahu má být obžalovanému uložena povinnost nahradit poškozenému škodu,
 - i) zda a jaké ochranné opatření má být uloženo.
- (2) Rozhoduje-li se o rozsudku, ke kterému strany dospěly dohodou o vině a trestu, posoudí mimo skutečností uvedených v odstavci 1 též odpovědi na otázky podle § 333 odst. 3.

§ 170

- (1) Poradě a hlasování nesmí být kromě předsedy senátu, soudce, přísedících a zapisovatele, kteří se zúčastnili hlavního líčení nebo veřejného zasedání, jež rozsudku bezprostředně předcházelo, přítomný nikdo jiný. Se souhlasem předsedy senátu se porady o hlasování může zúčastnit i náhradní soudce, náhradní přísedící a vyšší soudní úředník, kteří však nehlasují.

- (2) O obsahu porady jsou účastníci povinni zachovat mlčenlivost.
- (3) Při hlasování rozhoduje většina hlasů. Nelze-li většiny dosáhnout, připočítávají se hlasy obžalovanému nejméně příznivé k hlasům po nich příznivějším tak dlouho, až se dosáhne většiny. Je-li sporné, které mínění je obžalovanému příznivější, rozhodne se o tom hlasováním.
- (4) Každý člen senátu musí hlasovat, i když byl v některé předchozí otázce přehlasován. Při hlasování o trestu nebo o ochranném opatření nebo o náhradě škody se však mohou hlasování zdržet ti, kdo hlasovali pro zproštění obžaloby; jejich hlasy se přičítají k hlasu pro obžalovaného nejpříznivějším.
- (5) Přisedící a soudci hlasují před předsedou senátu. Přisedící a služebně mladší soudci hlasují před služebně staršími a u vojenských soudů přisedící nebo soudci hodností nižší před přisedícími nebo soudci hodností vyššími. Předseda senátu hlasuje poslední.
- (6) Odlišný názor soudce a přisedících, kteří se účastní hlasování o vině nebo trestu nebo o ochranném opatření, nebo o náhradě škody, se zapíše do protokolu o hlasování.
- (7) O hlasování se sepíše zvláštní protokol, který musí být bezprostředně po jeho podpisu osobami, které hlasovaly, a zapisovatelem vložen do obálky, zalepen a opatřen otiskem pečeti a podpisem zapisovatele.

§ 171

Vyhlášení rozsudku

- (1) Rozsudek je nutno vždy vyhlásit veřejně; vyhlašuje jej předseda senátu.
- (2) Vyhlašují se úvodní slova "Jménem Slovenské republiky", plné znění výroku tak, jak byl odhlasován, alespoň podstatná část odůvodnění a poučení o opravném prostředku. Při vyhlašování úvodních slov a výroku rozsudku přítomní povstanou.
- (3) V poučení se uvede, proti kterým výrokům rozsudku může oprávněná osoba podat odvolání a v jaké lhůtě. Zároveň se v něm uvede, že rozsudek lze napadnout odvoláním jen v některé jeho části nebo se lze odvolání výslovně vzdát.
- (4) Rozsudek se vyhlásí zpravidla ihned po skončení jednání, které rozsudku předcházelo; není-li to možné, lze pro vyhlášení rozsudku jednání odročit, nejdéle však na dobu tří pracovních dnů.

§ 172

Vyhotovení rozsudku

- (1) Každý rozsudek je nutno vyhotovit písemně. Vyhotovení rozsudku musí být ve shodě s obsahem rozsudku, tak jak byl vyhlášen.

- (2) Jestliže se po vyhlášení rozsudku prokurátor i obviněný vzdali odvolání nebo takový projev učinili ve lhůtě tří pracovních dnů od vyhlášení rozsudku, může být vyhotoven zjednodušený písemný rozsudek, který neobsahuje odůvodnění. Jde-li o mladistvého obviněného, je nutné takové prohlášení vyžádat i od zákonného zástupce a zástupce státního orgánu péče o mládež.
- (3) Rozsudek je nutné písemně vyhotovit ve vazebních věcech nejpozději do 10 pracovních dnů, v ostatních věcech do 30 pracovních dnů ode dne jeho vyhlášení; nelze-li jej ze závažných důvodů v této lhůtě vyhotovit, může předseda soudu povolit delší lhůtu, nejvýše však dvojnásobek uvedených lhůt; o tomto soud vyrozumí strany.
- (4) Nemůže-li předseda senátu nebo soudce vyhlášený rozsudek písemně vyhotovit pro překážku delšího trvání, vyhotoví jej na příkaz předsedy soudu jiný soudce.
- (5) Vyhotovený rozsudek podepíše předseda senátu a ten, kdo jej vypracoval. Nemůže-li předseda senátu podepsat vyhotovení rozsudku pro překážku delšího trvání, podepíše je za něj jiný člen senátu; důvod je nutné na vyhotovení rozsudku poznamenat.

§ 173

Doručení rozsudku

- (1) Opis rozsudku se doručí obžalovanému, prokurátorovi, poškozenému, který uplatnil nárok na náhradu škody a zúčastněné osobě, a to i když byli při vyhlášení rozsudku přítomni.
- (2) Má-li obžalovaný obhájce nebo zákonného zástupce, doručí se opis rozsudku též jemu.
- (3) U mladistvého obžalovaného se opis rozsudku doručí vždy též státnímu orgánu péče o mládež a zákonnému zástupci, s nimž obžalovaný žije ve společné domácnosti.
- (4) Mají-li zúčastněná osoba nebo poškozený zákonného zástupce, doručí se opis rozsudku jen zákonnému zástupci; mají-li zmocněnce, doručí se jen zmocněnci.
- (5) Jestliže byla přijata nabídnutá záruka, doručí se opis rozsudku též tomu, kdo záruku nabídl.

§ 174

Oprava vyhotovení rozsudku a jeho opisu

- (1) Předseda senátu může zvláštním usnesením kdykoli opravit písařské chyby a jiné zřejmé nesprávnosti, k nimž došlo ve vyhotovení rozsudku a jeho

opisech, tak, aby vyhotovení bylo v naprosté shodě s obsahem rozsudku, jak byl vyhlášen. Opravu může nařídit i soud vyššího stupně.

- (2) Opis usnesení o opravě se doručí všem osobám, jimž byl doručen opis rozsudku.
- (3) Proti rozhodnutí o opravě podle odstavce 1 je přípustná stížnost, jež má odkladný účinek.
- (4) Po právní moci usnesení o opravě se usnesení o opravě stává součástí původního rozsudku, což se uvede při vyznačení právní moci usnesení.

§ 175 **Účinky opravy**

Jestliže se oprava vyhotovení rozsudku nebo oprava opisu rozsudku podstatně dotkla obsahu některého z výroků rozsudku, běží prokurátorovi a osobě opraveným výrokem přímo dotčené lhůta k odvolání od doručení opisu usnesení o opravě, a byla-li proti usnesení o opravě podána stížnost, od doručení rozhodnutí o stížnosti. O tom je třeba osobu výrokem přímo dotčenou poučit.

D í l d r u h ý

Usnesení

§ 176

Obsah usnesení

- (1)** Usnesení musí obsahovat
 - a)** označení orgánu, o jehož rozhodnutí jde a jména a příjmení osob, které se na rozhodnutí zúčastnily,
 - b)** den a místo rozhodnutí,
 - c)** výrok usnesení s uvedením zákonných ustanovení, jichž bylo použito, a jde-li o rozhodnutí ve věci samé, též skutek a jeho právní kvalifikaci,
 - d)** odůvodnění, pokud zákon nestanoví něco jiného,
 - e)** poučení o opravném prostředku.
- (2)** V odůvodnění je třeba, jestliže to přichází podle povahy věci v úvahu, zejména uvést skutečnosti, které byly vzaty za prokázané, důkazy, o něž se skutková zjištění opírají, úvahy, jimiž se rozhodující orgán řídil při hodnocení provedených důkazů, jakož i právní úvahy, na jejichž podkladě posuzoval prokázané skutečnosti podle příslušných ustanovení zákona.
- (3)** Ve vykonávacím řízení může soud prvního stupně vyhotovit zjednodušené usnesení, jestliže se po jeho vyhlášení ve veřejném zasedání obviněný nebo jiná oprávněná osoba a prokurátor vzdali práva na podání stížnosti. Zjednodušené usnesení neobsahuje odůvodnění.

§ 177

Vyhlášení usnesení

Vyhlásit je nutno jen ta usnesení, která byla učiněna

- a)** při úkonu prováděném za účasti osoby, které se usnesení dotýká,
- b)** v hlavním líčení,
- c)** ve veřejném zasedání,
- d)** v neveřejném zasedání.

§ 178

Vyhotovení usnesení

- (1)** Není třeba vyhotovovat usnesení, jimiž se upravuje průběh řízení nebo způsob provedení důkazů anebo jimiž se nařizuje nebo připravuje hlavní líčení nebo zasedání soudu.

- (2) Stejně není třeba vyhotovovat usnesení, která jsou zapsána v plném svém znění v protokole o úkonu, ledaže by bylo nutno opis takového usnesení některé osobě doručovat. Má-li být doručeno v takovém případě pouze prokurátorovi, lze mu doručit opis protokolu.

§ 179

Oznamování usnesení

- (1) Usnesení je třeba oznámit osobě, které se přímo dotýká, jakož i osobě, která k němu dala svým návrhem podnět; usnesení soudu se oznámí též prokurátorovi. Oznámení se děje buď vyhlášením usnesení v přítomnosti toho, jemuž je třeba usnesení oznámit, anebo doručením opisu usnesení.
- (2) Má-li osoba, jíž je třeba usnesení oznámit, obhájce, popřípadě zmocněnce, stačí, že usnesení bylo vyhlášeno buď oné osobě, anebo jejímu obhájci, popřípadě zmocněnci; oznamuje-li se usnesení doručením opisu, doručí se jen obhájci, popřípadě zmocněnci. Jde-li o osobu zbavenou způsobilosti k právním úkonům nebo jejíž způsobilost k právním úkonům je omezena a která obhájce, popřípadě zmocněnce nemá, oznámí se usnesení jejímu zákonnému zástupci.
- (3) Oznamuje-li se však obviněnému, který je zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo jehož způsobilost k právním úkonům je omezena, usnesení, proti němuž může podat stížnost, je třeba je oznámit obviněnému, jeho obhájci a zákonnému zástupci. Je-li obviněný ve vazbě, ve výkonu trestu odnětí svobody nebo na pozorování ve zdravotnickém ústavu, je třeba usnesení, proti kterému je přípustná stížnost, oznámit obviněnému a jeho obhájci i tehdy, je-li obviněný osobou, jejíž způsobilost k právním úkonům není omezena.
- (4) Nebyl-li zástupce státního orgánu péče o mládež přítomen při vyhlášení usnesení, proti kterému je přípustná stížnost nebo kterým bylo trestní stíhání zastaveno nebo přerušeno nebo věc postoupena, doručí se státnímu orgánu pověřenému péčí o mládež opis tohoto usnesení, jestliže v době vyhlášení usnesení mladistvý obviněný nedovršil osmnáctý rok svého věku.
- (5) Usnesení, jímž bylo rozhodnuto o opravném prostředku, se prokurátorovi, osobě, jíž se rozhodnutí přímo týká, a osobě, která svým návrhem dala k usnesení podnět, vždy v opise doručí.
- (6) Ustanovení odstavců 1 až 5 se nepoužijí na případ podle § 47 odst. 3; jestliže Nejvyšší soud návrh nezamítne, doručí usnesení generálnímu prokurátorovi, který zajistí, aby bylo usnesení oznámeno jeho zveřejněním vhodným způsobem.

§ 180
Použití ustanovení o rozsudku

Jestliže tento díl nestanoví něco jiného, použijí se na usnesení přiměřeně ustanovení dílu prvního této hlavy o rozsudku.

D í l t ř e t í

Příkaz

§ 181
Obsah příkazu

- (1) Příkaz musí obsahovat
 - a) označení orgánu, o jehož rozhodnutí jde,
 - b) den a místo rozhodnutí,
 - c) výrok příkazu s uvedením zákonných ustanovení, jichž bylo použito,
 - d) skutek s uvedením právní kvalifikace trestného činu, jestliže z povahy věci nevyplývá něco jiného.
- (2) Písemné vyhotovení příkazu musí obsahovat odůvodnění v případech, kdy to zákon výslovně stanoví.
- (3) Proti příkazu není přípustný opravný prostředek.

§ 182
Použití ustanovení o rozsudku

Jestliže tento díl nestanoví něco jiného, použijí se na příkaz přiměřeně ustanovení dílu prvního této hlavy o rozsudku.

D í l č t v r t ý

Právní moc a vykonatelnost rozhodnutí

§ 183

Právní moc a vykonatelnost rozsudku

- (1) Rozsudek je pravomocný, a nestanoví-li tento zákon něco jiného, i vykonatelný, jestliže
 - a) zákon proti němu odvolání nepřipouští,
 - b) jestliže zákon sice proti němu připouští odvolání, avšak
 1. odvolání ve lhůtě podané nebylo,
 2. oprávněné osoby se odvolání výslovně vzdaly nebo je výslovně vzaly zpět, nebo
 3. podané odvolání bylo zamítnuto.
- (2) Odvolání podané jen poškozeným proti výroku o náhradě škody a odvolání podané jen zúčastněnou osobou nebrání tomu, aby ostatní části rozsudku nabyly právní moci a byly vykonány. Ani odvolání týkající se jen některého z více obžalovaných nebrání tomu, aby rozsudek u ostatních obžalovaných nabyl právní moci a byl vykonán.
- (3) Jestliže byla lhůta k podání odvolání zmeškána, avšak byla podána oprávněnou osobou žádost o navrácení lhůty, nelze rozsudek vykonat až do pravomocného rozhodnutí o této žádosti.

§ 184

Právní moc a vykonatelnost usnesení

- (1) Usnesení je pravomocné a vykonatelné, jestliže
 - a) zákon proti němu stížnost nepřipouští,
 - b) zákon sice proti němu připouští stížnost, avšak
 1. stížnost ve lhůtě podána nebyla,
 2. oprávněné osoby se stížnosti výslovně vzdaly nebo ji výslovně vzaly zpět, nebo
 3. podaná stížnost byla zamítnuta.
- (2) Usnesení je vykonatelné, i když dosud nenabylo právní moci, jestliže zákon proti němu sice připouští stížnost, avšak nepřiznává jí odkladný účinek.
- (3) Stížnost, která se týká jen některé z více osob nebo jen některé z více věcí, o nichž bylo rozhodnuto tímž usnesením, nebrání ani v případě, že má odkladný účinek, tomu, aby usnesení nabylo právní moci a bylo vykonáno v ostatních částech, lze-li je oddělit.

- (4) Jestliže byla lhůta k podání stížnosti mající odkladný účinek zmeškána, avšak byla podána oprávněnou osobou žádost o navrácení lhůty, nelze usnesení vykonat až do pravomocného rozhodnutí o této žádosti.

HLAVA OSMÁ

STÍŽNOST A ŘÍZENÍ O STÍŽNOSTI

§ 185

Přípustnost a účinek stížnosti

- (1) Opravným prostředkem proti usnesení je stížnost.
- (2) Stížností lze napadnout každé usnesení policejního orgánu s výjimkou usnesení o zahájení trestního stíhání. Usnesení soudu nebo prokurátora lze stížností napadnout jen v těch případech, kde to zákon výslovně připouští a jestliže rozhodují ve věci v prvním stupni.
- (3) Proti usnesení předsedy senátu odvolacího soudu, kterým uložil pořádkovou pokutu, je přípustná stížnost, o níž rozhodne jiný senát tohoto soudu, který má při tomto rozhodování postavení nadřízeného orgánu.
- (4) Proti usnesení odvolacího soudu o vzetí obviněného do vazby je přípustná stížnost, o níž rozhodne jiný senát tohoto soudu, který má při tomto rozhodování postavení nadřízeného orgánu.
- (5) Proti usnesení generálního prokurátora lze podat stížnost pouze tehdy, jestliže jde o usnesení o zajištění majetku podle § 191. O stížnosti rozhoduje Nejvyšší soud.
- (6) Stížnost má odkladný účinek, jen kde to zákon výslovně stanoví.

§ 186

Oprávněné osoby

- (1) Nestanoví-li zákon něco jiného, může stížnost podat osoba, které se usnesení přímo dotýká nebo která k usnesení dala podnět svým návrhem, k němuž ji zákon opravňuje; proti usnesení soudu může podat stížnost též prokurátor, a to i ve prospěch obviněného. Ve prospěch mladistvého obviněného mohou podat stížnost, a to i proti jeho vůli, zákonný zástupce, obhájce a státní orgán péče o mládež; lhůta k podání opravného prostředku jim plyne samostatně.
- (2) Proti usnesení o vazbě a o ochranném léčení mohou podat stížnost ve prospěch obviněného též osoby, které by mohly podat v jeho prospěch odvolání.

§ 187

Lhůta a místo k podání

- (1) Stížnost se podává u orgánu, proti jehož usnesení stížnost směřuje, a to do tří dnů od oznámení usnesení, s výjimkou stížnosti proti usnesení o nevzetí do vazby. Jestliže se usnesení oznamuje jak obviněnému, tak i jeho zákonnému zástupci nebo obhájci, běží lhůta od toho oznámení, které bylo provedeno nejpozději.
- (2) Osobám, které mohou podat stížnost ve prospěch obviněného, končí lhůta k podání stížnosti tímž dnem jako obviněnému; prokurátorovi však běží lhůta vždy samostatně.

§ 188

Vzdání se a zpětvzetí stížnosti

- (1) Oprávněná osoba se může stížnosti výslovně vzdát.
- (2) Oprávněná osoba může podanou stížnost vzít výslovně zpět, dokud o ní nebylo rozhodnuto. Stížnost prokurátora může vzít zpět i nadřízený prokurátor.
- (3) Stížnost podaná ve prospěch obviněného jinou oprávněnou osobou nebo za obviněného obhájcem nebo zákonným zástupcem může být vzata zpět jen s výslovným souhlasem obviněného. Prokurátor však může vzít takovou stížnost zpět i bez souhlasu obviněného. V tomto případě běží obviněnému nová lhůta k podání stížnosti od vyrozumění, že stížnost byla vzata zpět.
- (4) Zpětvzetí stížnosti vezme, není-li překážek, usnesením na vědomí orgán příslušný k rozhodnutí o stížnosti, a nebyla-li věc dosud tomuto orgánu předložena, orgán, proti jehož rozhodnutí stížnost směřuje; v řízení před soudem činí toto rozhodnutí předseda senátu.

§ 189

Důvody stížnosti

- (1) Usnesení lze napadnout pro
 - a) nesprávnost některého jeho výroku,
 - b) zřejmý rozpor výroku s odůvodněním, nebo
 - c) porušení ustanovení o řízení, které usnesení předcházelo, jestliže toto porušení mohlo způsobit nesprávnost některého výroku usnesení.
- (2) Ve stížnosti lze uvést skutečnosti a důkazy, které nebyly známé v řízení v prvním stupni.
- (3) Podává-li stížnost prokurátor, státní orgán péče o mládež nebo obhájce za obviněného nebo vlastním jménem, musí být stížnost zároveň odůvodněna,

s výnimkou stížnosti prokurátora proti usnesení o nevzetí obviněného do vazby.

§ 190

Řízení před orgánem, proti jehož usnesení stížnost směřuje

- (1) Orgán, proti jehož usnesení stížnost směřuje, může jí sám vyhovět, nedotkne-li se změna původního usnesení práv jiné strany trestního řízení. Jde-li o usnesení policejního orgánu, které bylo vydáno s předchozím souhlasem prokurátora nebo na jeho pokyn, může policejní orgán sám stížnosti vyhovět jen s předchozím souhlasem prokurátora.
- (2) Jestliže lhůta k podání stížnosti již všem oprávněným osobám uplynula a stížnosti nebylo vyhověno podle odstavce 1, předloží věc k rozhodnutí
 - a) policejní orgán prokurátorovi, který vykonává nad přípravným řízením dozor, a jde-li o stížnost proti usnesení, k němuž tento prokurátor dal souhlas nebo pokyn, jeho prostřednictvím nadřízenému prokurátorovi,
 - b) prokurátor nebo soud nadřízenému prokurátorovi nebo soudu,
 - c) vyšší soudní úředník nebo soudní tajemník předsedovi senátu a v přípravném řízení soudci pro přípravné řízení, kteří mají při tomto rozhodování postavení nadřízeného orgánu.
- (3) Jestliže byla podána stížnost proti usnesení o nevzetí obviněného do vazby, soudce pro přípravné řízení neprodleně předloží věc k rozhodnutí nadřízenému soudu. Předložení spisu zajistí Policejní sbor nejpozději následující pracovní den. Stejně se postupuje, jestliže podá stížnost obviněný proti usnesení o vzetí do vazby v řízení podle § 204 odst. 1.

§ 191

Rozhodování o stížnosti proti rozhodnutím o zajištění majetku

O stížnosti proti rozhodnutí, kterým prokurátor

- a) zajistil majetek obviněného k zajištění nároku poškozeného podle § 50 odst. 1,
- b) zamítl návrh poškozeného na zajištění jeho nároku podle § 50 odst. 5,
- c) zrušil nebo obmezil zajištění nároku poškozeného podle § 51 odst. 1 a 2 nebo vyňal věci zajištěné pro nárok poškozeného podle § 51 odst. 2,
- d) zajistil majetek obviněného podle § 425 odst. 1, rozhoduje soudce pro přípravné řízení soudu, který je příslušný k řízení v prvním stupni, a to zpravidla do pěti pracovních dnů od předložení věci soudu.

Rozhodnutí nadřízeného orgánu

§ 192

- (1) Při rozhodování o stížnosti přezkoumá nadřízený orgán
 - a) správnost výroků napadeného usnesení, proti nimž stěžovatel podal stížnost, a
 - b) řízení předcházející těmto výrokům napadeného usnesení.
- (2) Týká-li se stížnost jen některé z více osob nebo jen některé z více věcí, o nichž bylo rozhodnuto tímž usnesením, přezkoumá nadřízený orgán jen správnost výroků týkajících se této osoby nebo této věci a řízení předcházející přezkoumávané části usnesení.
- (3) O stížnosti podle § 190 odst. 3 proti usnesení o nevzetí obviněného do vazby rozhodne nadřízený soud ve veřejném zasedání a o stížnosti proti usnesení o vzetí obviněného do vazby v neveřejném zasedání do pěti pracovních dnů od předložení věci k rozhodnutí.
- (4) O stížnosti proti rozhodnutí, kterým bylo rozhodnuto o návrhu na prodloužení lhůty vazby, může nadřízený soud rozhodnout i v neveřejném zasedání, nejpozději však do uplynutí lhůty, která má být prodloužena.

§ 193

- (1) Nadřízený orgán zamítne stížnost, jestliže
 - a) není přípustná,
 - b) byla podaná opožděně, neoprávněnou osobou, osobou, která se jí výslovně vzdala nebo která znovu podala stížnost, kterou již předtím výslovně vzala zpět, nebo
 - c) není důvodná.
- (2) Jako opožděnou nelze zamítnout stížnost, kterou oprávněná osoba podala opožděně jen proto, že se řídila nesprávným poučením, které jí bylo dáno při oznámení usnesení.

§ 194

- (1) Nezamítne-li nadřízený orgán stížnost, zruší napadené usnesení, a je-li podle povahy věci potřeba nového rozhodnutí,
 - a) rozhodne ve věci sám, nebo
 - b) uloží orgánu, proti jehož rozhodnutí stížnost směřuje, aby o věci znovu jednal a rozhodl, s výjimkou rozhodování o stížnosti proti usnesení o nevzetí obviněného do vazby, stížnosti proti usnesení, kterým bylo rozhodnuto o návrhu na prodloužení lhůty vazby nebo stížnosti proti usnesení senátu odvolacího soudu o vzetí obviněného do vazby.

- (2) Je-li vadná jen část napadeného usnesení a lze-li ji oddělit od ostatních anebo týká-li se stížnost jen části usnesení, omezí nadřízený orgán své rozhodnutí podle odstavce 1 jen na onu část.
- (3) Záleží-li vada v tom, že v napadeném usnesení některý výrok chybí nebo je neúplný, může nadřízený orgán, aniž vysloví zrušení napadeného usnesení, buď sám je doplnit, anebo uložit orgánu, proti jehož rozhodnutí stížnost směřuje, aby o chybějícím výroku rozhodl nebo neúplný výrok doplnil.
- (4) Soud rozhodující o stížnosti může, pokládá-li to za nutné, nařídit, aby věc byla znovu v prvním stupni projednána a bylo o ní rozhodnuto v jiném složení senátu anebo jiným soudem téhož druhu a téhož stupně v jeho obvodě.
- (5) Orgán, jemuž byla věc vrácena k novému projednání a rozhodnutí, je při novém rozhodování vázán právním názorem, který ve věci vyslovil orgán nadřízený, a je povinen provést úkony, jejichž provedení tento orgán nařídil.
- (6) Jestliže nadřízený soud rozhodne o vzetí obviněného do vazby, ihned nařídí, aby ho dodal do místa výkonu vazby útvar Policejního sboru, Vojenské policie nebo Sboru vězeňské a justiční stráže.

§ 195

- (1) Orgán rozhodující o stížnosti nemůže z jejího podnětu změnit usnesení v neprospěch osoby, která stížnost podala nebo v jejíž prospěch byla stížnost podána.
- (2) Změní-li nadřízený orgán usnesení ve prospěch obviněného z důvodu porušení jeho práva na obhajobu a prospívá to také některému spoluobviněnému, změni usnesení také ve prospěch tohoto spoluobviněného.
- (3) Ustanovení odstavce 1 platí přiměřeně i pro orgán, jemuž byla věc přikázána k novému projednání a rozhodnutí.

ČÁST DRUHÁ

PŘEDSOUDNÍ ŘÍZENÍ

HLAVA PRVNÍ

POSTUP PŘED ZAHÁJENÍM TRESTNÍHO STÍHÁNÍ

§ 196

- (1) Trestní oznámení se podává prokurátorovi nebo policejnímu orgánu. Prokurátor a policejní orgán neprodleně vyrozumí Úřad speciální prokuratury o podaném trestním oznámení, jestliže se týká působnosti Speciálního soudu.
- (2) Zjistí-li prokurátor nebo policejní orgán po přijetí trestního oznámení, že je potřebné je doplnit, provede doplnění výsledkem oznamovatele nebo vyžádáním písemných podkladů příslušný prokurátor nebo policejní orgán tak, aby mohl rozhodnout podle § 197 nebo § 199 ve lhůtě do 30 dnů od přijetí trestního oznámení.
- (3) Poškozený trestným činem, který byl spáchán v jiném členském státě Evropské unie než v tom, kde má bydliště, je oprávněn podat trestní oznámení příslušnému orgánu státu, kde má bydliště, jestliže tak nemohl nebo nechtěl učinit ve státě, ve kterém byl trestný čin spáchán.
- (4) Prokurátor nebo prostřednictvím prokurátora policejní orgán, kterému bylo trestní oznámení podle odstavce 3 doručeno a není příslušný ve věci konat, bezodkladně postoupí trestní oznámení příslušnému orgánu toho členského státu Evropské unie, na jehož území byl trestný čin spáchán.

§ 197

- (1) Není-li důvod k zahájení trestního stíhání nebo k postupu podle odstavce 2, prokurátor nebo policejní orgán usnesením věc
 - a) předá příslušnému orgánu k projednání přestupku nebo jiného správního deliktu,
 - b) předá jinému orgánu ke kárnému řízení,
 - c) odloží, je-li trestní stíhání nepřijatelné nebo jestliže zanikla trestnost činu, nebo
 - d) odmítne.

- (2) Prokurátor nebo policejní orgán před zahájením trestního stíhání může usnesením věc odložit, je-li trestní stíhání neúčelné vzhledem k okolnostem uvedeným v § 215 odst. 2.
- (3) Usnesení podle odstavce 1 nebo 2 se doručí oznamovateli a poškozenému. Oznamovatel a poškozený mohou proti usnesení podat stížnost. Policejní orgán doručí takové usnesení prokurátorovi nejpozději do 48 hodin.

§ 198

- (1) Prokurátor po přijetí trestního oznámení může postupovat podle § 197 odst. 1 nebo 2 nebo předat trestní oznámení policejnímu orgánu. O předání trestního oznámení policejnímu orgánu neprodleně písemně vyrozumí oznamovatele a poškozeného.
- (2) Prokurátor přezkoumá postup policejního orgánu podle § 197, jestliže jej o to požádá oznamovatel nebo poškozený nejpozději do 30 dnů, a výsledek přezkumu jim neprodleně oznámí.

HLAVA DRUHÁ

PŘÍPRAVNÉ ŘÍZENÍ

D í l p r v n í

Zahájení přípravného řízení

§ 199

Zahájení trestního stíhání

- (1) Není-li důvod k postupu podle § 197 odst. 1 nebo 2, policejní orgán zahájí trestní stíhání bezodkladně, nejpozději však do 30 dnů od přijetí trestního oznámení, je-li jej třeba doplnit. Trestní stíhání se zahájí vydáním usnesení. Hrozí-li nebezpečí z prodlení, zahájí policejní orgán trestní stíhání provedením zajišťovacího, neopakovatelného nebo neodkladného úkonu. Po jejich provedení vyhotoví ihned usnesení o zahájení trestního stíhání, v němž uvede, kterým z těchto úkonů již bylo zahájeno trestní stíhání. O zahájení trestního stíhání policejní orgán vyrozumí oznamovatele a poškozeného. Policejní orgán doručí takové usnesení prokurátorovi nejpozději do 48 hodin.

- (2) Policejní orgán postupuje přiměřeně podle odstavce 1, jestliže se o skutečnostech odůvodňujících zahájení trestního stíhání dozví jinak než z trestního oznámení.
- (3) Usnesení o zahájení trestního stíhání musí obsahovat popis skutku s uvedením místa, času, případně jiných okolností, za kterých k němu došlo, jaký trestný čin je v tomto skutku spatřován, a to jeho zákonným pojmenováním a uvedením příslušného ustanovení trestního zákona. Usnesení neobsahuje odůvodnění.
- (4) Trestní stíhání se zahájí provedením zajišťovacího, neodkladného nebo neopakovatelného úkonu i v případě, že jej provedl policejní orgán, který není místně příslušný, pokud nebylo možné dosáhnout, aby jej provedl příslušný policejní orgán, a nejpozději do tří dnů od jeho provedení předá věc příslušnému policejnímu orgánu spolu s usnesením o zahájení trestního stíhání.
- (5) Policejní orgán je oprávněn po zahájení trestního stíhání provádět veškeré úkony podle tohoto zákona.

D í l d r u h ý

Vyšetřování a zkrácené vyšetřování

§ 200

Rozsah vyšetřování

- (1) Vyšetřování se koná o zločinech.
- (2) Vyšetřování se koná též o přečinech, jestliže
 - a) je obviněný ve vazbě, ve výkonu trestu odnětí svobody nebo na pozorování ve zdravotnickém ústavu, nebo
 - b) to nařídí prokurátor.
- (3) Je-li nutné konat vyšetřování alespoň o jednom z trestných činů, koná se vyšetřování o všech trestných činech téhož obviněného i proti všem obviněným, jejichž trestné činy spolu souvisí.
- (4) Vyšetřování koná policejní orgán uvedený v § 10 odst. 8 písm. a).

§ 201

Společný postup při vyšetřování a při zkráceném vyšetřování

- (1) Policejní orgán koná vyšetřování nebo zkrácené vyšetřování zpravidla osobně. Úkony, kterými bylo zahájeno trestní stíhání nebo které byly provedeny po zahájení trestního stíhání policejní orgánem, který není místně příslušný, není nutné opakovat, jestliže byly provedeny podle tohoto zákona.
- (2) Policejní orgán postupuje ve vyšetřování nebo ve zkráceném vyšetřování tak, aby co nejrychleji opatřil podklady k objasnění skutku v rozsahu potřebném k posouzení případu a zjištění pachatele trestného činu.
- (3) S výjimkou případu, kdy je nutné rozhodnutí nebo souhlas soudce pro přípravné řízení nebo prokurátora, provádí policejní orgán veškeré úkony samostatně a je povinen je vykonat v souladu se zákonem a včas.
- (4) Policejní orgán opatřuje důkazy bez ohledu na to, zda svědčí ve prospěch nebo v neprospěch obviněného; při tom postupuje podle odstavce 3. Obviněný nesmí být žádným způsobem k výslechu a k přiznání nezákonně nucen. Odepření výpovědi nesmí být použito jako důkaz proti obviněnému.

§ 202

Rozsah zkráceného vyšetřování

- (1) Zkrácené vyšetřování se koná o přečinech, nejde-li o řízení podle § 200 odst. 2.
- (2) Zkrácené vyšetřování o přečinech, na které zákon stanoví trest odnětí svobody, jehož horní hranice nepřevyšuje tři roky, koná policejní orgán uvedený v § 10 odst. 8 písm. b) až g); o ostatních přečinech koná zkrácené vyšetřování policejní orgán uvedený v § 10 odst. 8 písm. a).

Postup při zkráceném vyšetřování

§ 203

- (1) Při zkráceném vyšetřování postupuje policejní orgán podle ustanovení tohoto zákona o vyšetřování s těmito odchylkami:
 - a) výslech svědka provede, jde-li o neopakovatelný úkon, neodkladný úkon nebo jde-li o svědka, který byl osobně přítomen při páchání trestného činu; v ostatních případech vyžádá pouze vysvětlení, o kterém sepíše záznam,
 - b) vyhledá a zajistí důkazy, aby mohly být provedeny v dalším řízení, o čemž učiní záznam,
 - c) zkrácené vyšetřování je třeba skončit zpravidla do dvou měsíců od sdělení obvinění.

- (2) Není-li zkrácené vyšetřování skončeno do dvou měsíců od sdělení obvinění, policejní orgán prokurátorovi písemně oznámí, proč nebylo možné zkrácené vyšetřování skončit a jaké úkony je nutné ještě provést. Prokurátor může policejnímu orgánu pokynem změnit rozsah úkonů, které mají být ještě provedeny, nebo ve věci nařídit vyšetřování.

§ 204

- (1) Byla-li prokurátorovi předána spolu se spisem osoba, která byla zadržena jako podezřelá při páchání přečinu, na který zákon stanoví trest odnětí svobody, jehož horní hranice nepřevyšuje tři roky, nebo byla takováto osoba zastížena na útěku a prokurátor ji nepropustí na svobodu, předá ji nejpozději do 48 hodin od zadržení soudu, kterému též podá obžalobu spolu se spisem. Shledá-li prokurátor důvod vazby, zároveň navrhne, aby byl obviněný vzat do vazby.
- (2) Propustí-li prokurátor obviněného podle odstavce 1, vrátí spis policejnímu orgánu s pokynem k doplnění zkráceného vyšetřování.

§ 205

Dočasné odložení sdělení obvinění

- (1) Jestliže by sdělení obvinění podstatně ztížilo objasnění úplatkářství, trestného činu založení, zosnování a podpory zločinného spolčení, trestného činu založení, zosnování a podpory teroristické skupiny nebo zločinu spáchaného organizovanou skupinou, zločinným spolčením nebo teroristickou skupinou nebo zjištění pachatele tohoto trestného činu, může policejní orgán s předchozím souhlasem prokurátora na nezbytnou dobu dočasně odložit sdělení obvinění osobě, která se významnou mírou podílí na objasnění některého z těchto trestných činů nebo na zjištění pachatele. Dočasně odložit sdělení obvinění nelze vůči organizátorovi, návodci nebo objednateli trestného činu, na jehož objasnění se podílí.
- (2) O dočasném odložení sdělení obvinění policejní orgán vyhotoví záznam, jehož opis zašle do 48 hodin prokurátorovi.
- (3) Pominou-li důvody dočasného odložení sdělení obvinění, policejní orgán na pokyn prokurátora neprodleně sdělí obvinění.

Sdělení obvinění

§ 206

- (1) Je-li na podkladě trestního oznámení nebo zjištěných skutečností po zahájení trestního stíhání dostatečně odůvodněný závěr, že trestný čin spáchala určitá osoba, policejní orgán neprodleně vydá usnesení o sdělení obvinění, které ihned oznámí obviněnému a doručí nejpozději do 48 hodin prokurátorovi a je-li obviněným soudce, soudní exekutor, notář, znalec, tlumočník nebo překladatel, též ministru spravedlnosti, a je-li obviněným advokát, též Slovenské advokátní komoře; o tomto úkonu vyrozumí neprodleně oznamovatele a poškozeného. Bylo-li usnesení o sdělení obvinění oznámeno jeho vyhlášením, je policejní orgán povinen vydat obviněnému neprodleně opis tohoto usnesení.
- (2) O zahájení trestního stíhání a sdělení obvinění je možné rozhodnout jedním usnesením, které policejní orgán oznámí neprodleně obviněnému a doručí je nejpozději do 48 hodin prokurátorovi. O tomto úkonu vyrozumí oznamovatele a poškozeného. Bylo-li zahájení trestního stíhání a sdělení obvinění oznámeno vyhlášením usnesení, policejní orgán je povinen vydat obviněnému jeho opis.
- (3) Usnesení o sdělení obvinění musí obsahovat označení osoby, které se sděluje obvinění, popis skutku s uvedením místa, času, případně jiných okolností, za nichž k němu došlo tak, aby skutek nemohl být zaměněn s jiným skutkem, zákonného pojmenování trestného činu, který je v tomto skutku spatřován, a to i s uvedením příslušného ustanovení trestního zákona, a skutečností, které odůvodňují sdělení obvinění.
- (4) Vyjde-li v průběhu vyšetřování nebo zkráceného vyšetřování najevo skutečnost, která dostatečně odůvodňuje závěr, že obviněný spáchal další skutek, na který se usnesení o sdělení obvinění nevztahovalo, vznesse policejní orgán obvinění i pro tento další skutek. Jestliže pro tento skutek nebylo zahájeno trestní stíhání, nejprve se rozhodne podle § 199 odst. 1.
- (5) Vyjde-li v průběhu vyšetřování nebo zkráceného vyšetřování najevo skutečnost, která dostatečně odůvodňuje závěr, že obviněný spáchal před oznámením usnesení o sdělení obvinění další dílčí útok pokračovacího trestného činu, na který se usnesení o sdělení obvinění nevztahovalo, rozšíří policejní orgán usnesením obvinění i pro tento další dílčí útok pokračovacího trestného činu. Jestliže pro tento dílčí útok nebylo zahájeno trestní stíhání, není potřebné postupovat podle § 199 odst. 1.
- (6) Vyjde-li v průběhu vyšetřování nebo zkráceného vyšetřování najevo, že skutek, pro který bylo sděleno obvinění, je jiným trestným činem nebo i dalším trestným činem, než byl v usnesení o sdělení obvinění právně posouzen, policejní orgán obviněného na tuto okolnost písemně upozorní;

upozornění může uvést též v protokole. Opis upozornění nebo protokolu doručí do 48 hodin prokurátorovi.

§ 207

- (1) Nelze-li věrohodně zjistit totožnost osoby, které má být sděleno obvinění, přiloží se k usnesení o sdělení obvinění namísto osobních údajů daktyloskopické otisky, obrazové záznamy, údaje o vnějším měření těla, zvláštních tělesných znameních a uvede se též její přezdívka nebo jiné označení a podrobný popis osoby.
- (2) Zjistí-li se v průběhu vyšetřování nebo zkráceného vyšetřování totožnost obviněného označeného podle odstavce 1 nebo vyjde-li v průběhu vyšetřování najevo, že údaje o totožnosti obviněného jsou jiné, než je uvedeno v usnesení o sdělení obvinění, policejní orgán o tom vyrozumí obviněného a vyznačí tuto skutečnost v protokole. Opis protokolu doručí do 48 hodin prokurátorovi a je-li obviněný ve vazbě, též soudu, který o vazbě rozhodl, ústavu, v němž je vazba vykonávána, a obhájci obviněného. Úkony, které byly provedeny po označení obviněného podle odstavce 1 nebo před zjištěním jeho pravé totožnosti, není potřebné opakovat.

Skončení vyšetřování a zkráceného vyšetřování

§ 208

- (1) Uzná-li policejní orgán vyšetřování nebo zkrácené vyšetřování za skončené a jeho výsledky za postačující k podání návrhu na obžalobu nebo k jinému rozhodnutí, umožní obviněnému, obhájci, poškozenému, jeho zmocněnci nebo opatrovníkovi v přiměřené době prostudovat spisy a učinit návrhy na doplnění vyšetřování nebo zkráceného vyšetřování; těchto práv se mohou tyto osoby výslovně vzdát, o čemž musí být poučeny. Nejde-li o řízení podle § 204 odst.1, obviněného a obhájce upozorní policejní orgán na práva podle první věty nejméně tři dny předem. Tuto lhůtu je možné s jejich souhlasem zkrátit. Návrh na doplnění vyšetřování nebo zkráceného vyšetřování může policejní orgán odmítnout, nepovažuje-li je za nutné.
- (2) O úkonech, využití nebo odmítnutí práv podle odstavce 1 provede policejní orgán záznam do spisu.

§ 209

- (1) Po skončení vyšetřování nebo zkráceného vyšetřování policejní orgán předloží spis prokurátorovi s návrhem na podání obžaloby nebo na jiné rozhodnutí, nerozhodne-li podle § 214 odst. 2 nebo § 215 odst. 4. Návrh na

podání obžaloby musí obsahovat seznam provedených a navrhovaných důkazů a odůvodnění, proč nevyhověl návrhům na provedení dalších důkazů nebo odmítl předložené důkazy. Se spisem předloží též očíslované věcné důkazy a jejich seznam, pokud to jejich povaha umožňuje.

- (2) Vyšetřování zvláště závažných zločinů je nutné skončit do šesti měsíců od sdělení obvinění; v ostatních případech do čtyř měsíců.
- (3) Pokud není vyšetřování ve lhůtách uvedených v odstavci 2 skončeno, policejní orgán prokurátorovi písemně oznámí, proč nebylo možné vyšetřování skončit ve stanovených lhůtách, jaké úkony je třeba ještě provést a po jakou dobu bude ještě vyšetřování pokračovat. Prokurátor může policejnímu orgánu pokynem změnit rozsah úkonů, které mají být ještě provedeny. Může též určit jinou dobu, po kterou má vyšetřování ještě trvat.
- (4) Ustanovení odstavců 2 a 3 se nevztahují na zkrácené vyšetřování.

§ 210

Žádost o přezkum postupu policejního orgánu

Obviněný, poškozený a zúčastněná osoba mají právo kdykoli v průběhu vyšetřování nebo zkráceného vyšetřování žádat prokurátora, aby byl přezkoumán postup policejního orgánu, zejména aby byly odstraněny průtahy nebo jiné nedostatky ve vyšetřování nebo zkráceném vyšetřování. Policejní orgán musí žádost prokurátorovi neprodleně předložit. Prokurátor je povinen žádost přezkoumat a o výsledku žadatele uvědomit.

D í l t ř e t í

Souhlas poškozeného

§ 211

- (1) Trestní stíhání pro trestný čin ublížení na zdraví podle § 157 a 158, ohrožování pohlavní nemocí podle § 167, neposkytnutí pomoci podle § 177 a 178, krádeže podle § 212, zpronevěry podle § 213, neoprávněného užívání cizí věci podle § 215, neoprávněného užívání cizího motorového vozidla podle § 216 a 217, podvodu podle § 221, podílnictví podle § 231 a 232, lichvy podle § 235, zatajení věci podle § 236, porušování povinností při správě cizího majetku podle § 237 a 238, poškozování věřitele podle § 239, zvýhodňování věřitele podle § 240, poškozování cizí věci podle § 245 a

246, poškození a zneužití záznamu na nosiči informací podle § 247, porušování autorského práva podle § 283, křivého obvinění podle § 345, pomluvy podle § 373, poškozování cizích práv podle § 375 trestního zákona proti tomu, kdo je ve vztahu k poškozenému osobou, vůči které by měl poškozený jako svědek právo odepřít výpověď, jakož i pro trestný čin opilství podle § 363 trestního zákona, pokud jinak vykazuje znaky skutkové podstaty některého z těchto trestných činů, lze zahájit a v již zahájeném trestním stíhání pokračovat pouze se souhlasem poškozeného. Je-li poškozených jedním skutkem několik, postačí souhlas být jen jednoho z nich.

- (2) Ustanovení odstavce 1 se nepoužije, jestliže byla takovým činem způsobena smrt nebo poškozeným je stát, obec, vyšší územně správní celek, právnická osoba s majetkovou účastí státu nebo právnická osoba, která hospodář s veřejnými financemi.

§ 212

- (1) Poškozený oznámí projev vůle podle § 211 odst. 1 prokurátorovi nebo policejnímu orgánu písemně nebo ústně do protokolu.
- (2) Souhlas s trestním stíháním může poškozený výslovným prohlášením vzít kdykoli zpět, a to až do doby, než se odvolací soud odebere k závěrečné poradě.
- (3) Výslovně odepřený souhlas nebo souhlas výslovně vzatý zpět je možné znovu pouze je-li z okolností případu zřejmé, že odepření nebo zpětvzetí souhlasu bylo učiněno v tísní pod vlivem výhružky, nátlaku, odkázanosti nebo podřízenosti.
- (4) Jestliže je z okolností případu nesporné, že souhlas nebyl dán nebo znovu udělen pouze proto, že poškozený je v tísní, je mu vyhrožováno, je pod nátlakem, v závislosti nebo podřízenosti, má se za to, že souhlas byl udělen.
- (5) O přípustnosti opětovného udělení souhlasu nebo o stavu podle odstavce 4 rozhodne ten orgán činný v trestním řízení nebo soud, který ve věci koná.

D í l č t v r t ý

Účast obviněného a obhájce při úkonech ve vyšetřování a ve zkráceném vyšetřování

§ 213

- (1) Policejní orgán může připustit účast obviněného při vyšetřovacích úkonech a umožnit mu klást vyslýchaným svědkům otázky. Postupuje tak zejména tehdy, jestliže obviněný nemá obhájce a spočívá-li úkon ve výslechu svědka, při kterém je důvodný předpoklad, že jej nebude možné provést v řízení před soudem, ledaže by zajišťování jeho přítomnosti nebo jeho přítomnost mohly ohrozit provedení tohoto úkonu.
- (2) Obhájce má od sdělení obvinění právo zúčastnit se úkonů, jejichž výsledek může být použit jako důkaz v řízení před soudem, ledaže nelze provedení úkonu odložit a obhájce o něm vyrozumět. Obviněnému a jiným vyslýchaným osobám může obhájce klást otázky poté, co policejní orgán výslech skončí.
- (3) Oznámí-li obhájce policejnímu orgánu, že se chce účastnit vyšetřovacího úkonu uvedeného v odstavci 2, je policejní orgán povinen včas mu sdělit čas, místo řízení úkonu a druh úkonu ledaže nelze provedení úkonu odložit a vyrozumění obhájce nelze zajistit. O tomto postupu vyhotoví policejní orgán záznam, který založí do spisu.
- (4) Nedostaví-li se obhájce nebo jím zmocněný obhájce k nařízenému úkonu, provede policejní orgán tento úkon i bez jeho účasti s výjimkou výslechu obviněného, který trvá na přítomnosti obhájce.
- (5) Jestliže se obhájce zúčastní výslechu svědka, jehož totožnost má být utajena podle § 136 odst. 3, provede policejní orgán nutná opatření, aby skutečná totožnost svědka nebyla zjištěna.

D í l p á t ý

Rozhodnutí v přípravném řízení

§ 214

Postoupení věci

- (1) Prokurátor nebo policejní orgán postoupí věc jinému orgánu, jestliže výsledky vyšetřování nebo zkráceného vyšetřování prokazují, že nejde o

trestný čin, ale o skutek, který by mohl být přestupkem nebo jiným správním deliktem nebo by mohl být projednán v kárném řízení.

- (2) Policejní orgán postoupí věc jinému orgánu pouze pokud ve věci nebylo sděleno obvinění.
- (3) Usnesení o postoupení věci se doručuje obviněnému a poškozenému a není-li oznamovatel poškozeným, též oznamovateli; usnesení policejního orgánu se nejpozději do 48 hodin doručí též prokurátorovi.
- (4) Proti usnesení podle odstavce 1 může obviněný a poškozený podat stížnost, jež má odkladný účinek.

§ 215

Zastavení trestního stíhání

- (1) Prokurátor zastaví trestní stíhání, jestliže
 - a) je nepochybné, že se nestal skutek, pro který se trestní stíhání vede,
 - b) tento skutek není trestným činem a není důvod k postoupení věci,
 - c) je nepochybné, že skutek nespáchal obviněný,
 - d) je trestní stíhání nepřipustné podle § 9,
 - e) obviněný nebyl v době činu pro nepřičetnost trestně odpovědný,
 - f) je schváleno narovnání mezi obviněným a poškozeným, nebo
 - g) zanikla trestnost činu.
- (2) Prokurátor může zastavit trestní stíhání, jestliže
 - a) je trest, k němuž může trestní stíhání vést, zcela bez významu vedle trestu, který byl obviněnému pro jiný čin již pravomocně uložen, nebo
 - b) o skutku obviněného bylo již pravomocně rozhodnuto kázeňsky nebo kárně jiným orgánem, cizozemským soudem nebo orgánem příslušným k řízení o přestupku nebo jiném správním deliktu a toto rozhodnutí lze považovat za postačující.
- (3) Prokurátor může zastavit trestní stíhání proti obviněnému, který se významnou měrou podílel na objasnění úplatkářství, trestného činu založení, zosnování a podpory zločinného spolčení, trestného činu založení, zosnování a podpory teroristické skupiny nebo zločinu spáchaného organizovanou skupinou, zločinným spolčením nebo teroristickou skupinou nebo na zjištění nebo usvědčení pachatele tohoto trestného činu a zájem společnosti na objasnění takového trestného činu převyšuje zájem na trestním stíhání tohoto obviněného; zastavit trestní stíhání nelze vůči organizátorovi, návodci nebo objednateli trestného činu, na jehož objasnění se podílel.
- (4) Zastavit trestní stíhání podle odstavce 1 je oprávněn též policejní orgán, jestliže nebylo sděleno obvinění.

- (5) Usnesení o zastavení trestního stíhání je třeba doručit obviněnému a poškozenému. Usnesení policejního orgánu je třeba doručit prokurátorovi nejpozději do 48 hodin.
- (6) Obviněný a poškozený mohou proti usnesení o zastavení trestního stíhání mimo odstavce 1 písm. f) a obviněný též odstavce 3 podat stížnost, jež má odkladný účinek.
- (7) V trestním stíhání, které bylo zastaveno podle odstavce 2 písm. a), se pokračuje, prohlásí-li obviněný do tří dnů od doby, kdy mu bylo usnesení o zastavení trestního stíhání oznámeno, že na projednání věci trvá. O tom je třeba obviněného poučit.
- (8) V trestním stíhání, které bylo zastaveno z důvodu uvedeného v § 9 odst. 1 písm. b), se pokračuje po zániku mandátu poslance Národní rady Slovenské republiky, funkce soudce Ústavního soudu, funkce soudce a funkce generálního prokurátora, a to vydáním usnesení o pokračování v trestním stíhání, jestliže skutečnosti nasvědčují tomu, že takový postup je odůvodněný.

Podmíněné zastavení trestního stíhání

§ 216

- (1) V řízení o přečinu na který zákon stanoví trest odnětí svobody, jehož horní hranice nepřevyšuje pět let, může prokurátor se souhlasem obviněného po sdělení obvinění do podání obžaloby na návrh policejního orgánu nebo i bez návrhu podmíněně zastavit trestní stíhání, jestliže
 - a) prohlásí, že spáchal skutek, za který je stíhán, a nejsou důvodné pochybnosti o tom, že jeho prohlášení bylo učiněno svobodně, vážně a srozumitelně,
 - b) nahradil škodu, jestliže byla činem způsobena, nebo s poškozeným uzavřel dohodu o její náhradě nebo učinil jiná potřebná opatření k její náhradě, a
 - c) s ohledem na osobu obviněného, s přihlédnutím k jeho dosavadnímu životu a okolnostem případu lze takové rozhodnutí považovat za dostačující.
- (2) V usnesení o podmíněném zastavení trestního stíhání se určí obviněnému zkušební doba na jeden rok až pět let. Zkušební doba počíná právní mocí usnesení o podmíněném zastavení trestního stíhání.
- (3) Obviněnému, který uzavřel s poškozeným dohodu o náhradě škody, se v usnesení o podmíněném zastavení trestního stíhání uloží, aby škodu v průběhu zkušební doby uhradil.
- (4) Obviněnému lze též podle odstavce 2 uložit, aby ve zkušební době dodržoval přiměřená omezení směřující k tomu, aby vedl řádný život nebo aby se zdržel činnosti, která vedla ke spáchání přečinu.

- (5) Usnesení o podmíněném zastavení trestního stíhání se doručuje obviněnému a poškozenému; obviněný a poškozený mohou proti němu podat stížnost, jež má odkladný účinek.
- (6) Podmíněné zastavení trestního stíhání není možné, jestliže
 - a) trestným činem byla způsobena smrt osoby,
 - b) je vedeno trestní stíhání pro úplatkářství, nebo
 - c) je vedeno trestní stíhání proti veřejnému činiteli nebo zahraničnímu veřejnému činiteli.

§ 217

- (1) Jestliže obviněný vedl v průběhu zkušební doby řádný život, splnil povinnost nahradit způsobenou škodu a vyhověl i dalším uloženým omezením a povinnostem, prokurátor rozhodne, že se obviněný osvědčil. Jinak rozhodne, a to i během zkušební doby, že se v trestním stíhání pokračuje. O osvědčení nebo o pokračování v trestním stíhání vydá usnesení.
- (2) Nebylo-li do dvou let od uplynutí zkušební doby vydáno rozhodnutí podle odstavce 1, aniž by na tom měl obviněný vinu, má se za to, že se osvědčil.
- (3) Usnesení podle odstavce 1 se doručuje obviněnému a poškozenému; obviněný a poškozený proti němu mohou podat stížnost, jež má odkladný účinek.
- (4) Právní mocí usnesení o tom, že se obviněný osvědčil, nebo uplynutím lhůty podle odstavce 2 nastávají účinky zastavení trestního stíhání podle § 9 odst. 1 písm. e).

Podmíněné zastavení trestního stíhání spolupracujícího obviněného

§ 218

- (1) Prokurátor může podmíněně zastavit trestní stíhání obviněného, který se významnou měrou podílel na objasnění úplatkářství, trestného činu založení, zosnování a podpory zločinného spolčení, trestného činu založení, zosnování a podpory teroristické skupiny nebo zločinu spáchaného organizovanou skupinou, zločinným spolčením nebo teroristickou skupinou nebo na zjištění nebo usvědčení pachatele tohoto trestného činu a zájem společnosti na objasnění takového trestného činu převyšuje zájem na trestním stíhání tohoto obviněného; podmíněně zastavit trestní stíhání nelze vůči organizátorovi, návodci nebo objednateli trestného činu, na jehož objasnění se podílel.
- (2) V usnesení o podmíněném zastavení trestního stíhání se určí obviněnému zkušební doba na dva roky až deset let. Zkušební doba počíná právní mocí

usnesení o podmíněném zastavení trestního stíhání. Obviněnému se v usnesení uloží, aby ve zkušební době plnil podmínky uvedené v odstavci 1.

- (3) Usnesení o podmíněném zastavení trestního stíhání se doručuje obviněnému a poškozenému; obviněný a poškozený mohou proti němu podat stížnost, jež má odkladný účinek.

§ 219

- (1) Jestliže obviněný v průběhu zkušební doby splnil podmínku podle § 218 odst. 1, prokurátor rozhodne, že se obviněný osvědčil. Jinak rozhodne, a to i během zkušební doby, že se v trestním stíhání pokračuje. O osvědčení nebo pokračování v trestním stíhání vydá usnesení.
- (2) Nebylo-li do dvou let od uplynutí zkušební doby vydáno rozhodnutí podle odstavce 1, aniž by na tom měl obviněný vinu, má se za to, že se osvědčil.
- (3) Usnesení podle odstavce 1 se doručuje obviněnému a poškozenému; obviněný a poškozený proti němu mohou podat stížnost, jež má odkladný účinek.
- (4) Právní mocí usnesení o tom, že se obviněný osvědčil, nebo uplynutím lhůty podle odstavce 2 nastávají účinky zastavení trestního stíhání podle § 9 odst. 1 písm. e).

Narovnání

§ 220

- (1) V řízení o přečinu, na který zákon stanoví trest odnětí svobody, jehož horní hranice nepřevyšuje pět let, může prokurátor se souhlasem obviněného a poškozeného rozhodnout o schválení narovnání a zastavit trestní stíhání, jestliže obviněný
- a) prohlásí, že spáchal skutek, pro který je stíhán, a nejsou důvodné pochybnosti o tom, že jeho prohlášení bylo učiněno svobodně, vážně a určitě,
- b) nahradil škodu, jestliže byla činem způsobena, nebo učinil jiná opatření k náhradě škody, nebo jinak odstranil újmu vzniklou trestným činem, a
- c) složí na účet soudu a v přípravném řízení na účet prokuratury peněžní částku určenou konkrétnímu adresátovi k obecně prospěšným účelům, a tato peněžní částka není zřejmě nepřiměřená závažnosti spáchaného trestného činu a s ohledem na povahu a závažnost spáchaného činu, na míru jakou byl trestným činem dotčen veřejný zájem, na osobu obviněného a na jeho osobní a majetkové poměry považuje takový způsob rozhodnutí za dostačující.

- (2) Schválit narovnání podle odstavce 1 nelze, jestliže
- a) trestným činem byla způsobena smrt osoby,
 - b) je vedeno trestní stíhání pro úplatkářství, nebo
 - c) je vedeno trestní stíhání proti veřejnému činiteli nebo zahraničnímu veřejnému činiteli.

§ 221

- (1) Vyžadují-li to okolnosti případu, vyslechne prokurátor před rozhodnutím o schválení narovnání obviněného a poškozeného, zejména ke způsobu a okolnostem uzavření dohody o narovnání, zda dohoda o narovnání mezi nimi byla učiněna dobrovolně a zda souhlasí se schválením narovnání; výsledkem obviněného zjistí, zda rozumí obsahu obvinění a zda si je vědom důsledků schválení narovnání. Součástí výslechu obviněného musí být i prohlášení, že spáchal skutek, pro který je stíhán.
- (2) Před výslechem je třeba obviněného i poškozeného poučit o jejich právech a o podstatě institutu narovnání.

§ 222

Je-li poškozeným právnická osoba, je možné namísto výslechu statutárního zástupce nebo jiné osoby oprávněné jednat jejím jménem zajistit písemné prohlášení právnické osoby k okolnostem uvedeným v § 220 odst. 1.

§ 223

- (1) Rozhodnutí o schválení narovnání a zastavení trestního stíhání musí obsahovat popis skutku, jehož se narovnání týká, jeho právní posouzení, obsah narovnání zahrnující výši uhrazené škody nebo škody, k jejíž náhradě se obviněný zavázal, nebo jiná opatření na odstranění újmy vzniklé trestným činem, peněžní částku určenou k obecně prospěšným účelům s uvedením jejího příjemce, včetně částky odevzdané státu na peněžitou pomoc obětem trestné činnosti a výrok o zastavení trestního stíhání pro skutek, kterého se narovnání týká.
- (2) Při určení příjemce peněžité částky k obecně prospěšným účelům je soud a v přípravném řízení prokurátor vázán obsahem dohody o narovnání mezi obviněným a poškozeným.

§ 224

- (1) Peněžní částku určenou k obecně prospěšným účelům lze určit obcím a jiným právnickým osobám se sídlem na území Slovenské republiky na financování vědy a vzdělání, kultury, školství, požární ochrany, na podporu a ochranu mládeže, sociální, zdravotnické, ekologické, humanitární, charitativní účely, registrovaným církvím a náboženským společnostem, sportovním a tělovýchovným společnostem jakož i státu na peněžitou pomoc poškozeným podle zvláštního zákona.
- (2) Z peněžní částky určené k obecně prospěšným účelům musí obviněný určit alespoň 50 % státu na peněžitou pomoc poškozeným podle zvláštního zákona.

§ 225

Práva poškozeného podle § 220 nepřísluší tomu, na koho přešel nárok na náhradu škody; to neplatí, jde-li o dědice poškozeného.

§ 226

Jestliže prokurátor narovnání neschválil, ačkoli obviněný učinil prohlášení podle § 220 odst. 1, že spáchal skutek, pro který je stíhán, nelze k tomuto prohlášení v dalším řízení přihlížet jako k důkazu.

§ 227

- (1) Jakmile se stane vykonatelným usnesení, kterým prokurátor schválil narovnání, zajistí, aby peněžní částka určená obviněným k obecně prospěšným účelům byla poukázána příjemci uvedenému v rozhodnutí.
- (2) Není-li možné peněžní částku podle odstavce 1 odevzdat nebo ji příjemce odmítne přijmout, rozhodne o jejím odevzdání státu na peněžitou pomoc poškozeným trestnými činy poskytovanou podle zvláštního zákona.
- (3) Nerozhodne-li prokurátor o schválení narovnání, zároveň zajistí, aby peněžitá částka složená k obecně prospěšným účelům byla vrácena obviněnému.
- (4) Proti usnesení podle odstavce 2 je přípustná stížnost, jež má odkladný účinek.

Přerušeni trestního stíhání

§ 228

- (1) Policejní orgán přeruší trestní stíhání, jestliže nebyly zjištěny skutečnosti opravňující vést trestní stíhání proti určité osobě.
- (2) Policejní orgán přeruší trestní stíhání, jestliže
 - a) nelze pro nepřítomnost obviněného nebo svědka věc náležitě objasnit,
 - b) nelze obviněného pro těžkou chorobu postavit před soud,
 - c) obviněný není pro duševní chorobu, která nastala až po spáchání činu, schopen chápat smysl trestního stíhání,
 - d) obviněný je vydán do cizího státu nebo vyhoštěn,
 - e) Ústavní soud nebo Soudní dvůr Evropských společenství pozastaví účinnost právního předpisu nebo jeho části, jehož použití je rozhodující pro řízení nebo rozhodnutí ve věci samé, nebo
 - f) obviněný je cizinec nebo osoba bez státní příslušnosti a je předán k provedení úkonů do cizího státu.
- (3) Policejní orgán s předchozím souhlasem prokurátora může přerušit trestní stíhání, jestliže se obviněný významnou měrou podílí na objasnění úplatkářství, trestného činu založení, zosnování a podpory zločinného spolčení, trestného činu založení, zosnování a podpory teroristické skupiny nebo zločinu spáchaného organizovanou skupinou, zločinným spolčením nebo teroristickou skupinou nebo na zjištění nebo usvědčení pachatele tohoto trestného činu; přerušit trestní stíhání nelze vůči organizátorovi, návodci nebo objednateli trestného činu, na jehož objasnění se podílí.
- (4) Prokurátor přeruší trestní stíhání, jestliže podal návrh na zahájení řízení o otázce, kterou není v tomto řízení oprávněn řešit.
- (5) Pomine-li důvod přerušeni, prokurátor nebo policejní orgán rozhodne o pokračování v trestním stíhání usnesením.
- (6) Usnesení podle odstavců 1 až 5 se doručuje obviněnému a poškozenému; obviněný a poškozený mají právo proti němu podat stížnost. Usnesení policejního orgánu se doručuje nejpozději do 48 hodin prokurátorovi.

§ 229

Po přerušeni trestního stíhání je možné provádět jen úkony podle hlavy čtvrté, páté a šesté části první tohoto zákona pro účely zjištění, zda nepominul důvod přerušeni.

HLAVA TŘETÍ

DOZOR A ÚKONY PROKURÁTORA

D í l p r v n í

Dozor prokurátora

§ 230

- (1) Dozor nad dodržováním zákonnosti před zahájením trestního stíhání a v přípravném řízení vykonává prokurátor.
- (2) Při výkonu tohoto dozoru je prokurátor oprávněn
 - a) dávat závazné pokyny k postupu podle § 197, vyšetřování a zkrácenému vyšetřování trestných činů a určovat lhůty k jejich provedení; tyto pokyny jsou součástí spisu,
 - b) vyžadovat od policejního orgánu spisy, dokumenty, materiály a zprávy o stavu řízení ve věcech, v nichž bylo zahájeno trestní stíhání, za účelem zjištění, zda policejní orgán včas zahajuje trestní stíhání a řádně v něm postupuje,
 - c) zúčastnit se provádění úkonů policejního orgánu, osobně provést jednotlivý úkon nebo i celé vyšetřování nebo zkrácené vyšetřování a vydat rozhodnutí v kterékoliv věci; přitom postupuje podle tohoto zákona; proti tomuto rozhodnutí prokurátora je přípustná stížnost ve stejném rozsahu jako proti rozhodnutí policejního orgánu,
 - d) vrátit věc policejnímu orgánu s pokyny k doplnění vyšetřování nebo zkráceného vyšetřování a určovat lhůtu k jejich doplnění; o vrácení věci vyrozumí obviněného a poškozeného,
 - e) zrušit nezákonná nebo neodůvodněná rozhodnutí policejního orgánu, která může nahradit vlastními rozhodnutími; u usnesení o zastavení trestního stíhání, přerušení trestního stíhání nebo o postoupení věci tak může učinit do 30 dnů od jejich doručení; jestliže rozhodnutí policejního orgánu nahradil vlastním rozhodnutím jinak než na podkladě stížnosti oprávněné osoby proti usnesení policejního orgánu, je proti jeho rozhodnutí přípustná stížnost ve stejném rozsahu jako proti rozhodnutí policejního orgánu,
 - f) odejmout věc policejnímu orgánu a přikázat ji jinému, a to i policejnímu orgánu, který není místně příslušný, nebo učinit opatření, aby věc byla přikázána jinému policejnímu orgánu nebo policejním orgánům,
 - g) nařídit, aby se ve věcech uvedených v § 202 konalo vyšetřování.

- (3) Prokurátor rozhoduje podle odstavce 2 písm. e) usnesením, pokud zrušuje usnesení policejního orgánu. Toto usnesení se doručuje obviněnému a poškozenému.

D í l d r u h ý

Úkony prokurátora

§ 231

Pouze prokurátor je oprávněn v přípravném řízení

- a) podat obžalobu,
- b) uzavřít s obviněným dohodu o vině a trestu a podat návrh soudu na její schválení,
- c) postoupit věc podle § 214 odst. 1,
- d) přerušit trestní stíhání podle § 228 odst. 4,
- e) zastavit trestní stíhání podle § 215 odst. 1 písm. c), e) a f) a odst. 2 a 3 nebo podmíněně zastavit trestní stíhání podle § 216 odst. 1, nebo podmíněně zastavit trestní stíhání spolupracujícího obviněného podle § 218 odst. 1,
- f) schválit narovnání a zastavit trestní stíhání podle § 220 odst. 1,
- g) nařídit zajištění majetku obviněného a určit, na které prostředky a věci se toto zajištění nevztahuje, nebo zrušit takové zajištění,
- h) provést zajištění nároku poškozeného na náhradu škody, zrušit toto zajištění, a to i částečně, nebo z něj věc vyjmout,
- i) nařídit exhumaci mrtvoly,
- j) vyžádat souhlas s trestním stíháním nebo k podání návrhu na vzetí do vazby osoby, u které je k takovému úkonu potřebný souhlas Národní rady Slovenské republiky, Soudní rady Slovenské republiky, Ústavního soudu nebo Evropského parlamentu,
- k) navrhnout soudu vzetí obviněného do vazby a prodloužení doby trvání vazby,
- l) navrhnout vyžádání obviněného z cizího státu,
- m) vykonat předběžné vyšetření v řízení o vydání do cizího státu, nestanoví-li tento zákon jinak,
- n) navrhnout soudu, na základě žádosti příslušného orgánu cizího státu, předběžné zajištění majetku patřícího osobě, proti níž je vedeno v cizím státě trestní stíhání, nebo části tohoto majetku nacházejícího se na území Slovenské republiky.

Řízení o dohodě o vině a trestu

§ 232

- (1) Jestliže výsledky vyšetřování nebo zkráceného vyšetřování dostatečně odůvodňují závěr, že skutek je trestným činem a spáchal ho obviněný, který se ke spáchání skutku přiznal, uznal vinu a důkazy nasvědčují pravdivosti jeho přiznání, může prokurátor zahájit řízení o dohodě o vině a trestu na podnět obviněného nebo i bez tohoto podnětu.
- (2) K řízení o dohodě o vině a trestu prokurátor předvolá obviněného; o době a místě řízení vyrozumí obhájce obviněného a poškozeného. Je-li obviněný v době řízení mladistvý, postupuje se přiměřeně též podle ustanovení § 340, dohodu však nelze uzavřít, jestliže s ní nesouhlasí zákonný zástupce mladistvého nebo jeho obhájce.
- (3) Došlo-li k dohodě o vině, trestu a dalších výrocích, prokurátor podá k soudu v rozsahu dohody návrh na schválení dohody o vině a trestu; dohodou o trestu se rozumí též dohoda o upuštění od potrestání a jde-li o mladistvého, též podmíněné upuštění od potrestání včetně výchovných opatření, jestliže jsou zákonné důvody k jejich uložení. Nedošlo-li k dohodě o náhradě škody, prokurátor navrhne, aby soud poškozeného odkázal s nárokem na náhradu škody nebo její části na občanské soudní řízení nebo jiné řízení.
- (4) Uzná-li obviněný v rámci řízení o dohodě o vině a trestu vinu za spáchání stíhaného skutku v celém rozsahu, ale nedojde k dohodě o trestu, prokurátor podá obžalobu, v níž uvede obviněným přiznaný skutek, jeho právní kvalifikaci a uznání viny a požádá soud, aby provedl hlavní líčení a rozhodl o trestu a dalších výrocích, které mají podklad ve výroku o vině.
- (5) Uzná-li obviněný v rámci řízení o dohodě vinu jen zčásti, podá prokurátor obžalobu, v níž uvede obviněným přiznaný skutek, jeho právní kvalifikaci a uznání viny v tomto rozsahu, jakož i skutek a jeho právní kvalifikaci, který obviněný nepřiznal, a požádá soud, aby provedl hlavní líčení v rozsahu, ve kterém se obviněný ke spáchání skutku nepřiznal, a v dalším potřebném rozsahu a aby rozhodl o vině, trestu a dalších výrocích, které mají podklad ve výroku o vině.
- (6) Nedošlo-li k dohodě o ochranném léčení, ochranné výchově, ochranném dohledu nebo zabrání věci, postupuje prokurátor podle § 236 odst. 1.
- (7) Dohoda o vině a trestu obsahuje
 - a) označení účastníků dohody, datum, místo a čas jejího sepsání,
 - b) popis skutku s uvedením místa, času, případně jiných okolností, za nichž k němu došlo tak, aby skutek nemohl být zaměněn s jiným skutkem, právní kvalifikaci trestného činu, který byl skutkem spáchán, a to i s uvedením příslušného ustanovení trestního zákona,

- c) druh, výměru a způsob výkonu trestu,
 - d) rozsah a způsob náhrady škody, byla-li činem způsobena, a
 - e) ochranné opatření, přichází-li v úvahu jeho uložení.
- (8) Dohodu o vině a trestu podepíší na znamení souhlasu prokurátor, obviněný, obhájce a poškozený, pokud úspěšně uplatnil nárok na náhradu škody a zúčastnil se řízení.
- (9) Nedojde-li k dohodě o vině a trestu, provede o tom prokurátor záznam do spisu.

§ 233

- (1) Jestliže osoby uvedené v § 232 odst. 2 uzavřely dohodu o vině a trestu, případně o dalších výrocích, podá prokurátor soudu návrh na schválení této dohody.
- (2) Návrh podle odstavce 1 obsahuje
- a) označení osob uvedených v § 232 odst. 2, datum a místo sepsání návrhu,
 - b) návrh dohodnutého rozsudku přiměřeně podle § 163 odst. 1 písm. c) a e) a odst. 2 a 3 a § 164.
- (3) Prokurátor předkládá soudu s návrhem podle odstavce 1 dohodu o vině a trestu, celý spisový materiál, jeho přílohy a seznam věcných důkazů.

§ 234 Obžaloba

- (1) Jestliže výsledky vyšetřování nebo zkráceného vyšetřování dostatečně odůvodňují postavení obviněného před soud, prokurátor podá obžalobu příslušnému soudu, připojí k ní spisy, jejich přílohy a důkazní předměty. O podání obžaloby vyrozumí obviněného, jeho obhájce a poškozeného, a je-li obviněný ve vazbě, též ústav pro výkon vazby.
- (2) Obžaloba může být podána jen pro skutek, pro který bylo sděleno obvinění. Mínil-li prokurátor tento skutek posuzovat jako jiný trestný čin, než jak ho posuzoval policejní orgán, upozorní na to před podáním obžaloby obviněného, obhájce a poškozeného a zjistí, zda se zřetelem k zamýšlené změně navrhuje doplnit vyšetřování nebo zkrácené vyšetřování. Nepovažuje-li prokurátor navrhované doplnění za potřebné, odmítne je, učiní o tom záznam do spisu a vyrozumí osobu, která návrh podala.
- (3) Spis obžaloby obsahuje zejména rozhodnutí orgánů přípravného řízení o úkonech, protokol o výslechu obviněného, poškozeného a svědka a všechny důkazy týkající se věci.
- (4) Po podání obžaloby může prokurátor uložit policejnímu orgánu, aby zajistil důkaz, který potřebuje provést v řízení před soudem.

Náležitosti obžaloby

§ 235

Obžaloba musí obsahovat

- a) označení prokurátora, datum a místo sepsání obžaloby,
- b) jméno a příjmení obviněného, den a místo jeho narození, jeho bydliště, popřípadě jiné údaje potřebné k tomu, aby nemohl být zaměněn s jinou osobou; jde-li o osobu podléhající pravomoci vojenských soudů, uvede se též hodnost obviněného a útvar, jehož je příslušníkem,
- c) žalobní návrh, v němž musí být označen skutek, pro který je obviněný stíhán, s uvedením místa, času a způsobu jeho spáchání, popřípadě s uvedením jiných skutečností, pokud je jich třeba k tomu, aby skutek nemohl být zaměněn s jiným a aby bylo odůvodněno použití určité trestní sazby; dále se uvede právní kvalifikace skutku s uvedením zákonného pojmenování trestného činu, který je v tomto skutku spatřován, i příslušné ustanovení trestního zákona a všechny zákonné znaky včetně těch, které odůvodňují určitou trestní sazbu,
- d) konalo-li se ve věci vyšetřování, odůvodnění žalobního návrhu, které obsahuje popis skutkového děje s uvedením důkazů, které odůvodňují podání obžaloby, obhajobu obviněného a stanovisko prokurátora k ní, jakož i právní úvahy, kterými se prokurátor řídil,
- e) důkazy, které prokurátor navrhuje provést při hlavním líčení, a seznam věcných důkazů, které předkládá soudu s obžalobou, spisy a jejich přílohami, a
- f) návrh na uložení ochranného potření, jsou-li k tomu splněny zákonné podmínky.

§ 236

- (1) Jestliže prokurátor obžalobu nepodá, učiní návrh na uložení ochranného opatření podle § 235 písm. f) samostatně.
- (2) Stejně jako v odstavci 1 se postupuje u zúčastněné osoby, pokud prokurátor podal návrh na řízení o dohodě o vině a trestu.

ČÁST TŘETÍ

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

HLAVA PRVNÍ

OBEČNÁ USTANOVENÍ

§ 237

- (1) Trestní stíhání před soudem se koná jen na podkladě obžaloby nebo návrhu na dohodu o vině a trestu, které podává a před soudem zastupuje prokurátor.
- (2) Při podání a zastupování obžaloby nebo návrhu na dohodu o vině a trestu se prokurátor řídí zákonem a vnitřním přesvědčením založeným na uvážení všech důkazů a okolností případu.
- (3) O obžalobě nebo o návrhu na dohodu o vině a trestu koná a ve věci rozhoduje
 - a) soudce pro přípravné řízení, jde-li o zkrácené vyšetřování podle § 204; přitom má stejná práva a povinnosti jako samosoudce,
 - b) samosoudce o přečinech a zločinech, na které zákon stanoví trest odnětí svobody, jehož horní hranice nepřevyšuje osm let, nestanoví-li tento zákon jinak,
 - c) předseda senátu nebo senát v ostatních případech.

§ 238

- (1) Podanou obžalobu, jakož i návrh na dohodu o vině a trestu předseda senátu nejprve prověří z toho hlediska, zda pro další řízení poskytují spolehlivý podklad, zejména prověří, zda přípravné řízení, které jim předcházelo, bylo vykonáno v souladu s tímto zákonem a zda je ji třeba přezkoumat nebo předběžně projednat.
- (2) Po podání obžaloby nebo návrhu na dohodu o vině a trestu soud rozhoduje samostatně všechny otázky související s dalším řízením a je povinen, aniž by čekal na další návrhy, učinit veškerá rozhodnutí a opatření upravené tímto zákonem, které jsou potřebné ke skončení věci a k výkonu soudního rozhodnutí.

§ 239
Zpětvzetí obžaloby nebo návrhu dohody o vině a trestu
a ustoupení od obžaloby

- (1) Prokurátor může vzít zpět obžalobu až do zahájení hlavního líčení a návrh na dohodu o vině a trestu do zahájení veřejného zasedání nařízeného k jeho projednání; věc se tím vrací do stavu přípravného řízení. Předseda senátu usnesením vezme na vědomí zpětvzetí obžaloby nebo zpětvzetí návrhu prokurátora na dohodu o vině a trestu.
- (2) Oznámí-li prokurátor při hlavním líčení, že ustupuje od obžaloby v celém rozsahu nebo pro některý ze skutků uvedených v obžalobě, soud obžalovaného osvobodí v celém rozsahu nebo pro některý ze skutků uvedený v obžalobě.

§ 240
Doručení obžaloby

- (1) Po doručení obžaloby soud neprodleně nařídí doručit opis obžaloby
 - a) obviněnému a jeho obhájci,
 - b) poškozenému a jeho zmocněnci,
 - c) zúčastněné osobě,
 - d) zákonnému zástupci obviněného, není-li obviněný způsobilý k právním úkonům nebo byla-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena,
 - e) zástupci zájmového sdružení občanů, bylo-li kladně rozhodnuto o jeho účasti při hlavním líčení.
- (2) Má-li obžalovaný více obhájců, doručí se opis obžaloby tomu z nich, koho si určili pro doručování písemností. Nebyl-li určen žádný z obhájců, doručí se obžaloba každému z nich.
- (3) Spolu s opisem obžaloby se osobám uvedeným v odstavci 1 doručí výzva, aby neprodleně písemně oznámily soudu a ostatním stranám návrhy na provedení důkazů. Ve výzvě se zároveň upozorní na to, že provedení později navržených důkazů, které stranám byly známy v době doručení výzvy, může soud odmítnout.
- (4) V návrhu na provedení důkazů podle odstavce 3 je třeba uvést okolnosti, které jimi mají být objasněny, a jde-li o svědka, je třeba uvést skutečnosti, ke kterým má být vyslechnut. Důkazy musí být označeny tak, aby je bylo možné při hlavním líčení provést, s výjimkou případů, kdy provedení důkazu zajistí ten, kdo jeho provedení navrhl. Navrhuje-li se výslech svědka nebo znalce a navrhovatel oznámí, že nemůže zajistit jeho přítomnost při hlavním líčení a žádá proto soud o jeho předvolání, je třeba uvést údaje o

jeho totožnosti a bydlišti, jinak soud provedení tohoto důkazu zpravidla odmítne.

- (5) Svědky a znalce, které navrhuje obviněný nebo prokurátor vyslechnout při hlavním líčení, je třeba prokurátorovi nebo obviněnému oznámit nejpozději tři pracovní dny před hlavním líčením, pokud tyto skutečnosti nebyly oznámeny v obžalobě nebo při předběžném projednání obžaloby. Bez zachování uvedené lhůty je lze při hlavním líčení vyslechnout pouze pokud s tím prokurátor a obviněný souhlasí.

HLAVA DRUHÁ

PŘEZKOUMÁNÍ A PŘEDBĚŽNÉ PROJEDNÁNÍ OBŽALOBY

Přezkoumání obžaloby

§ 241

- (1) Obžalobu podanou k soudu pro přečin a zločin s horní hranicí trestní sazby nepřevyšující osm let přezkoumá samosoudce a podle jejího obsahu a obsahu spisu
- a) postoupí věc příslušnému soudu, není-li sám k jejímu projednání příslušný,
 - b) postoupí věc jinému orgánu, jsou-li tu okolnosti uvedené v § 214 odst. 1,
 - c) trestní stíhání zastaví, jsou-li tu okolnosti uvedené v § 215 odst. 1,
 - d) trestní stíhání přeruší, jsou-li tu okolnosti uvedené v § 228 odst. 2 nebo 3 nebo § 283 odst.5,
 - e) může zastavit trestní stíhání, jsou-li tu okolnosti uvedené v § 215 odst. 2 a 3,
 - f) obžalobu odmítne a vrátí věc prokurátorovi, zjistí-li závažné procesní chyby, zejména porušení práva na obhajobu,
 - g) trestní stíhání podmíněně zastaví podle § 216 odst. 1,
 - h) může podmíněně zastavit trestní stíhání spolupracujícího obviněného podle § 218 odst. 1,
 - i) rozhodne o účasti zájmového sdružení občanů v řízení před soudem,
 - j) vydá trestný příkaz,
 - k) nařídí hlavní líčení, určí jeho termín a rozsah dokazování.

- (2) Dojde-li samosoudce k závěru, že skutek, který je předmětem obžaloby, je při správném použití zákona třeba posuzovat podle jiného ustanovení zákona, než jej posuzuje obžaloba, seznámí s touto skutečností osoby, kterým se doručuje opis obžaloby.
- (3) Samosoudce přeruší trestní stíhání, požádá-li Soudní dvůr Evropských společenství o vydání předběžného rozhodnutí.
- (4) Proti rozhodnutí uvedenému v odstavci 1 písm. a) až h) může prokurátor a obviněný podat stížnost, která má, nejde-li o přerušování trestního stíhání, odkladný účinek.
- (5) Je-li to potřebné k rozhodnutí podle odstavců 1 a 2, může samosoudce vyslechnout obviněného i poškozeného a opatřit též další potřebná vysvětlení.
- (6) Jestliže po podání obžaloby nabídla oprávněná osoba skončení věci narovnáním nebo z obsahu spisu taková možnost vyplývá, může samosoudce nařídít řízení o narovnání, schválit narovnání a zastavit trestní stíhání; přitom postupuje podle § 220 až 227.
- (7) Proti rozhodnutí podle odstavce 6 může prokurátor podat stížnost, jež má odkladný účinek.

§ 242

Je-li obviněný ve vazbě, rozhodne samosoudce při přezkoumání obžaloby vždy i o dalším trvání vazby.

§ 243

Předběžné projednání obžaloby

- (1) Obžaloba podaná k soudu pro zločin s horní hranicí trestní sazby převyšující osm let se předběžně projedná ve veřejném zasedání; obžalobu lze předběžně projednat též v neveřejném zasedání, jestliže přichází v úvahu rozhodnutí podle § 244 odst. 1 písm. a) až i).
- (2) Při předběžném projednání obžaloby přezkoumá soud obžalobu a zákonnost důkazního materiálu. Předseda senátu nebo jím pověřený člen senátu podá správu, zda byla obžaloba doručena oprávněným osobám a zaměří se na otázky, které je třeba řešit.
- (3) Při předběžném projednání obžaloby může soud vyslechnout obviněného i poškozeného a opatřit též další potřebná vysvětlení a zjistí, zda prokurátor a obviněný nechtějí uzavřít dohodu o vině a trestu; vyjádří-li se prokurátor a obviněný, že chtějí jednat o dohodě, postupuje podle § 244 odst. 1 písm. g).

§ 244

Rozhodnutí při předběžném projednání obžaloby

- (1) Při předběžném projednání obžaloby soud
 - a) postoupí věc příslušnému soudu, není-li sám k jejímu projednání příslušný,
 - b) postoupí věc jinému orgánu, jsou-li tu okolnosti uvedené v § 214 odst. 1,
 - c) trestní stíhání zastaví, jsou-li tu okolnosti uvedené v § 215 odst. 1,
 - d) trestní stíhání může zastavit, jsou-li tu okolnosti uvedené v § 215 odst. 2 nebo 3 nebo § 283 odst. 5,
 - e) trestní stíhání přeruší, jsou-li tu okolnosti uvedené v § 228 odst. 2 nebo 3 nebo § 283 odst. 5,
 - f) může podmíněně zastavit trestní stíhání spolupracujícího obviněného podle § 218 odst. 1,
 - g) vrátí věc prokurátorovi k řízení podle § 232 a § 233, jsou-li splněny podmínky uvedené v § 243 odst. 3,
 - h) obžalobu odmítne a vrátí věc prokurátorovi, zjistí-li závažné procesní vady, zejména že byla porušena ustanovení zajišťující práva obhajoby,
 - i) postoupí věc samosoudci,
 - j) rozhodne o účasti zástupce zájmového sdružení občanů,
 - k) nařídí hlavní líčení, určí jeho termín, rozsah a způsob dokazování, které oznámí osobám, kterým se doručuje opis obžaloby.
- (2) Dojde-li soud k závěru, že skutek, který je předmětem obžaloby, je při správném použití zákona třeba posuzovat podle jiného ustanovení zákona, než jej posuzuje obžaloba, seznámí s touto skutečností osoby, kterým se doručuje opis obžaloby, a vyzve obviněného a prokurátora, aby písemně oznámili soudu a sobě navzájem návrhy na provedení důkazů, které při předběžném projednání obžaloby nenavrhli. Zároveň je upozorní na ustanovení § 252 odst. 2 až 5.
- (3) Proti usnesením podle odstavce 1 písm. a) až h) mohou prokurátor i obviněný podat stížnost, která má, nejde-li o přerušování trestního stíhání, odkladný účinek.
- (4) Předseda senátu přerušuje trestní stíhání, požádá-li Soudní dvůr Evropských společenství o vydání předběžného rozhodnutí.
- (5) Je-li obviněný ve vazbě, rozhodne soud při předběžném projednání obžaloby vždy též o dalším trvání vazby.

§ 245

Nové přezkoumání nebo předběžné projednání obžaloby

- (1) Rozhodne-li se prokurátor ve věci, která byla odmítnuta, opět pro podání obžaloby, obžaloba se znovu přezkoumá za podmínek uvedených v § 241 nebo znovu předběžně projedná za podmínek § 243.
- (2) Za podmínek uvedených v § 241 nebo § 243 se obžaloba znovu přezkoumá nebo předběžně projedná rovněž u soudu, kterému byla věc postoupena podle § 241 odst. 1 písm. a) nebo § 244 odst. 1 písm. a).

HLAVA TŘETÍ

HLAVNÍ LÍČENÍ

D í l p r v n í

Příprava hlavního líčení

§ 246

Náhradní soudce

- (1) Lze-li důvodně předpokládat, že hlavní líčení bude trvat delší dobu nebo navrhuje-li se výslech agenta, ohroženého svědka, chráněného svědka nebo svědka, jehož totožnost je utajena, a počítá-li se s využitím technických zařízení pro přenos zvuku a obrazu, zařídí předseda soudu na návrh předsedy senátu, aby se hlavního líčení zúčastnili jeden nebo dva náhradní soudci nebo přísedící.
- (2) Náhradní soudce nebo přísedící má postavení člena senátu. Hlasování se však jen v tom případě, je-li přibrán na místo soudce nebo přísedícího, kterému zabránila nějaká překážka v další účasti na hlavním líčení. Soudce nebo přísedící, za něhož nastoupil náhradní soudce nebo přísedící, se hlavního líčení již dále nezúčastní.
- (3) Provádí-li se výslech agenta, ohroženého svědka, chráněného svědka nebo svědka, jehož totožnost je utajena s využitím technických zařízení určených pro přenos zvuku nebo obrazu mimo jednací síň, zúčastní se jej náhradní soudce.

Nařízení hlavního líčení

§ 247

- (1) Termín hlavního líčení stanoví předseda senátu tak, aby obžalovaný od doručení předvolání a prokurátor a obhájce od vyrozumění měli alespoň lhůtu pěti pracovních dnů. Tuto lhůtu lze zkrátit jen s jejich souhlasem a též v případě, že obžalovaný odmítl účast při hlavním líčení nebo požádal, aby se hlavní líčení konalo v jeho nepřítomnosti. U ostatních osob, které se k hlavnímu líčení předvolávají nebo o něm vyrozumívají, je třeba zachovat zpravidla alespoň třídní lhůtu. Jestliže se při zkráceném vyšetřování postupovalo podle § 204, lhůty uvedené v tomto ustanovení se nepoužijí.

- (2) O hlavním líčení se vyrozumí též zákonný zástupce, poškozený a zúčastněná osoba. Má-li zúčastněná osoba nebo poškozený zmocněnce, vyrozumí se o hlavním líčení jen zmocněnec. Má-li obžalovaný více obhájců, použije se na jejich vyrozumění o hlavním líčení přiměřeně ustanovení § 44 odst. 8.
- (3) Poškozeného je třeba ve vyrozumění upozornit, že nedostaví-li se k hlavnímu líčení, bude se o jeho nároku na náhradu škody rozhodovat na podkladě jeho vlastních návrhů obsažených ve spise.
- (4) Jestliže soud připustil účast zástupce zájmového sdružení občanů na hlavním líčení, vyrozumí se o hlavním líčení též zájmové sdružení občanů, které jej vyslalo.
- (5) Při nařízení hlavního líčení učiní předseda senátu všechna opatření, jichž je třeba k zajištění jeho řádného průběhu a k tomu, aby věc bylo možné projednat a rozhodnout bez odročení. Je-li to odůvodněno projednávanou věcí, provede předseda senátu nezbytná opatření, aby v budově soudu před hlavním líčením nedošlo ke kontaktu obžalovaného s poškozeným, svědkem a znalcem.
- (6) Je-li zřejmé, že v hlavním líčení budou projednávány utajované skutečnosti, je předseda senátu povinen nejpozději po zahájení hlavního líčení soudce, přísedící a ostatní osoby, které se účastní řízení a seznámí se s utajovanými skutečnostmi, poučit o zásadách utajení, jakož i o právních následcích jejich porušení; o poučení je třeba učinit záznam do protokolu o hlavním líčení.

§ 248

- (1) Hlavní líčení se koná zpravidla v sídle soudu a v jeho úředních místnostech.
- (2) V zájmu zajištění ochrany osob, které se účastní řízení, nebo vyžadují-li to jiné okolnosti případu, lze nařídit provedení hlavního líčení i mimo sídlo soudu a jeho úřední místnosti, avšak zpravidla v rámci územního obvodu soudu.
- (3) Má-li být hlavní líčení provedeno v jiných než úředních místnostech soudu, je třeba osobám, které se na hlavní líčení předvolávají nebo se o jeho řízení vyrozumívají, oznámit údaje o místě řízení v potřebném rozsahu v předvolání nebo ve vyrozumění a případně provést i další nutná opatření, aby se jej mohly zúčastnit.

Veřejnost hlavního líčení

§ 249

- (1) Hlavní líčení koná soud zásadně veřejně, aby byla veřejnosti v co největší míře poskytnuta možnost sledovat projednání věci a aby se tak co nejúčinněji projevilo výchovné působení trestního stíhání na veřejnost.

- (2) Hlavní líčení mohou sledovat jen neozbrojené osoby, nejde-li o osoby povinné nosit zbraň z důvodu plnění služebních úkolů.
- (3) Při hlavním líčení může být veřejnost vyloučena je tehdy, jestliže by veřejné projednávání věci ohrozilo tajemství chráněné zvláštním zákonem, veřejný pořádek, mravnost nebo bezpečnost nebo vyžaduje-li to jiný důležitý zájem obžalovaného, poškozeného, jeho blízkých osob nebo svědků. Veřejnost musí být vyloučena během výslechu agenta a jde-li o ochranu utajovaných skutečností. Veřejnost lze vyloučit také jen pro část hlavního líčení.
- (4) O vyloučení veřejnosti rozhodne soud z úřední povinnosti nebo na návrh prokurátora, obžalovaného nebo poškozeného v kterémkoli stádiu soudního řízení po slyšení stran usnesením, které veřejně vyhlásí. Po vyhlášení usnesení, proti kterému není přípustný opravný prostředek, jsou osoby, které hlavní líčení jako veřejnost sledují, povinny opustit jednací síň.
- (5) Vyloučit nelze prokurátora, obžalovaného a jeho obhájce, poškozeného ani úřední osobu, jejíž úlohou je zajistit řádný průběh jednání.
- (6) Rozsudek musí být vyhlášen vždy veřejně.

§ 250

- (1) Soud může odepřít přístup k hlavnímu líčení nezletilým a těm, u nichž je obava, že by rušili důstojný průběh hlavního líčení. Může také učinit nezbytná opatření proti přeplňování jednací síně.
- (2) Jestliže byla veřejnost vyloučena podle § 249 odst. 3, může soud z důležitých důvodů povolit jednotlivým osobám k hlavnímu líčení přístup. Na žádost obžalovaného musí být povolen přístup dvěma jeho důvěrníkům; to neplatí při výslechu agenta. Je-li obžalovaných více, má právo na volbu důvěrníků každý z nich. Jestliže by celkový počet důvěrníků vzrostl na více než šest a obžalovaní se mezi sebou o výběru nedohodnou, provede výběr soud. Byla-li veřejnost vyloučena pro ochranu utajovaných skutečností, ohrožení tajemství chráněného zákonem, případně bezpečnosti nebo jiného důležitého zájmu svědků, mohou být za důvěrníky zvoleny jen takové osoby, proti nimž nemá soud námitek. Před tímto rozhodnutím si vyžádá vyjádření prokurátora.
- (3) Byla-li veřejnost vyloučena pro ochranu utajovaných skutečností nebo ohrožení tajemství chráněného zákonem, upozorní předseda senátu přítomné na následky toho, kdyby nepovolaným osobám prozradili skutečnosti, o nichž se při jednání dovědí. Může též zakázat, aby si přítomní činili zvukové nebo obrazové záznamy nebo písemné poznámky.

§ 251

- (1) Jestliže soud rozhodl o vyloučení veřejnosti podle § 249 odst. 3 a hlavní líčení je v důsledku toho neveřejné, je zakázáno zveřejňovat z něj informace týkající se skutečností a okolností, pro než byla veřejnost vyloučena.
- (2) Přítomným osobám může soud uložit povinnost zachovávat mlčenlivost o skutečnostech, které požívají ochranu podle zákona a o kterých se v průběhu jednání dozvěděli. Soud o tom rozhodne usnesením, proti kterému není přípustná stížnost.
- (3) Usnesení se uvede v protokole o hlavním líčení s uvedením identifikačních údajů osob, které se jej zúčastnily.
- (4) Předseda senátu může nařídit, aby opatření, která vydal k zabezpečení nerušeného průběhu hlavního líčení, byla provedena prostřednictvím Sboru vězeňské a justiční stráže.

D í l d r u h ý

Zahájení hlavního líčení

§ 252

Přítomnost při hlavním líčení

- (1) Hlavní líčení se koná za stálé přítomnosti všech členů senátu, zapisovatele a prokurátora.
- (2) V nepřítomnosti obžalovaného může soud hlavní líčení provést, jen když soud má za to, že lze věc spolehlivě rozhodnout a účelu trestního řízení dosáhnout i bez přítomnosti obžalovaného, a přitom
 - a) obžaloba byla obžalovanému řádně doručena a obžalovaný byl k hlavnímu líčení včas a řádně předvolán,
 - b) obžalovaný měl možnost vyjádřit se ke skutku, který je předmětem obžaloby, před orgánem činným v trestním řízení a byla dodržena ustanovení o vyšetřování nebo zkráceném vyšetřování a obviněný byl upozorněn na možnost prostudovat spis a učinit návrhy na doplnění vyšetřování nebo zkráceného vyšetřování,
 - c) obžalovaný byl na možnost provést hlavní líčení v jeho nepřítomnosti upozorněn,
 - d) obhájce obžalovaného, který je zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo jehož způsobilost k právním úkonům je omezena, prohlásí, že netrvá na osobním výslechu obžalovaného.

- (3) Hlavní líčení v nepřítomnosti obžalovaného nelze konat, je-li ve vazbě nebo ve výkonu trestu odnětí svobody nebo jde-li o trestný čin, na který zákon stanoví trest odnětí svobody, jehož horní hranice převyšuje pět let. To neplatí, jestliže obžalovaný výslovně odmítl účast při hlavním líčení nebo výslovně požádal, aby se hlavní líčení konalo v jeho nepřítomnosti.
- (4) V případech nutné obhajoby nelze konat hlavní líčení bez přítomnosti obhájce. Nejde-li o případ nutné obhajoby a obžalovaný má obhájce, lze provést hlavní líčení v nepřítomnosti obhájce jen v případě, že s tím obžalovaný souhlasí.
- (5) Rozhodne-li soud, že se hlavní líčení provede v nepřítomnosti obžalovaného, lze za podmínek uvedených v § 263 odst. 3 přečíst protokoly o výslechu spoluobžalovaných, svědků a znalců i bez souhlasu obžalovaného.

Řízení hlavního líčení

§ 253

- (1) Hlavní líčení řídí a veškerá opatření směřující k zajištění jeho řádného průběhu nařizuje předseda senátu. Přitom přihlíží k oprávněným zájmům stran.
- (2) Nestanoví-li zákon jinak, důkazy čtením výpovědí, listin, posudků, zpráv nebo předkládáním věcných důkazů provádí předseda senátu. Jejich provedením může pověřit člena senátu nebo toho, kdo provedení důkazu navrhl.
- (3) Předseda senátu je povinen dbát na to, aby hlavní líčení nebylo zdržováno výklady a projevy, které nemají vztah k projednávané věci, a aby bylo zaměřeno co nejúčinněji k objasnění věci v rozsahu nezbytném ke spravedlivému rozhodnutí.
- (4) Nestanoví-li tento zákon jinak, mohou fyzické a právnické osoby pořizovat z průběhu hlavního líčení zvukový záznam a se souhlasem předsedu senátu též zvukový přenos. Zvukový záznam a zvukový přenos z hlavního líčení nelze pořizovat při výslechu agenta nebo pokud jsou probírány okolnosti tvořící utajovanou skutečnost.
- (5) Předseda senátu může pořizování zvukových záznamů zakázat,
 - a) jestliže by to rušilo průběh hlavního líčení,
 - b) jestliže se při hlavním líčení probírají okolnosti tvořící tajemství chráněné zvláštním zákonem,
 - c) jestliže by zvukovým záznamem z průběhu hlavního líčení mohla být ohrožena mravnost, veřejný pořádek nebo důležitý zájem stran nebo svědků, nebo
 - d) při výslechu ohroženého svědka, chráněného svědka nebo svědka, jehož totožnost je utajena.

- (6) Zvukový přenos z hlavního líčení předseda senátu nepovolí z důvodů uvedených v odstavci 5. To neplatí o vyhlášení výroku rozsudku.
- (7) Pořizování obrazových nebo obrazově zvukových záznamů z hlavního líčení není přípustné.
- (8) Ustanoveními odstavců 4 až 7 není dotčena možnost pořizování zvukových, obrazových nebo obrazově zvukových záznamů pro potřeby soudu.
- (9) Předseda senátu dbá, aby proti nikomu nebyly přednášeny urážlivé výroky nebo zjevně neodůvodněná a s věcí nesouvisející obvinění. Jestliže se obžalovaný, poškozený a zúčastněná osoba nebo jejich zmocněnci, svědek nebo znalec takových vyjádření dopustí, může mu být uložena pořádková pokuta. Dopustí-li se takového jednání obhájce nebo prokurátor, předseda senátu může podat příslušnému orgánu podnět k zahájení trestního stíhání nebo kárného řízení nebo uloží pořádkovou pokutu.
- (10) Kdo se cítí být opatřením předsedy senátu při řízení hlavního líčení zkrácen, může žádat, aby rozhodl senát, proti jehož rozhodnutí není přípustná stížnost. Tuto žádost a rozhodnutí o ní je třeba zaznamenat v protokole.
- (11) Za porušení rozhodnutí podle odstavce 1 a odstavců 4 až 7 může předseda senátu uložit pořádkovou pokutu fyzickým i právnickým osobám při hlavním líčení nebo rozhodnutím mimo hlavní líčení.
- (12) Proti rozhodnutí podle odstavce 11 je přípustná stížnost, jež má odkladný účinek.

§ 254

- (1) Osoby, které ruší pořádek, může předseda senátu z jednacích síní vykázat. Toho, kdo neuposlechne výzvy předsedy senátu k opuštění jednacích síní, lze opatřením předsedy senátu vyvést; opatření provede Sbor vězeňské a justiční stráže.
- (2) Obžalovaného lze z jednacích síní vykázat při výsledku agenta nebo na základě rozhodnutí senátu, pokud přes předchozí výstrahu ruší pořádek, vždy však jen na nezbytně nutnou dobu. Jakmile byl obžalovanému znovu povolen vstup do jednacích síní, sdělí mu předseda senátu podstatný obsah líčení konaného v jeho nepřítomnosti a umožní mu, aby se k němu vyjádřil.
- (3) Opustí-li obžalovaný nebo svědek bez souhlasu předsedy senátu jednacích síní, může být předveden.
- (4) Přijetí opatření podle odstavců 1 až 3 nevylučuje možnost uložení pořádkové pokuty.

Počátek hlavního líčení

§ 255

- (1) Hlavní líčení zahájí předseda senátu sdělením věci, která bude projednávána; potom předseda zjistí, zda se dostavily osoby, které byly k hlavnímu líčení předvolány nebo o něm vyrozuměny, a zjistí jejich totožnost. U osob, u kterých je třeba zachovat lhůtu k přípravě, zjistí, zda tato lhůta byla zachována.
- (2) Jestliže se některá z předvolaných osob nedostavila, rozhodne soud po slyšení přítomných stran, zda je možno líčení přesto provést, či zda je nutno je odročit.
- (3) Po provedení úkonů podle odstavců 1 a 2 předseda senátu zjistí, zda prokurátor a obžalovaný nechtějí uzavřít dohodu o vině a trestu. Vyjádří-li se prokurátor a obžalovaný, že chtějí jednat o dohodě o vině a trestu, vrátí věc prokurátorovi k postupu podle § 232 a § 233.

§ 256

- (1) Po provedení úkonů uvedených v § 255 předseda senátu vyzve prokurátora, aby přednesl obžalobu. Má-li obžalovaný obhájce, předseda senátu jej po přednesení obžaloby vyzve, aby zaujal k obžalobě stanovisko.
- (2) Poškozeného, který uplatňuje nárok na náhradu škody, soud vyzve, aby se vyjádřil, zda navrhuje, aby obžalovanému byla uložena povinnost k náhradě škody a v jakém rozsahu. Nedostavil-li se poškozený nebo jeho zmocněnec k hlavnímu líčení a je-li jeho návrh obsažen už ve spise, předseda senátu tento návrh přečte.
- (3) Uplatňuje-li práva poškozeného osoba, které toto právo zřejmě nepřísluší, vysloví soud usnesením, že onu osobu jako poškozeného k hlavnímu líčení nepřipouští. Takové rozhodnutí nebrání uplatnění nároku na náhradu škody před příslušným orgánem.
- (4) Podle odstavce 3 postupuje soud také tehdy, brání-li účasti poškozeného okolnosti uvedené v § 46 nebo § 47.
- (5) Jestliže soud rozhodl, aby se projednávání věci v hlavním líčení nebo veřejném zasedání zúčastnil zástupce zájmového sdružení občanů, předseda senátu jej poučí o jeho právech a postavení před soudem, zejména o právu přednést závěrečnou řeč.

§ 257 Prohlášení obžalovaného

- (1) Po přednesení obžaloby předseda senátu poučí obžalovaného o jeho právech a umožní mu učinit některé z prohlášení, že
 - a) je nevinný,
 - b) je vinný spácháním skutku nebo některého ze skutků uvedených v obžalobě,
 - c) chce učinit prohlášení podle odstavce 3.
- (2) Má-li obžalovaný obhájce, může se s ním před prohlášením podle odstavce 1 radit.
- (3) Vyžadují-li to okolnosti případu, zájem veřejnosti nebo obžalovaného, může soud obžalovanému povolit, aby namísto prohlášení, že je vinný, prohlásil, že nepopírá spáchání skutku uvedeného v obžalobě, které soud pro potřeby dalšího řízení a rozhodnutí bude považovat za přiznání ke spáchání skutku. O tom musí být obžalovaný poučen.
- (4) Jestliže obžalovaný při hlavním líčení prohlásil, že je vinný spácháním skutku nebo některého ze skutků uvedených v obžalobě, soud v tomto rozsahu postupuje přiměřeně podle § 333 odst. 3 písm. c), d), f), g) a h).
- (5) Před rozhodnutím soudu o přijetí prohlášení obžalovaného, že je vinný spácháním skutku nebo některého ze skutků uvedených v obžalobě, soud zjistí stanovisko prokurátora, poškozeného a zúčastněné osoby, jsou-li přítomni při hlavním líčení.
- (6) Soud po prohlášení obžalovaného podle odstavce 4 rozhodne usnesením, zda toto prohlášení obžalovaného přijímá nebo nepřijímá.
- (7) Rozhodl-li soud, že prohlášení obžalovaného podle odstavce 4 přijímá, zároveň prohlásí, že dokazování v rozsahu, v jakém se obžalovaný přiznal ke spáchání skutku, se nevykoná, a provede důkazy související s nepřiznaným skutkem, výrokem o trestu, náhradě škody nebo ochranném opatření.

D í l t ř e t í

Dokazování

Výslech obžalovaného

§ 258

- (1) Neučinil-li obžalovaný po přednesení obžaloby a vyjádření poškozeného prohlášení uvedené v § 257 odst. 1 písm. b) nebo c), předseda senátu poté, co zjistí podmínky k provedení hlavního líčení, zjistí osobní údaje obžalovaného a poučí jej o jeho právech. Poté umožní prokurátorovi vyslechnout obžalovaného. Obžalovaného je třeba vyslechnout k obsahu obžaloby, a byl-li uplatněn nárok na náhradu škody, též k tomuto nároku. Přitom se postupuje podle § 122 odst. 2 a 3.
- (2) Výslech může předseda senátu přerušit jen tehdy, jestliže není veden v souladu se zákonem nebo je vedený jinak nevhodným způsobem, nebo považují-li předseda nebo člen senátu za nezbytné položit obžalovanému otázku, kterou nelze odložit na dobu po skončení výslechu.
- (3) Po skončení výslechu obžalovaného prokurátorem má právo vyslechnout obžalovaného jeho obhájce. Ustanovení odstavce 2 tu platí přiměřeně. Se souhlasem předsedy senátu jsou prokurátor, obhájce, poškozený nebo zúčastněná osoba oprávněni po skončení výslechu klást obžalovanému doplňující otázky. O jejich pořadí rozhodne předseda senátu.
- (4) Na návrh prokurátora nebo obhájce se protokol o dřívější výpovědi obžalovaného nebo jeho část se přečte jen tehdy, když se jedná v nepřítomnosti obžalovaného, obžalovaný využije své právo nevypovídat nebo se objeví podstatné rozpory mezi jeho dřívější výpovědí a jeho údaji při hlavním líčení a byl-li dřívější výslech proveden způsobem odpovídajícím ustanovením tohoto zákona. V případě rozporů ve výpovědích se přečte ta část protokolu o dřívějším výslechu obžalovaného, jíž se namítané rozpory přímo týkají. Na tyto rozpory je třeba obžalovaného upozornit a dotázat se jej na jejich příčinu. Protokol přečte ta ze stran, kterou určí předseda senátu, pokud protokol nepřečte sám nebo jím pověřený člen senátu.

§ 259

Strany mohou vznést námitky proti způsobu provádění výslechu, zejména mohou vznést námitky proti přípustnosti otázky položené vyslychajícím. O námitce rozhodne předseda senátu. Vyhoví-li námitce,

vyslýcháný není povinen na otázku odpovědět a tato otázka se do protokolu nezapiše nebo se z protokolu vyškrtne. O námitce proti otázce předsedy senátu, soudce nebo přisedícího rozhodne senát.

§ 260

Je-li obžalovaných několik, předseda senátu učiní opatření, aby obžalovaný byl vyslýchán v nepřítomnosti ještě nevyslechnutých spoluobžalovaných. Pořadí výslechu obžalovaných určí po vyslechnutí návrhů stran předseda senátu. Obžalovaného však je třeba ještě v průběhu dokazování seznámit s obsahem výpovědi spoluobžalovaných, kteří byli vyslýcháni v jeho nepřítomnosti.

Výslech svědka

§ 261

- (1) Pořadí výslechu svědků určí předseda senátu zpravidla tak, že jako první budou vyslechnuti svědci navržení prokurátorem a po nich svědci navržení obžalovaným. Obdobně se postupuje též při provádění ostatních důkazů. Obžalovaný může požádat, aby bylo pořadí výslechů změněno. O této žádosti rozhodne předseda senátu. Jestliže obžalovaný s rozhodnutím předsedy senátu nesouhlasí, rozhodne senát.
- (2) Předseda senátu dbá o to, aby svědek ještě nevyslechnutý nebyl přítomen při výslechu obžalovaného a jiných svědků. Pokud obžalovaný uznal základ i výši poškozeným včas a řádně uplatněného nároku na náhradu škody, provede se další dokazování o výši škody pouze výjimečně, zejména jsou-li o ní důvodné pochybnosti nebo je-li to potřebné pro závěr o právním posouzení skutku.
- (3) Výslech svědka provede ten, kdo navrhl provedení tohoto důkazu. Navrhl-li výslech svědka nebo znalce obžalovaný, jeho obhájce nebo prokurátor, rozhodne předseda senátu po slyšení stran o tom, který z nich výslech provede, při zachování práva druhé strany provést následně výslech svědka nebo znalce a klást mu otázky. Přitom se postupuje podle § 132.
- (4) Ustanovení § 258 odst. 3 a 4 a § 259 se použijí přiměřeně též na provedení důkazu výslechem svědka. Předseda senátu může rozhodnout, že výslech svědka provede sám, má-li být jako svědek vyslechnuta osoba mladší než patnáct let, jde-li o nemocného nebo zraněného svědka nebo svědka poškozeného trestným činem proti lidské důstojnosti nebo jestliže by výslech svědka stranou nebo obhájcem nebyl z jiných důvodů vhodný nebo úplný.

§ 262

Je-li obava, že svědek v přítomnosti obžalovaného nevypráví pravdu, případně jde-li o výslech svědka, kterému, nebo jehož blízké osobě, hrozí z podaného svědectví újma na zdraví, smrt nebo jiné závažné nebezpečí, agenta nebo o svědka, jehož totožnost musí zůstat ze závažných důvodů utajena, učiní předseda senátu vhodná opatření k zajištění bezpečnosti nebo utajení totožnosti svědka, případně vyloučí obžalovaného, jeho důvěrníky a veřejnost po dobu výslechu takového svědka z jednací síně. Po návratu do jednací síně musí být obžalovaný seznámen s obsahem výpovědi svědka, může se k ní vyjádřit, aniž by se se svědkem setkal, a může mu prostřednictvím předsedy senátu klást i otázky.

§ 263

- (1) Namísto výslechu svědka při hlavním líčení je možné číst protokol o jeho výpovědi nebo jeho podstatnou část, souhlasí-li s tím prokurátor a obžalovaný a soud nepovažuje osobní výslech za nutný.
- (2) Souhlas obžalovaného není nutný, jestliže se výslovně vyjádřil, že se hlavního líčení nezúčastní, nebo výslovně požádal, aby se hlavní líčení konalo v jeho nepřítomnosti, nebo jestliže se k hlavnímu líčení přes řádné předvolání bez omluvy nedostavil, nebo se bez vážného důvodu vzdálil z jednací síně. V uvedených případech stačí souhlas prokurátora. O této skutečnosti musí být obžalovaný v předvolání poučen.
- (3) Protokol o výpovědi spoluobžalovaného nebo svědka se přečte na návrh prokurátora nebo obžalovaného i v případě, že byl výslech proveden způsobem odpovídajícím ustanovením tohoto zákona a
 - a) tato osoba zemřela nebo se stala nezvěstnou, pro dlouhodobý pobyt v cizím státě nebo na neznámém místě nedosažitelnou, nebo onemocněla chorobou, která natrvalo nebo na delší dobu znemožňuje její výslech; jde-li o výpověď svědka, u něhož byl v době jeho výpovědi v přípravném řízení, která má být přečtena, důvodný předpoklad, že jej nebude možné při hlavním líčení vyslechnout, lze jeho výpověď přečíst jen tehdy, jestliže byl o úkonu řádně vyrozuměn obviněný, a má-li obhájce, jeho obhájce,
 - b) šlo o neodkladný nebo neopakovatelný úkon, nebo
 - c) tato osoba při hlavním líčení neoprávněně odepřela vypovídat.
- (4) Protokol o výpovědi svědka, který při hlavním líčení využil své právo odepřít výpověď podle § 130, lze přečíst jen za předpokladu, že byl před výslechem, jehož se protokol týká, o svém právu odepřít výpověď řádně poučen a výslovně prohlásil, že toto právo nevyužívá, pokud byl výslech proveden způsobem odpovídajícím ustanovením tohoto zákona.

- (5) Strany mohou vznést námitky proti způsobu provádění výslechu, zejména mohou vznést námitky proti přípustnosti otázky položené vyslychajícím. O námitce rozhodne předseda senátu. Vyhoví-li námitce, vyslychaný není povinen na otázku odpovědět a tato otázka se do protokolu nezapiše nebo se z protokolu vyškrtne. O námitce proti otázce předsedy senátu, soudce nebo přisedícího rozhodne senát.

§ 264

- (1) Jestliže se svědek odchýlí v podstatných bodech od své dřívější výpovědi, může mu být protokol o jeho dřívější výpovědi předložen k vysvětlení rozporů v jeho výpovědích tak, aby soud mohl posoudit věrohodnost a pravdivost jeho tvrzení u výslechu v hlavním líčení.
- (2) Předložení dřívější výpovědi podle odstavce 1 spočívá v přečtení těch částí protokolu o dřívějším výslechu, ke kterým se má vyslychaný vyjádřit a vysvětlit rozpory mezi svými výpověďmi.

§ 265

- (1) Svědek je povinen složit před výslechem u soudu přísahu.
- (2) Před přísahou musí být svědek upozorněn na význam svědecké výpovědi a na následky křivé přísahy. Přísaha zní: „Přisahám na svou čest a svědomí, že budu vypovídat pravdu, nic než pravdu a vědomě nic nezamlčím.“.

§ 266

- (1) Svědek, který má sluchovou nebo řečovou vadu, učiní přísahu tak, je-li to možné, že opakuje slova přísahy, která mu přečte předseda senátu. Písemný text přísahy svědek před soudem podepíše.
- (2) Neslyšící svědek po přetlumočení znění přísahy do znakové řeči přítomným tlumočnickem znakové řeči podepíše text jejího znění s vyznačením, že mu byla přísaha přetlumočena do znakové řeči a že jejímu obsahu porozuměl.

§ 267

Pod přísahu nelze vzít svědka,

- a) který při svém výslechu nedovršil čtrnáctý rok svého věku,
- b) je-li důvodný předpoklad, že pro tělesnou nebo duševní chorobu nemusel vnímat okolnosti, o kterých má vypovídat, nebo není-li schopen tyto okolnosti uvést,
- c) který s ohledem na své psychické a fyzické předpoklady není schopen náležitě pochopit podstatu a důležitost přísahy,

- d) který je vázán mlčenlivostí spojenou s výkonem jeho povolání, jestliže jej ten, kdo jej mlčenlivostí zavázal, mlčenlivosti nezbaví.

§ 268

Znalecké dokazování

- (1) Jestliže znalec ještě nepodal ve věci písemný znalecký posudek nebo se od něj odchyluje nebo jej doplňuje, může mu předseda senátu uložit, aby znalecký posudek nebo jeho doplnění nadiktoval do protokolu.
- (2) Na výslech znalce při hlavním líčení se přiměřeně použijí ustanovení § 258 odst. 3 a 4 a § 259. Namísto výslechu znalce lze číst protokol o jeho výpovědi nebo jeho písemný znalecký posudek, jestliže byl znalec před podáním znaleckého posudku poučen podle § 144, nejsou pochybnosti o správnosti a úplnosti znaleckého posudku a prokurátor i obžalovaný s tím souhlasí.
- (3) Byl-li posudek znalce zajištěn některou ze stran a předkládá se v řízení jako důkaz, ustanovení odstavce 1 se použije přiměřeně.
- (4) Byl-li posudek předložen stranou a osoba podávající posudek není zapsána v seznamu znalců, složí před soudem slib podle zvláštního zákona a předseda senátu ji poučí o trestních následcích vědomě nepravdivého znaleckého posudku. Potom se znalec vyjádří, zda posudek podal ve smyslu složeného slibu.
- (5) Ustanovení odstavců 1 až 4 se přiměřeně použijí též na odborné vyjádření.

§ 269

Listinné důkazy

Písemná vyjádření, posudky, zprávy státních orgánů a další listiny, kterými se provádí důkaz při hlavním líčení, se přečtou a umožní se do nich nahlédnout stranám, a pokud je to třeba, i svědkům a znalcům.

§ 270

Věcné důkazy a dokazování zvukovým, obrazovým a obrazově zvukovým záznamem

- (1) Věcné důkazy soud předloží stranám, a je-li toho třeba, též svědkům a znalcům.
- (2) Zvukový, obrazový nebo obrazově zvukový záznam se jako důkaz provede na technickém zařízení. Připouští-li to povaha důkazu, může být proveden též předložením jeho písemného přepisu. Součástí provádění tohoto důkazu je též zpráva o tom, jakým způsobem a kým byl záznam pořízen nebo získán.

Součinnost stran při dokazování

§ 271

- (1) Obžalovaného a poškozeného je třeba se po provedení každého důkazu dotázat, zda se k němu chtějí vyjádřit, a vyjádření každého se zapíše do protokolu.
- (2) Na konfrontaci nebo rekognici se použijí přiměřeně ustanovení § 125 a § 126.

§ 272

- (1) Po skončení výslechu prokurátorem, obžalovaným, jeho obhájcem nebo předsedou senátu může zákonný zástupce obžalovaného, v rozsahu uplatněných práv poškozený nebo jeho zmocněnec a zúčastněná osoba nebo její zmocněnec se souhlasem předsedu senátu klást vyslýchaným otázky, když už nemají otázek členové senátu.
- (2) Po provedení všech důkazů zjistí předseda senátu, zda strany nečiní návrhy na doplnění dokazování.
- (3) Soud odmítne provést důkaz, který se týká okolnosti nepodstatné pro rozhodnutí nebo okolnosti, kterou lze zjistit jinými, již dříve navrženými důkazy. Rozhodnutí o odmítnutí provést důkaz se oznámí tomu, kdo návrh na jeho provedení podal, a to zpravidla ústně po zahájení hlavního líčení; soud je však oprávněn, ukáže-li se to potřebným v průběhu dalšího jednání, toto rozhodnutí změnit a provedení důkazu připustit.

§ 273

Zvláštní ustanovení o provádění důkazů

Obžalovaný, kterému je poskytována ochrana a pomoc podle zvláštního předpisu a v souvislosti s jeho přítomností v řízení před soudem je tu důvodná obava z ohrožení jeho života nebo zdraví nebo života nebo zdraví jeho osoby blízké, může být vyslechnut s použitím technických zařízení určených pro přenos zvuku a obrazu.

D í l č t v r t ý

Závěr hlavního líčení

Závěrečné řeči

§ 274

- (1) Není-li dalších důkazních návrhů nebo rozhodl-li soud, že se další důkazy provádět nebudou, prohlásí předseda senátu dokazování za skončené a udělí slovo k závěrečným řečem.
- (2) Po závěrečné řeči prokurátora a zástupce zájmového sdružení občanů promluví poškozený, zúčastněná osoba, obhájce obžalovaného a obžalovaný. Má-li poškozený nebo zúčastněná osoba zmocněnce, promluví jen zmocněnec. Je-li třeba, určí předseda senátu pořadí, v němž se po závěrečné řeči prokurátora ujmou slova jednotlivé oprávněné osoby. Obhájce obžalovaného a obžalovaný hovoří však vždy poslední; zástupce zájmového sdružení občanů, poškozený a zúčastněná osoba nebo jejich zmocněnec mohou promluvit jen v rozsahu uplatněných nároků.
- (3) Závěrečné řeči může předseda senátu přerušit jen tehdy, vybočují-li zřejmě z rámce projednávané věci.

§ 275

Po skončení závěrečných řečí a před odchodem k závěrečné poradě udělí předseda senátu obžalovanému poslední slovo. Během tohoto projevu nesmějí být obžalovanému ani soudem, ani nikým jiným kladeny otázky.

§ 276

Doplnění dokazování

- (1) Shledá-li soud vzhledem k závěrečným řečem nebo při závěrečné poradě, že je třeba ještě některou okolnost objasnit, rozhodne usnesením, že dokazování bude doplněno, a v hlavním líčení pokračuje.
- (2) Po doplnění dokazování je třeba vždy znovu dát slovo k závěrečným řečem.

D í l p á t ý

Odročení hlavního líčení

§ 277

- (1) Objeví-li se překážka, pro kterou nelze hlavní líčení provést nebo v něm pokračovat, soud odročí hlavní líčení a určí termín, kdy se bude konat další hlavní líčení; odročit hlavní líčení na neurčito je možné, jen pokud to vyžaduje povaha úkonu. Pomině-li překážka, pro kterou muselo být hlavní líčení odročeno na neurčito, je třeba bez zbytečného odkladu, nejpozději ve lhůtě dvou týdnů poté, co překážka pominula, nařídít termín hlavního líčení nebo provést jiný úkon směřující ke skončení věci.
- (2) Dříve než předseda senátu hlavní líčení odročí, zjistí, zda strany nenavrhují další důkazy, které by bylo třeba k příštím líčení opatřit. Nedůvodné návrhy soud odmítne usnesením, proti kterému není přípustná stížnost.
- (3) Při odročení hlavního líčení může soud uložit, aby důkaz zajistila strana, která jej navrhla provést nebo na jeho provedení trvá, nebo z jejíhož návrhu tato potřeba vyplynula. To neplatí, jestliže důkaz přímo nebo nepřímo navrhl obžalovaný a z povahy důkazu je zřejmé, že obžalovaný jej sám zajistit nemůže.
- (4) Zjistí-li soud, že navrhovaný důkaz nelze provést, rozhodne, že se tento důkaz neprovede. Může též rozhodnout, aby byl svědek zajištěn a předveden podle § 88.
- (5) Jestliže není třeba pro podstatnou vadu řízení nebo z jiného důležitého důvodu provést hlavní líčení znovu, sdělí předseda senátu při pokračování v odročném hlavním líčení podstatný obsah dosavadního jednání. Uplynula-li od odročení hlavního líčení delší doba, přečte předseda senátu podstatný obsah protokolu o hlavním líčení. Změnilo-li se složení senátu, musí být hlavní líčení provedeno znovu; to neplatí, jestliže obžalovaný souhlasí se změnou ve složení senátu.

D í l š e s t ý

Rozhodnutí soudu v hlavním líčení

§ 278

Podklad pro rozhodnutí

- (1) Soud může rozhodovat jen o skutku, který je uveden v žalobním návrhu.
- (2) Nejde-li o případ podání obžaloby po řízení o návrhu na dohodu o vině a trestu podle § 232 odst. 4 nebo 5, soud smí při svém rozhodnutí přihlížet jen ke skutečnostem, které byly probrány v hlavním líčení, a opírat se o důkazy, které byly v hlavním líčení provedeny.
- (3) Právním posouzením skutku v obžalobě není soud vázán.

§ 279

Vrácení věci prokurátorovi

- (1) Soud vrátí věc prokurátorovi usnesením k došetření jen tehdy, vyjde-li během hlavního líčení najevo, že obžalovaný spáchal ještě další skutek, který je trestným činem, a prokurátor o vrácení věci požádal vzhledem k potřebě společného projednání.
- (2) Proti rozhodnutí podle odstavce 1 je přípustná stížnost, jež má odkladný účinek.

§ 280

Postoupení věci

- (1) Shledá-li soud v žalovaném skutku trestný čin, k jehož projednání není příslušný, postoupí věc příslušnému soudu. Je však povinen rozhodnout věc sám, jde-li toliko o nepřislušnost místní a obžalovaný ji nevytkl; rovněž je povinen sám věc rozhodnout, měla-li by věc být postoupena soudu téhož druhu, avšak nižšího stupně, nebo měla-li by věc být postoupena z okresního soudu v sídle krajského soudu jinému okresnímu soudu. Postoupit věc jinému soudu nemůže soud, jemuž byla věc přikázána nadřízeným soudem, ledaže by se skutkový podklad pro posouzení příslušnosti mezitím podstatně změnil.
- (2) Soud postoupí věc jinému orgánu, jestliže shledá, že nejde o trestný čin, avšak žalovaný skutek by měl jiný orgán projednat jako přestupek nebo služební nebo kárné provinění, o nichž je tento orgán příslušný rozhodovat.
- (3) Proti usnesení o postoupení věci podle odstavce 2 může prokurátor podat stížnost, jež má odkladný účinek.

§ 281

Zastavení trestního stíhání

- (1) Soud zastaví trestní stíhání, shledá-li při hlavním líčení, že tu je některá z okolností uvedených v § 9 odst. 1.
- (2) Soud může zastavit trestní stíhání též tehdy, shledá-li při hlavním líčení, že tu je některý z důvodů uvedených v § 215 odst. 2 nebo 3.
- (3) Rozhodne-li soud podle odstavce 1 nebo 2, odkáže poškozeného, který uplatnil nárok na náhradu škody, na občanské soudní řízení nebo na řízení před jiným příslušným orgánem.
- (4) Rozhodnutí podle odstavců 1 a 2 se může týkat také jen některého ze skutků, pro něž byla podána obžaloba.
- (5) Proti rozhodnutí podle odstavců 1 a 2 může prokurátor a poškozený podat stížnost, jež má odkladný účinek.

§ 282

Podmíněné zastavení trestního stíhání a narovnání

- (1) Soud může podmíněně zastavit trestní stíhání, shledá-li při hlavním líčení, že jsou splněny podmínky uvedené v § 216 odst. 1.
- (2) Soud může podmíněně zastavit trestní stíhání spolupracujícího obviněného, shledá-li při hlavním líčení, že jsou splněny podmínky uvedené v § 218 odst. 1.
- (3) Soud může schválit narovnání a zastavit trestní stíhání, shledá-li při hlavním líčení, že jsou splněny podmínky uvedené v § 220; přitom postupuje podle ustanovení § 221 až 227.
- (4) Proti rozhodnutí podle odstavců 1 až 3 o schválení narovnání může prokurátor, a proti rozhodnutí o podmíněném zastavení trestního stíhání též obžalovaný a poškozený, podat stížnost, jež má odkladný účinek.

§ 283

Přerušování trestního stíhání

- (1) Soud přeruší trestní stíhání, shledá-li při hlavním líčení, že tu je některá z okolností uvedených v § 228 odst. 2, § 241 odst. 3 nebo § 244 odst. 4, nebo může přerušit trestní stíhání, shledá-li při hlavním líčení, že tu je některá z okolností uvedených v § 228 odst. 3.
- (2) Soud přeruší trestní stíhání také tehdy, nelze-li obžalovanému doručit předvolání k hlavnímu líčení.
- (3) Pomine-li důvod přerušování, soud v trestním stíhání pokračuje.
- (4) Proti rozhodnutí, jímž soud trestní stíhání přerušil nebo jímž návrh na pokračování v něm zamítl, může obžalovaný a prokurátor podat stížnost.

- (5) Soud přeruší trestní stíhání také tehdy, domnívá-li se, že obecně závazný právní předpis nižší právní síly, jehož použití je v dané trestní věci rozhodující pro rozhodování o vině a trestu, je v rozporu s obecně závazným právním předpisem vyšší právní síly nebo s mezinárodní smlouvou, a podá návrh na zahájení řízení před Ústavním soudem. Nález Ústavního soudu je pro soud závazný.

Rozsudek

§ 284

- (1) Nebude-li věc vrácena prokurátorovi k došetření podle § 279, postoupena podle § 280 odst. 1 nebo 2, nedojde-li k zastavení trestního stíhání podle § 281 nebo § 282 odst. 3, k podmíněnému zastavení trestního stíhání podle § 282 odst. 1 nebo 2 nebo k jeho přerušení podle § 283, rozhodne soud rozsudkem, zda se obžalovaný uznává vinným nebo zda se obžaloby zprošťuje.
- (2) Uznat obžalovaného vinným trestným činem podle přísnějšího ustanovení zákona, než podle kterého posuzovala skutek obžaloba, může soud jen tehdy, když obžalovaný byl na možnost tohoto přísnějšího posuzování skutku upozorněn dříve, než soud prohlásil dokazování za skončené. Jestliže o to obžalovaný nebo jeho obhájce požádá, je třeba mu znovu poskytnout lhůtu na přípravu obhajoby a hlavní líčení k tomu účelu odročit nejméně o pět pracovních dnů.

§ 285

Soud zproští obžalovaného obžaloby, jestliže

- a) nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž je obžalovaný stíhán,
- b) skutek není trestným činem,
- c) nebylo prokázáno, že tento skutek spáchal obžalovaný,
- d) obžalovaný není pro nepříčetnost trestně odpovědný,
- e) trestnost činu zanikla, nebo
- f) prokurátor při hlavním líčení ustoupil od obžaloby podle § 239 odst. 2.

§ 286

Jestliže trestní stíhání bylo zastaveno v důsledku promlčení nebo z důvodů uvedených v § 215 odst. 2 a v řízení se pokračovalo jen proto, že obžalovaný na projednání věci trval, soud, neshledá-li žádný jiný důvod ke zproštění obžalovaného, vysloví sice vinu, trest však neuloží.

§ 287

- (1) Odsuzuje-li soud obžalovaného pro trestný čin, kterým způsobil jinému škodu uvedenou v §46 odst. 1, uloží mu zpravidla v rozsudku, aby ji poškozenému nahradil, jestliže byl nárok včas uplatněn. Nebrání-li tomu zákonná překážka, soud uloží obžalovanému vždy povinnost k náhradě škody, jestliže je výše škody součástí popisu skutku uvedeného ve výroku rozsudku, jímž se obžalovaný uznává vinným, nebo jde-li o náhradu morální škody způsobené úmyslným násilným trestným činem podle zvláštního zákona, pokud škoda nebyla dosud uhrazena.
- (2) Výrok o povinnosti obžalovaného k náhradě škody musí přesně označovat osobu oprávněného a nárok, který mu byl přisouzen. V odůvodněných případech může soud vyslovit, že závazek má být splněn ve splátkách, a současně určí podmínky jejich splatnosti; přitom bere ohled též na vyjádření poškozeného.
- (3) Výrok rozsudku o náhradě škody může být na návrh poškozeného vyjádřen v peněžních prostředcích v cizí měně, neodporuje-li to okolnostem případu a škoda byla způsobena na peněžních prostředcích v cizí měně nebo na věcech zakoupených za takové peněžní prostředky nebo obžalovaný nebo poškozený je devizovým cizozemcem.

§ 288

- (1) Není-li podle výsledků dokazování pro vyslovení povinnosti k náhradě škody podklad nebo bylo-li by pro rozhodnutí o povinnosti k náhradě škody třeba provádět další dokazování, jež přesahuje potřeby trestního stíhání a protáhlo by je, soud odkáže poškozeného na občanské soudní řízení, popřípadě na řízení před jiným příslušným orgánem. Poškozeného je třeba označit jeho jménem a příjmením, datem a místem narození a místem bydliště. Je-li poškozeným právnická osoba, je třeba ji označit její obchodní firmou nebo názvem, sídlem a identifikačním číslem podle zápisu v obchodním rejstříku, živnostenském rejstříku nebo jiném rejstříku.
- (2) Na občanské soudní řízení nebo na řízení před jiným příslušným orgánem odkáže soud poškozeného také se zbytkem jeho nároku, jestliže mu nárok z jakéhokoli důvodu přizná jen zčásti.

- (3) Jestliže soud obžalovaného obžaloby zproští, odkáže poškozeného s jeho nárokem na náhradu škody vždy na občanské soudní řízení, popřípadě na řízení před jiným příslušným orgánem.

§ 289

- (1) Shledá-li soud u obžalovaného důvod k uložení ochranného opatření, může je uložit i bez návrhu prokurátora.
- (2) Jestliže soud potřebuje k rozhodnutí o ochranném opatření provést ještě další dokazování, které nemůže být provedeno ihned, vyhradí rozhodnutí o ochranném opatření veřejnému zasedání.
- (3) Postupovat podle odstavce 2 lze i tehdy, jestliže prokurátor učinil návrh na zabránění věci nenáležící obžalovanému.

D í l s e d m ý

Rozhodnutí soudu mimo hlavní líčení

§ 290

- (1) Vyjde-li najevo mimo hlavní líčení některá z okolností odůvodňujících zastavení trestního stíhání podle § 281 odst. 1 nebo 2 nebo přerušení trestního stíhání podle § 283 odst. 1 nebo 2, soud trestní stíhání zastaví nebo přeruší.
- (2) Mimo hlavní líčení soud rozhoduje v neveřejném zasedání; považuje-li to však předseda senátu za potřebné, může k rozhodnutí podle odstavců 1, 3 a 5 nařídit veřejné zasedání.
- (3) Rozhodnutí o schválení narovnání může soud učinit i v neveřejném zasedání.
- (4) Proti rozhodnutí podle odstavce 1 může prokurátor podat stížnost, která má, nejde-li o přerušení trestního stíhání, odkladný účinek.
- (5) Vyjdou-li najevo mimo hlavní líčení okolnosti odůvodňující zastavení trestního stíhání podle § 215 odst. 3, podmíněné zastavení trestního stíhání podle § 216 odst. 1 nebo § 218 odst. 1 nebo schválení narovnání a zastavení trestního stíhání podle § 220 odst. 1, soud může zastavit trestní stíhání, podmíněně zastavit trestní stíhání nebo schválit narovnání a zastavit trestní stíhání.
- (6) Proti rozhodnutí podle odstavce 5 může prokurátor, proti rozhodnutí o zastavení trestního stíhání též poškozený a proti rozhodnutí o podmíněném zastavení trestního stíhání též obviněný a poškozený, podat stížnost, jež má odkladný účinek.

HLAVA ČTVRTÁ

VEŘEJNÉ ZASEDÁNÍ

§ 291

Obecné ustanovení

Ve veřejném zasedání rozhoduje soud tam, kde to zákon výslovně stanoví.

§ 292

Příprava veřejného zasedání

- (1) Předseda senátu předvolá k veřejnému zasedání osoby, jejichž osobní účast při něm je nutná. O veřejném zasedání vyrozumí prokurátora, jakož i osobu, která svým návrhem dala k veřejnému zasedání podnět, a osobu, která může být přímo dotčena rozhodnutím. Jestliže mladistvý obviněný v době konání veřejného zasedání nedovrší devatenáctý rok svého věku, vyrozumí se též státní orgán péče o mládež. Předseda senátu o veřejném zasedání vyrozumí též obhájce, zmocněnce a zákonného zástupce. K předvolání nebo vyrozumění připojí opis návrhu, kterým byl k veřejnému zasedání dán podnět.
- (2) Ustanovení odstavce 1 se nevztahuje na řízení o stížnosti proti usnesení o nevzetí obviněného do vazby.
- (3) Jestliže při hlavním líčení před okresním soudem vystupoval zástupce zájmového sdružení občanů, vyrozumí předseda senátu krajského soudu o veřejném zasedání konaném o odvolání též zájmové sdružení občanů, které zástupce vyslalo.
- (4) Den, čas a místo veřejného zasedání určí předseda senátu tak, aby osobě, která k veřejnému zasedání dala svým návrhem podnět, osobě, která může být přímo dotčena rozhodnutím, státnímu orgánu péče o mládež, obhájci, zmocněnci nebo zákonnému zástupci, jakož i prokurátorovi zbývala od doručení předvolání k veřejnému zasedání nebo od vyrozumění o něm lhůta alespoň pěti pracovních dnů k přípravě; to neplatí u stížnosti proti usnesení o nevzetí obviněného do vazby. Zkrácení této lhůty je možné jen se souhlasem toho, v jehož zájmu je lhůta stanovena. U ostatních osob, které se k veřejnému zasedání předvolávají nebo o něm vyrozumívají, je třeba zachovat zpravidla třídní lhůtu.
- (5) Den veřejného zasedání, na němž se bude rozhodovat o stížnosti prokurátora proti usnesení o nevzetí obviněného do vazby, oznámí obviněnému, jeho

obhájci a prokurátorovi soudce pro přípravné řízení, který rozhodl o nevzetí obviněného do vazby, bezprostředně po tomto úkonu a učiní o tom záznam v protokole. Postupuje přitom tak, aby byla zachována lhůta uvedená v § 192 odst. 3. Ze dnů předem určených v rozvrhu práce soudem příslušným k rozhodnutí o stížnosti proti usnesení o nevzetí do vazby soud oznámí jako den veřejného zasedání poslední den lhůty podle § 192 odst. 3.

- (6) Veřejné zasedání o stížnosti prokurátora proti usnesení o nevzetí obviněného do vazby může být provedeno v nepřítomnosti obviněného nebo jeho obhájce, jestliže o datu konání veřejného zasedání byli vyrozuměni způsobem uvedeným v odstavci 5.

Přítomnost na veřejném zasedání

§ 293

- (1) Veřejné zasedání se koná za stálé přítomnosti samosoudce a zapisovatele nebo všech členů senátu a zapisovatele.
- (2) Prokurátor se zúčastní veřejného zasedání, jestliže svým návrhem dal k veřejnému zasedání podnět; vždy se však zúčastní veřejného zasedání, na němž se jedná o odvolání nebo o mimořádném opravném prostředku.
- (3) Veřejné zasedání se koná za přítomnosti obviněného.
- (4) Veřejné zasedání může být provedeno v nepřítomnosti obviněného, jestliže mu není možné doručit předvolání k veřejnému zasedání a z toho důvodu ustanovený obhájce byl o veřejném zasedání řádně vyrozuměn.
- (5) Veřejné zasedání se provede v nepřítomnosti obviněného také tehdy, jestliže mu bylo předvolání k veřejnému zasedání řádně a včas doručeno a byl poučen o možnosti konání veřejného zasedání bez jeho přítomnosti nebo za podmínek uvedených v § 292 odst. 5.
- (6) Veřejné zasedání v nepřítomnosti obviněného nelze konat, je-li obviněný ve vazbě nebo ve výkonu trestu odnětí svobody nebo jde-li o trestný čin, na který zákon stanoví trest odnětí svobody, jehož horní hranice převyšuje pět let.
- (7) Ustanovení odstavce 6 se nepoužije, jestliže se obviněný odmítl zúčastnit veřejného zasedání nebo výslovně požádal, aby se veřejné zasedání konalo v jeho nepřítomnosti.
- (8) Jestliže obviněný věrohodným způsobem omluví svou neúčast při veřejném zasedání a současně písemně požádá soud, aby se veřejné zasedání uskutečnilo za jeho přítomnosti, soud odročí veřejné zasedání a určí den, čas a místo dalšího veřejného zasedání.
- (9) V případech nutné obhajoby nelze konat veřejné zasedání bez přítomnosti obhájce. Omluvu a žádost podle odstavce 7 může přednést též obhájce obviněného, je-li k tomu zvlášť zmocněn.

- (10) Obhájce obviněného se vždy zúčastní veřejného zasedání, na němž se jedná o odvolání, jakož i veřejného zasedání, ke kterému dal podnět svým návrhem obviněný.

§ 294

- (1) Ustanovení § 293 se použije přiměřeně, jde-li o osobu, která svým návrhem dala k veřejnému zasedání podnět, nebo o osobu, která může být přímo dotčena rozhodnutím.
- (2) O konání veřejného zasedání v nepřítomnosti dalších osob, které byly k veřejnému zasedání předvolány nebo o něm byly vyrozuměny, rozhodne soud usnesením.

Průběh veřejného zasedání

§ 295

- (1) Po zahájení veřejného zasedání podá předseda nebo jím určený člen senátu na podkladě spisu zprávu o stavu věci zaměřenou na otázky, které je třeba ve veřejném zasedání řešit. Poté osoba, která dala svým návrhem k veřejnému zasedání podnět, návrh přednese. Osoba, která může být přímo dotčena rozhodnutím, jakož i prokurátor se k návrhu vyjádří, nejsou-li sami navrhovateli.
- (2) Jsou-li při veřejném zasedání prováděny důkazy, užije se přiměřeně ustanovení o dokazování u hlavního líčení. Omezení v provádění důkazů čtením protokolu o výpovědi svědka nebo znalce platí pouze pro veřejné zasedání konané o odvolání.
- (3) Po provedení důkazů udělí předseda senátu slovo ke konečným návrhům. Je-li osobou, která může být přímo dotčena rozhodnutím, obviněný, má právo mluvit poslední. Je-li obviněný mladistvý, může konečný návrh přednést též zástupce státního orgánu péče o mládež a zákonný zástupce.

§ 296

Rozhodnutí soudu se vždy vyhlásí veřejně.

§ 297

Podklad pro rozhodnutí

Nejde-li o případy řízení o dohodě o vině a trestu nebo přiznání ke spáchání skutku při řízení o dohodě o vině a trestu, soud může při svém rozhodování přihlížet jen ke skutečnostem, které byly probrány ve veřejném zasedání, a opírat se o důkazy, které byly ve veřejném zasedání provedeny.

§ 298
Použití ustanovení o hlavním líčení

Na veřejnost, řízení, počátek a odročení veřejného zasedání se užije přiměřeně ustanovení o hlavním líčení.

Ochranné opatření

§ 299

- (1) Nejde-li o případ, kdy si soud rozhodnutí o ochranném léčení, ochranné výchově, ochranném dohledu nebo o zabrání věci vyhradil podle § 289 odst. 2, může tato ochranná opatření uložit ve veřejném zasedání, jen navrhne-li to prokurátor.
- (2) O návrhu na umístění odsouzeného v detenčním ústavu rozhoduje soud ve veřejném zasedání.
- (3) Proti rozhodnutí o ochranném opatření podle odstavců 1 a 2 je přípustná stížnost, jež má odkladný účinek.

§ 300

- (1) Nelze-li v řízení o zabrání věci spolehlivě zjistit vlastníka věci, jež má být zabrána, nebo není-li jeho pobyt znám, ustanoví mu předseda senátu nebo soudce usnesením opatrovníka. Opatrovník má v řízení o zabrání věci stejná práva jako její vlastník.
- (2) Všechny písemnosti určené pro vlastníka věci se doručují pouze opatrovníku. Předvolání vlastníka věci k veřejnému zasedání se vhodným způsobem uveřejní. Veřejné zasedání se pak provede i v nepřítomnosti vlastníka věci, a to bez ohledu na to, zda se vlastník věci o něm dověděl.
- (3) Proti rozhodnutí o ustanovení opatrovníka je přípustná stížnost.

HLAVA PÁTÁ

NEVEŘEJNÉ ZASEDÁNÍ

§ 301

V neveřejném zasedání rozhoduje soud tam, kde není zákonem předepsáno, že se rozhoduje v hlavním líčení nebo ve veřejném zasedání.

§ 302

- (1)** Neveřejné zasedání se koná za stálé přítomnosti všech členů senátu a zapisovatele.
- (2)** Jiné osoby jsou z účasti na neveřejném zasedání vyloučeny.

§ 303

Samosoudce neveřejné zasedání neprovádí.

§ 304

Je-li třeba při neveřejném zasedání provést důkaz, provede se přečtením protokolu nebo jiných písemností nebo předložením věcného důkazu nebo zvukového, obrazového nebo obrazově zvukového záznamu, v případě potřeby též jeho předvedením na technickém zařízení. Součástí tohoto důkazu je též zpráva o tom, jakým způsobem a kým byl záznam pořízen nebo získán.

§ 305

Rozhodnutí se vždy vyhlásí.

HLAVA ŠESTÁ

ODVOLÁNÍ A ŘÍZENÍ O NĚM

§ 306 Přípustnost a účinek

- (1) Opravným prostředkem proti rozsudku soudu prvního stupně je odvolání.
- (2) Odvolání má odkladný účinek.

Oprávněné osoby

§ 307

- (1) Rozsudek může odvoláním napadnout
 - a) prokurátor pro nesprávnost kteréhokoli výroku,
 - b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká,
 - c) poškozený pro nesprávnost výroku o náhradě škody,
 - d) zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci.
- (2) Osoba oprávněná podat odvolání proti některému výroku rozsudku jej může napadnout také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

§ 308

- (1) V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen prokurátor; toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody, má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody.
- (2) Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a prokurátora i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Prokurátor tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce.

Lhůta a místo podání

§ 309

- (1) Odvolání se podává u soudu, proti jehož rozsudku směřuje, a to do 15 dnů od oznámení rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlášení v přítomnosti toho, komu je třeba rozsudek doručit. Byl-li rozsudek vyhlášen v nepřítomnosti této osoby, je oznámením až doručení rozsudku.
- (2) Jestliže se rozsudek oznamuje jak obžalovanému, tak jeho obhájci a zákonnému zástupci, běží lhůta od toho oznámení, které bylo provedeno nejpozději.
- (3) Státnímu orgánu péče o mládež plyne lhůta samostatně.
- (4) Jiným osobám uvedeným v § 308 odst. 2, s výjimkou prokurátora, končí lhůta tímž dnem jako obžalovanému.

§ 310

- (1) Je-li osoba oprávněná podat odvolání přítomna při vyhlášení rozsudku soudem prvního stupně a je poučena podle § 309, předseda senátu umožní osobám oprávněným podat odvolání vyjádřit se a jejich prohlášení o opravném prostředku se zaznamená do protokolu o hlavním líčení. Má-li obžalovaný obhájce, může učinit toto prohlášení po poradě s obhájcem. Osoba oprávněná podat odvolání může oznámit, že se k možnosti využití odvolání zatím nevyjadřuje. Do protokolu o hlavním líčení se zaznamená, proti kterému výroku rozsudku odvolání směřuje, nebo že odvolání směřuje též proti řízení, které rozsudku předcházelo.
- (2) Z odvolání prokurátora, které podal při hlavním líčení, musí být zřejmé, zda směřuje ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

§ 311

Obsah odvolání

- (1) V písemně podaném odvolání je třeba uvést, proti kterým výrokům odvolání směřuje, a zda směřuje též proti řízení, které rozsudku předcházelo.
- (2) Odvolání prokurátora, odvolání, které podává za obžalovaného jeho obhájce, jakož i odvolání, které podává za poškozeného nebo za zúčastněnou osobu jejich zmocněnec, musí být zároveň odůvodněno tak, aby bylo zřejmé, ve které části se rozsudek napadá a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.
- (3) Nesplňuje-li odvolání podmínky uvedené v odstavci 2, předseda senátu vyzve odvolatele, aby nedostatek odstranil. Jestliže této výzvě nevyhoví jiná osoba než obžalovaný, může soud postupovat podle § 70.
- (4) Odvolání lze oprávněně opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Vzdání se a zpětvzetí odvolání

§ 312

- (1) Po vyhlášení rozsudku se může oprávněná osoba odvolání výslovně vzdát. Obžalovaný může výslovně prohlásit, že nesouhlasí s podáním odvolání ve svůj prospěch osobami uvedenými v § 308 odst. 2.
- (2) Osoba, která odvolání podala, je může výslovným prohlášením vzít zpět, a to až do doby, než se odvolací soud odebere k závěrečné poradě. Odvolání prokurátora může vzít zpět i nadřízený prokurátor.
- (3) Odvolání podané ve prospěch obžalovaného obhájcem, jinou oprávněnou osobou nebo zákonným zástupcem může být vzato zpět jen s výslovným souhlasem obžalovaného. Prokurátor může vzít takové odvolání zpět i bez souhlasu obžalovaného. V tomto případě běží obžalovanému nová lhůta k podání odvolání od vyrozumění, že odvolání bylo vzato zpět.
- (4) Zpětvzetí odvolání vezme usnesením na vědomí předseda senátu odvolacího soudu, a nebyla-li věc dosud tomuto soudu předložena, předseda senátu soudu prvního stupně.

§ 313

Odvolání podané ve prospěch mladistvého obžalovaného proti jeho vůli prokurátorem, zákonným zástupcem, obhájcem nebo státním orgánem péče o mládež může být vzato zpět i bez souhlasu mladistvého obžalovaného. V tomto případě plyne mladistvému obžalovanému nová lhůta k podání odvolání od vyrozumění, že odvolání bylo vzato zpět.

§ 314

Řízení u soudu prvního stupně

Předseda senátu doručí opis odvolání ostatním stranám, které by mohly být rozhodnutím o odvolání přímo dotčeny, s upozorněním, že se mohou k odvolání vyjádřit; jakmile uplyne lhůta k podání odvolání všem oprávněným osobám, předloží spisy odvolacímu soudu.

§ 315

Odvolací soud

O odvolání proti rozsudku okresního soudu rozhoduje krajský soud. O odvolání proti rozsudku Speciálního soudu rozhoduje Nejvyšší soud.

Rozhodnutí odvolacího soudu

§ 316

- (1) Odvolací soud zamítne odvolání, bylo-li podáno opožděně, osobou neoprávněnou nebo osobou, která se odvolání výslovně vzdala nebo znovu podala odvolání, které v téže věci již předtím výslovně vzala zpět.
- (2) Jako opožděné nemůže být zamítnuto odvolání, které oprávněná osoba podala opožděně jen proto, že se řídila nesprávným poučením soudu.
- (3) Odvolací soud zruší napadený rozsudek a věc vrátí soudu prvního stupně, aby ji v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl, shledá-li, že
 - a) soud rozhodl v nezákonném složení,
 - b) obžalovaný neměl obhájce, ačkoli šlo o případ nutné obhajoby, nebo
 - c) hlavní líčení bylo provedeno v nepřítomnosti obžalovaného, ačkoli k tomu nebyly splněny zákonné podmínky.

§ 317

- (1) Nezamítne-li odvolací soud odvolání podle § 316 odst. 1 nebo nezruší-li rozsudek podle § 316 odst. 3, přezkoumá zákonnost a odůvodněnost napadených výroků rozsudku, proti nimž odvolatel podal odvolání, jakož i správnost postupu řízení, které jim předcházelo. K vadám, které nebyly odvoláním vytýkány, přihlédne, jen pokud by odůvodňovaly podání dovolání podle § 371 odst. 1.
- (2) Byla-li odvoláním napadena část rozsudku týkající se jen některé z více osob, o nichž bylo rozhodnuto tímž rozsudkem, přezkoumá odvolací soud podle odstavce 1 jen tu část rozsudku a předcházejícího řízení, která se týká této osoby.

§ 318

- (1) Odvolací soud přeruší trestní stíhání, vyjde-li za odvolacího řízení najevo, že po vyhlášení napadeného rozsudku nastala některá z okolností uvedených v § 228 odst. 2, § 241 odst. 3, § 244 odst. 4 nebo § 283 odst. 5 nebo nelze-li obžalovanému doručit předvolání k veřejnému zasedání odvolacího soudu.
- (2) Jestliže pomine důvod přerušení trestního stíhání, soud v trestním stíhání pokračuje.

§ 319

Odvolací soud odvolání zamítne, shledá-li, že není důvodné.

§ 320

- (1) Odvolací soud napadený rozsudek zruší a
- a) věc postoupí, měl-li tak učinit již soud prvního stupně podle § 280 odst. 1 nebo 2,
 - b) trestní stíhání podmíněně zastaví podle § 282 odst. 1, měl-li tak učinit již soud prvního stupně,
 - c) trestní stíhání zastaví, shledá-li, že je tu některá z okolností, jež by odůvodňovaly zastavení trestního stíhání soudem prvního stupně podle § 281 odst. 1 nebo 2, nebo
 - d) trestní stíhání přeruší, měl-li tak učinit již soud prvního stupně podle § 283 odst. 1, 2 nebo 5.
- (2) Jestliže pomine důvod přerušování trestního stíhání, soud v trestním stíhání pokračuje.

§ 321

- (1) Odvolací soud zruší napadený rozsudek také
- a) pro podstatné vady řízení, které napadeným výroky rozsudku předcházely, zejména proto, že byla porušena ustanovení, jimiž se má zabezpečit objasnění věci nebo právo obhajoby,
 - b) pro vady v napadených výroky rozsudku, zejména pro nejasnost nebo neúplnost jeho skutkových zjištění nebo proto, že se soud nevypořádal se všemi okolnostmi významnými pro rozhodnutí,
 - c) vzniknou-li pochybnosti o správnosti skutkových zjištění napadených výroky, k jejichž objasnění je třeba důkazy opakovat nebo provést další důkazy,
 - d) bylo-li napadeným rozsudkem porušeno ustanovení trestního zákona,
 - e) je-li uložený trest nepřiměřený, nebo
 - f) je-li rozhodnutí o uplatněném nároku poškozeného na náhradu škody v rozporu se zákonem.
- (2) Jestliže bylo odvolání omezeno podle § 317 odst. 1 nebo 2, odvolací soud z důvodu uvedeného v odstavci 1 zruší jen napadený výrok rozsudku. Zruší-li však odvolací soud byť i jen zčásti výrok o vině, zruší vždy současně celý výrok o trestu, jakož i další výroky, které mají ve výroku o vině svůj podklad.
- (3) Jestliže přezkoumává všechny výroky, ale vadná je jen část napadeného rozsudku a lze ji oddělit od ostatních, zruší odvolací soud rozsudek jen v této části; zruší-li však, byť i jen zčásti, výrok o vině, zruší vždy zároveň celý výrok o trestu, jakož i další výroky, které mají ve výroku o vině svůj podklad.

§ 322

- (1) Je-li po zrušení napadeného rozsudku nebo některé jeho části nutno učinit ve věci rozhodnutí nové, vrátí odvolací soud věc zpravidla soudu prvního stupně, aby ji v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl, jen jestliže by doplnění řízení odvolacím soudem bylo spojeno s nepřiměřenými obtížemi nebo by mohlo vést k jiným skutkovým závěrům.
- (2) Záleží-li vada napadeného rozsudku jen v tom, že v něm některý výrok chybí nebo je neúplný, může odvolací soud, aniž by napadený rozsudek zrušil, vrátit věc soudu prvního stupně s příkazem, aby o chybějícím výroku rozhodl nebo neúplný výrok doplnil.
- (3) Odvolací soud rozhodne sám rozsudkem ve věci, je-li možno nové rozhodnutí učinit na podkladě skutkového stavu, který byl v napadeném rozsudku správně zjištěn nebo doplněn důkazy provedenými před odvolacím soudem. V neprospěch obžalovaného může odvolací soud změnit napadený rozsudek jen na základě odvolání prokurátora, které bylo podáno v neprospěch obžalovaného; ve výroku o náhradě škody tak může učinit i na podkladě odvolání poškozeného, který uplatnil nárok na náhradu škody.
- (4) Odvolací soud nemůže sám
 - a) uznat obžalovaného vinným skutkem, pro nějž byl napadeným rozsudkem zproštěn,
 - b) uznat obžalovaného vinným těžším trestným činem, než jakým ho mohl v napadeném rozsudku uznat vinným soud prvního stupně.

§ 323

Odvolací soud může po zrušení rozsudku vyslovit, že se věc vrací prokurátorovi do přípravného řízení za splnění podmínek uvedených v § 279 odst. 1.

§ 324

Prospívá-li důvod, na jehož základě rozhodl odvolací soud ve prospěch některého obžalovaného, také dalšímu spoluobžalovanému nebo zúčastněné osobě, která nepodala odvolání, rozhodne odvolací soud vždy též v jejich prospěch. Stejně rozhodne ve prospěch obžalovaného, kterému prospívá důvod, z něhož rozhodl ve prospěch zúčastněné osoby.

§ 325

Rozhodne-li odvolací soud, že se věc vrací k novému projednání a rozhodnutí soudu prvního stupně, může zároveň nařídit, aby byla projednána a rozhodnuta v jiném složení senátu. Z důležitého důvodu může také nařídit, aby ji projednal a rozhodl jiný soud téhož druhu a téhož stupně v jeho obvodě.

§ 326

Řízení u odvolacího soudu

- (1) O odvolání rozhoduje odvolací soud ve veřejném zasedání. Též v neveřejném zasedání může učinit rozhodnutí
 - a) podle § 316 odst. 1 nebo 3,
 - b) podle § 318, § 320 odst. 1, § 321 odst. 1 nebo 2, je-li zřejmé, že vadu nelze odstranit ve veřejném zasedání.
- (2) Účast prokurátora při veřejném zasedání je povinná.
- (3) Při veřejném zasedání konaném o odvolání musí obžalovaný mít obhájce ve všech případech, kdy ho musí mít při hlavním líčení.
- (4) Po zahájení veřejného zasedání přednese předseda senátu nebo jím určený člen senátu nejprve napadený rozsudek, uvede, které vady rozsudku nebo řízení jsou vytýkány, a oznámí podstatný obsah dosavadního řízení.
- (5) Odvolací soud může řízení doplnit důkazy nezbytnými k tomu, aby mohl o odvolání rozhodnout.

Řízení u soudu prvního stupně po zrušení rozsudku

§ 327

- (1) Soud, jemuž věc byla vrácena k novému projednání a rozhodnutí, je vázán právním názorem, který vyslovil ve svém rozhodnutí odvolací soud, a je povinen provést úkony a doplnění, jejichž provedení odvolací soud nařídil.
- (2) Byl-li napadený rozsudek zrušen jen v důsledku odvolání podaného ve prospěch obžalovaného, nemůže v novém řízení dojít ke změně rozhodnutí v jeho neprospěch.

§ 328

- (1) Na základě postupu odvolacího soudu podle § 322 odst. 2 soud prvního stupně rozhodne ve veřejném zasedání rozsudkem.

- (2) Soud prvního stupně rozhodne podle odstavce 1 ve stejném složení senátu nebo rozhodne týž samosoudce, ledaže by to pro závažné překážky nebylo možné.
- (3) Proti rozsudku podle odstavce 1 je přípustné odvolání, které má odkladný účinek.
- (4) Jestliže rozsudek podle odstavce 1 nabyl právní moci, stává se součástí původního rozsudku.

§ 329

Důsledky zrušení výroku o náhradě škody

Zruší-li odvolací soud napadený rozsudek toliko ve výroku o náhradě škody a nerozhodne-li sám ve věci rozsudkem, odkáže poškozeného na občanské soudní řízení, popřípadě na řízení před jiným příslušným orgánem.

HLAVA SEDMÁ

ZVLÁŠTNÍ ZPŮSOBY ŘÍZENÍ

§ 330

Obecné ustanovení

Neobsahuje-li táto hlava zvláštní ustanovení, použijí se na řízení podle této hlavy obecná ustanovení.

D í l p r v n í

Dohoda o vině a trestu

§ 331

- (1) Návrh dohody o vině a trestu přezkoumá u soudu předseda senátu a podle jeho obsahu a podle obsahu spisu
 - a) určí termín veřejného zasedání k rozhodnutí o návrhu dohody o vině a trestu, nebo
 - b) návrh dohody o vině a trestu odmítne, shledá-li závažné porušení procesních předpisů, zejména porušení práva na obhajobu, nebo je-li navrhovaná dohoda o vině a trestu zřejmě nepřiměřená.

- (2) Jedná-li se o zločinu, na který zákon stanoví trest odnětí svobody, jehož horní hranice přesahuje osm let, rozhodnutí o zřejmé nepřiměřenosti dohody o vině a trestu činí senát v neveřejném zasedání.
- (3) V usnesení podle odstavce 1 písm. b) je třeba uvést, o která konkrétní zjištění se rozhodnutí opírá. Proti tomuto usnesení je přípustná stížnost.
- (4) Jestliže usnesení o odmítnutí návrhu dohody o vině a trestu nabylo právní moci, vrací se věc do stádia přípravného řízení.
- (5) Je-li obviněný ve vazbě, rozhodne soud vždy též o vazbě.

§ 332

- (1) Návrh dohody o vině a trestu se projedná ve veřejném zasedání.
- (2) Jestliže soud neodmítl návrh prokurátora na dohodu o vině a trestu podle § 331 odst. 1 písm. b), doručí návrh obviněnému, jeho obhájci, poškozenému a jeho zmocněncům. Nedovrší-li mladistvý v době konání veřejného zasedání devatenáctý rok svého věku, doručí se návrh též jeho zákonnému zástupci a státnímu orgánu péče o mládež.
- (3) Opis návrhu na dohodu o vině a trestu spolu s vyrozuměním nebo s předvoláním k veřejnému zasedání je třeba doručit tak, aby prokurátor, obviněný a jeho obhájce měli na přípravu na veřejné zasedání od doručení návrhu na dohodu o vině a trestu alespoň pět pracovních dnů. Tuto lhůtu lze zkrátit jen s jejich souhlasem. U ostatních osob, které se na veřejné zasedání předvolávají nebo se o něm vyrozumívají, je třeba zachovat alespoň třídní lhůtu.

§ 333

- (1) Veřejné zasedání o návrhu na dohodu o vině a trestu se provede za stálé přítomnosti všech členů senátu, zapisovatele, prokurátora, obviněného, a má-li obviněný obhájce, též za stálé přítomnosti obhájce.
- (2) Po zahájení veřejného zasedání prokurátor přednese návrh na dohodu o vině a trestu.
- (3) Po přednesení návrhu dohody o vině a trestu předseda senátu zjistí formou otázek, zda obviněný
 - a) rozumí podanému návrhu na dohodu o vině a trestu,
 - b) souhlasí, aby byla jeho trestní věc projednána touto zkrácenou formou, čím se vzdává práva na veřejný soudní proces,
 - c) rozumí, co tvoří podstatu skutku, který je mu kladen za vinu,
 - d) byl jako obviněný poučen o svých právech, zejména o právu na obhajobu, zda mu byla dána možnost svobodné volby obhájce a zda se s obhájcem mohl radit o způsobu obhajoby,
 - e) rozuměl podstatě řízení o návrhu na dohodu o vině a trestu,

- f) rozumí právní kvalifikaci skutku jako trestného činu,
 - g) byl seznámen s trestními sazbami, které zákon stanoví za trestné činy, které jsou mu kladeny za vinu,
 - h) se dobrovolně přiznal a uznal vinu za spáchaný skutek, který je v návrhu dohody o vině a trestu kvalifikován jako určitý trestný čin,
 - i) souhlasí s navrhovaným trestem, trest přijímá a ve stanovených lhůtách se podřídí výkonu trestu a ochrannému opatření a nahradí škodu v rozsahu dohody,
 - j) si uvědomuje, že přijme-li soud návrh na dohodu o vině a trestu a vynese rozsudek, který nabude právní moci vyhlášením, nebude možné proti tomuto rozsudku podat odvolání.
- (4) Jestliže soud dohodu o vině a trestu odmítne podle § 331 odst. 4 a po podání obžaloby se koná hlavní líčení, nelze přiznání ke spáchání skutku obviněným v řízení o dohodě o vině a trestu použít v hlavním líčení jako důkaz.
- (5) Nedovršil-li mladistvý v době řízení osmnáct let svého věku, soud zjistí, zda jeho obhájce a zákonný zástupce souhlasí s dohodou o vině a trestu.
- (6) Po vyjádření obviněného ke všem otázkám, jakož i po vyjádření stran k otázkám, které se jich přímo týkají, se soud odebere k závěrečné poradě.

Rozhodnutí o návrhu na dohodu o vině a trestu

§ 334

- (1) Soud může rozhodovat o skutku, jeho právní kvalifikaci, přiměřenosti trestu, ochranném opatření ve vztahu k obviněnému, jakož i o nároku na náhradu škody v rozsahu uvedeném v návrhu na dohodu o vině a trestu jen pokud obviněný odpověděl na všechny otázky „ano“.
- (2) Jestliže soud dohodu o vině a trestu, která v navrženém znění není zřejmě nepřiměřená, nepovažuje za spravedlivou, oznámí své výhrady stranám, které mohou navrhnout nové znění dohody o vině a trestu. Za tímto účelem soud přeruší veřejné zasedání na nezbytnou dobu. Jestliže se strany dohodnou, postupuje se přiměřeně podle odstavce 4; pokud s dohodou o vině a trestu nesouhlasí poškozený, postupuje se přiměřeně podle § 232 odst. 3, poslední věta. Jestliže se strany nedohodnou, postupuje soud podle odstavce 3.
- (3) Pokud soud dohodu o vině a trestu v navrženém rozsahu neschválí nebo obviněný odpověděl na některou otázku „ne“, vrátí věc usnesením prokurátorovi do přípravného řízení; je-li obviněný ve vazbě a soud zároveň nerozhodl o propuštění obviněného na svobodu, pokračuje vazba

v přípravném řízení, která však nesmí spolu s vazbou již vykonanou v přípravném řízení přesáhnout lhůtu uvedenou v §76 odst. 7.

- (4) Jestliže soud dohodu o vině a trestu schválí, potvrdí to rozsudkem, který veřejně vyhlásí. Proti tomuto rozsudku není přípustné odvolání ani dovolání s výjimkou dovolání podle § 371 odst. 1 písm. c) a odst. 2.
- (5) Rozsudek nabude právní moci vyhlášením.

§ 335

Je-li obviněný ve vazbě, učiní soud neprodleně po vyhlášení rozsudku opatření k výkonu trestu; není-li obviněný ve vazbě, postupuje se podle ustanovení hlavy první a druhé části čtvrté tohoto zákona.

D í l d r u h ý

Řízení proti mladistvým

§ 336

Obhajoba mladistvého

Mladistvý musí mít po sdělení obvinění obhájce.

Zjištění poměrů mladistvého

§ 337

V řízení proti mladistvému je třeba co nejdůkladněji zjistit též stupeň rozumového a mravního vývoje mladistvého, jeho povahu, poměry a prostředí, ve kterém žil a byl vychováván, jeho chování před spácháním činu, z něhož je obviněn, a po něm a jiné okolnosti důležité pro volbu prostředků vhodných k jeho nápravě, zejména k posouzení, zda má být nařízena ochranná výchova mladistvého. Zjišťování poměrů mladistvého se uloží též státnímu orgánu péče o mládež a obci.

§ 338

U mladistvého, který v době činu nepřekročil patnáctý rok svého věku, je třeba vždy zkoumat, zda byl schopen rozpoznat protiprávnost činu a zda byl schopen ovládat své jednání.

§ 339

Vazba mladistvého

I když existují důvody vazby podle § 71, smí být obviněný mladistvý vzat do vazby jen pokud nelze účelu vazby dosáhnout jinak.

Řízení před soudem

§ 340

U mladistvého soud obžalobu nebo návrh na dohodu o vině a trestu doručí rovněž státnímu orgánu péče o mládež, zákonnému zástupci mladistvého, případně též osobě, se kterou mladistvý žije ve společné domácnosti; má-li ustanoveného opatrovníka, doručí se obžaloba také jemu. Jestliže mladistvý v době hlavního líčení nebo veřejného zasedání dovršil devatenáctý rok svého věku, toto ustanovení se nepoužije.

§ 341

Vyžaduje-li to prospěch mladistvého, může příslušný soud postoupit věc soudu, v jehož obvodě má mladistvý trvalý pobyt, nebo soudu, u kterého je z jiných důvodů provedení trestního řízení se zřetelem na zájmy mladistvého nejúčelnější.

§ 342

Společné řízení před soudem proti mladistvému a osobě starší osmnácti let lze provést jen pokud je to nezbytné k úplnému a objektivnímu objasnění věci nebo jsou-li k tomu jiné důležité důvody. Pokud jde o mladistvého, použijí se i ve společném řízení ustanovení tohoto dílu.

§ 343

- (1) Hlavní líčení a veřejné zasedání o dohodě o vině a trestu nelze konat v nepřítomnosti mladistvého.
- (2) O hlavním líčení a veřejném zasedání je třeba vyrozumět také státní orgán péče o mládež. Prokurátor musí být vždy přítomen při veřejném zasedání.
- (3) V hlavním líčení a ve veřejném zasedání proti mladistvému
 - a) na návrh mladistvého, jeho obhájce nebo zákonného zástupce soud vyloučí veřejnost i pokud je to na ochranu zájmů mladistvého,

- b) předseda senátu může mladistvému přikázat, aby se při některé části hlavního líčení vzdálil z jednací síně, je-li obava, že by tato část řízení mohla nepříznivě působit na jeho mravní vývoj; po návratu mladistvého do jednací síně mu předseda senátu oznámí podstatný obsah jednání konaného za jeho nepřítomnosti, aby se k němu mohl vyjádřit.
- (4) Zástupce státního orgánu péče o mládež má právo činit návrhy a klást vyslychaným otázky; po závěrečné řeči zástupce státního orgánu péče o mládež a zákonného zástupce má právo přednést závěrečnou řeč mladistvý.

§ 344

Oznamování rozhodnutí

- (1) Opis rozsudku se vždy doručí též státnímu orgánu péče o mládež a zákonnému zástupci, se kterým žije mladistvý ve společné domácnosti.
- (2) Nebyl-li zákonný zástupce uvedený v odstavci 1 nebo státní orgán péče o mládež přítomen při vyhlášení usnesení, proti kterému je přípustná stížnost nebo kterým bylo trestní stíhání zastaveno, podmíněně zastaveno nebo přerušeno nebo věc postoupena, doručí se mu také opis tohoto usnesení, jestliže v době usnesení mladistvý nedovršil osmnáctý rok svého věku.

§ 345

Osoby oprávněné podat opravné prostředky

- (1) Opravné prostředky ve prospěch mladistvého může podat, a to i proti jeho vůli, též státní orgán péče o mládež; lhůta k podání opravného prostředku mu plyne samostatně.
- (2) Stížnost ve prospěch mladistvého mohou podat také jeho příbuzní v pokolení přímém, jeho sourozenec, manžel a druh; lhůta k podání stížnosti jim končí týž den jako mladistvému.

§ 346

Uložení ochranné výchovy

- (1) Nejde-li o případ, v němž si soud rozhodnutí o ochranné výchově vyhradil, může ji uložit ve veřejném zasedání pouze pokud to navrhne prokurátor.
- (2) Proti rozhodnutí o ochranné výchově je přípustná stížnost, jež má odkladný účinek.

§ 347 Společné ustanovení

- (1) V řízení proti mladistvým je třeba dbát na to, aby se vyšetřování, zkrácené vyšetřování a rozhodování svěřilo osobám, jejichž životní zkušenosti, jakož i zkušenosti s výchovou mládeže zaručují splnění výchovného účelu trestního řízení. Orgány činné v trestním řízení a soud postupují v úzké spolupráci se zařízeními, kterým je svěřena péče o mládež, případně se zařízeními psychologické péče.
- (2) Ustanovení tohoto dílu se nepoužijí
 - a) v řízení o trestných činech, které obviněný spáchal jednak před dovršením osmnáctého roku, jednak po jeho dovršení, pokud zákon na čin spáchaný po dovršení osmnáctého roku stanoví trest stejný nebo přísnější, nebo
 - b) dojde-li ke sdělení obvinění až po dovršení osmnáctého roku věku obviněného.
- (3) Ustanovení tohoto dílu o účasti státního orgánu péče o mládež se nepoužijí
 - a) v oboru vojenského soudnictví,
 - b) ve vykonávacím řízení, jestliže se úkon vykonává po dovršení osmnáctého roku věku mladistvého.

D í l t ř e t í

Řízení před soudcem pro přípravné řízení a před samosoudcem

§ 348

- (1) Jde-li o věc podle § 204 odst. 1, soudce pro přípravné řízení
 - a) vyslechne obviněného, zejména k okolnostem zadržení, skutečnostem odůvodňujícím návrh na vzetí do vazby a podání obžaloby, zda a v jakém rozsahu se přiznává ke spáchání skutku a zda souhlasí s tím, že tyto skutečnosti nebudou při hlavním líčení dokazovány,
 - b) rozhodne o vazbě, podal-li prokurátor takový návrh,
 - c) přednostně určí termín konání hlavního líčení zpravidla nejpozději do patnácti pracovních dnů od podání obžaloby, pokud věc nevyřídí trestním příkazem nebo nečiní některé z rozhodnutí podle § 241 odst. 1 písm. a) až g); termín ihned oznámí prokurátorovi a obžalovanému, jemuž zároveň

doručí obžalobu, a je-li na základě § 85 odst. 6 přítomen obhájce, oznámí termín hlavního líčení a doručí obžalobu též obhájci,

d) umožní obžalovanému, který byl vzat do vazby a nemá obhájce, aby si v přiměřené lhůtě obhájce zvolil; neučiní-li tak, ustanoví mu soudce pro přípravné řízení obhájce,

e) se souhlasem obžalovaného provede hlavní líčení ihned po jeho výslechu, jestliže to okolnosti případu umožňují.

(2) Soudce pro přípravné řízení má v řízení podle odstavce 1 stejné postavení jako samosoudce.

§ 349

(1) Samosoudce koná řízení o přečinech a zločinech, na které zákon stanoví trest odnětí svobody, jehož horní hranice nepřevyšuje osm let.

(2) Ustanovení odstavce 1 se nepoužije, jestliže má být uložen souhrnný nebo společný trest a dřívější trest byl uložen v řízení před senátem.

(3) Samosoudce má stejná práva a povinnosti jako senát a jeho předseda.

(4) Neveřejné zasedání samosoudce nekoná.

§ 350

(1) Samosoudce obžalobu předběžně neprojednává, přezkoumá však, zda poskytuje spolehlivý podklad k dalšímu řízení a zda přípravné řízení, které jí předcházelo, bylo provedeno v souladu s tímto zákonem.

(2) Po přezkoumání obžaloby učiní samosoudce podle jejího obsahu a obsahu spisu některé z rozhodnutí uvedených v § 241 odst. 1 písm. a) až j).

(3) Proti rozhodnutí podle odstavce 2 může prokurátor, obviněný i poškozený podat stížnost, která má, nejde-li o přerušování trestního stíhání, odkladný účinek.

§ 351

Postoupit věc jinému soudu nemůže soud, jemuž byla věc přikázána podle § 241 odst. 1 písm. a) nadřízeným soudem, ledaže by se skutkový podklad pro posouzení příslušnosti mezitím podstatně změnil.

§ 352

Neučiní-li samosoudce žádné z rozhodnutí uvedených v § 241 odst. 1 písm. a) až h) nebo j) nebo podle § 241 odst. 6, nařídí hlavní líčení; je-li podán návrh na dohodu o vině a trestu, nařídí veřejné zasedání k řízení o tomto návrhu.

D í l č t v r t ý

Trestní příkaz

§ 353

- (1) Samosoudce může bez projednání věci v hlavním líčení vydat trestní příkaz, jestliže skutkový stav je spolehlivě prokázán provedenými důkazy.
- (2) Trestným příkazem lze uložit
 - a) trest odnětí svobody do tří let,
 - b) trest zákazu činnosti do osmi let,
 - c) peněžitý trest,
 - d) trest propadnutí věci,
 - e) trest povinné práce, pokud s tím obviněný souhlasí,
 - f) trest domácího vězení,
 - g) ochranné opatření.
- (3) Náhradní trest odnětí svobody za peněžitý trest nesmí ani s uloženým trestem odnětí svobody přesahovat tři roky.
- (4) Potřebuje-li samosoudce k rozhodnutí o ochranném opatření provést ještě další dokazování, vyhradí rozhodnutí o ochranném opatření veřejnému zasedání.
- (5) Trestní příkaz nelze vydat
 - a) v řízení proti osobě, která je zbavena způsobilosti k právním úkonům nebo jejíž způsobilost k právním úkonům je omezena,
 - b) v řízení proti mladistvému, jestliže v době jeho vydání nedovršil osmnáctý rok svého věku.
- (6) Trestní příkaz má povahu odsuzujícího rozsudku. Účinky spojené s vyhlášením rozsudku nastávají doručením trestního příkazu obviněnému.

§ 354

- (1) Trestní příkaz obsahuje
 - a) označení soudu, jméno a příjmení samosoudce, který trestní příkaz vydal,
 - b) den a místo vydání trestního příkazu,
 - c) označení obviněného,
 - d) výrok o vině a o uloženém trestu,
 - e) výrok o ochranném opatření, bylo-li uloženo,
 - f) výrok o náhradě škody, jestliže byl nárok na její náhradu řádně uplatněn,
 - g) poučení o právu podat odpor.
- (2) Trestní příkaz se doručuje obviněnému, má-li obviněný obhájce, též jeho obhájci, prokurátorovi a poškozenému. Má-li poškozený zákonného

zástupce nebo zmocněnce, doručí se trestní příkaz jen zákonnému zástupci nebo zmocněnci poškozeného.

§ 355

Odpor proti trestnímu příkazu

- (1) Obviněný a osoby, které jsou oprávněny podat v jeho prospěch odvolání, jakož i prokurátor mohou podat proti trestnímu příkazu odpor. Odpor se podává u soudu, který trestní příkaz vydal, a to do osmi dnů od jeho doručení. Osobám, které mohou podat odvolání ve prospěch obviněného, s výjimkou prokurátora, končí lhůta týmž dnem jako obviněnému. Jestliže se trestní příkaz doručuje jak obviněnému, tak i jeho obhájci, běží lhůta od toho doručení, které bylo provedeno později. Na navrácení lhůty se obdobně užije ustanovení § 64.
- (2) Proti výroku o náhradě škody, kterým byla přiznána náhrada škody, může poškozený podat odpor; jestliže poškozený odpor podal, trestní příkaz se ruší ve výroku o náhradě škody. Samosoudce odkáže usnesením poškozeného na občanské soudní řízení, popřípadě na řízení před jiným příslušným orgánem.
- (3) Jestliže proti trestnímu příkazu podala oprávněná osoba ve lhůtě odpor, samosoudce nařídí ve věci hlavní líčení; při projednání věci v hlavním líčení není samosoudce vázán právní kvalifikací ani druhem a výměrou trestu ani výrokiem o ochranném opatření obsaženými v trestním příkazu. Jinak se trestní příkaz stane pravomocným a vykonatelným.
- (4) Byl-li obviněný stíhán pro přečin uvedený v § 211, může poškozený vzít souhlas s trestním stíháním zpět až do doby, než je trestní příkaz doručen některé z osob uvedených v odstavci 1. Zpětvzetím souhlasu se trestní příkaz ruší a samosoudce trestní stíhání zastaví.
- (5) Byl-li vydán trestní příkaz, může prokurátor vzít obžalobu zpět do doby, než je trestní příkaz doručen některé z osob uvedených v odstavci 1. Zpětvzetím obžaloby se trestní příkaz ruší a věc se vrací do přípravného řízení.
- (6) Obviněný a osoby, které jsou oprávněny podat v jeho prospěch odvolání, poškozený, jakož i prokurátor mohou výslovným prohlášením vzít podaný odpor zpět, dokud soud nezahájí hlavní líčení. Osoba, která je oprávněna podat ve prospěch obviněného odvolání, tak může učinit jen s jeho výslovným souhlasem.
- (7) Zpětvzetí odporu, není-li překážek, vezme samosoudce na vědomí usnesením.
- (8) Jestliže byl odpor podán ve lhůtě a nebyl vzat zpět podle odstavce 6, trestní příkaz se ruší.

§ 356

Právní moc a vykonatelnost trestního příkazu

Trestní příkaz se stane pravomocným a vykonatelným, jestliže

- a) odpor nebyl podán, uplynutím lhůty k podání odporu,
- b) odpor byl vzat zpět, dnem jeho zpětvzetí.

§ 357

Oprava trestního příkazu a její účinky

Na opravu vyhotovení a opisu trestního příkazu se přiměřeně vztahují ustanovení § 174; na účinky opravy se přiměřeně vztahuje ustanovení § 175.

D í l p á t ý

Řízení proti uprchlému

§ 358

- (1) Řízení podle ustanovení tohoto dílu lze konat proti tomu, kdo se vyhýbá trestnímu řízení pobytem v cizině nebo tím, že se skrývá (dále jen „uprchlý“).
- (2) Proti osobě mladistvé nelze toto řízení použít, pokud v době řízení nedovršila devatenáctý rok svého věku.

§ 359

Obviněný musí mít v řízení proti uprchlému vždy obhájce. Ten má stejná práva jako obviněný.

§ 360

Řízení před soudem se koná podle ustanovení tohoto dílu na návrh prokurátora, který jej může podat již v obžalobě, nebo i bez takového návrhu na základě opatření předsedy senátu.

§ 361

- (1) Všechny písemnosti určené obviněnému se doručují toliko obhájci.
- (2) Předvolání k hlavnímu líčení a k veřejnému zasedání se také vhodným způsobem uveřejní. Hlavní líčení nebo veřejné zasedání se pak provede i v nepřítomnosti obviněného, a to bez ohledu na to, zda se obviněný o něm dověděl.

§ 362

- (1) Odsouzený má v řízení podle tohoto dílu právo podat návrh na opětovné projednání své věci soudem v jeho přítomnosti do uplynutí šesti měsíců ode dne, kdy se dozvěděl o trestním stíhání nebo odsouzení, nejpozději však v příslušné promlčecí době stanovené v trestním zákoně.
- (2) Zjistí-li soud splnění podmínek podle odstavce 1, zruší dřívější rozhodnutí a pokračuje v řízení na podkladě původní obžaloby; jinak návrh zamítne.
- (3) Proti usnesení podle odstavce 2 je přípustná stížnost.

HLAVA OSMÁ

MIMOŘÁDNÉ OPRAVNÉ PROSTŘEDKY

D í l p r v n í

Zrušení pravomocných rozhodnutí v přípravném řízení

§ 363

- (1) Generální prokurátor zruší pravomocné rozhodnutí prokurátora nebo policejního orgánu, byl-li takovým rozhodnutím nebo v řízení, které mu předcházelo, porušen zákon. Porušením zákona se rozumí podstatné pochybení, které mohlo ovlivnit rozhodnutí ve věci.
- (2) Týká-li se rozhodnutí nebo řízení uvedené v odstavci 1 více osob nebo skutků, může generální prokurátor zrušit jen tu část rozhodnutí nebo řízení, která se týká některé z těchto osob nebo skutků.
- (3) Generální prokurátor v řízení podle odstavce 1 rozhodne usnesením, proti němuž není přípustný opravný prostředek.,

§ 364

- (1) Návrh na postup podle § 363 odst. 1 mohou podat
 - a) obviněný ve svůj prospěch,
 - b) ve prospěch obviněného osoby, které by mohly podat v jeho prospěch odvolání,
 - c) poškozený v neprospěch obviněného,
 - d) zúčastněná osoba.
- (2) Generální prokurátor může rozhodnout podle § 363 odst. 1 i bez návrhu podle odstavce 1, a to ve prospěch nebo v neprospěch obviněného; přitom není vázán návrhem podaným podle odstavce 1.
- (3) Generální prokurátor může zrušit rozhodnutí podle § 363 odst. 1 do tří měsíců od právní moci napadeného rozhodnutí.

§ 365

- (1) Jestliže generální prokurátor po přezkoumání věci na základě návrhu oprávněné osoby uvedené v § 364 odst. 1 neshledá důvody ke zrušení napadeného rozhodnutí nebo jestliže uplynula lhůta uvedená v § 364 odst. 3, vyrozumí o tom osobu, která návrh podala.

- (2) Byl-li návrh podán neoprávněnou osobou, generální prokurátor není povinen konat; o tom takovou osobu vyrozumí.

§ 366

- (1) Jestliže generální prokurátor zjistí, že zákon byl porušen, vysloví usnesením, že napadeným rozhodnutím nebo jeho částí, nebo v řízení, které rozhodnutí předcházelo, byl porušen zákon ve prospěch nebo v neprospěch obviněného.
- (2) Byl-li zákon porušen, generální prokurátor současně s výrokem podle odstavce 1 zruší napadené rozhodnutí nebo jeho část, popřípadě také vadné řízení, které mu předcházelo. Je-li nezákonný jen některý výrok rozhodnutí a lze-li jej oddělit od ostatních, zruší jen tento výrok. Zruší též další rozhodnutí policejního orgánu a prokurátora, která na zrušené rozhodnutí obsahově navazují, jestliže vzhledem ke změně, ke které došlo zrušením, pozbyla podkladu.

§ 367

- (1) Po zrušení napadeného rozhodnutí nebo jeho části generální prokurátor
- a) rozhodne ve věci sám, nebo
 - b) přikáže *zpravidla* orgánu, o jehož rozhodnutí jde, aby o věci znovu konal a rozhodl.
- (2) Spočívá-li porušení zákona jen v tom, že v napadeném rozhodnutí některý výrok chybí nebo je neúplný, může generální prokurátor, aniž by rozhodnutí zrušil, přikázat orgánu, o jehož rozhodnutí jde, aby o chybějícím výroku rozhodl nebo neúplný výrok doplnil.
- (3) Orgán, kterému byla věc přikázána, je povinen provést úkony, jejichž provedení generální prokurátor nařídil, a je vázán jeho právním názorem, který ve věci vyslovil, ledaže by se změnily skutkové nebo právní okolnosti, z nichž právní názor generálního prokurátora vycházel.

D í l d r u h ý

Dovolání

§ 368

Přípustnost a účinek

- (1) Dovolání lze podat proti rozhodnutí soudu, kterým byla věc pravomocně skončena.
- (2) Dovolání nemá odkladný účinek.

§ 369

Oprávněné osoby

- (1) Pravomocné rozhodnutí soudu na podnět strany nebo na jiný podnět napadne ministr spravedlnosti z důvodu uvedeného v § 371.
- (2) Pravomocné rozhodnutí odvolacího soudu může dovoláním napadnout z důvodu uvedeného v § 371 odst. 1
 - a) generální prokurátor proti kterémukoli výroku,
 - b) obviněný ve svůj prospěch proti výroku, který se jej přímo dotýká.
- (3) Osoba oprávněná podat dovolání proti některému výroku napadeného rozhodnutí může podat dovolání také z důvodu, že takový výrok nebyl učiněn.
- (4) Týká-li se rozhodnutí uvedené v § 368 odst. 1 více osob, lze dovolání podat též jen proti té části rozhodnutí, která se týká některé z těchto osob.
- (5) Ve prospěch obviněného, s jeho výslovným písemným souhlasem, může dovolání podat též příbuzný obviněného v pokolení přímém, jeho sourozenec, osvojitel, osvojenec, manžel nebo druh. Je-li obviněný mladistvý, osoba zbavená způsobilosti k právním úkonům nebo osoba, jejíž způsobilost k právním úkonům je omezena, může i proti vůli obviněného za něj v jeho prospěch podat dovolání také jeho zákonný zástupce nebo jeho obhájce.

§ 370

Lhůta a místo podání

- (1) Dovolání se podává u soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni, do tří měsíců od doručení rozhodnutí soudu, jestliže se podává dovolání v neprospěch obviněného.
- (2) Jestliže se dovolání podává ve prospěch obviněného, podává se nejpozději do tří let od doručení rozhodnutí soudu.
- (3) Ministru spravedlnosti plyne lhůta od toho doručení, které bylo provedeno nejpozději.

§ 371 Důvody dovolání

- (1) Dovolání lze podat, jestliže
- a) ve věci rozhodl nepřislušný soud,
 - b) soud rozhodl v nezákonném složení,
 - c) zásadním způsobem bylo porušeno právo na obhajobu,
 - d) hlavní líčení nebo veřejné zasedání bylo provedeno v nepřítomnosti obviněného, ačkoli k tomu nebyly splněny zákonné podmínky,
 - e) ve věci konal nebo rozhodl orgán činný v trestním řízení, soudce nebo přísedící, který měl být vyloučen z provádění úkonů trestního řízení,
 - f) trestní stíhání bylo provedeno bez souhlasu poškozeného, ačkoli je jeho souhlas podle zákona vyžadován,
 - g) rozhodnutí je založeno na důkazech, které nebyly soudem provedeny zákonným způsobem,
 - h) byl uložen trest mimo zákonem stanovenou trestní sazbu nebo byl uložen takový druh trestu, který zákon za projednávaný trestný čin nepřipouští,
 - i) rozhodnutí je založeno na nesprávném právním posouzení zjištěného skutku nebo na nesprávném použití jiného hmotněprávního ustanovení; správnost a úplnost zjištěného skutku však dovolací soud nemůže zkoumat a měnit,
 - j) odvolací soud zamítl odvolání podle § 316 odst. 1, ačkoli k tomu nebyly splněny zákonné důvody,
 - k) před podáním obžaloby generální prokurátor zrušil pravomocné rozhodnutí prokurátora po lhůtě uvedené v § 364 odst. 3,
 - l) obviněnému byl uložen trest odnětí svobody na doživotí a soud rozhodl, že podmíněné propuštění z výkonu tohoto trestu není přípustné.
- (2) Ministr spravedlnosti podá dovolání, vedle důvodů uvedených v odstavci 1, také pokud bylo napadeným rozhodnutím porušeno ustanovení trestního zákona nebo trestního řádu o vazbě nebo podmíněném propuštění odsouzeného z výkonu trestu odnětí svobody.
- (3) Důvody podle odstavce 1 písm. a) až g) nelze použít, jestliže tato okolnost byla tomu, kdo podává dovolání, známa již v původním řízení a nenamítal ji nejpozději v řízení před odvolacím soudem; to neplatí, pokud dovolání podává ministr spravedlnosti.
- (4) Důvod podle odstavce 1 písm. i) nelze použít, jestliže zjištěné porušení zákona zásadně neovlivnilo postavení obviněného.
- (5) Dovolání v neprospěch obviněného nelze podat jen z toho důvodu, že soud postupoval podle § 391 odst. 2 nebo § 405 písm. b).
- (6) Dovolání jen proti odůvodnění rozhodnutí není přípustné.

Podmínky dovolání

§ 372

Oprávněné osoby, s výjimkou ministra spravedlnosti, mohou podat dovolání jen pokud využily své zákonné právo podat řádný opravný prostředek a bylo o něm rozhodnuto. Obviněný a osoby uvedené v § 369 odst. 5 mohou podat dovolání také pokud řádný opravný prostředek podal prokurátor nebo poškozený a odvolací soud rozhodl v neprospěch obviněného.

§ 373

- (1) Obviněný nebo osoby uvedené v § 369 odst. 5 mohou podat dovolání jen prostřednictvím obhájce.
- (2) Obviněný musí být v řízení o dovolání zastoupen obhájcem.

§ 374

Obsah dovolání

- (1) Dovolání musí být již při jeho podání odůvodněno tak, aby bylo zřejmé, v které části se rozhodnutí napadá a jaké vady se vytýkají rozhodnutí nebo řízení, které rozhodnutí předcházelo.
- (2) V dovolání musí být uveden důvod dovolání podle § 371.
- (3) V dovolání lze uplatňovat jako důvod dovolání též řízení u soudu prvního stupně, jestliže vytýkaná pochybení nebyla napravena v řízení o řádném opravném prostředku.

§ 375

Zpětvzetí dovolání

- (1) Osoba, která dovolání podala, je může výslovným prohlášením vzít zpět, a to až do doby, než se dovolací soud odebere k závěrečné poradě.
- (2) Dovolání podané ve prospěch obviněného s jeho souhlasem jinou oprávněnou osobou může být touto osobou vzato zpět len s výslovným písemným souhlasem obviněného. Může-li být dovolání jinou oprávněnou osobou ve prospěch obviněného podáno i proti vůli obviněného, není jeho výslovný písemný souhlas ke zpětvzetí dovolání nutný.
- (3) Zpětvzetí dovolání vezme usnesením na vědomí předseda senátu dovolacího soudu, a nebyla-li věc tomuto soudu předložena, předseda senátu soudu prvního stupně.

§ 376

Řízení u soudu prvního stupně

Předseda senátu soudu prvního stupně doručí opis dovolání ostatním stranám, které by mohly být rozhodnutím o dovolání přímo dotčeny, s upozorněním, že se mohou k dovolání vyjádřit, a určí k tomu přiměřenou lhůtu, nejvýše však 30 dnů; opis dovolání podaného ministrem spravedlnosti se doručí vždy též generálnímu prokurátorovi. Jakmile lhůta k podání dovolání uplynula všem oprávněným osobám a uplynula i určená přiměřená lhůta k vyjádření se k dovolání, předloží spisy dovolacímu soudu.

§ 377

Dovolací soud

O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud.

Předběžné přezkoumání dovolání

§ 378

Dovolání a předložené spisy předběžně přezkoumá předseda senátu dovolacího soudu.

§ 379

- (1) Není-li podání úplné nebo má jiné odstranitelné vady, vyzve předseda senátu osobu oprávněnou podat dovolání nebo obhájce obviněného, aby tyto nedostatky odstranil. Předseda senátu zároveň určí přiměřenou lhůtu k jejich odstranění. Ustanovení § 311 odst. 3 platí obdobně.
- (2) Jestliže je pro rozhodnutí o dovolání třeba objasnit nějakou okolnost, provede potřebné vyšetřování předseda senátu nebo jím určený člen senátu dovolacího soudu, nebo na jeho žádost jiný orgán činný v trestním řízení. Pro toto vyšetřování platí ustanovení hlavy šesté části první. V naléhavých případech neodkladných nebo neopakovatelných úkonů lze k zajištění důkazního materiálu použít na základě rozhodnutí předsedy senátu dovolacího soudu též prostředky uvedené v hlavě čtvrté části první tohoto zákona.

§ 380

Vazba a přerušování výkonu trestu

- (1) Navrhne-li ministr spravedlnosti nebo generální prokurátor spolu s dovoláním podaným v neprospěch obviněného zajistit osobu obviněného vydáním příkazu k zatčení a jeho vzetí do vazby, dovolací soud obviněného vezme do vazby, je-li dán důvod vazby podle § 71 a je-li to nezbytné s ohledem na závažnost trestného činu a naléhavost důvodů vazby.
- (2) Jestliže je na obviněném vykonáván trest odnětí svobody, který mu byl uložen původním rozsudkem a dovolací soud na základě dovolání výrok o tomto trestu zruší, rozhodne zároveň o vazbě.
- (3) Délka trvání vazby podle odstavce 1 nebo 2 se posuzuje samostatně a nezávisle na vazbě v původním řízení.
- (4) Ministr spravedlnosti nebo generální prokurátor může výkon rozhodnutí, proti němuž podal dovolání, odložit nebo přerušit až do rozhodnutí. Po podání dovolání tak může učinit též dovolací soud.

§ 381

Postup v neveřejném zasedání

Předseda senátu dovolacího soudu nařídí neveřejné zasedání, na kterém on nebo pověřený člen senátu podá zprávu o stavu věci zaměřenou na otázky, které je třeba řešit, včetně výsledků případného postupu řízení podle § 379.

Rozhodnutí o dovolání v neveřejném zasedání

§ 382

Dovolací soud na neveřejném zasedání usnesením, bez přezkoumání věci, odmítne dovolání, jestliže

- a) bylo podáno opožděně,
- b) bylo podáno neoprávněnou osobou,
- c) je zřejmé, že nejsou splněny důvody dovolání podle § 371,
- d) nejsou splněny podmínky dovolání podle § 372 nebo § 373 ani po postupu podle § 379 odst. 1,
- e) dovolání ani po postupu podle § 379 odst. 1 neobsahuje náležitosti uvedené v § 374 odst. 1 nebo 2.

§ 383

Jestliže dovolací soud zjistil, že jsou dány důvody dovolání uvedené v návrhu nebo předběžně zjištěné soudem ve prospěch obviněného a jsou splněny podmínky pro jeho podání, určí termín veřejného zasedání.

Postup a rozhodnutí ve veřejném zasedání

§ 384

- (1) Ve veřejném zasedání soud přezkoumá zákonnost a odůvodněnost výroků napadeného rozhodnutí, proti kterým dovolatel podal dovolání, jakož i správnost postupu řízení, které předcházelo rozhodnutí, se zaměřením na důvody dovolání podle § 371 a § 374, které jsou uvedeny v dovolání.
- (2) Byla-li dovoláním napadena část rozhodnutí týkající se jen některé z více osob, o nichž bylo rozhodnuto tímž rozhodnutím, přezkoumá dovolací soud podle odstavce 1 jen tu část rozhodnutí a předchozího řízení, které se týká této osoby.

§ 385

- (1) Dovolací soud je vázán důvody dovolání, které jsou v něm uvedeny.
- (2) Dovolací soud ustanovení odstavce 1 nepoužije, jestliže by důvod dovolání byl v neprospěch obviněného a dovolání je podáno ve prospěch obviněného.

§ 386

- (1) Shledá-li dovolací soud důvod dovolání podle § 371, vysloví rozsudkem porušení zákona v příslušných ustanoveních, o něž se tento důvod opírá.
- (2) Zároveň s výrokem uvedeným v odstavci 1 dovolací soud zruší napadené rozhodnutí nebo jeho část, nebo též vadné řízení, které napadenému rozhodnutí předcházelo. Po zrušení rozhodnutí odvolacího soudu dovolací soud podle okolností případu zruší také předchozí rozhodnutí soudu prvního stupně. Je-li nezákonný jen některý výrok napadeného rozhodnutí nebo rozhodnutí soudu prvního stupně a lze-li jej oddělit od ostatních, zruší dovolací soud jen tento výrok. Zruší-li však byť i jen zčásti výrok o vině, zruší vždy současně celý výrok o trestu, jakož i další výroky, které mají ve výroku o vině svůj podklad. Zruší také další rozhodnutí na zrušené rozhodnutí obsahově navazující, jestliže vzhledem ke změně, ke které došlo zrušením, pozbyla podkladu.

§ 387

Je-li napadené rozhodnutí nesprávné jen v tom, že některý výrok v něm chybí nebo je neúplný, může dovolací soud, aniž by vyslovil výrok podle § 386 odst. 1 a zrušil rozhodnutí podle § 386 odst. 2, usnesením přikázat soudu, o jehož rozhodnutí jde, aby o chybějícím výroku rozhodl nebo neúplný výrok doplnil.

§ 388

- (1) Dovolací soud po zrušení napadeného rozhodnutí nebo některého jeho výroku přikáže zpravidla soudu, o jehož rozhodnutí jde, aby věc v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl.
- (2) Jestliže dovolací soud přikazuje věc podle odstavce 1 k novému projednání a rozhodnutí, může zároveň nařídit, aby ji soud rozhodl v jiném složení senátu nebo aby ji rozhodl jiný soudce. Z důležitých důvodů může též věc přikázat k projednání a rozhodnutí jinému soudu téhož druhu a stupně.

§ 389

- (1) Dovolací soud může po rozhodnutí podle § 386 odst. 1 a 2 vrátit věc do přípravného řízení, pokud o vrácení věci požádal generální prokurátor.
- (2) Dovolací soud ustanovení odstavce 1 nepoužije, koná-li o dovolání podaném ve prospěch obviněného a vrácení věci do přípravného řízení by bylo v neprospěch obviněného.

§ 390

Jestliže nelze vyrozumění o veřejném zasedání doručit osobě, která rozhodnutím o dovolání může být přímo dotčena, stačí o konání veřejného zasedání vyrozumět jejího obhájce nebo zmocněnce.

§ 391

- (1) Orgán, kterému byla věc přikázána, je vázán právním názorem, který vyslovil ve věci dovolací soud, a je povinen provést úkony, jejichž provedení dovolací soud nařídil.
- (2) Bylo-li napadené rozhodnutí zrušeno jen v důsledku dovolání podaného ve prospěch obviněného, nemůže v novém řízení dojít ke změně rozhodnutí v jeho neprospěch.

§ 392

- (1) Zjistí-li dovolací soud, že důvody dovolání nejsou prokázány, dovolání zamítne.
- (2) Proti rozhodnutí o dovolání není přípustný opravný prostředek.

D í l t ř e t í

Obnova řízení

§ 393

Obecná ustanovení

- (1) Skončilo-li trestní stíhání vedené proti určité osobě pravomocným rozsudkem, pravomocným trestním příkazem nebo pravomocným usnesením, lze v trestním stíhání téže osoby pro týž skutek pokračovat, jen byla-li povolena obnova řízení.
- (2) Před povolením obnovy lze k zajištění důkazního materiálu nebo k zajištění osoby obviněného provádět úkony jen v mezích ustanovení tohoto dílu.

Podmínky obnovy řízení

§ 394

- (1) Obnova řízení, které bylo skončeno pravomocným rozsudkem nebo pravomocným trestním příkazem, se povolí, vyjdou-li najevo skutečnosti nebo důkazy soudu dříve neznámé, které by mohly samy o sobě nebo ve spojení se skutečnostmi a důkazy známými už dříve odůvodnit jiné rozhodnutí o vině anebo vzhledem k nimž by původně uložený trest byl ve zřejmém nepoměru k závažnosti činu nebo k poměrům pachatele nebo uložený druh trestu by byl ve zřejmém rozporu s účelem trestu, nebo vzhledem k nimž by upuštění od potrestání nebo upuštění od uložení souhrnného trestu bylo ve zřejmém nepoměru k závažnosti činu nebo k poměrům pachatele, nebo by bylo v zřejmém rozporu s účelem trestu.
- (2) Obnova řízení, které bylo skončeno pravomocným usnesením soudu o zastavení trestního stíhání, podmíněném zastavení trestního stíhání nebo podmíněném zastavení trestního stíhání, spolupracujícího obviněného se povolí, vyjdou-li najevo skutečnosti nebo důkazy soudu dříve neznámé, které by mohly samy o sobě nebo ve spojení se skutečnostmi a důkazy známými už dříve vést k závěru, že důvody k zastavení nebo podmíněnému zastavení tu nebyly a že je namístě v řízení o obžalobě pokračovat.
- (3) Obnova řízení, které bylo skončeno pravomocným usnesením prokurátora o zastavení trestního stíhání, pravomocným usnesením prokurátora o podmíněném zastavení trestního stíhání nebo o podmíněném zastavení trestního stíhání spolupracujícího obviněného se povolí, vyjdou-li najevo skutečnosti nebo důkazy soudu dříve neznámé, které by mohly samy o sobě

nebo ve spojení se skutečnostmi a důkazy známými už dříve vést k závěru, že důvody k zastavení nebo podmíněnému zastavení tu nebyly a že je namístě podat proti obviněnému obžalobu, nebo jednat o dohodě.

- (4) Skutečností dříve neznámou podle odstavců 1 až 3 je též rozhodnutí Evropského soudu pro lidská práva, podle něhož byla rozhodnutím prokurátora nebo soudu Slovenské republiky nebo v řízení, které mu předcházelo, porušena základní lidská práva nebo svobody obviněného, pokud nepříznivé důsledky tohoto rozhodnutí nelze napravit jinak.
- (5) Obnova řízení, které bylo skončeno některým ze způsobů uvedených v předchozích odstavcích, se povolí též tehdy, bude-li pravomocným rozsudkem zjištěno, že policejní orgán nebo prokurátor, soudce nebo přísedící v původním řízení spáchal porušením povinnosti trestný čin.

§ 395

Obnova řízení v neprospěch obviněného je vyloučena, jestliže

- a) trestnost činu zanikla,
- b) se na trest vztahuje amnestie prezidenta Slovenské republiky,
- c) obviněný zemřel.

§ 396

Osoby oprávněné k návrhu na povolení obnovy řízení a zpětvzetí návrhu

- (1) Obnovu řízení lze povolit jen na návrh oprávněné osoby.
- (2) V neprospěch obviněného může návrh na povolení obnovy podat jen prokurátor.
- (3) Ve prospěch obviněného mohou návrh na povolení obnovy řízení podat kromě obviněného též osoby, které by mohly podat v jeho prospěch odvolání. Jestliže by tak mohly učinit i proti vůli obviněného, mohou proti jeho vůli podat i návrh na povolení obnovy řízení. Takový návrh mohou učinit i po smrti obviněného.
- (4) Doví-li se soud nebo jiný státní orgán o okolnosti, která by mohla odůvodnit návrh na povolení obnovy řízení, je povinen oznámit ji prokurátorovi. Jestliže jde o okolnost, která by mohla odůvodnit návrh na povolení obnovy řízení ve prospěch obviněného, je prokurátor povinen vyrozumět o ní neprodleně obviněného, anebo není-li to možné, jinou osobu oprávněnou k podání návrhu, pokud takový návrh nepodá sám.
- (5) Osoba, která návrh na obnovu řízení podala, jej může výslovným prohlášením vzít zpět, a to až do doby, než se soud, který ve věci koná, odebere k závěrečné poradě.
- (6) Návrh na obnovu řízení podaný prokurátorem může vzít zpět také nadřízený prokurátor.

- (7) Návrh na obnovu řízení podaný ve prospěch obviněného jinou oprávněnou osobou nebo za obviněného obhájcem může být vzat zpět jen s výslovným souhlasem obviněného.
- (8) Zpětvzetí návrhu na obnovu řízení, není-li překážek, vezme usnesením na vědomí předseda senátu soudu, který ve věci koná.

§ 397

Příslušnost soudu k rozhodnutí o obnově řízení

- (1) O návrhu na povolení obnovy řízení, které skončilo pravomocným usnesením prokurátora o zastavení trestního stíhání, podmíněném zastavení trestního stíhání nebo podmíněném zastavení trestního stíhání spolupracujícího obviněného rozhoduje soud, který by byl příslušný konat o obžalobě.
- (2) O návrhu na povolení obnovy řízení, které skončilo pravomocným rozhodnutím soudu, rozhoduje jiný samosoudce nebo jiný senát soudu, který ve věci rozhodl v prvním stupni.

Řízení o návrhu na povolení obnovy řízení

§ 398

- (1) Je-li pro rozhodnutí o návrhu na povolení obnovy k prověření jeho důvodnosti třeba některou okolnost předem objasnit, provede potřebné šetření předseda senátu nebo na jeho žádost některý jiný orgán činný v trestním řízení. Pro toto vyšetření platí ustanovení o dokazování podle hlavy šesté části první.
- (2) V případech zvláště naléhavých lze k zajištění důkazního materiálu na podkladě usnesení senátu použít i prostředků uvedených v hlavě čtvrté části první. Zajistit osobu obviněného vydáním příkazu k zatčení a vzetím do vazby lze však před povolením obnovy řízení jen tehdy, navrhne-li to prokurátor podávaje návrh na obnovu řízení v neprospěch obviněného, a považuje-li to soud za nezbytné vzhledem k povaze skutečností a důkazů, jež nově vyšly najevo, závažnosti trestného činu a naléhavosti vazebních důvodů.
- (3) Byl-li podán návrh na povolení obnovy řízení ve prospěch obviněného, může soud vzhledem k povaze skutečností a důkazů, jež nově vyšly najevo, odložit nebo přerušit výkon trestu pravomocně uloženého v původním řízení.

§ 399

- (1) Soud návrh na povolení obnovy řízení odmítne, jestliže
 - a) byl podán osobou neoprávněnou,
 - b) směřuje jen proti rozhodnutí nebo výroku, stran něhož obnova řízení není přípustná,
 - c) je-li obnova vyloučena podle § 395.
- (2) Soud návrh na povolení obnovy řízení zamítne, neshledá-li podmínky obnovy řízení podle § 394.

§ 400

- (1) Vyhoví-li soud návrhu na povolení obnovy řízení, zruší napadené rozhodnutí zcela nebo v části, v níž je návrh důvodný. Zruší-li byť i jen zčásti výrok o vině, zruší vždy zároveň celý výrok o trestu, jakož i další výroky, které mají ve výroku o vině svůj podklad. Zruší také další rozhodnutí na zrušené rozhodnutí obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž zrušením došlo, pozbyla podkladu.
- (2) Jestliže soud povolí obnovu řízení, které skončilo pravomocným usnesením soudu o zastavení trestního stíhání, pravomocným usnesením soudu o podmíněném zastavení trestního stíhání, pravomocným usnesením soudu o podmíněném zastavení trestního stíhání spolupracujícího obviněného, nebo jestliže povolí v otázce viny obnovu řízení, které skončilo pravomocným rozsudkem, může zároveň se zrušením rozhodnutí věc vrátit prokurátorovi do přípravného řízení, považuje-li to za potřebné pro objasnění věci a doplnění dokazování před soudem by bylo spojeno s nepřiměřenými obtížemi.

§ 401

Jestliže soud povolí obnovu ve prospěch obviněného z důvodů, které prospívají také některému spoluobviněnému nebo zúčastněné osobě, povolí zároveň obnovu řízení též v jejich prospěch.

§ 402

- (1) O návrhu na povolení obnovy řízení rozhoduje soud ve veřejném zasedání.
- (2) Odmítnout návrh z důvodů uvedených v § 399 odst. 1 může též v neveřejném zasedání. Z důvodu uvedeného v § 399 odst. 2 může návrh odmítnout v neveřejném zasedání jen v případě, že návrh uvádí tytéž skutečnosti a důkazy, které již byly dříve pravomocně zamítnuty, a nově podaný návrh je jen jeho opakováním.

- (3) Proti usnesení o návrhu na povolení obnovy řízení je přípustná stížnost, jež má odkladný účinek.

Řízení po povolení obnovy řízení

§ 403

Vykonává-li obviněný trest odnětí svobody uložený mu původním rozsudkem, rozhodne soud po nabytí právní moci usnesení, jímž spolu s povolením obnovy zrušil výrok o tomto trestu, neprodleně o vazbě.

§ 404

- (1) Byla-li pravomocně povolena obnova řízení, které skončilo pravomocným usnesením prokurátora o zastavení trestního stíhání, podmíněném zastavení trestního stíhání nebo o podmíněném zastavení trestního stíhání spolupracujícího obviněného, pokračuje se v přípravném řízení.
- (2) V ostatních případech pokračuje soud po pravomocném povolení obnovy řízení v řízení na podkladě původní obžaloby, jestliže nebylo vysloveno, že se věc vrací prokurátorovi do přípravného řízení. Jestliže soud zrušil pravomocný rozsudek, který byl vyhlášen na základě řízení o dohodě o vině a trestu, vždy vrátí věc prokurátorovi do přípravného řízení.
- (3) Byla-li povolena obnova řízení a jde o některý z trestných činů, za které byl pravomocně uložen úhrnný nebo souhrnný trest, a soud vrátil věc prokurátorovi do přípravného řízení, určí po nabytí právní moci usnesení povolujícího obnovu řízení ve veřejném zasedání rozsudkem přiměřený trest za zbývající trestné činy.

§ 405

- Byla-li povolena obnova řízení jen ve prospěch obviněného,
- a) doba od právní moci původního rozsudku do právní moci usnesení povolujícího obnovu se do promlčecí doby nezapočítává,
 - b) nesmí mu být novým rozsudkem uložen trest přísnější, než jaký mu byl uložen původním rozsudkem,
 - c) nepřekáží jeho smrt provedení dalšího řízení a trestní stíhání nelze zastavit proto, že obviněný zemřel.

ČÁST ČTVRTÁ

VYKONÁVACÍ ŘÍZENÍ

HLAVA PRVNÍ

VÝKON TRESTŮ

D í l p r v n í

Obecné ustanovení

§ 406

Příslušnost ve vykonávacím řízení

- (1) Rozhodnutí vykonává, popřípadě jeho výkon zařizuje ten orgán, který rozhodnutí vydal; v řízení před soudem rozhodnutí senátu vykonává nebo jeho výkon zařizuje předseda senátu, který tím může pověřit vyššího soudního úředníka.
- (2) Rozhodnutí souvisící s výkonem trestů a ochranných opatření činí, není-li dále stanoveno něco jiného, soud, který ve věci rozhodl v prvním stupni.
- (3) Opatření nutná k výkonu trestů a ochranných opatření a k vymáhání nákladů trestního řízení činí, není-li dále stanoveno něco jiného, předseda senátu soudu, který ve věci rozhodl v prvním stupni.
- (4) Vykonávacího řízení se zúčastňují též orgány státní správy, obce a zájmová sdružení občanů, a to podle povahy vykonávacího řízení.

D í l d r u h ý

V ý k o n t r e s t u o d n ě t í s v o b o d y

§ 407

Obecná ustanovení o výkonu trestu odnětí svobody

- (1) Způsob výkonu trestu odnětí svobody upravuje zvláštní zákon.
- (2) U osob, které jsou ve výkonu trestu odnětí svobody, činí rozhodnutí souvisící s výkonem tohoto trestu soud, v jehož obvodě se trest odnětí svobody vykonává.
- (3) Je-li u trestů odnětí svobody postupně uložených stanoven různý způsob výkonu trestu, určí společný způsob výkonu postupně uložených trestů soud, v jehož obvodě se trest odnětí svobody vykonává.

§ 408

Nařízení výkonu trestu

- (1) Jakmile se rozhodnutí, podle něhož se má vykonat nepodmíněný trest odnětí svobody, stalo vykonatelným, předseda senátu příslušného soudu prvního stupně nebo odvolacího soudu ihned vydá příkaz k zadržení odsouzeného za účelem jeho dodání do výkonu trestu odnětí svobody a zároveň nařídí výkon trestu odnětí svobody a dodání odsouzeného do výkonu trestu odnětí svobody, jestliže
 - a) je ve vazbě,
 - b) byl mu uložen trest odnětí svobody převyšující dva roky,
 - c) je obava, že uprchne nebo se bude skrývat, aby se tak vyhnul výkonu trestu.
- (2) V případech neuvedených v odstavci 1, jakmile se rozhodnutí, podle kterého se má vykonat nepodmíněný trest odnětí svobody, stalo vykonatelným, zašle předseda senátu příslušnému ústavu pro výkon trestu odnětí svobody nařízení výkonu trestu a vyzve odsouzeného, je-li na svobodě, aby do výkonu trestu nastoupil. Jde-li o těhotnou ženu nebo matku novorozeného dítěte mladšího než jeden rok, postupuje soud podle § 409 odst. 3.
- (3) Není-li obava, že odsouzený, který je na svobodě, uprchne nebo se bude skrývat, může mu předseda senátu k nastoupení do výkonu trestu poskytnout přiměřenou lhůtu, aby si mohl obstarat své záležitosti. Tato lhůta nesmí být delší než jeden měsíc ode dne, kdy nabylo právní moci rozhodnutí uvedené v odstavci 1.

- (4) Nenastoupí-li odsouzený do výkonu trestu ve lhůtě, která mu byla poskytnuta, nebo je-li obava, že uprchne nebo se bude skrývat, nařídí předseda senátu, aby byl do výkonu trestu dodán. Není-li známo místo pobytu odsouzeného, užije se na příkaz k jeho dodání do výkonu trestu přiměřeně ustanovení § 73 odst. 3. Je-li místo pobytu odsouzeného známo, lze použít k jeho dodání do výkonu trestu ustanovení § 103 odst. 2.
- (5) V případech podle § 46 odst. 8 a 9 a § 139 zašle předseda senátu příslušnému ústavu pro výkon vazby spolu s nařízením výkonu trestu potřebné informace o poškozeném nebo svědkovi. Příslušný ústav je povinen informovat tohoto poškozeného a svědka o propuštění nebo útěku odsouzeného z výkonu trestu. Jestliže poškozený nebo svědek podal žádost podle § 46 odst. 8 a 9 nebo § 139 a odsouzený je již ve výkonu trestu odnětí svobody, zašle soud informace o poškozeném nebo o svědkovi neprodleně příslušné ústavu pro výkon trestu odnětí svobody, v němž odsouzený vykonává trest odnětí svobody. Příslušný ústav je povinen vhodným způsobem informovat poškozeného nebo svědka o propuštění odsouzeného z výkonu trestu nebo o jeho útěku z výkonu trestu nejpozději v den, kdy tato skutečnost nastala.

Odklad výkonu trestu

§ 409

- (1) Je-li odsouzený před nástupem výkonu trestu odnětí svobody stížen takovou vážnou nemocí, že dočasně není způsobilý nastoupit výkon trestu, protože je v ústavní zdravotní péči, zašle soudu žádost o odklad výkonu trestu spolu s lékařskou zprávou o svém zdravotním stavu ne starší než 30 dnů; v žádosti je povinen uvést také adresu zdravotnického zařízení, které mu poskytuje zdravotní péči. Neobsahuje-li žádost uvedené náležitosti, předseda senátu vyzve odsouzeného, aby žádost doplnil ve lhůtě 10 dnů, jinak se o žádosti nekoná, o čemž předseda senátu ve výzvě odsouzeného poučí.
- (2) Na žádost předsedy senátu oznámí nemocnice pro obviněné a odsouzené nebo zdravotnické zařízení Sboru vězeňské a justiční stráže, zda může poskytnout odsouzenému, který požádal o odklad výkonu trestu podle odstavce 1, potřebnou zdravotní péči, nebo na jakou dobu navrhuje odložit výkon trestu. Předseda senátu na nutnou dobu odloží výkon trestu odnětí svobody, nelze-li ve zdravotnickém zařízení Sboru vězeňské a justiční stráže poskytnout potřebnou zdravotní péči.
- (3) Výkon trestu odnětí svobody na těhotné žene nebo na matce nově narozeného dítěte předseda senátu odloží na jeden rok po porodu.

- (4) Proti rozhodnutí podle odstavců 2 a 3 je přípustná stížnost, jež má odkladný účinek.
- (5) Jestliže odsouzený zneužívá povolený odklad nebo je-li obava, že uprchne nebo se bude skrývat, předseda senátu odklad výkonu trestu usnesením odvolá.

§ 410

- (1) Výkon trestu odnětí svobody nepřevyšujícího jeden rok může předseda senátu z důležitých důvodů odložit, a to na dobu nejvýše tří měsíců ode dne, kdy nabylo právní moci rozhodnutí podle § 408 odst. 1.
- (2) Další odklad výkonu takového trestu nebo jeho odklad na dobu delší než na tři měsíce může povolit předseda senátu, a to jen výjimečně ze zvlášť důležitých důvodů, zejména mohl-li by výkon trestu mít pro odsouzeného nebo jeho rodinu mimořádně těžké následky. Odklad lze však povolit nejdéle na dobu šesti měsíců ode dne, kdy nabylo právní moci rozhodnutí uvedené v § 408 odst. 1.
- (3) Je-li obava, že odsouzený uprchne, nebo zneužívá-li povoleného odkladu, předseda senátu odklad odvolá.
- (4) Proti rozhodnutí, kterým byl povolen odklad výkonu trestu podle odstavce 2, může prokurátor podat stížnost.

§ 411

Rozhodování o změně způsobu výkonu trestu

- (1) O změně způsobu výkonu trestu odnětí svobody rozhoduje ve veřejném zasedání soud, v jehož obvodě se trest odnětí svobody vykonává, na návrh prokurátora, ředitele ústavu pro výkon trestu odnětí svobody nebo odsouzeného, nebo i bez takového návrhu.
- (2) Před rozhodnutím o změně způsobu výkonu trestu odnětí svobody musí být odsouzený vyslechnut.
- (3) Proti usnesení podle odstavce 1 je přípustná stížnost, jež má odkladný účinek.

§ 412

Přerušování výkonu trestu

- (1) Je-li odsouzený, na němž se vykonává trest odnětí svobody, stížen těžkou nemocí, může předseda senátu výkon trestu na potřebnou dobu přerušit; vždy však přerušuje výkon trestu na těhotné žene nebo matce dítěte mladšího než jeden rok.

- (2) Je-li obava, že odsouzený uprchne nebo se bude skrývat, nebo zneužívá-li povoleného přerušení výkonu trestu, předseda senátu přerušení výkonu trestu odvolá.
- (3) Proti usnesení podle odstavce 1 je přípustná stížnost.

§ 413

Upuštění od výkonu trestu

- (1) Ministr spravedlnosti může upustit od výkonu trestu odnětí svobody nebo jeho zbytku, jestliže odsouzený byl, nebo má být vyhoštěn. Nedojde-li k vyhoštění nebo vrátí-li se vyhoštěný, rozhodne soud, že se trest odnětí svobody nebo jeho zbytek vykoná.
- (2) Soud může upustit od výkonu trestu odnětí svobody nebo jeho zbytku, zjistí-li, že odsouzený onemocněl nevléčitelnou životu nebezpečnou nemocí nebo nevléčitelnou nemocí duševní.
- (3) Proti usnesení podle odstavce 2 je přípustná stížnost, jež má odkladný účinek.

§ 414

Započítání vazby a trestu

- (1) O započítání vazby a trestu rozhodne předseda senátu usnesením. Vazba se započítává podle stavu ke dni nařízení výkonu trestu, a to od doby, kdy byla omezena osobní svoboda obviněného.
- (2) Proti usnesení podle odstavce 1 je přípustná stížnost.
- (3) O návrhu prokurátora, aby se do výkonu trestu odnětí svobody nezapočítala doba, na kterou byl odsouzenému přerušen výkon trestu odnětí svobody za účelem léčebné péče ve zdravotnickém zařízení mimo ústavu pro výkon trestu odnětí svobody, jestliže se tak stalo proto, že si odsouzený způsobil újmu na zdraví úmyslně, rozhoduje soud ve veřejném zasedání.
- (4) Proti usnesení podle odstavce 3 je přípustná stížnost, jež má odkladný účinek.

Podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody

§ 415

- (1) O podmíněném propuštění z výkonu trestu odnětí svobody rozhoduje soud na návrh prokurátora, ředitele ústavu pro výkon vazby nebo ředitele ústavu pro výkon trestu odnětí svobody, v němž se trest vykonává, zájmového sdružení občanů, důvěryhodné osoby nebo na žádost odsouzeného nebo osoby, která může za odsouzeného podat odvolání v jeho prospěch, ve

veřejném zasedání. Byla-li žádost odsouzeného o podmíněné propuštění zamítnuta, může ji odsouzený opakovat teprve po uplynutí jednoho roku od zamítavého rozhodnutí, s výjimkou případu, že návrh byl zamítnut jen proto, že jej odsouzený podal předčasně.

- (2) Jestliže podmíněné propuštění navrhne ředitel ústavu pro výkon vazby nebo ředitel ústavu pro výkon trestu odnětí svobody, v němž odsouzený vykonává trest, nebo se k takovému návrhu připojí, může rozhodnutí o tom, že odsouzený se podmíněně propouští, učinit se souhlasem prokurátora též předseda senátu.
- (3) O návrhu podle odstavců 1 a 2 rozhodne soud nejpozději do 60 dnů od jeho doručení.

§ 416

O tom, zda se podmíněně propuštěný osvědčil nebo zda se zbytek trestu vykoná, rozhoduje soud ve veřejném zasedání. Rozhodnutí, že se podmíněně propuštěný osvědčil, může se souhlasem prokurátora učinit též předseda senátu.

§ 417

- (1) K rozhodnutí podle § 415 je příslušný okresní soud, v jehož obvodě se trest odnětí svobody vykonává, a k rozhodnutí podle § 416 soud, který odsouzeného z výkonu trestu podmíněně propustil.
- (2) Před rozhodnutím o podmíněném propuštění nebo o výkonu zbytku trestu musí být odsouzený vyslechnut; to neplatí, jestliže soud postupuje podle § 415 odst. 2.
- (3) Proti usnesení podle § 415 odst. 2 je přípustná stížnost proti výroku o určení délky zkušební doby. Proti ostatním rozhodnutím podle § 415 a § 416 je přípustná stížnost, jež má odkladný účinek.

Výkon podmíněného trestu odnětí svobody s probačním dohledem

§ 418

- (1) Soud v průběhu zkušební doby sleduje chování osoby odsouzené k trestu odnětí svobody, jehož výkon byl podmíněně odložen s probačním dohledem. Zjišťuje zejména, zda odsouzený plní povinnosti a omezení vyplývající z uloženého probačního dohledu; za tím účelem činí zejména písemná dožádání k orgánům státní správy nebo obci a zájmovému sdružení občanů v místě bydliště odsouzeného a zaměstnavatele odsouzeného. Před vydáním rozhodnutí si soud vždy vyžádá z Rejstříku trestů výpis z rejstříku

trestů odsouzeného, od útvaru Policejního sboru, v jehož obvodě má odsouzený pobyt, zprávu o tom, zda proti němu není vedeno trestní stíhání, a od orgánu, který projednává přestupky, zda nebyl ve zkušební době postížen za obdobný přestupek.

- (2) Zjišťováním podle odstavce 1 pověří předseda senátu probačního a mediačního úředníka.

§ 419

- (1) O tom, zda se odsouzený ve zkušební době osvědčil nebo zda bude nařízen výkon trestu odnětí svobody, rozhodne soud ve veřejném zasedání. Ve veřejném zasedání rozhodne též o případném prodloužení zkušební doby u mladistvého.
- (2) Proti usnesení podle odstavce 1 je přípustná stížnost, jež má odkladný účinek.
- (3) Rozhodnutí o tom, že se odsouzený ve zkušební době osvědčil, může se souhlasem prokurátora učinit předseda senátu.
- (4) Rozhodne-li soud, že se odsouzený ve zkušební době neosvědčil, nařídí výkon trestu odnětí svobody a rozhodne současně také o zařazení odsouzeného do ústavu pro výkon trestu odnětí svobody. Dále soud pokračuje podle § 408.

§ 420

Výkon podmíněného trestu odnětí svobody

Při výkonu trestu odnětí svobody, jehož výkon byl podmíněně odložen, postupuje soud obdobně jako při výkonu trestu odnětí svobody, jehož výkon byl podmíněně odložen s probačním dohledem.

§ 421

Výkon podmíněně zastaveného trestního stíhání

Bylo-li trestní stíhání podmíněně zastaveno nebo bylo-li podmíněně zastaveno trestní stíhání spolupracujícího obviněného, použijí se přiměřeně ustanovení § 418 a 419.

D í l t ř e t í

V ý k o n o s t a t n í c h d r u h ů t r e s t ů

§ 422

V ý k o n t r e s t u p o v i n n é p r á c e

V ý k o n t r e s t u p o v i n n é p r á c e u p r a v u j e z v l á š t n í z á k o n .

V ý k o n t r e s t u p r o p a d n u t í m a j e t k u

§ 423

J a k m i l e s e s t a l r o z s u d e k , j í m ŝ b y l u l o ŝ e n t r e s t p r o p a d n u t í m a j e t k u n e b o j e h o č á s t i , v y k o n a t e l n ý m , z a š l e p ř e d s e d a s e n á t u o r g á n u , k t e r ý p o d l e z v l á š t n í h o p ř e d p i s u v y k o n á v á s p r á v u m a j e t k u s t á t u , o p i s r o z s u d k u b e z o d ů v o d n ě n í k p ř e v z e t í m a j e t k u d o s p r á v y .

§ 424

- (1) V z n i k n o u - l i p ř i p r o v á d ě n í t r e s t u p r o p a d n u t í m a j e t k u p o c h y b n o s t i , z d a s e t e n t o t r e s t n a u r č í t ě p r o s t ř e d k y n e b o v ě c i v z t a h u j e v z h l e d e m k t o m u , ŝ e j e j i c h n e z b y t n ě t ř e b a k u s p o k o j e n í ŝ i v o t n í c h p o t ř e b o d s o u z e n ě h o n e b o o s o b , o j e j i c h v ý ŝ i v u n e b o v ý c h o v u j e o d s o u z e n ý p o d l e z á k o n a p o v i n e n p e č o v a t , r o z h o d n e o t o m p ř e d s e d a s e n á t u n a n á v r h p ř í s l u š n ě h o o r g á n u , k t e r ý s p r a v u j e p r o p a d n u t ý m a j e t e k , n e b o n a ŝ á d o s t o d s o u z e n ě h o n e b o o s o b y , o j e j í ŝ v ý ŝ i v u n e b o v ý c h o v u j d e . T a k o v o u t o ŝ á d o s t j e m o ŝ n o p o d a t j e n d o t ř í m ě s í c ů o d e d n e , k d y r o z s u d e k n a b y l p r á v n í m o c i , a j d e - l i o p r o s t ř e d k y n e b o v ě c i , k t e r é b y l y p r o v á d ě n í m t r e s t u p r o p a d n u t í m a j e t k u p o s t i ŝ e n y t e p r v e p o z d ě j i , d o j e d n o h o m ě s í c e o d d o b y , k d y s e t a k s t a l o .
- (2) P r o t i r o z h o d n u t í p o d l e o d s t a v c e 1 j e p ř í p u s t n á s t í ŝ n o s t , j e ŝ m á o d k l a d n ý ů č i n e k .
- (3) O p i s p r a v o m o c n ě h o u s n e s e n í u v e d e n ě h o v o d s t a v c i 1 z a š l e p ř e d s e d a s e n á t u o r g á n u s t á t n í s p r á v y , k t e r ý p o d l e z v l á š t n í c h p ř e d p i s ů v ý k o n t r e s t u p r o p a d n u t í m a j e t k u z a b e z p e č u j e .

Zajištění výkonu trestu propadnutí majetku

§ 425

- (1) Je-li obviněný stíhán pro trestný čin, za který je vzhledem k povaze a závažnosti činu a poměrům obviněného třeba očekávat uložení trestu propadnutí majetku, a je obava, že výkon tohoto trestu bude zmařen nebo ztížen, může soud a v přípravném řízení prokurátor po slyšení obviněného majetek obviněného zajistit. Soud zajistí majetek obviněného vždy, uložil-li trest propadnutí majetku rozsudkem, který dosud nenabyl právní moci.
- (2) Proti usnesení o zajištění majetku je přípustná stížnost.

§ 426

- (1) Zajištění se vztahuje na celý majetek obviněného, jakož i na majetek, kterého obviněný nabude po zajištění; nevztahuje se však na prostředky a věci, na které se podle zákona nevztahuje propadnutí majetku.
- (2) Předseda senátu a v přípravném řízení prokurátor po slyšení obviněného usnesením rozhodne na návrh příslušného orgánu státní správy, který podle zvláštních předpisů vykonává rozhodnutí o zajištění, nebo na návrh obviněného nebo osoby, o jejíž výživu nebo výchovu je obviněný podle zákona povinen pečovat, zda se na určité prostředky nebo věci zajištění majetku nevztahuje proto, že jsou nezbytně potřebné k uspokojení životních potřeb obviněného nebo uvedené osoby. Proti tomuto usnesení je přípustná stížnost.
- (3) Dokud trvá zajištění, jsou neúčinné veškeré právní úkony obviněného, které se týkají zajištěného majetku, s výjimkou úkonů směřujících k odvrácení bezprostředně hrozící škody.
- (4) Kdo má ve své moci věc, která patří do zajištěného majetku, je povinen, jakmile se o zajištění dozví, oznámit tuto skutečnost prokurátorovi nebo soudu, který majetek zajistil; jinak odpovídá za škodu způsobenou opominutím oznámení.

§ 427

Předseda senátu a v přípravném řízení prokurátor usnesením zruší zajištění, jestliže pomine důvod, pro nějž byl majetek zajištěn.

§ 428

Výkon trestu propadnutí věci

- (1) Jakmile se stal rozsudek, jímž byl uložen trest propadnutí věci, vykonatelným, zašle předseda senátu orgánu, který podle zvláštního předpisu vykonává správu majetku státu, opis rozsudku bez odůvodnění k převzetí majetku do správy.
- (2) Je-li obviněný stíhán pro trestný čin, za který je vzhledem k povaze a závažnosti činu a poměrům obviněného třeba očekávat uložení trestu propadnutí věci, a je obava, že výkon tohoto trestu bude zmařen nebo ztížen, může soud a v přípravném řízení prokurátor věc obviněného zajistit. Při zajištění se postupuje obdobně podle § 50 odst. 2.
- (3) Proti rozhodnutí o zajištění je přípustná stížnost.
- (4) Předseda senátu a v přípravném řízení prokurátor zruší zajištění, jestliže pomine důvod, pro nějž byla věc zajištěna.

Výkon peněžitého trestu

§ 429

- (1) Jakmile se stal vykonatelným rozsudek, podle nějž je odsouzený povinen zaplatit peněžité trest, vyzve předseda senátu odsouzeného, aby jej zaplatil do patnácti dnů, a upozorní ho, že jinak bude zaplacení vymáháno.
- (2) Je-li odsouzeným voják, vyzve předseda senátu o okolnostech uvedených v odstavci 1 jeho služební orgán.

§ 430

- (1) Na návrh odsouzeného může předseda senátu z důležitých důvodů
 - a) odložit výkon peněžitého trestu, a to na dobu nejvýše tří měsíců ode dne, kdy rozsudek nabyl právní moci, nebo
 - b) povolit splácení peněžitého trestu po částkách tak, aby byl celý zaplacen nejpozději do jednoho roku, a byl-li peněžité trest uložen v částce vyšší než 500 000 Sk, do dvou let ode dne, kdy rozsudek nabyl právní moci.
- (2) Pominou-li důvody, pro které byl výkon peněžitého trestu odložen, nebo nedodrží-li odsouzený bez závažného důvodu splátky, může předseda senátu povolení odkladu nebo splátek odvolat.

§ 431

- (1) Předseda senátu nařídí, aby se peněžitý trest vymáhal, jestliže jej odsouzený nezaplatí
 - a) do 15 dnů poté, co byl k zaplacení vyzván,
 - b) do 15 dnů poté, co mu bylo doručeno usnesení, kterým byl povolený odklad nebo povolené splácení odvolány, nebo
 - c) do uplynutí doby, na kterou byl výkon trestu odložen.
- (2) Peněžitý trest smí být vymáhán, jen pokud tím nebude zmařeno uspokojení přiznaného nároku poškozeného na náhradu škody. Nepřikročí-li poškozený k vymáhání svého nároku do tří měsíců ode dne, kdy nabyl právní moci rozsudek, jímž byl peněžitý trest uložen, peněžitý trest se vymáhá bez ohledu na nárok poškozeného.

§ 432

- (1) Soud usnesením upustí od výkonu peněžitého trestu nebo jeho zbytku, jestliže se odsouzený v důsledku okolností na jeho vůli nezávislých stal dlouhodobě neschopným peněžitý trest zaplatit nebo by výkonem trestu byla vážně ohrožena výživa nebo výchova osoby, o jejíž výživu nebo výchovu je odsouzený podle zákona povinen pečovat.
- (2) Nebyl-li peněžitý trest zaplacen a nepřichází-li v úvahu postup podle odstavce 1 nebo podle § 430 odst. 1 a vymáhání by nevedlo k výsledku, nařídí soud ve veřejném zasedání usnesením výkon náhradního trestu odnětí svobody nebo jeho poměrné části; přitom rozhodne o způsobu výkonu náhradního trestu. Před nařízením výkonu náhradního trestu odnětí svobody musí být odsouzený vyslechnut.
- (3) Odsouzený může kdykoli odvrátit výkon náhradního trestu nebo jeho poměrné části tím, že trest peněžitý nebo jeho poměrnou část zaplatí. O tom, jakou část náhradního trestu je třeba vykonat, rozhodne předseda senátu usnesením.
- (4) Proti usnesení podle odstavců 1 až 3 je přípustná stížnost, jež má odkladný účinek.

§ 433

Vlastnické právo třetí osoby k prostředkům a věcem postiženým výkonem trestu propadnutí majetku lze uplatnit jen v občanském soudním řízení.

§ 434

Výkon trestu zákazu pobytu

- (1) O pravomocném uložení trestu zákazu pobytu vyrozumí předseda senátu obec a útvar Policejního sboru, na jejichž obvod se zákaz vztahuje, jakož i obec a útvar Policejního sboru, v jejichž obvodě má odsouzený trvalé bydliště.
- (2) Jestliže odsouzený pracuje v obvodě, na který se vztahuje zákaz pobytu, vyrozumí předseda senátu též zaměstnavatele, u něhož je obviněný v pracovním poměru nebo v jiném obdobném pracovním vztahu.
- (3) Z důležitých důvodů může útvar Policejního sboru, v jehož obvodě má odsouzený bydliště nebo pobyt, povolit odsouzenému návštěvu místa nebo obvodu, na který se vztahuje zákaz pobytu.
- (4) Po dobu, po kterou odsouzený vykonává vojenskou službu, se trest zákazu pobytu nevykonává. Jestliže odsouzený nespáchal ve výkonu této služby trestný čin a vykonával řádně vojenskou službu, soud od výkonu trestu zákazu pobytu nebo jeho zbytku upustí.
- (5) Proti usnesení podle odstavce 4 je přípustná stížnost, jež má odkladný účinek.
- (6) Na řízení o podmíněném upuštění od výkonu zbytku trestu zákazu pobytu, jakož i na řízení o nařízení výkonu zbytku tohoto trestu se přiměřeně použijí ustanovení § 415 až 417.
- (7) O uložení přiměřených omezení a povinností podle trestního zákona osobě, které nebyl trest zákazu pobytu uložen vedle nepodmíněného trestu odnětí svobody, rozhodne usnesením ve veřejném zasedání soud, v jehož obvodě se trest odnětí svobody naposledy vykonával.
- (8) Proti usnesení podle odstavce 7 je přípustná stížnost, jež má odkladný účinek.

§ 435

Výkon trestu domácího vězení

- (1) Výkon trestu domácího vězení nařídí soud neprodleně poté, kdy se rozsudek, jímž byl uložen, stal vykonatelným. Soud zároveň odsouzeného upozorní na omezení a povinnosti, které z uloženého trestu vyplývají, jakož i na hrozbu přeměny tohoto trestu na trest odnětí svobody. Kontrolou výkonu trestu domácího vězení pověří předseda senátu orgán spravující technické prostředky kontroly odsouzeného nebo probačního a mediačního úředníka.
- (2) Neplní-li odsouzený omezení nebo povinnosti vyplývající z trestu domácího vězení, soud ve veřejném zasedání usnesením přemění tento trest nebo jeho

zbytek na nepodmíněný trest odnětí svobody; před tímto rozhodnutím musí být odsouzený vyslechnut.

- (3) Požádá-li odsouzený po výkonu poloviny trestu domácího vězení o upuštění od výkonu zbytku tohoto trestu, rozhodne o tom soud nejpozději do 30 dnů usnesením.
- (4) Proti usnesení soudu podle odstavců 2 a 3 je přípustná stížnost, jež má odkladný účinek.
- (5) Na návrh odsouzeného může orgán pověřený kontrolou výkonu trestu domácího vězení nebo probační a mediační úředník povolit odsouzenému výjimky z trestu na nezbytně nutnou dobu.

Výkon trestu zákazu činnosti

§ 436

- (1) Jakmile se rozsudek, jímž byl uložen trest zákazu činnosti, stal pravomocným, zašle předseda senátu k zajištění výkonu trestu zákazu činnosti opis výroku rozsudku
 - a) zaměstnavateli, u kterého je odsouzený v pracovním poměru nebo v jiném obdobném vztahu,
 - b) Ministerstvu spravedlnosti, jde-li o znalce, tlumočníka nebo překladatele,
 - c) příslušnému státnímu orgánu podle bydliště odsouzeného, jde-li o oprávnění k řízení motorového vozidla,
 - d) příslušnému útvaru Policejního sboru podle bydliště odsouzeného, jde-li o oprávnění k držení a nošení střelné zbraně,
 - e) rejstříkovému soudu, živnostenskému úřadu a profesní komoře, byl-li uložen trest zákazu podnikatelské činnosti.
- (2) Jestliže byl uložen trest zákazu činnosti na dobu delší než jeden rok, předseda senátu zpravidla jednou ročně požádá organizaci nebo orgán uvedený v odstavci 1 písm. c), d) a e), o oznámení, zda odsouzený porušil soudem uložený zákaz.

§ 437

- (1) Předseda senátu může pověřit kontrolou výkonu trestu zákazu činnosti probačního a mediačního úředníka.
- (2) Zjistí-li soud porušování nebo maření výkonu trestu zákazu činnosti, předseda senátu to neprodleně oznámí okresnímu prokurátorovi.
- (3) Jestliže soud rozhodl o podmíněném upuštění od výkonu zbytku trestu zákazu činnosti, předseda senátu to neprodleně oznámí státnímu orgánu nebo jiné osobě příslušné podle § 436 odst. 1, a to zasláním opisu pravomocného usnesení.

- (4) Na řízení o podmíněném upuštění od výkonu zbytku trestu zákazu činnosti, jakož i na řízení o nařízení výkonu zbytku tohoto trestu se přiměřeně použijí ustanovení § 415 až 417. Příslušným k vydání rozhodnutí je soud, který ve věci konal v prvním stupni.

§ 438

- (1) Předseda senátu rozhodne ihned po právní moci rozsudku, jímž byl uložen trest zákazu činnosti, o započtení doby, po kterou bylo odsouzenému před právní mocí rozsudku odňato oprávnění k činnosti, která je předmětem zákazu, do výkonu trestu zákazu činnosti.
- (2) Proti usnesení podle odstavce 1 je přípustná stížnost, jež má odkladný účinek.

§ 439

Výkon trestu ztráty čestných titulů a vyznamenání

- (1) O pravomocném uložení trestu ztráty čestných titulů a vyznamenání předseda senátu písemně vyrozumí orgán, který spravuje věci týkající se příslušných čestných titulů a vyznamenání, nebo orgán, který je udělil.
- (2) Ve vyrozumění podle odstavce 1 se uvede jméno a příjmení odsouzeného, datum narození, povolání, bydliště, název soudu, datum a spisová značka rozsudku a označení čestných titulů a vyznamenání.
- (3) Jestliže čestné tituly a vyznamenání, na které se vztahuje uložený trest ztráty čestných titulů a vyznamenání, nebyly opatřeny s příslušnými doklady již v průběhu trestního stíhání a nebyly vzaty do úschovy, zjistí soud, kde jsou, opatří je a po právní moci rozsudku je zašle příslušnému orgánu spolu s vyrozuměním podle odstavce 1. Nepodaří-li se opatřit doklad o čestném titulu nebo vyznamenání, zaznamená soud ve vyrozumění důvod, proč nejsou přiloženy.

§ 440

Výkon trestu ztráty vojenské a jiné hodnosti

O uložení trestu ztráty vojenské a jiné hodnosti vyrozumí předseda senátu územní vojenskou správu, v jejímž obvodu má odsouzený voják v záloze nebo mimo činnou službu pobyt, a to zasláním opisu pravomocného rozsudku. U vojáků v činné službě a u příslušníků ozbrojených sborů se vyrozumí příslušný služební orgán.

Výkon trestu vyhoštění

§ 441

- (1) Po právní moci rozsudku, jímž byl uložen trest vyhoštění, soud, který tento trest uložil, zašle jeho opis za účelem výkonu trestu vyhoštění spolu s nařízením výkonu trestu Ministerstvu spravedlnosti, útvaru Policejního sboru, který zabezpečuje výkon tohoto trestu, a je-li odsouzený ve výkonu vazby nebo ve výkonu trestu odnětí svobody, také příslušnému ústavu pro výkon vazby nebo ústavu pro výkon trestu odnětí svobody.
- (2) Nehrozí-li obava, že odsouzený, který je na svobodě, se bude skrývat nebo jinak mařit výkon trestu vyhoštění, může mu předseda senátu poskytnout přiměřenou lhůtu k obstarání jeho záležitostí; tato lhůta nesmí být delší než jeden měsíc ode dne, kdy rozsudek nabyl právní moci. Zároveň jej vyzve, aby se v určeném termínu, který oznámí též útvaru Policejního sboru podle odstavce 1, přihlásil u tohoto útvaru.
- (3) Hrozí-li obava, že odsouzený se bude skrývat nebo jinak mařit výkon trestu vyhoštění, může předseda senátu vzít odsouzeného do vazby, nerozhodne-li o jejím nahrazení zárukou, slibem nebo peněžitou zárukou; na řízení o této vazbě a jejím nahrazení se přiměřeně použijí ustanovení prvního a dílu druhého hlavy čtvrté části první.
- (4) Jestliže byl odsouzenému uložen samostatný trest vyhoštění a nebyl vzat do vazby, útvar Policejního sboru podle odstavce 1 po nařízení výkonu trestu vyhoštění zajistí jeho výkon ve lhůtě určené podle odstavce 2.
- (5) Je-li odsouzený, kterému byl uložen trest vyhoštění, ve vazbě nebo ve výkonu trestu odnětí svobody, ústav, v němž se nachází, oznámí útvaru Policejního sboru podle odstavce 1 předpokládaný den jeho propuštění a dobu platnosti jeho cestovního dokladu. Nemá-li odsouzený platný cestovní doklad nebo tento doklad ztratí platnost před předpokládaným dnem propuštění odsouzeného na svobodu, zašle jej útvaru Policejního sboru nejpozději tři měsíce před propuštěním odsouzeného spolu s náležitostmi potřebnými k vydání nového cestovního dokladu.
- (6) V případě změny předpokládaného dne propuštění odsouzeného na svobodu nebo jiné změny týkající se výkonu trestu vyhoštění orgán, který o změně rozhodl, ihned oznámí takovou změnu Ministerstvu spravedlnosti, soudu podle odstavce 1, ústavu, v němž se odsouzený nachází, a útvaru Policejního sboru podle odstavce 1.

§ 442

- (1) Útvar Policejního sboru podle § 441 odst. 1 určí den, čas a místo vyhoštění odsouzeného a oznámí to nejpozději pět dnů před předpokládaným dnem

vyhoštění Ministerstvu spravedlnosti, a je-li odsouzený ve vazbě nebo ve výkonu trestu odnětí svobody, také ústavu, v němž se nachází, a provede veškerá opatření, aby odsouzený byl v určený den vyhoštěn.

- (2) O propuštění odsouzeného, který má být vyhoštěn, z vazby rozhodne soud tak, aby v době jeho odevzdání útvaru Policejního sboru byla vazba skončena.
- (3) Rozhodne-li soud o upuštění od výkonu trestu odnětí svobody nebo jeho zbytku, o podmíněném propuštění z výkonu trestu odnětí svobody nebo o účasti na amnestii, kterou se odpouští zbytek trestu odnětí svobody odsouzenému, kterému byl uložen trest vyhoštění, oznámí tuto skutečnost neprodleně soudu příslušnému k výkonu trestu vyhoštění a útvaru Policejního sboru, a to bez ohledu na právní moc takového rozhodnutí; stejně postupuje Ministerstvo spravedlnosti v případě, že o upuštění od výkonu trestu odnětí svobody nebo jeho zbytku rozhodl ministr spravedlnosti.
- (4) V rozhodnutí ministra spravedlnosti o upuštění od výkonu trestu odnětí svobody nebo jeho zbytku podle § 413 odst. 1 se doba odevzdání odsouzeného útvaru Policejního sboru musí shodovat s dobou propuštění z výkonu trestu odnětí svobody; stejně to platí i pro případ, že odsouzený byl před vyhoštěním podmíněně propuštěn z výkonu trestu odnětí svobody, nebo mu byla udělena milost, nebo se na něj vztahuje amnestie.
- (5) Je-li odsouzený ve vazbě nebo ve výkonu trestu odnětí svobody, Sbor vězeňské a justiční stráže odevzdá odsouzeného útvaru Policejního sboru podle § 441 odst. 1 v přiměřené době před určeným termínem výkonu trestu vyhoštění.
- (6) Jestliže útvar Policejního sboru podle § 441 odst. 1 v určené době nezajistí výkon trestu vyhoštění a nezajistí ani převzetí odsouzeného jiným útvarem Policejního sboru, Sbor vězeňské a justiční stráže propustí odsouzeného na svobodu, je-li ve vazbě, o čemž neprodleně vyrozumí Ministerstvo spravedlnosti, soud, který trest vyhoštění nařídil, a útvar Policejního sboru podle § 441 odst. 1. Rozhodl-li o upuštění od výkonu trestu odnětí svobody nebo jeho zbytku ministr spravedlnosti, ústav pro výkon vazby nebo ústav pro výkon trestu odnětí svobody, oznámí tuto skutečnost místně příslušnému soudu za účelem postupu podle § 413 odst. 1.

§ 443

Jestliže soud zjistí, že v době, kdy nařídil výkon trestu vyhoštění, se odsouzený již na území Slovenské republiky nenachází, zašle předseda senátu nařízení výkonu trestu útvaru Policejního sboru podle § 441 odst. 1 a další úkony podle tohoto zákona se neprovádí.

§ 444

- (1) O výkonu trestu vyhoštění vyhotoví útvar Policejního sboru podle § 441 odst. 1 protokol, jehož opis zašle Ministerstvu spravedlnosti, soudu, který výkon tohoto trestu nařídil, a Sboru vězeňské a justiční stráže.
- (2) Výdaje spojené s předáním odsouzeného, který je ve vazbě nebo ve výkonu trestu odnětí svobody, útvaru Policejního sboru podle § 441 odst. 1 hradí Sbor vězeňské a justiční stráže.
- (3) Osobní výdaje a cestovní náklady spojené s výkonem trestu vyhoštění hradí odsouzený; nemá-li odsouzený peněžité prostředky, hradí je Policejní sbor.

HLAVA DRUHÁ

VÝKON OCHRANNÝCH OPATŘENÍ

D í l p r v n í

Výkon ochranného léčení

§ 445

Nařízení výkonu ochranného léčení

- (1) Výkon ochranného léčení nařídí předseda senátu léčebnému ústavu, v němž má být ochranné léčení vykonáno. Jestliže však ochranné léčení bylo uloženo vedle nepodmíněného trestu odnětí svobody a v ústavu pro výkon trestu odnětí svobody nebo v nemocnici pro obviněné a odsouzené jsou k výkonu takového léčení dány podmínky, může předseda senátu nařídít, aby ochranné léčení bylo vykonáváno během výkonu trestu odnětí svobody.
- (2) Je-li osoba, které bylo uloženo ochranné léčení, při pobytu na svobodě nebezpečná pro své okolí, zařídí předseda senátu bezodkladně její dodání do léčebného ústavu; jinak jí může poskytnout přiměřenou lhůtu k obstarání jejích záležitostí.
- (3) Jde-li o příslušníka ozbrojených sil nebo ozbrojeného sboru, požádá předseda senátu jeho nadřízeného nebo služební orgán, aby zařídil jeho dopravení do léčebného ústavu.
- (4) Předseda senátu požádá léčebný ústav, aby oznámil soudu, který ochranné léčení uložil, kdy bylo s výkonem ochranného léčení započato. Zároveň požádá ústav, aby okresnímu soudu, v jehož obvodě se ochranné léčení vykonává, podalo neprodleně zprávu, jestliže pomínou důvody pro další trvání ochranného léčení.

§ 446

Změna způsobu výkonu ochranného léčení

- (1) O změně způsobu výkonu ochranného léčení rozhoduje na návrh prokurátora, obviněného, jeho zákonného zástupce, osoby, která by mohla za obviněného v jeho prospěch podat odvolání, nebo jestliže obviněný mezitím nastoupil nebo absolvoval uloženou odvykací nebo jinou léčbu v některém zdravotnickém zařízení, na návrh ošetřujícího lékaře nebo i bez

takového návrhu soud, v jehož obvodě je léčebné zařízení, v němž se ochranné léčení vykonává, ve veřejném zasedání; předtím musí být odsouzený vyslechnut.

- (2) Proti usnesení podle odstavce 1 je přípustná stížnost, jež má odkladný účinek.

§ 447

Upuštění od výkonu ochranného léčení

- (1) O upuštění od výkonu ochranného léčení před jeho započítáním rozhodne soud, který ochranné léčení uložil, a to ve veřejném zasedání na návrh prokurátora, obviněného, jeho zákonného zástupce, osoby, která by mohla za obviněného v jeho prospěch podat odvolání, nebo jestliže obviněný mezitím nastoupil nebo absolvoval uloženou odvykací nebo jinou léčbu v některém zdravotnickém zařízení, na návrh ošetřujícího lékaře nebo i bez takového návrhu.
- (2) Proti usnesení podle odstavce 1 je přípustná stížnost, jež má odkladný účinek.

§ 448

Propuštění z ochranného léčení a jeho ukončení

- (1) O propuštění z ochranného léčení nebo o jeho skončení rozhodne ve veřejném zasedání na návrh prokurátora, obviněného nebo léčebného ústavu nebo i bez takového návrhu nejpozději do jednoho měsíce od podání návrhu soud, v jehož obvodě se ochranné léčení vykonává.
- (2) Soud, v jehož obvodě se ochranné léčení vykonává, nejméně jednou ročně ve veřejném zasedání přezkoumá, zda důvody ochranného léčení trvají. Jestliže důvody ochranného léčení pominuly, soud odsouzeného z výkonu ochranného léčení usnesením propustí, jinak usnesením rozhodne, že se ve výkonu ochranného léčení bude pokračovat.
- (3) Proti usnesení podle odstavců 1 a 2 je přípustná stížnost, která má v případě, že ji podá prokurátor proti usnesení o propuštění z ochranného léčení, odkladný účinek.

D í l d r u h ý

V ý k o n o c h r a n n é v ý c h o v y

§ 449

Nař í z e n í v ý k o n u o c h r a n n é v ý c h o v y

- (1) Výkon ochranné výchovy nařídí předseda senátu výchovnému zařízení, v němž má být výkon započat.
- (2) Není-li mladistvý ve vazbě a nehrozí-li obava, že uprchne, může mu předseda senátu poskytnout před nástupem přiměřenou lhůtu k obstarání jeho záležitostí.

§ 450

U p u š t ě n í o d v ý k o n u o c h r a n n é v ý c h o v y

- (1) O upuštění od výkonu ochranné výchovy před jejím zahájením rozhodne ve veřejném zasedání soud, který ochrannou výchovu uložil, a to na návrh prokurátora, státního orgánu péče o mládež nebo mladistvého nebo i bez takového návrhu.
- (2) Proti usnesení podle odstavce 1 je přípustná stížnost, jež má odkladný účinek.

§ 451

P o d m í n ě n é u m í s t ě n í m i m o v ý c h o v n ý ú s t a v

- (1) O podmíněném umístění mladistvého mimo výchovné zařízení rozhoduje ve veřejném zasedání soud, v jehož obvodě se ochranná výchova vykonává, usnesením na návrh prokurátora, státního orgánu péče o mládež, ředitele výchovného zařízení nebo mladistvého nebo osoby, která by v jeho prospěch mohla podat odvolání, nebo i bez takového návrhu.
- (2) Stejně rozhoduje soud uvedený v odstavci 1 i o zrušení podmíněného umístění mladistvého mimo výchovné zařízení.
- (3) Proti usnesení podle odstavců 1 a 2 je přípustná stížnost, jež má odkladný účinek.

§ 452

Propuštění z ochranné výchovy

- (1) O propuštění z ochranné výchovy rozhoduje ve veřejném zasedání soud, v jehož obvodě se ochranná výchova vykonává, a to na návrh prokurátora, státního orgánu péče o mládež, mladistvého nebo výchovného zařízení nebo i bez takového návrhu. Nepodalo-li návrh výchovné zařízení, je třeba před rozhodnutím vyslechnout zástupce tohoto zařízení.
- (2) Soud, v jehož obvodě se ochranná výchova vykonává, nejméně jedenkrát ročně ve veřejném zasedání přezkoumá, zda důvody ochranné výchovy trvají. Jestliže důvody ochranné výchovy pominuly, soud mladistvého z výkonu ochranné výchovy propustí, jinak rozhodne, že se ve výkonu ochranné výchovy bude pokračovat.
- (3) Proti usnesení podle odstavců 1 a 2 je přípustná stížnost, která má v případě, že ji podá prokurátor proti usnesení o propuštění z ochranné výchovy, odkladný účinek.

§ 453

Prodloužení ochranné výchovy

- (1) O prodloužení ochranné výchovy rozhoduje ve veřejném zasedání soud, v jehož obvodě se ochranná výchova vykonává, a to na návrh prokurátora, příslušného státního orgánu nebo výchovného zařízení, nebo i bez takového návrhu.
- (2) Nepodalo-li návrh podle odstavce 1 výchovné zařízení, je třeba před rozhodnutím vyslechnout zástupce tohoto zařízení.
- (3) Prodloužit ochrannou výchovu je možné jen pokud její výkon již započal.
- (4) Proti usnesení podle odstavce 1 je přípustná stížnost.

D í l t ř e t í

V ý k o n o c h r a n n é h o d o h l e d u

§ 454

Nař í z e n í v ý k o n u o c h r a n n é h o d o h l e d u

- (1) Výkon ochranného dohledu nařídí předseda senátu zároveň s nařízením výkonu trestu odnětí svobody podle § 408 odst. 1 s tím, že výkonem ochranného dohledu započne po vykonání trestu odnětí svobody.
- (2) Jestliže předseda senátu odloží výkon trestu odnětí svobody na dobu delší než tři měsíce, rozhodne zároveň o tom, zda má výkon ochranného dohledu započít před nástupem do výkonu trestu odnětí svobody.
- (3) Přerušil-li předseda senátu výkon trestu odnětí svobody na dobu delší než tři měsíce, rozhodne zároveň o tom, zda má být ochranný dohled vykonáván během přerušování výkonu trestu odnětí svobody.

§ 455

O s o b y z a j i š ť u j í c í v ý k o n o c h r a n n é h o d o h l e d u

Ochranný dohled vykonává probační a mediační úředník okresního soudu, v jehož obvodě je místo pobytu osoby, které byl ochranný dohled uložen, a to v rozsahu určeném v rozhodnutí soudu. Přitom dbá, aby se do práv odsouzeného zasahovalo jen v míře nezbytně nutné k dosažení účelu ochranného dohledu.

§ 456

P ř e r u š e n í v ý k o n u o c h r a n n é h o d o h l e d u

Výkon ochranného dohledu se přerušuje po dobu výkonu vazby a trestu odnětí svobody a po dobu ochranného léčení uskutečňovaného v léčebném ústavu.

§ 457

U p u š ť e n í o d v ý k o n u o c h r a n n é h o d o h l e d u

- (1) Od výkonu ochranného dohledu, který byl uložen podle § 76 odst. 2 trestního zákona, soud upustí, pominou-li před jeho zahájením okolnosti, pro které byl uložen.

- (2) Návrh na upuštění od výkonu ochranného dohledu může podat prokurátor nebo ředitel ústavu pro výkon trestu odnětí svobody, kde odsouzený, kterému byl uložen ochranný dohled, naposledy vykonává trest odnětí svobody.
- (3) O upuštění od výkonu ochranného dohledu podle odstavce 1 rozhoduje okresní soud, v jehož obvodě se ochranný dohled vykonává, ve veřejném zasedání.
- (4) Proti usnesení podle odstavce 3 je přípustná stížnost, která má, jestliže ji podal prokurátor, odkladný účinek.

§ 458

Propuštění z výkonu ochranného dohledu

- (1) Soud propustí osobu z výkonu ochranného dohledu ve veřejném zasedání, ukáže-li se, že bylo dosaženo jeho účelu.
- (2) Návrh na propuštění z výkonu ochranného dohledu může podat
 - a) probační a mediační úředník, který ochranný dohled vykonává,
 - b) prokurátor,
 - c) osoba, které byl ochranný dohled uložen, po uplynutí poloviny doby, na kterou byl ochranný dohled uložen, nejdříve však po uplynutí jednoho roku výkonu ochranného dohledu; nebylo-li jejímu návrhu vyhověno, může návrh opakovat až po uplynutí jednoho roku.
- (3) Proti usnesení podle odstavce 1 je přípustná stížnost, jež má odkladný účinek.

§ 459

Zánik ochranného dohledu

Ochranný dohled zaniká uplynutím doby, na kterou byl uložen, smrtí odsouzeného nebo dnem, kdy soud propustí osobu z výkonu ochranného dohledu podle § 458 odst. 1.

§ 460

Uložení ochranného dohledu mimo hlavní líčení

- (1) O uložení ochranného dohledu mimo hlavní líčení rozhoduje soud, v jehož obvodě se naposledy vykonává trest odnětí svobody.
- (2) O propuštění osoby z výkonu ochranného dohledu rozhoduje okresní soud, v jehož obvodě se ochranný dohled vykonává.
- (3) O návrhu na rozhodnutí uvedené v odstavci 1 nebo 2 rozhoduje soud ve veřejném zasedání; v neveřejném zasedání rozhoduje v případě, že návrh

podala neoprávněná osoba, nebo jestliže byl návrh podle odstavce 2 podán před uplynutím lhůty podle § 458 odst. 2.

- (4) Proti usnesení podle odstavců 1 a 2 je přípustná stížnost, jež má odkladný účinek.

D í l č t v r t ý

V ý k o n z a b r á n í v ě c i a v ý k o n d e t e n c e

§ 461

V ý k o n z a b r á n í v ě c i

Jakmile se stal rozsudek, jímž bylo uloženo zabránění věci, vykonatelným, zašle předseda senátu opis rozsudku bez odůvodnění k převzetí majetku do správy orgánu, který podle zvláštního předpisu vykonává správu majetku státu, v jehož obvodě měl odsouzený nebo jiná osoba naposledy bydliště, a není-li jejich bydliště známo, v jehož obvodě se zabraná věc nachází.

V ý k o n d e t e n c e

§ 462

- (1) Před skončením výkonu trestu odnětí svobody odsouzeného, který znovu spáchal zvláště závažný zločin nebo zločin ze sexuálního motivu, může ministr spravedlnosti navrhnout jeho umístění do detenčního ústavu po výkonu trestu odnětí svobody. V ostatních případech návrh na umístění odsouzeného v detenčním ústavu může podat prokurátor nebo ředitel ústavu pro výkon trestu, ve kterém odsouzený vykonává trest odnětí svobody.
- (2) Umístění odsouzeného v detenčním ústavu nařídí soud, v jehož obvodě odsouzený vykonává nebo naposledy vykonával nepodmíněný trest odnětí svobody, detenčnímu ústavu, ve kterém se má detence vykonávat. Zároveň uloží ústavu pro výkon trestu, aby zajistil dodání odsouzeného do detenčního ústavu.
- (3) Proti usnesení podle odstavce 2 je přípustná stížnost, která má v případě, že ji podal prokurátor proti usnesení o propuštění z detence, odkladný účinek.

§ 463

- (1) Soud, v jehož obvodě se detence vykonává, nejméně jedenkrát ročně, ale vždy na návrh detenčního ústavu nebo na žádost odsouzeného ve veřejném zasedání přezkoumá, zda důvody detence trvají. Odsouzený může žádost o

přezkoumání důvodnosti detence podat nejdříve po uplynutí šesti měsíců od rozhodnutí o umístění v detenčním ústavu nebo do šesti měsíců od rozhodnutí o pokračování v detenci. Jestliže důvody detence pominuly, soud odsouzeného z výkonu detence usnesením propustí, jinak usnesením rozhodne, že se ve výkonu detence bude pokračovat.

- (2) Proti usnesení podle odstavce 1 je přípustná stížnost, která má v případě, že ji podal prokurátor proti usnesení o propuštění z detence, odkladný účinek.

D í l p á t ý

Dozor nad výkonem ochranných opatření

§ 464

Prokurátor, v jehož obvodě se vykonává ochranné léčení, ochranná výchova, ochranný dohled nebo detence, dohlíží na jejich výkon podle zvláštního zákona.

HLAVA TŘETÍ

VÝKON NĚKTERÝCH JINÝCH ROZHODNUTÍ

§ 465

Upuštění od potrestání a podmíněné upuštění od potrestání

- (1) Jestliže soud přijal záruku zájmového sdružení uvedeného v § 4 odst. 2 a v důsledku toho upustil od potrestání, doručí zájmovému sdružení opis rozsudku. Zároveň ho požádá, aby ve smyslu záruky převzalo péči o nápravu odsouzeného a dbalo na to, aby nahradil škodu, kterou způsobil trestným činem, pokud se tak nestalo již dříve.
- (2) Při výkonu podmíněného upuštění od uložení trestu postupuje soud obdobně jako při výkonu trestu odnětí svobody, jehož výkon byl podmíněně odložen s probačním dohledem.
- (3) O tom, že se odsouzený ve zkušební době neosvědčil a bude mu uložena trest, rozhodne soud ve veřejném zasedání rozsudkem.
- (4) O tom, že se odsouzený ve zkušební době osvědčil, rozhodne soud ve veřejném zasedání usnesením, proti kterému může prokurátor podat

stížnost. Se souhlasem prokurátora může takové rozhodnutí učinit předseda senátu.

- (5) Předseda senátu po právní moci rozhodnutí, kterým bylo upuštěno od potrestání nebo rozhodnutí o tom, že se odsouzený ve zkušební době podmíněného upuštění od uložení trestu osvědčil, neprodleně doručí opis rozhodnutí orgánu, který vede rejstřík trestů.

§ 466 **Výkon vazby**

Způsob výkonu vazby upravuje zvláštní zákon.

Vymáhání pořádkové pokuty a nákladů trestního řízení

§ 467

Jakmile se stane vykonatelným rozhodnutí, jímž byla uložena pořádková pokuta, vyzve policejní orgán, prokurátor nebo předseda senátu, který pokutu uložil, osobu, které byla uložena, aby pokutu zaplatila do patnácti dnů, a upozorní ji, že jinak bude zaplacení vymáháno. Zaplacená pořádková pokuta připadá státu.

§ 468

Náklady trestního řízení stanovené paušální částkou vymáhají orgány státní správy soudů.

HLAVA ČTVRTÁ

ZAHLAZENÍ ODSOUZENÍ

§ 469

O zahlazení odsouzení rozhoduje soud na žádost odsouzeného, osob, které by mohly ve prospěch odsouzeného podat odvolání, nebo na návrh zájmového sdružení občanů uvedeného v § 4 odst. 2; před uplynutím doby uvedené v § 92 odst. 1 trestního zákona může podat žádost o zahlazení odsouzení jen odsouzený. O zahlazení odsouzení mladistvého rozhodne soud i bez návrhu nebo žádosti.

§ 470

- (1) O zahlázení odsouzení rozhoduje předseda senátu okresního soudu, v jehož obvodě odsouzený v době podání návrhu má nebo kde naposledy měl bydliště, a to i pokud jde o odsouzení vojenským soudem.
- (2) Předseda senátu okresního soudu uvedeného v odstavci 1 rozhoduje také o zahlázení odsouzení cizozemským soudem, které je zaznamenáno v evidenci Rejstříku trestů; účinky v cizině může mít takové rozhodnutí pouze tehdy, stanoví-li tak mezinárodní smlouva.
- (3) O zahlázení odsouzení mladistvého rozhodne předseda senátu soudu, který rozhodoval ve věci v prvním stupni.
- (4) Proti rozhodnutí o zahlázení odsouzení je přípustná stížnost, jež má odkladný účinek.

§ 471

- (1) Jakmile rozhodnutí o zahlázení odsouzení nabylo právní moci, vyrozumí o tom předseda senátu odsouzeného, navrhovatele a orgán, který vede rejstřík trestů.
- (2) Byla-li žádost o zahlázení odsouzení zamítnuta, může být znovu podána teprve po uplynutí jednoho roku, ledaže by byla zamítnuta jen proto, že dosud neuplynula doba zákonem stanovená pro zahlázení. Žádost přesto podanou zamítne soud bez šetření.

HLAVA PÁTÁ

UDĚLENÍ MILOSTI A POUŽITÍ AMNESTIE

§ 472

Udělení milosti

Prezident Slovenské republiky (dále jen „prezident“) na základě práva daného mu ústavou uděluje milost.

§ 473

Řízení o udělení milosti

- (1) Podklady pro rozhodování prezidenta v řízení o udělení milosti zajišťuje ministr spravedlnosti.
- (2) Nařídí-li to v řízení podle odstavce 1 prezident, výkon trestu se odloží nebo přeruší. Tyto úkony podle nařízení prezidenta zabezpečuje ministr spravedlnosti.

§ 474

Rozhodnutí o použití amnestie

Rozhodnutí o tom, zda a do jaké míry je osoba, které byl pravomocně uložen trest, účastná amnestie, učiní soud, který rozhodl v prvním stupni. Je-li taková osoba v době rozhodování ve výkonu trestu odnětí svobody, učiní rozhodnutí soud, v jehož obvodě se trest vykonává. Proti tomuto rozhodnutí je přípustná stížnost, jež má odkladný účinek.

§ 475

Podmíněné udělení milosti

- (1) Byl-li trest nebo jeho zbytek při udělení milosti prominut jen pod stanovenými podmínkami, plnění podmínek a převýchovu odsouzeného sleduje soud, který ve věci rozhodoval v prvním stupni.
- (2) O tom, zda odsouzený, kterému byl trest odpuštěn udělením milosti prezidentem, splnil uložené podmínky, rozhoduje prezident.
- (3) Podklady pro rozhodnutí prezidenta zabezpečuje ministr spravedlnosti.
- (4) Nebylo-li do jednoho roku od uplynutí doby, na kterou se vztahují uložené podmínky, učiněno rozhodnutí podle odstavce 2, aniž by na tom měl odsouzený vinu, má se za to, že uložené podmínky splnil.

§ 476

Změna výměry trestu

- (1) Byl-li amnestií zcela nebo zčásti prominut trest jen za některý z trestných činů, za něž byl uložen úhrnný nebo souhrnný trest, který nebyl dosud zcela vykonán, stanoví soud podle vzájemného poměru závažnosti přiměřený trest za trestné činy amnestií nedotčené. Proti tomuto rozhodnutí je přípustná stížnost, jež má odkladný účinek.
- (2) Rozhodnutí podle odstavce 1 činí ve veřejném zasedání soud, který trest uložil v prvním stupni.

Č Á S T P Á T Á

PRÁVNÍ STYK S CIZINOU

HLAVA PRVNÍ

ZÁKLADNÍ USTANOVENÍ

§ 477

Výklad některých pojmů

Pro účely této části

- a) mezinárodní smlouvou se rozumí vyhlášená mezinárodní smlouva, kterou je Slovenská republika vázána,
- b) orgánem cizího státu se rozumí orgán jiného státu, který je podle vnitrostátního právního řádu tohoto státu nebo podle mezinárodní smlouvy oprávněn konat, podat nebo přijmout žádost, nebo provést jiné úkony podle této části, a mezinárodní soud,
- c) mezinárodním soudem se rozumí mezinárodní trestní soud zřízení mezinárodní smlouvou nebo rozhodnutím mezinárodní organizace, které je závazné pro Slovenskou republiku, a jeho organizační složky,
- d) slovenským orgánem se rozumí orgán Slovenské republiky příslušný konat ve věcech upravených v této části; o žádosti o vydání do cizího státu nebo o uznání a výkonu cizozemského rozhodnutí je příslušný konat krajský soud i ve věcech, které spadají do působnosti Speciálního soudu,
- e) dožádaným státem nebo orgánem se rozumí stát nebo orgán, jemuž byla zaslána žádost o provedení úkonu upraveného v této části,
- f) dožadujícím státem nebo orgánem se rozumí stát nebo orgán, který zaslal žádost o provedení úkonu upraveného v této části,
- g) trestem odnětí svobody se rozumí též ochranné opatření spojené s omezením osobní svobody, jestliže z povahy věci nevyplývá něco jiného.

§ 478

Mezinárodní smlouvy

Ustanovení této části se použijí, jestliže mezinárodní smlouva nestanoví jinak.

§ 479

Vzájemnost

- (1) Není-li dožadující stát není vázán mezinárodní smlouvou, slovenské orgány budou konat o jeho žádosti, jestliže dožadující stát zaručí, že vyhoví obdobné žádosti slovenského orgánu, a jde-li o žádost, jejíž vyřízení není podle této části vázáno na existenci mezinárodní smlouvy. Při žádosti orgánu cizího státu o doručení písemnosti osobě na území Slovenské republiky se splnění podmínky uvedené v první větě nezkoumá.
- (2) Požaduje-li dožádaný stát, který není vázán mezinárodní smlouvou, k vyřízení žádosti slovenského orgánu vzájemnost, může Ministerstvo spravedlnosti zaručit dožádanému státu vzájemnost pro vyřízení obdobné žádosti dožádaného státu za předpokladu, že jde o žádost, jejíž vyřízení není podle této části vázáno na existenci mezinárodní smlouvy.

§ 480

Mezinárodní soudy

- (1) Podle této části se postupuje také v řízení o žádostech mezinárodního soudu.
- (2) Na řízení a rozhodování o předání osoby mezinárodnímu soudu se použije přiměřeně postup podle hlavy druhé této části o vydávání.
- (3) Na výkon rozsudku mezinárodního soudu na území Slovenské republiky se použijí přiměřeně ustanovení hlavy třetí této části o uznání a výkonu cizozemských rozhodnutí.

§ 481

Ochrana zájmů státu

Žádosti orgánu cizího státu nelze vyhovět, jestliže by jejím vyřízením byla porušena Ústava nebo takové ustanovení právního řádu Slovenské republiky, na kterém je třeba bez výhrady trvat, anebo jestliže by vyřízením žádosti byl poškozen jiný významný chráněný zájem Slovenské republiky.

§ 482

Ochrana a použití informací

- (1) Při poskytování informací slovenskými orgány o své činnosti podle této části se postupuje přiměřeně podle § 6.
- (2) Slovenské orgány nezveřejní ani neposkytnou dále informace nebo důkazy získané od orgánu cizího státu na základě žádosti přijaté nebo zaslané podle

této části nebo v souvislosti s ní, ani je nepoužijí pro jiné účely, než pro které byly zaslány anebo vyžádány, jestliže je k tomu zavazuje vyhlášená mezinárodní smlouva nebo jestliže informace nebo důkazy byly poskytnuty pouze na základě příslibu splnění této podmínky; to neplatí, jestliže orgán cizího státu udělí souhlas ke zveřejnění nebo jinému použití informací nebo důkazu.

§ 483

Zahájení řízení

Slovenské orgány mohou začít konat podle této části i na základě žádosti orgánu cizího státu, která jim byla doručena telefaxem nebo v jiné elektronické formě, jestliže nemají pochybnosti o její věrohodnosti a věc nesnese odkladu. Originál žádosti musí být následně předložen ve lhůtě stanovené dožádaným orgánem, pokud tento orgán od předložení originálu žádosti neupustí.

§ 484

Zasílání žádostí a informací prostřednictvím Interpolu

- (1) Žádosti podle této části lze zasílat do cizího státu nebo přijímat z cizího státu též prostřednictvím Mezinárodní organizace kriminální policie (dále jen „Interpol“), zejména jestliže věc nesnese odkladu.
- (2) Prostřednictvím Interpolu lze vyžádat také údaje a informace o době a dalších podrobnostech předání, převzetí nebo průvozu osoby nebo věci podle § 485.

§ 485

Převzetí a předání osob a věcí

- (1) Osobu vydávanou nebo předávanou z cizího státu na základě žádosti podle této části převezme od orgánů cizího státu útvar Policejního sboru určený ministrem vnitra. Není-li v této části stanoveno jinak, převzatou osobu předá útvar Policejního sboru nejbližšímu ústavu pro výkon vazby nebo ústavu pro výkon trestu odnětí svobody, který neprodleně informuje příslušný soud.
- (2) Osobu vydávanou nebo předávanou do cizího státu na základě žádosti podle této části převezme útvar Policejního sboru určený ministrem vnitra od ústavu pro výkon vazby nebo ústavu pro výkon trestu odnětí svobody a předá ji cizím orgánům.
- (3) Průvoz osoby územím Slovenské republiky podle § 543 provede útvar Policejního sboru určený ministrem vnitra. Po dobu průvozu bude omezena

osobní svoboda převážené osoby k zabránění jejímu útěku. Pro omezení osobní svobody převážené osoby se použijí donucovací prostředky podle zvláštního předpisu.

- (4) Útvar Policejního sboru určený ministrem vnitra provede rovněž předání nebo vrácení věci podle § 550 a převzetí nebo vrácení věci předané z cizího státu na žádost slovenských orgánů, pokud věc není možné nebo vhodné zaslat poštou, jakož i průvoz věci územím Slovenské republiky na žádost orgánů cizího státu.

§ 486 **Cestovní doklady**

Osoby, které jsou podle ustanovení této části předávány cizím orgánům nebo které se od orgánů cizího státu přebírají, nepotřebují k překročení státních hranic cestovní doklad ani povolení ke vstupu nebo vízum.

§ 487 **Způsob rozhodování soudu**

Rozhoduje-li v řízení podle této části soud, rozhoduje usnesením, není-li v této části stanoveno jinak.

§ 488 **Náklady**

- (1) Náklady, které vznikly slovenskému orgánu při vyřizování žádosti cizího státu podle této části, nese stát a hradí orgán, kterému vznikly.
- (2) Pokud mezinárodní smlouva umožňuje úhradu nákladů uvedených v odstavci 1 nebo jejich části od dožadujícího státu, anebo i bez takové mezinárodní smlouvy, předloží orgán, kterému náklady vznikly, Ministerstvu spravedlnosti vyčíslení těchto nákladů, jejich odůvodnění a údaje o bankovním spojení za účelem uplatnění jejich úhrady od dožadujícího státu.
- (3) Náklady, které vznikly cizímu státu v souvislosti se žádostí slovenského orgánu a jejichž úhradu dožádaný stát uplatnil v souladu s mezinárodní smlouvou nebo z důvodu neexistence mezinárodní smlouvy, nese stát a hradí ten slovenský orgán, pro nějž byl tento úkon v cizím státě proveden. Náklady, které vznikly cizímu státu při průvozu osoby nebo věci územím jeho státu z jiného státu na území Slovenské republiky v souvislosti se žádostí slovenského orgánu a jejichž úhradu tento stát žádá, hradí Ministerstvo vnitra Slovenské republiky.

HLAVA DRUHÁ

VYDÁVÁNÍ

D í l p r v n í

Vyžádání z cizího státu

§ 489

- (1) Vyžádat obviněného z cizího státu může Ministerstvo spravedlnosti na žádost soudu, který vydal zatýkací rozkaz podle § 490.
- (2) Ministerstvo spravedlnosti může od vyžádání upustit, nelze-li vydání z cizího státu očekávat. O této skutečnosti informuje soud, který vydal zatýkací rozkaz podle § 490.

§ 490

- (1) Zdržuje-li se obviněný v cizím státě a je-li třeba ho vyžádat, vydá proti němu předseda senátu příslušného soudu zatýkací rozkaz (dále jen „mezinárodní zatýkací rozkaz“). V přípravném řízení vydá soudce pro přípravné řízení mezinárodní zatýkací rozkaz na návrh prokurátora. Mezinárodní zatýkací rozkaz má na území Slovenské republiky stejné účinky jako příkaz k zatčení.
- (2) Soud vydá mezinárodní zatýkací rozkaz zejména pokud
 - a) nelze zajistit přítomnost obviněného při úkonech trestního řízení jiným způsobem, nebo
 - b) odsouzený se zdržuje v cizím státě a výkon nařízeného trestu odnětí svobody nenastoupil, přestože mu byla řádně doručena výzva k nástupu tohoto trestu, nebo pokud se pobytem v cizině vyhýbá výkonu pravomocně uloženého trestu odnětí svobody nebo jeho zbytku.
- (3) Mezinárodní zatýkací rozkaz pro účely vyžádání obviněného z cizího státu k trestnímu stíhání musí obsahovat
 - a) jméno a příjmení obviněného, datum a místo jeho narození, státní občanství, adresu trvalého pobytu ve Slovenské republice a další dostupné údaje usnadňující jeho identifikaci včetně jeho popisu a fotografie nebo zjištění místa jeho pobytu v cizině,

- b)** právní kvalifikaci trestného činu s uvedením příslušných zákonných ustanovení a vylíčení skutkového děje s přesným vyznačením doby, místa a způsobu spáchání,
 - c)** doslovné znění zákonných ustanovení, podle nichž se trestný čin posuzuje, s uvedením zákonné sazby, která je na něj v zákoně stanovena, spolu s ustanovením o promlčení,
 - d)** popis úkonů ovlivňujících plynutí promlčecí doby, pokud od spáchání trestného činu do vydání zatýkacího rozkazu uplynula doba delší než tři roky.
- (4)** Mezinárodní zatýkací rozkaz pro účely vyžádání obviněného z cizího státu k výkonu trestu odnětí svobody musí kromě údajů uvedených v odstavci 3 písm. a) až c) obsahovat
 - a)** údaj, kterým soudem a k jakému trestu byl odsouzen, a
 - b)** údaje o způsobu zajištění práv obhajoby obviněného v řízení, pokud byl rozsudek vydán v řízení proti uprchlému nebo v jeho nepřítomnosti, a znění ustanovení § 495.
- (5)** K mezinárodnímu zatýkacímu rozkazu podle odstavce 4 se připojí originál nebo opis rozsudku s doložkou o právní moci.
- (6)** Jestliže od spáchání trestného činu nebo pravomocného odsouzení do vydání mezinárodního zatýkacího rozkazu uplynuly více než tři roky, uvedou se v zatýkacím rozkazu nebo v jeho samostatné příloze úkony směřující k trestnímu stíhání osoby nebo k výkonu pravomocně uloženého trestu.
- (7)** Mezinárodní zatýkací rozkaz musí být potvrzen podpisem soudce, který ho vydal, a otiskem kulatého razítka soudu. Je-li ve vztahu k dožádanému státu vyžadován překlad mezinárodního zatýkacího rozkazu do cizího jazyka, soud k němu připojí překlad vyhotovený úředním překladatelem. Totéž platí i pro překlad rozsudku, pokud jde o vyžádání k výkonu trestu.
- (8)** Jestliže bude v případě vydání osoby nutné provést její průvoz na území Slovenské republiky přes území dalšího státu nebo států, předloží soud doklady Ministerstvu spravedlnosti v potřebném počtu vyhotovení s překlady do požadovaných cizích jazyků.

§ 491

- (1)** Mezinárodní zatýkací rozkaz pozbývá platnosti
 - a)** předáním vydané osoby soudu podle § 494 odst. 1 nebo soudu, který vydal příkaz k zatčení podle § 73 odst. 1,
 - b)** odvoláním; soud, který mezinárodní zatýkací rozkaz vydal, jej odvolá, jestliže pominuly důvody, pro které byl vydán, nebo jestliže následně zjistí, že takové důvody neexistovaly; byl-li mezinárodní zatýkací rozkaz vydán na návrh prokurátora, soud ho odvolá na jeho návrh,
 - c)** vydáním nového mezinárodního zatýkacího rozkazu v téže trestní věci.

- (2) Po podání obžaloby v trestní věci, v níž byl vydán mezinárodní zatýkací rozkaz v přípravném řízení, vydá soud, kterému byla podána obžaloba, nový mezinárodní zatýkací rozkaz, pokud nadále trvají důvody k jeho vydání. Jinak zatýkací rozkaz vydaný v přípravném řízení odvolá. Stejně se postupuje v případě, že v průběhu trestního řízení dojde ke změně věcné nebo místní příslušnosti soudu.
- (3) Odvolání mezinárodního zatýkacího rozkazu nevylučuje vydání nového zatýkacího rozkazu v téže trestní věci.
- (4) Soud o odvolání nebo o vydání nového mezinárodního zatýkacího rozkazu ihned informuje Ministerstvo spravedlnosti a prokuraturu.

§ 492

- (1) Soud mezinárodní zatýkací rozkaz nevydá, jestliže
 - a) se předpokládá uložení jiného trestu než nepodmíněného trestu odnětí svobody nebo nepodmíněného trestu odnětí svobody kratšího než čtyři měsíce,
 - b) trest odnětí svobody, který má být vykonán, nebo jeho zbytek je kratší než čtyři měsíce,
 - c) vydáním by byly Slovenské republice způsobeny náklady nebo důsledky nepřiměřené veřejnému zájmu na trestním stíhání nebo výkonu trestu odnětí svobody osoby, o jejíž vydání jde,
 - d) by vyžádáním z cizího státu byla osobě, o jejíž vydání jde, způsobena újma nepřiměřená významu trestního řízení nebo následkům trestného činu, zejména s ohledem na její věk, sociální postavení nebo rodinné poměry.
- (2) Nastane-li některá ze skutečností uvedených v odstavci 1 po vydání mezinárodního zatýkacího rozkazu, může ho soud odvolat.

§ 493

- (1) Nesnese-li věc odkladu, může Ministerstvo spravedlnosti nebo soud příslušný k vydání mezinárodního zatýkacího rozkazu požádat orgány cizího státu o předběžnou vazbu obviněného. V přípravném řízení tak soud učiní na návrh prokurátora. Žádost musí obsahovat údaje uvedené v § 490 odst. 3 písm. a) a b), jakož i prohlášení, že proti obviněnému byl nebo bude vydán mezinárodní zatýkací rozkaz a bude následně žádáno o jeho vydání.
- (2) Soud o podání žádosti informuje obratem Ministerstvo spravedlnosti a urychleně mu předloží mezinárodní zatýkací rozkaz vypracovaný podle § 490.

§ 494

- (1) Útvar Policejního sboru převzatou osobu neprodleně předá soudu, jehož soudce vydal mezinárodní zatýkácí rozkaz. Vydává-li se osoba na základě mezinárodních zatýkácích rozkazů více soudů, předá se soudu podle pokynu Ministerstva spravedlnosti. Byl-li výkon trestu, k jehož provedení byla osoba z cizího státu vydána, již nařízen, předá se osoba příslušnému ústavu pro výkon vazby.
- (2) Nejde-li o vydání k výkonu trestu, je soudce povinen obviněného do 48 hodin a u zvláště závažných zločinů do 72 hodin od předání vyslechnout a rozhodnout o vazbě.
- (3) Doba strávená převozem do Slovenské republiky se nezapočítává do délky lhůt podle § 76. Rozhoduje o tom soud a v přípravném řízení na návrh prokurátora soudce pro přípravné řízení.
- (4) Doba uvedená v odstavci 3 se však započítá do délky výkonu trestu vykonávaného ve Slovenské republice.

§ 495

- (1) Vydal-li dožádaný stát osobu s výhradou, je nutno výhradě vyhovět.
- (2) Jestliže dožádaný stát vydá osobu k trestnímu stíhání do Slovenské republiky jen pod podmínkou, že slovenské orgány umožní, aby tato osoba vykonala případný trest uložený před slovenským soudem na území dožádaného státu, Ministerstvo spravedlnosti nemůže v takovém případě odmítnout udělit souhlas s předáním podle § 522 odst. 1. Ustanovení § 522 odst. 2 se nepoužije.
- (3) Jestliže byla osoba vyžádána nebo vydána k výkonu trestu odnětí svobody jen pro některý z trestných činů, za které byl dříve uložen úhrnný anebo souhrnný trest, soud ve veřejném zasedání stanoví přiměřený trest za trestné činy, na které se vydání vztahuje.
- (4) Jestliže dožádaný stát vydá k výkonu trestu odnětí svobody osobu, které byl trest uložen pravomocným rozsudkem, s výhradou vůči řízení, které vydání předcházelo, soud ve veřejném zasedání vydanou osobu vyslechne a
 - a) jestliže vydaná osoba souhlasí s výkonem uloženého trestu, soud rozhodne, že se rozsudek vykoná, nebo
 - b) jestliže vydaná osoba s výkonem uloženého trestu nesouhlasí, soud v potřebném rozsahu zruší rozsudek a současně rozhodne o vazbě. Je-li třeba doplnit skutková zjištění, může věc vrátit prokurátorovi k došetření, v ostatních případech pokračuje soud po právní moci rozhodnutí v řízení na podkladě původní obžaloby.
- (5) K řízení podle odstavce 4 je příslušný soud, který ve věci rozhodl v prvním stupni.

- (6) Proti rozhodnutí podle odstavce 4 písm. b) je přípustná stížnost, která má, nejde-li o rozhodnutí o vazbě, odkladný účinek.

Zásada speciality

§ 496

- (1) Proti vydané osobě nebude vedeno trestní stíhání pro jiné trestné činy spáchané před jejím vydáním než pro ty, pro které byla vydána.
- (2) Odstavec 1 se nepoužije, jestliže
- a) se vydaná osoba po svém propuštění z vazby nebo výkonu trestu odnětí svobody zdržuje na území Slovenské republiky více než 15 dnů, ačkoli je mohla opustit,
 - b) vydaná osoba opustí území Slovenské republiky a dobrovolně se vrátí zpět, nebo je na území Slovenské republiky dopravena ze třetího státu zákonným způsobem,
 - c) dožádaný stát se vzdá uplatnění zásady speciality, nebo udělí dodatečný souhlas k trestnímu stíhání pro další trestné činy, nebo
 - d) vydávaná osoba se v řízení o jejím vydání výslovně vzdá uplatnění zásady speciality všeobecně nebo ve vztahu ke konkrétním trestným činům spáchaným před jejím vydáním.
- (3) Odstavec 1 nebrání slovenským orgánům činit opatření, která přerušují plynutí promlčecí doby.
- (4) Jestliže se vydaná osoba nevzdala uplatnění zásady speciality podle odstavce 2 písm. d) a pokud to mezinárodní smlouva připouští, soud, který vydal mezinárodní zatýkací rozkaz, takovouto osobu vyslechne za přítomnosti jejího obhájce a poučí ji o možnosti vzdát se práva na uplatnění zásady speciality a o důsledcích takového postupu. Jestliže se vydaná osoba vzdá uplatnění zásady speciality, soud s ní sepíše protokol, ve němž uvede trestné činy, kterých se týká vzdání se uplatnění této zásady.
- (5) Za dodatečný souhlas podle odstavce 2 písm. c) se považuje rovněž žádost vydávajícího státu o převzetí trestního stíhání vydané osoby pro trestné činy spáchané na jeho území před jejím vydáním. To platí i ohledně trestního oznámení podaného dožádaným státem.
- (6) Na podání žádosti o dodatečný souhlas dožádaného státu s trestním stíháním pro jiný trestný čin, než který byl předmětem původní žádosti o vydání, se přiměřeně použijí ustanovení § 489 a 490.
- (7) Odstavce 1 až 4 a 6 se použijí přiměřeně rovněž na výkon trestu odnětí svobody, který byl vydané osobě uložen soudem Slovenské republiky (dále jen „slovenský soud“) před jejím vydáním a který nebyl předmětem původní žádosti o vydání.

§ 497

- (1) Jestliže dožádaný stát po povolení vydání nepředá vydanou osobu na území Slovenské republiky z důvodu, že je trestně stíhána orgány tohoto státu nebo má vykonat trest odnětí svobody uložený jeho orgány v souvislosti s jiným trestným činem, než který byl předmětem žádosti o vydání, soud, jehož soudce vydal mezinárodní zatýkací rozkaz, může požádat Ministerstvo spravedlnosti o zajištění dočasného převzetí vyžádané osoby na území Slovenské republiky za účelem provedení úkonů nezbytných pro ukončení trestního stíhání.
- (2) Soud v žádosti, kterou předloží Ministerstvu spravedlnosti, uvede, pro které úkony je přítomnost vyžádané osoby potřebná. Zároveň označí den nebo časové období, na které je třeba její přítomnost zajistit.
- (3) Na řízení o zajištění dočasného převzetí vyžádané osoby se přiměřeně použije ustanovení § 549.

D í l d r u h ý

§ 498

Vydání do cizího státu

- (1) K přijetí žádosti orgánů cizího státu o vydání osoby ze Slovenské republiky do cizího státu je příslušné Ministerstvo spravedlnosti.
- (2) Žádost podá orgán cizího státu písemně a připojí k ní
 - a) originál nebo ověřenou kopii odsuzujícího rozsudku, zatýkacího rozkazu nebo jiného příkazu, který má stejný účinek,
 - b) popis trestných činů, pro které se vydání žádá, včetně uvedení doby a místa jejich spáchání a právní kvalifikace,
 - c) znění příslušných právních předpisů dožadujícího státu.
- (3) Jestliže k žádosti nebyly připojeny listiny a údaje uvedené v odstavci 2 anebo informace poskytnuté dožadujícím státem nejsou dostatečné, vyžádá si Ministerstvo spravedlnosti doplňující informace a může určit lhůtu k jejich předložení.

§ 499

Trestné činy podléhající vydávání

- (1) Vydání osoby do cizího státu je přípustné, jestliže skutek, pro který se vydání žádá, je podle právního řádu Slovenské republiky trestným činem a

horní hranice trestu odnětí svobody, který je možné za tento trestný čin uložit podle právního řádu Slovenské republiky, je nejméně jeden rok.

- (2)** Vydání osoby do cizího státu k výkonu již uloženého trestu odnětí svobody pro trestný čin podle odstavce 1 je přípustné, jestliže uložený trest, který má být vykonán, nebo jeho zbytek činí nejméně čtyři měsíce. Více trestů nebo nevykonané zbytky více trestů se sčítají.

§ 500 Doplňující vydání

Jestliže orgán cizího státu požádal o vydání osoby pro několik trestných činů, z nichž alespoň jeden splňuje podmínky uvedené v § 499 odst. 1, je vydání přípustné i k trestnímu stíhání jiných trestných činů nebo k provedení jiných trestů, pro které by jinak z důvodu výměry trestu nebo zbytku trestu nebylo přípustné.

§ 501 Nepřípustnost vydání

Vydání osoby do cizího státu je nepřípustné, jestliže

- a)** jde o občana Slovenské republiky, s výjimkou případu, kdy povinnost vydat vlastního státního občana stanoví zákon, mezinárodní smlouva nebo rozhodnutí mezinárodní organizace, kterým je Slovenská republika vázána,
- b)** jde o osobu, která požádala ve Slovenské republice o přiznání postavení utečence nebo jí bylo takové postavení přiznáno, v rozsahu ochrany poskytnuté takové osobě zvláštním předpisem nebo mezinárodní smlouvou,
- c)** trestní stíhání nebo výkon trestu odnětí svobody jsou podle právního řádu Slovenské republiky promlčeny,
- d)** čin, pro který se vydání žádá, je trestným činem jen podle právního řádu dožadujícího státu, nikoli však podle právního řádu Slovenské republiky,
- e)** trestný čin, pro který se vydání žádá, má výlučně politický anebo vojenský charakter,
- f)** trestný čin byl spáchán na území Slovenské republiky, kromě případů, kdy s ohledem na zvláštní okolnosti spáchání trestného činu je třeba dát přednost provedení trestního stíhání v dožadujícím státě z důvodů náležitého zjištění skutkového stavu, výměry trestu nebo jeho výkonu,
- g)** osoba byla pro trestný čin, pro který se vydání žádá, již pravomocně odsouzena nebo osvobozena slovenským soudem, nebo
- h)** vyžádaná osoba nebyla za trestný čin podle právního řádu Slovenské republiky v době jeho spáchání trestně odpovědná anebo jsou dány jiné důvody vylučující její trestní odpovědnost.

§ 502

Předběžné šetření

- (1) Prokurátor krajské prokuratury, které Ministerstvo spravedlnosti předložilo žádost orgánu cizího státu o vydání osoby do cizího státu nebo v jejímž obvodu byla zadržena nebo bydlí osoba, o jejíž vydání by mohl jiný stát žádat, provede předběžné šetření. Bylo-li předběžné šetření zahájeno před doručením žádosti o vydání, informuje prokurátor o jeho zahájení neprodleně Ministerstvo spravedlnosti.
- (2) Účelem předběžného šetření je zjistit, zda jsou dány podmínky k vyslovení přípustnosti vydání do cizího státu.
- (3) V řízení o vydání do cizího státu musí mít vyžádaná osoba obhájce.
- (4) Prokurátor vyžádanou osobu vyslechne a seznámí ji s obsahem žádosti o její vydání. Doručí ji kopii žádosti a odsuzujícího rozsudku, mezinárodního zatýkácího rozkazu nebo jiného příkazu, který je podkladem žádosti.
- (5) Jestliže byla vyžádaná osoba vzata do předběžné vazby nebo do vydávací vazby, použijí se na styk s obhájcem, na korespondenci ve vazbě a na návštěvy ve vazbě přiměřeně předpisy o výkonu vazby.

§ 503

Zjednodušené vydávací řízení

- (1) O možnosti provedení zjednodušeného vydávacího řízení za předpokladu souhlasu vyžádané osoby s jejím vydáním do cizího státu, o důsledcích takového jejího souhlasu a o možnosti souhlas odvolat až do rozhodnutí o povolení vydání do cizího státu ministrem spravedlnosti poučí prokurátor vyžádanou osobu během výslechu v rámci předběžného šetření.
- (2) Jestliže vyžádaná osoba souhlasí s vydáním do cizího státu a pokud to umožňuje mezinárodní smlouva, poučí ji prokurátor rovněž o možnosti vzdát se uplatnění zásady speciality a o důsledcích takového postupu.
- (3) Jestliže vyžádaná osoba souhlasí s vydáním do cizího státu, prokurátor s ní sepíše v přítomnosti jejího obhájce protokol, v němž se zaznamená její souhlas s vydáním, jakož i její vyjádření o tom, zda se vzdává nebo nevzdává uplatnění zásady speciality a v jakém rozsahu.
- (4) Jestliže vyžádaná osoba souhlasí s vydáním do cizího státu, prokurátor po skončení předběžného šetření podá soudu návrh na vzetí osoby do vydávací vazby podle § 506 odst. 2 a po rozhodnutí soudu věc předloží Ministerstvu spravedlnosti s návrhem na rozhodnutí. Ustanovení § 509 se nepoužije.
- (5) Jestliže vyžádaná osoba odvolá svůj souhlas s vydáním kdykoli do rozhodnutí ministra spravedlnosti, věc se po skončení předběžného šetření předloží soudu k rozhodnutí podle § 509.

- (6) I v případě, že vyžádaná osoba vyjádřila souhlas s vydáním, může ministr spravedlnosti, dříve než rozhodne o povolení vydání, předložit věc k rozhodnutí soudu podle § 509.

§ 504 Zadržení

- (1) Na žádost orgánů cizího státu může prokurátor příslušný k provedení předběžného šetření dát příkaz útvaru Policejního sboru k zadržení osoby, o jejíž vydání budou orgány cizího státu žádat. Přitom není vázán důvody vazby podle § 71.
- (2) Osobu, po níž vyhlásily orgány cizího státu pátrání za účelem jejího vydání, může úvar Policejního sboru zadržet po předchozím souhlasu prokurátora. Bez takového souhlasu je možné osobu zadržet jen pokud věc nesnese odkladu a souhlas nelze předem zajistit.
- (3) Zadržení se neprodleně oznámí prokurátorovi. Nepropustí-li prokurátor zadrženou osobu do 48 hodin od zadržení, podá v této lhůtě soudu návrh na její vzetí do předběžné nebo vydávací vazby.

§ 505 Předběžná vazba

- (1) Předseda senátu krajského soudu rozhodne do 48 hodin od dodání zadržené osoby o návrhu prokurátora na její vzetí do předběžné vazby. Přitom není vázán důvody vazby podle § 71. Nevezme-li předseda senátu v uvedené lhůtě zadrženou osobu do předběžné vazby, propustí ji na svobodu.
- (2) K řízení podle odstavce 1 je příslušný krajský soud, v jehož obvodě byla osoba zadržena nebo v jehož obvodě bydlí.
- (3) Účelem předběžné vazby je zajistit přítomnost zadržené osoby na území Slovenské republiky, dokud stát, který má zájem na jejím vydání, nepředloží žádost o její vydání podle § 498.
- (4) Předběžná vazba nesmí trvat více než 40 dnů ode dne zadržení osoby. Předseda senátu krajského soudu na návrh prokurátora provádějícího předběžné šetření může rozhodnout o propuštění osoby z předběžné vazby.
- (5) Dojde-li během trvání předběžné vazby žádost orgánu cizího státu o vydání, Ministerstvo spravedlnosti o tom vyrozumí prokurátora provádějícího předběžné vyšetřování. Na jeho návrh může předseda senátu tuto osobu vzít do vydávací vazby, jsou-li splněny podmínky uvedené v § 506 odst. 1.
- (6) Propuštění osoby z předběžné vazby nevyklučuje opakované vzetí do předběžné vazby nebo její vzetí do vydávací vazby.

Vydávací vazba

§ 506

- (1) Je-li to nutné k zajištění přítomnosti vyžádané osoby ve vydávacím řízení na území Slovenské republiky nebo k zabránění, aby nedošlo ke zmaření účelu tohoto řízení, vezme ji předseda senátu krajského soudu do vydávací vazby. Učiní tak na návrh prokurátora provádějícího předběžné šetření.
- (2) Souhlasí-li vyžádaná osoba s vydáním nebo bylo-li rozhodnuto, že vydání do cizího státu je přípustné, vezme krajský soud tuto osobu do vydávací vazby, pokud tak již neučinil předseda senátu podle odstavce 1.
- (3) Předseda senátu krajského soudu nařídí příkazem propuštění osoby z vydávací vazby dnem, kdy dojde k vydání osoby cizím orgánům, nejpozději však šedesátý den po rozhodnutí ministra spravedlnosti o povolení vydání do cizího státu; v případě uvedeném v § 507 nejpozději šedesátý den ode dne nastoupení výkonu vydávací vazby, pokud ministr spravedlnosti rozhodl o povolení vydání před tímto dnem. Kromě toho předseda senátu nařídí propuštění z vydávací vazby rovněž pokud
 - a) stát, který požádal o vydání, svou žádost odvolal,
 - b) Nejvyšší soud rozhodl, že vydání je nepřípustné, nebo ministr spravedlnosti vydání nepovolil, nebo
 - c) jinak pominuly důvody vydávací vazby, vydání nebo jeho uskutečnění.

§ 507

- (1) Jestliže se vyžádaná osoba nachází ve vazbě v souvislosti s jejím trestním stíháním slovenskými orgány nebo se nachází ve výkonu trestu odnětí svobody pravomocně uloženého slovenským soudem, vezme soud vyžádanou osobu do vydávací vazby a tato vazba bude pozastavena.
- (2) Pominou-li důvody vazby nebo výkonu trestu uvedené v odstavci 1, pozastavení vydávací vazby zaniká a vyžádaná osoba nastoupí výkon vydávací vazby.
- (3) K řízení podle odstavce 1 je příslušný krajský soud, v jehož obvodě je vyžádaná osoba ve vazbě nebo ve výkonu trestu odnětí svobody.
- (4) Předběžné šetření podle odstavce 1 provede prokurátor příslušný podle § 502 odst. 1.

§ 508

- (1) Proti rozhodnutí o vazbě podle § 505, § 506 odst. 1 a § 507 je přípustná stížnost, která nemá odkladný účinek.
- (2) O všech rozhodnutích týkajících se vazby informuje soud Ministerstvo spravedlnosti.

§ 509 Rozhodnutí soudu

- (1) Po skončení předběžného šetření rozhodne soud na návrh prokurátora o přípustnosti vydání vyžádané osoby do cizího státu a po právní moci svého rozhodnutí předloží věc Ministerstvu spravedlnosti.
- (2) K řízení podle odstavce 1 je příslušný krajský soud, který rozhodoval o předběžné nebo vydávací vazbě; pokud se o předběžné nebo vydávací vazbě nekonalo, krajský soud, v jehož obvodě vyžádaná osoba bydlí.
- (3) O přípustnosti vydání rozhoduje soud v neveřejném zasedání. Před rozhodnutím umožní vyžádané osobě a jejímu obhájci vyjádřit se písemně k žádosti o vydání. Pokud o to v tomto vyjádření vyžádaná osoba nebo její obhájce požádá nebo považuje-li to soud za potřebné, rozhodne soud o přípustnosti vydání ve veřejném zasedání.
- (4) Proti rozhodnutí krajského soudu, kterým byla vyslovená přípustnost vydání, je přípustná stížnost prokurátora a vyžádané osoby jen pro některý z důvodů nepřipustnosti vydání podle § 501; stížnost má odkladný účinek. Proti rozhodnutí, kterým byla vyslovena nepřipustnost vydání, má právo podat stížnost jen prokurátor; stížnost má odkladný účinek.
- (5) O stížnosti rozhoduje Nejvyšší soud. Odvolací soud v neveřejném zasedání stížnost zamítne, shledá-li, že není důvodná. Jestliže stížnost nezamítne, zruší napadené rozhodnutí a po doplnění řízení, je-li nutné, sám rozhodne usnesením, zda je vydání přípustné nebo nepřipustné. Ustanovení § 506 odst. 2 se použije přiměřeně.

§ 510 Povolení vydání

- (1) Vydání osoby do cizího státu povoluje ministr spravedlnosti; vydání nepovolí, pokud krajský soud nebo Nejvyšší soud podle § 509 rozhodl, že vydání není přípustné.
- (2) Vyslovil-li soud, že vydání osoby do cizího státu je přípustné, může ministr spravedlnosti rozhodnout, že vydání vyžádané osoby nepovolí, jestliže
 - a) je důvodná obava, že trestní řízení v dožadujícím státě neodpovídalo nebo by neodpovídalo zásadám článků 3 a 6 Úmluvy o ochraně lidských

práv a základních svobod, anebo trest odnětí svobody uložený nebo předpokládaný v dožadujícím státě by nebyl vykonán v souladu s požadavky článku 3 této Úmluvy,

b) je důvodná obava, že vyžádaná osoba by v dožadujícím státě byla vystavena pronásledování z důvodu svého původu, rasy, náboženství, příslušnosti k určité národnosti nebo jiné skupině, jejího státního občanství nebo pro její politické názory anebo že by se z těchto důvodů zhoršilo její postavení v trestním řízení anebo při výkonu trestu odnětí svobody,

c) vydáním do cizího státu by vydávaná osoba byla vzhledem k jejímu věku a osobním poměrům při zohlednění závažnosti trestného činu, ze kterého je obviněna, zřejmě nepřiměřeně tvrdě postižena,

d) za trestný čin, pro který se vydání žádá, lze v dožadujícím státu uložit trest smrti, kromě případů, kdy se dožadující stát zaručí, že trest smrti nebude uložen, nebo

e) dožadující stát žádá o vydání k vykonání trestu smrti.

- (3)** Jestliže ministr spravedlnosti vydání nepovolí, předloží Ministerstvo spravedlnosti věc generální prokuratuře k trestnímu stíhání v souladu s právním řádem Slovenské republiky.

§ 511

Odklad vydání a dočasné předání

- (1)** Jestliže je přítomnost vyžádané osoby nezbytná ve Slovenské republice pro účely ukončení trestního stíhání anebo výkonu trestu odnětí svobody v souvislosti s jiným trestným činem, než který je předmětem žádosti o její vydání do cizího státu, ministr spravedlnosti po rozhodnutí o povolení vydání může odložit vydání této osoby do dožadujícího státu.
- (2)** Ministr spravedlnosti může rozhodnout, že povolí dočasné předání vyžádané osoby do dožadujícího státu k provedení nezbytných úkonů. Dočasné předání může být provedeno též opakovaně.
- (3)** Na dočasné předání se přiměřeně použijí ustanovení § 545 odst. 2 písm. b) a c), § 546 odst. 2 a § 547.
- (4)** Jestliže byla v době dočasného předání vyžádaná osoba na území dožadujícího státu pravomocně odsouzena pro trestný čin, pro který bylo vydání povoleno, může ministr spravedlnosti na návrh dožadujícího státu rozhodnout o odkladu jejího návratu na území Slovenské republiky do doby, dokud neukončí výkon trestu odnětí svobody na území dožadujícího státu. Takto nemůže rozhodnout, jestliže trestní stíhání vyžádané osoby ve Slovenské republice nebylo pravomocně skončeno.
- (5)** Doba, po kterou byla osoba v době dočasného předání ve vazbě v cizím státě, se započítává do doby výkonu trestu vykonávaného ve Slovenské republice jen v rozsahu, ve kterém nebyla započítána do výkonu trestu

uloženého na území dožadujícího státu. Doba strávená ve výkonu trestu uloženého na území dožadujícího státu se do doby výkonu trestu vykonávaného ve Slovenské republice nezapočítává.

§ 512

Střet žádostí o vydání do cizího státu

- (1) Jestliže byly slovenským orgánům doručeny žádosti více států o vydání téže osoby, podmínky přípustnosti vydání se posoudí ve vztahu ke každému z těchto států samostatně.
- (2) Jestliže soud rozhodl, že vydání je přípustné do více států, anebo jestliže vyžádaná osoba vysloví souhlas s vydáním do více států, rozhodne ministr spravedlnosti spolu s povolením vydání i o tom, kterému státu bude vyžádaná osoba vydána jako prvnímu.

§ 513

Upuštění od výkonu zbytku trestu odnětí svobody

- (1) Ministr spravedlnosti může upustit od výkonu trestu odnětí svobody nebo jeho zbytku, pokud povolil vydání odsouzeného do cizího státu. Nedojde-li následně k vydání do cizího státu, rozhodne soud, že se trest nebo jeho zbytek vykoná.
- (2) Proti rozhodnutí soudu podle odstavce 1 je přípustná stížnost.

§ 514

Dodatečný souhlas a souhlas s dalším vydáním

- (1) Ustanovení tohoto dílu se použijí přiměřeně též na řízení o žádosti státu, kterému byla osoba vydána, o souhlas, aby mohl vydanou osobu
 - a) stíhat pro jiný trestný čin, než pro který bylo vydání povoleno, nebo aby mohl být vykonán též jiný trest odnětí svobody, než pro který bylo vydání povoleno, nebo
 - b) vydat dále třetímu státu k trestnímu stíhání anebo k výkonu trestu odnětí svobody.
- (2) Příslušnými k řízení jsou orgány, které byly činné ve věci původní žádosti o vydání této osoby do cizího státu.
- (3) Zjednodušené vydávací řízení podle § 503 není možné.
- (4) Soud rozhoduje o přípustnosti vydání vždy v neveřejném zasedání. Soud koná ve věci s obhájcem vyžádané osoby a jemu doručuje též všechny písemnosti. Stížnost proti rozhodnutí o přípustnosti vydání může podat obhájce.

HLAVA TŘETÍ

VÝKON ROZHODNUTÍ VE VZTAHU K CIZINĚ

D í l p r v n í

Uznání a výkon cizozemského rozhodnutí

§ 515

Cizozemské rozhodnutí

- (1) Rozhodnutí soudu jiného státu v trestní věci (dále jen „cizozemské rozhodnutí“) má právní účinky na území Slovenské republiky, jen pokud tak stanoví mezinárodní smlouva nebo zákon. Vykonat cizozemské rozhodnutí, jímž byl uložen trest, na území Slovenské republiky je možno pouze pokud bylo uznáno slovenským soudem.
- (2) Cizozemské rozhodnutí je možno uznat ve výroku, kterým
 - a) byla vyslovena vina, ale uložení trestu bylo podmíněně odloženo,
 - b) byl uložen trest odnětí svobody nebo podmíněný trest odnětí svobody,
 - c) byl uložen peněžitý trest nebo zákaz činnosti,
 - d) byl přeměněn podmíněný trest nebo peněžitý trest na trest odnětí svobody, nebo
 - e) bylo vysloveno propadnutí majetku nebo jeho části, nebo propadnutí nebo zabránění věci, pokud se nacházejí na území Slovenské republiky (dále jen "cizozemské rozhodnutí o majetku").
- (3) Cizozemské rozhodnutí, kterým se změnilo již uznané cizozemské rozhodnutí ve výroku o vine, má účinky na území Slovenské republiky bez uznání.

§ 516

Podmínky uznání

- (1) Cizozemské rozhodnutí se uzná na území Slovenské republiky, jestliže
 - a) mezinárodní smlouva obsahuje možnost nebo povinnost uznávání nebo výkonu cizozemských rozhodnutí,
 - b) v odsuzujícím státě je pravomocné nebo jestliže tam proti němu již nelze podat řádný opravný prostředek,
 - c) čin, pro který byl trest uložen, je trestným činem podle právního řádu odsuzujícího státu i podle právního řádu Slovenské republiky,

- d) rozhodnutí bylo vydáno v řízení, které odpovídá zásadám uvedeným v čl. 6 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod,
 - e) osoba nebyla odsouzena za trestný čin, který má výlučně politický anebo vojenský charakter,
 - f) výkon trestu není podle právního řádu Slovenské republiky promlčen,
 - g) osoba nebyla pro tento skutek již odsouzena slovenským soudem,
 - h) nebylo na území Slovenské republiky uznáno cizozemské rozhodnutí jiného státu vůči téže osobě pro tentýž skutek, a
 - i) uznání neodporuje zájmům chráněným ustanovením § 481.
- (2) Je-li důvodem k řízení o uznání postup podle dílu druhého nebo třetího této hlavy, není překážkou uznání cizozemského rozhodnutí, jestliže odsouzený kdykoli během řízení odvolá svůj souhlas s předáním, pokud se jeho souhlas vyžaduje, nebo pokud pomine některá z jiných podmínek pro postup podle dílu druhého nebo třetího této hlavy. Na účinky takto uznaného rozhodnutí se použije přiměřeně § 519 odst. 4.

§ 517 **Přeměna trestu**

- (1) Cizozemské rozhodnutí se uzná tak, že v něm uložený trest slovenský soud nahradí trestem, který by mohl uložit, jestliže by v řízení o spáchaném trestném činu rozhodoval. Slovenský soud nesmí přitom uložit trest přísnější než byl trest uložený v cizozemském rozhodnutí, ani jej přeměnit na jiný druh trestu.
- (2) Jsou-li délka trvání a druh trestu odnětí svobody uloženého uznávaným cizozemským rozhodnutím slučitelné s právním řádem Slovenské republiky, soud v rozhodnutí o uznání zároveň rozhodne, že se bude ve výkonu trestu uloženého cizozemským rozhodnutím pokračovat bez jeho přeměny podle odstavce 1. Tento postup je vyloučen, jestliže soud uzná cizozemské rozhodnutí jen pro některý z více trestných činů, kterých se cizozemské rozhodnutí týká.
- (3) V rozhodnutí o uznání cizozemského rozhodnutí o majetku slovenský soud rovněž vysloví, komu propadnutý majetek, jeho část nebo věc připadne. Nevysloví-li jinak, stává se právní mocí rozhodnutí o uznání vlastníkem majetku, jeho části nebo věci Slovenská republika.

§ 518 **Uznávací řízení**

- (1) Návrh na uznání cizozemského rozhodnutí předkládá Ministerstvo spravedlnosti soudu, který rozhoduje po písemném vyjádření prokurátora v neveřejném zasedání.

- (2) K řízení podle odstavce 1 je příslušný krajský soud, v jehož obvodě odsouzený bydlí. Nemá-li odsouzený na území Slovenské republiky bydliště, je k řízení příslušný Krajský soud v Bratislavě. Jde-li o cizozemské rozhodnutí o majetku, je k řízení příslušný krajský soud, v jehož obvodě se nachází majetek nebo věc, kterých se cizozemské rozhodnutí týká.
- (3) Krajský soud rozhoduje rozsudkem, který se doručuje odsouzenému, prokurátorovi a Ministerstvu spravedlnosti.
- (4) Proti rozsudku o uznání cizozemského rozhodnutí je přípustné odvolání, které může podat odsouzený, prokurátor nebo ministr spravedlnosti. Odvolací soud v neveřejném zasedání odvolání zamítne, shledá-li, že není důvodné. Jestliže odvolání nezamítne, zruší napadené rozhodnutí a po doplnění řízení, je-li nutné, sám rozhodne rozsudkem, zda se cizozemské rozhodnutí uznává nebo neuznává.
- (5) Po právní moci rozsudku o uznání cizozemského rozhodnutí krajský soud neprodleně spolu s rozsudkem vrátí Ministerstvu spravedlnosti přílohy jeho návrhu, žádost orgánu cizího státu a její přílohy a zašle generální prokuratuře veškeré informace o odsouzeném potřebné k zápisu v Rejstříku trestů.

§ 519

Účinky uznaného cizozemského rozhodnutí

- (1) Uzané cizozemské rozhodnutí má stejné právní účinky jako rozsudek slovenského soudu.
- (2) Týká-li se cizozemské rozhodnutí více odsouzených, účinky uznání nastávají pouze vůči tomu z odsouzených, kterého se týkal návrh na uznání.
- (3) Vztahuje-li se uznané cizozemské rozhodnutí jen na dílčí útok pokračovacího trestného činu spáchaný na území jiného státu, není uznané cizozemské rozhodnutí překážkou trestního stíhání odsouzeného pro ostatní dílčí útoky pokračovacího trestného činu spáchané na území Slovenské republiky.
- (4) Jestliže odsouzený po uznání cizozemského rozhodnutí odvolal souhlas s předáním k výkonu trestu, vyžaduje-li se k postupu podle druhého nebo třetího dílu této hlavy takový souhlas, nebo k předání nedošlo z jiného důvodu, je možné uznané cizozemské rozhodnutí vykonat na území Slovenské republiky, jen pokud odsouzený nevykonal trest odnětí svobody v odsuzujícím státu v plném rozsahu, nebo v případě, že byl z jeho výkonu podmíněně propuštěn, jen pokud odsuzující stát požádá o výkon zbytku uloženého trestu z důvodu, že se odsouzený ve zkušební době neosvědčil.

§ 520

Vazba

- (1) Je-li to nutné k zajištění výkonu cizozemského rozhodnutí, může soud příslušný podle § 518 odst. 2 kdykoli po podání návrhu na uznání cizozemského rozhodnutí do nařízení výkonu uznaného cizozemského rozhodnutí rozhodnout o vzetí do vazby osoby, které byl cizím rozhodnutím uložen trest odnětí svobody a která se nachází na území Slovenské republiky; důvody vazby podle § 71 není soud vázán.
- (2) Proti rozhodnutí o vzetí do vazby je přípustná stížnost, která nemá odkladný účinek.

§ 521

Vykonávací řízení

- (1) Uzané cizozemské rozhodnutí je možné vykonat ve Slovenské republice v případech uvedených v § 522 a § 524 až poté, co Ministerstvo spravedlnosti udělilo souhlas.
- (2) Výkon uznaného cizozemského rozhodnutí nařídí okresní soud, v jehož obvodě odsouzený bydlí. Nemá-li odsouzený bydliště na území Slovenské republiky, je k nařízení výkonu příslušný Okresní soud Bratislava I.
- (3) Výkon uznaného cizozemského rozhodnutí o majetku nařídí okresní soud, v jehož obvodě se nachází majetek nebo věc, kterých se rozhodnutí týká.
- (4) Soud příslušný podle odstavců 1 a 2 rozhoduje o všech dalších otázkách vykonávacího řízení včetně návrhu na zahlazení odsouzení z uznaného cizozemského rozhodnutí.
- (5) Jestliže se odsouzený nachází ve výkonu trestu odnětí svobody v cizině na základě cizozemského rozhodnutí, které bylo uznáno slovenským soudem, soud nařídí výkon uznaného cizozemského rozhodnutí před okamžikem předání odsouzeného k výkonu trestu odnětí svobody na území Slovenské republiky.
- (6) Současně s nařízením výkonu trestu odnětí svobody, anebo v případě uvedeném v odstavci 5 po předání odsouzeného na území Slovenské republiky, soud rozhodne o započítání vazby podle § 520, jakož i vazby už započtené a trestu odnětí svobody už vykonaného v cizím státě a doby převozu odsouzeného do délky trestu, který má být vykonán.
- (7) Soud ukončí výkon trestu z uznaného cizozemského rozhodnutí, jakmile ho stát, o jehož rozhodnutí jde, informoval o amnestii, milosti nebo jiném rozhodnutí či opatření, v jehož důsledku se uznané cizozemské rozhodnutí stalo nevykonatelným. Jestliže amnestií, milostí anebo jiným rozhodnutím anebo opatřením byl trest zmírněn anebo prominut jen zčásti, soud

rozhodne o tom, jaký trest odsouzený ještě vykoná. Proti rozhodnutí soudu je přípustná stížnost.

- (8) Jinak se na výkon uznaného cizozemského rozhodnutí použijí přiměřeně ustanovení tohoto zákona týkající se vykonávacího řízení.

D í l d r u h ý

Převzetí a předání odsouzeného k výkonu trestu odnětí svobody

§ 522

Převzetí odsouzeného k výkonu trestu odnětí svobody z cizího státu

- (1) O převzetí osoby k výkonu trestu odnětí svobody uloženého cizozemským rozhodnutím na území Slovenské republiky na základě mezinárodní smlouvy rozhoduje Ministerstvo spravedlnosti na návrh odsuzujícího státu nebo odsouzeného.
- (2) Ministerstvo spravedlnosti může dát souhlas s převzetím odsouzeného nebo požádat odsuzující stát o jeho předání až poté, co bylo cizozemské rozhodnutí uznáno podle dílu prvního této hlavy.
- (3) Toto ustanovení se použije přiměřeně i na předání osoby k výkonu trestu odnětí svobody uloženého orgánem cizího státu, jestliže se odsouzený nachází na území Slovenské republiky.

§ 523

Předání odsouzeného k výkonu trestu odnětí svobody do cizího státu

- (1) O předání osoby odsouzené slovenským soudem k výkonu trestu odnětí svobody na území jiného státu na základě mezinárodní smlouvy rozhoduje Ministerstvo spravedlnosti.
- (2) Předání je možné povolit na návrh odsouzeného, státu, do kterého má být předán, nebo soudu, který vydal odsuzující rozsudek v prvním stupni. Jestliže návrh nepodával příslušný soud, je jeho souhlas s předáním podmínkou povolení.
- (3) Po povolení předání vydá příkaz k předání odsouzeného cizím orgánům a příkaz k přemístění odsouzeného do cizího státu okresní soud, v jehož obvodě je osoba ve výkonu trestu odnětí svobody.
- (4) Předáním odsouzeného k výkonu trestu do jiného státu pozbývají slovenské orgány možnost pokračovat ve výkonu trestu; to neplatí, jestliže se odsouzený vrátí na území Slovenské republiky, aniž by trest ve státě, do

kterého byl předán, vykonal v plném rozsahu nebo aniž byl z jeho výkonu v tomto státě podmíněně propuštěn. Pokračuje-li se po návratu odsouzeného ve výkonu trestu na území Slovenské republiky, vykonaný trest v cizím státě se mu započítá do výkonu trestu.

- (5) S výjimkou odstavce 3 se toto ustanovení použije přiměřeně též na předání osoby k výkonu trestu odnětí svobody, který uložil slovenský soud, do jiného státu, pokud se odsouzený již nachází na jeho území.

D í l t ř e t í

Převzetí a předání výkonu podmíněného trestu s dohledem

§ 524

Rozhodnutí o převzetí výkonu podmíněného trestu s probačním dohledem z cizího státu

- (1) Umožňuje-li to mezinárodní smlouva, může na žádost orgánu cizího státu Ministerstvo spravedlnosti rozhodnout, že slovenské orgány
- a) budou sledovat chování odsouzeného ve zkušební době uložené cizozemským rozhodnutím, nebo
 - b) kromě sledování chování odsouzeného ve zkušební době rozhodnou rovněž o tom, zda se odsouzený ve zkušební době osvědčil nebo zda se podmíněně uložený nebo odložený trest odnětí svobody nebo jeho zbytek vykoná.
- (2) Rozhodnutí podle odstavce 1 musí předcházet uznání cizozemského rozhodnutí podle dílu prvního této hlavy.

§ 525

Postup slovenských orgánů

- (1) Po rozhodnutí podle § 524 sleduje chování odsouzeného ve zkušební lhůtě v souladu s uloženými podmínkami okresní soud, v jehož obvodě odsouzený bydlí, prostřednictvím probačního a mediačního úředníka.
- (2) Soud informuje Ministerstvo spravedlnosti o všech skutečnostech, které mohou mít vliv na posouzení, zda se odsouzený ve zkušební době osvědčil.
- (3) Bylo-li rozhodnuto podle § 524 odst. 1 písm. a), soud po uplynutí zkušební doby podá Ministerstvu spravedlnosti zprávu o chování odsouzeného ve zkušební době. Soud nerozhoduje o tom, že se odsouzený osvědčil nebo že se trest vykoná, ani nenařídí výkon tohoto trestu.

- (4) Bylo-li rozhodnuto podle § 524 odst. 1 písm. b), je soud podle odstavce 1 příslušný rozhodnout o tom, zda se odsouzený osvědčil nebo zda se trest vykoná. Jestliže rozhodne, že se trest vykoná, nařídí soud jeho výkon. Ustanovení § 521 se použije přiměřeně.

§ 526

Žádost o předání výkonu podmíněného trestu do cizího státu

Umožňuje-li to mezinárodní smlouva, může soud, který uložil podmíněný trest odnětí svobody osobě, která má bydliště v cizím státě, nebo takovou osobu podmíněně propustil z výkonu trestu odnětí svobody, předložit Ministerstvu spravedlnosti návrh, aby stát, v němž má odsouzený bydliště, rozhodl, že jeho orgány

- a) budou sledovat chování odsouzeného ve zkušební době, nebo
- b) kromě sledování chování odsouzeného rovněž rozhodnou o tom, zda se odsouzený osvědčil, nebo nařídí výkon trestu, jestliže se odsouzený ve zkušební době neosvědčil.

§ 527

Důsledky předání výkonu podmíněného trestu

- (1) Jestliže dožádaný stát rozhodl podle § 526 písm. a), je slovenský soud nadále příslušný rozhodnout o tom, zda se odsouzený ve zkušební době osvědčil anebo zda se trest vykoná. Pravomocné rozhodnutí o tom, že se trest vykoná, předloží v případě potřeby Ministerstvu spravedlnosti za účelem podání žádosti o výkon tohoto rozhodnutí v dožádaném státě.
- (2) Jestliže dožádaný stát rozhodl i o převzetí výkonu trestu pro případ, že se odsouzený ve zkušební době neosvědčí, není další výkon trestu odnětí svobody na území Slovenské republiky možný, pokud
 - a) orgán cizího státu rozhodl, že se trest vykoná, a odsouzený jej vykonal v plném rozsahu, nebo
 - b) orgán cizího státu rozhodl, že se odsouzený ve zkušební době osvědčil.
- (3) Cizozemská rozhodnutí podle odstavce 2 mají na území Slovenské republiky stejné právní účinky, jako by je vydal slovenský soud.

HLAVA ČTVRTÁ

PŘEVZETÍ A PŘEDÁNÍ TRESTNÍ VĚCI

§ 528

Převzetí trestní věci

- (1) O žádosti orgánu cizího státu, aby trestní řízení, které vedou tyto orgány, převzaly slovenské orgány, rozhoduje generální prokuratura, která o tom informuje Ministerstvo spravedlnosti.
- (2) V případě kladného rozhodnutí o žádosti podle odstavce 1 podá generální prokuratura neprodleně podnět věcně a místně příslušné prokuratuře k postupu podle tohoto zákona.
- (3) Úkon učiněný orgány dožadujícího státu v souladu s právním řádem tohoto státu má ve Slovenské republice stejnou platnost, jako by jej učinily slovenské orgány, za podmínky, že jeho přijetí nedá tomuto úkonu větší důkazní hodnotu, než má v dožadujícím státě.
- (4) Odvolá-li dožadující stát svou žádost o převzetí trestní věci z důvodu, že bude sám v trestní věci pokračovat, pozbývají slovenské orgány pravomoc pokračovat v trestním řízení.

§ 529

Předání trestní věci

- (1) Je-li obviněný, proti kterému je ve Slovenské republice vedeno trestní řízení, státním občanem jiného státu nebo má-li bydliště na jeho území, mohou slovenské orgány dát podnět, aby bylo trestní stíhání předáno tomuto státu.
- (2) O podání žádosti o předání trestního řízení do cizího státu rozhoduje ministr spravedlnosti; je-li věc ve stádiu před podáním obžaloby, rozhoduje na návrh generální prokuratury.
- (3) Podnět k předání trestního řízení lze podat zejména jestliže
 - a) vydání obviněného k trestnímu stíhání z dožádaného státu není možné, bylo tímto státem odmítnuto nebo jestliže se od vyžádání z cizího státu upustilo z jiných důvodů,
 - b) trestní stíhání v dožádaném státě se jeví hospodárným a účelným zejména v zájmu objektivního zjištění skutkového stavu nebo výkonu trestu,
 - c) obviněný byl nebo má být vydán do dožádaného státu nebo jestliže je možné z jiných důvodů předpokládat, že trestní stíhání v tomto státě lze vykonat v jeho přítomnosti,

- d) vydání osoby, která byla slovenským soudem pravomocně odsouzena k trestu odnětí svobody, není možné nebo bylo dožádaným státem odmítnuto, a uložený trest není v dožádaném státě možné vykonat.
- (4) Jestliže dožádaný stát rozhodl, že přebírá trestní řízení, nelze na území Slovenské republiky pokračovat v trestním stíhání obviněného pro trestný čin, pro který bylo trestní řízení předáno, ani nařídít výkon trestu uloženého pro trestný čin, pro který bylo trestní řízení předáno.
- (5) Slovenské orgány mohou v trestním stíhání pokračovat nebo nařídít výkon trestu, jestliže dožádaný stát
- a) oznámí, že ve věci nebude konat,
 - b) dodatečně odvolá své rozhodnutí o převzetí trestního řízení, nebo
 - c) oznámí, že v řízení nebude pokračovat.

§ 530

Informování o výkonu subsidiární trestní pravomoci

Na základě žádosti orgánu cizího státu, který koná nebo zamýšlí konat o trestném činu spáchaném v cizím státě, podá informaci o tom, zda tento trestný čin stíhají také slovenské orgány, generální prokurátor.

HLAVA PÁTÁ

PRÁVNÍ POMOC VE VZTAHU K CIZINĚ

D í l p r v n í

Předmět právní pomoci

§ 531

Vymezení předmětu

Právní pomocí se rozumějí úkony po zahájení trestního řízení ve Slovenské republice prováděné v cizím státě na základě dožádání slovenských orgánů nebo takové úkony prováděné na území Slovenské republiky na základě dožádání orgánů cizího státu, zejména doručování písemností, výslech osob a provádění dalších důkazů.

D í l d r u h ý

Dožadání slovenských orgánů

§ 532

Způsob zasilání dožadání

- (1) Dožadání slovenských orgánů přípravného řízení o právní pomoc se do cizího státu zasílají prostřednictvím generální prokuratury. Dožadání slovenských soudů se do cizího státu zasílají prostřednictvím Ministerstva spravedlnosti. Diplomatická cesta tím není vyloučena.
- (2) Umožňuje-li to mezinárodní smlouva, mohou slovenské orgány zasílat svá dožadání do cizího státu také jiným způsobem než uvedeným v odstavci 1. Policejní orgán může dožadání zaslat do cizího státu vždy jen prostřednictvím prokurátora.

§ 533

Obsah a forma dožadání

- (1) Dožadání musí kromě přesného vymezení požadovaného úkonu právní pomoci obsahovat popis skutkových okolností činu, kterého se dožadání týká, právní kvalifikaci s uvedením doslovného znění zákonných ustanovení, údaje o obviněné osobě, případně poškozeném nebo svědkovi, žádá-li se jejich vyslechnutí, a další údaje potřebné k řádnému poskytnutí požadované právní pomoci.
- (2) Dožadání musí obsahovat přesné označení dožadujícího orgánu, spisovou značku trestní věci, datum a musí být potvrzeno podpisem odpovědné úřední osoby a otiskem kulatého razítka tohoto orgánu.
- (3) K dožadání a přiloženým písemnostem se připojí překlad do cizího jazyka vyhotovený úředním překladatelem, je-li ve vztahu k dožádanému státu překlad vyžadován.

§ 534

Doručování v cizím státě poštou

Doručování písemnosti osobě v cizím státě poštou je možné pouze pokud to dovoluje mezinárodní smlouva.

§ 535
Platnost úkonů

Doručení provedené na žádost slovenského orgánu orgánem cizího státu, jakož i důkazy před ním provedené jsou účinné, jestliže byly provedeny v souladu s právním řádem dožádaného státu nebo vyhovují-li právnímu řádu Slovenské republiky.

§ 536
Předvolání osob z cizího státu

- (1) Je-li při úkonu nutná přítomnost osoby, která se zdržuje v cizím státě, je třeba její předvolání doručit formou dožádání. Přítomnost této osoby nesmí být vynucována použitím donucovacích opatření.
- (2) Osoba, která se na území Slovenské republiky dostaví na základě předvolání, nesmí být trestně stíhána, odsouzena ani nesmí být omezena její osobní svoboda pro trestný čin, který spáchala před vstupem na území Slovenské republiky.
- (3) Trestní stíhání, odsouzení nebo omezení osobní svobody předvolané osoby je však přípustné
 - a) pro trestný čin, pro který byla osoba předvolána jako obviněná,
 - b) jestliže se předvolaná osoba po provedení úkonu zdržuje na území Slovenské republiky po dobu delší než 15 dnů, ačkoli je mohla opustit,
 - c) jestliže se předvolaná osoba po opuštění území Slovenské republiky dobrovolně vrátí zpět nebo je na území Slovenské republiky dopravena z cizího státu zákonným způsobem.

D í l t ř e t í

Dožádání orgánů cizího státu

§ 537
Způsob a forma vyřízení dožádání

- (1) Slovenské orgány vykonávají právní pomoc požadovanou orgány cizího státu způsobem upraveným v tomto zákoně nebo v mezinárodní smlouvě. Poskytuje-li se právní pomoc podle mezinárodní smlouvy postupem, který není upraven v tomto zákoně, rozhodne příslušný prokurátor, jakým způsobem se právní pomoc vykoná.

- (2) Na žádost orgánu cizího státu je možné požadovanou právní pomoc vykonat podle právního předpisu dožadujícího státu, není-li žádaný postup v rozporu se zájmy chráněnými ustanovením § 481.
- (3) K vyřízení dožádání podle § 539 odst. 1 se vyžaduje, aby čin, jehož se dožádání týká, byl trestným činem nejen podle právního řádu dožadujícího státu, ale též podle právního řádu Slovenské republiky.

§ 538

Příslušnost k vyřízení dožádání

- (1) Dožádání orgánu cizího státu o právní pomoc se zasílají Ministerstvu spravedlnosti.
- (2) K zajištění výkonu dožádání orgánu cizího státu o právní pomoc je příslušná okresní prokuratura, v jejímž obvodě má být požadovaný úkon právní pomoci vykonán. Je-li dána místní příslušnost více prokuratur, zašle Ministerstvo spravedlnosti dožádání generální prokuratuře k rozhodnutí, která prokuratura zajistí jeho vyřízení.
- (3) Jestliže orgán cizího státu požádá o provedení výslechu nebo jiného úkonu právní pomoci soudem z důvodu použitelnosti úkonu v trestním řízení v dožadujícím státě, předloží prokurátor v této části dožádání orgánu cizího státu k vyřízení okresnímu soudu, v jehož obvodě má být úkon právní pomoci proveden. Je-li předmětem dožádání výlučně úkon, který má provést soud, zašle Ministerstvo spravedlnosti dožádání přímo příslušnému soudu.

§ 539

Povolení úkonu právní pomoci soudem

- (1) Vyžaduje-li se podle tohoto zákona k provedení důkazu požadovaného orgánem cizího státu příkaz soudu, vydá příkaz soud na návrh prokurátora zajišťujícího vyřízení dožádání.
- (2) Má-li být úkon právní pomoci proveden podle cizího předpisu, rozhodne soud na návrh prokurátora, zda postup podle cizího předpisu není v rozporu se zájmy chráněnými ustanovením § 481. Jestliže takový rozpor neshledá, úkon povolí a současně rozhodne, jakým způsobem se provede. Proti rozhodnutí soudu může prokurátor podat stížnost, jež má odkladný účinek. Rozhodnutí soudu o rozporu postupu podle cizího předpisu se nevyžaduje, jde-li o doručení písemnosti nebo poučení osoby podle cizího předpisu.
- (3) K rozhodnutí podle odstavců 1 a 2 je příslušný okresní soud, v jehož obvodě má být úkon právní pomoci proveden.

§ 540

Úkony orgánů cizího státu

- (1) Orgány cizího státu nemohou na území Slovenské republiky samostatně provádět úkony právní pomoci.
- (2) Cizozemský konzulární úřad s působností pro území Slovenské republiky může provést z pověření orgánů vysílajícího státu úkon za účelem trestního řízení pro tyto orgány jen na základě souhlasu Ministerstva spravedlnosti. K doručení písemnosti občanovi vysílajícího státu nebo k výslechu osoby, jestliže se osoba dostaví dobrovolně, není souhlas Ministerstva spravedlnosti nutný.
- (3) Přítomnost zástupců orgánů cizího státu a jiných osob při úkonu právní pomoci prováděném slovenským orgánem je možná pouze na základě souhlasu prokurátora. Soud uděluje takový souhlas v případě, že bude úkon sám provádět.

§ 541

Doručování písemností

- (1) Je-li písemnost určená k doručení adresátovi ve Slovenské republice vyhotovena ve slovenském jazyce nebo v jazyce, o kterém se předpokládá, že s ohledem na všechny okolnosti případu je adresátovi srozumitelný, nebo je k ní připojen překlad do tohoto jazyka a nežádá se osobní doručení, doručí se adresátovi písemnost podle ustanovení tohoto zákona o doručování do vlastních rukou. Doručit zásilku uložení lze jen při opakovaném pokusu o doručení.
- (2) Není-li písemnost vyhotovena v jazyce podle odstavce 1 a není k ní připojen ani překlad do tohoto jazyka, přičemž dožadující orgán nebyl podle mezinárodní smlouvy povinen takový překlad zajistit, zajistí vyhotovení překladu do slovenského jazyka orgán vykonávající právní pomoc a následně písemnost doručí podle odstavce 1. Jinak bude písemnost adresátovi doručena jen tehdy, jestliže je adresát po poučení o možnosti odepřít její převzetí ochoten ji převzít.
- (3) Jestliže dožadující orgán požádá o osobní doručení písemností, doručí se písemnosti adresátovi osobně. Doručovat podle odstavce 1 v takovém případě není možné, a pokud se ani při opakovaném pokusu nepodaří písemnosti doručit osobně, doručující orgán vrátí nevyřízené dožádání zpět a v průvodním dopise uvede důvody nevyřízení. Převzetí písemnosti adresát potvrdí podpisem na doručeném dopise dožadujícího orgánu nebo do protokolu doručujícího orgánu. Odepře-li adresát písemnosti převzít z důvodů uvedených v odstavci 2, uvede doručující orgán tuto skutečnost v

doručení dopise dožadujícího orgánu nebo v průvodním dopise, kterým dožadání vrátí dožadujícímu orgánu.

§ 542

Výslech pod přísahou

- (1) Žádá-li o to orgán cizího státu, je možné svědky, znalce a strany vyslechnout pod přísahou; před přísahou musí být upozorněni na význam výpovědi a na následky křivé přísahy.
- (2) Přísaha pro svědky a účastníky zní: „Přisahám na svou čest a svědomí, že budu vypovídat pravdu a nic vědomě nezamlčím.“
- (3) Přísaha pro znalce zní: „Přisahám na svou čest a svědomí, že posudek podám podle svého nejlepšího vědomí a svědomí. Prohlašuji, že jsem si vědom trestních následků podání nepravdivého znaleckého posudku.“

D í l č t v r t ý

Některé zvláštní formy právní pomoci

§ 543

Průvoz

- (1) O povolení průvozu osoby územím Slovenské republiky pro účely trestního stíhání nebo výkonu trestu odnětí svobody v cizím státě na základě žádosti orgánů cizího státu rozhoduje ministr spravedlnosti. Během průvozu se omezí osobní svoboda provážené osoby k zabránění jejímu útěku; pro omezení osobní svobody provážené osoby se použijí donucovací prostředky podle zvláštního předpisu.
- (2) Povolení průvozu pro účely, které předpokládají zpětný průvoz přes území Slovenské republiky k provedení úkonu v cizím státě, je zároveň také povolením pro tento zpětný průvoz.

§ 544

Přeshraniční sledování a pronásledování

- (1) V souladu s podmínkami mezinárodní smlouvy může útvar Policejního sboru při sledování nebo pronásledování osoby vstoupit na území jiného státu a pokračovat ve sledování nebo pronásledování osoby i na území tohoto státu.

- (2) Příkaz k postupu podle odstavce 1 vydává předseda senátu a v přípravném řízení prokurátor.
- (3) Jde-li o věc, která nesnese odkladu, je postup podle odstavce 1 možný i bez příkazu na základě souhlasu prezidenta Policejního sboru. O této skutečnosti musí být ihned informován orgán, který by byl jinak oprávněn vydat příkaz podle odstavce 2.
- (4) Orgány cizího státu mohou přeshraniční sledování nebo pronásledování na území Slovenské republiky provést v souladu s podmínkami mezinárodní smlouvy. Pokud mezinárodní smlouva neurčuje, který orgán Slovenské republiky je příslušný udělit souhlas s provedením přeshraničního sledování nebo pronásledování na území Slovenské republiky, uděluje tento souhlas prezident Policejního sboru.

Dočasné předání osoby k provedení úkonů do cizího státu

§ 545

- (1) Na žádost orgánu cizího státu je možné osobu nacházející se ve vazbě nebo ve výkonu trestu odnětí svobody na území Slovenské republiky dočasně předat do cizího státu pro účely dokazování.
- (2) Osobu uvedenou v odstavci 1 lze dočasně předat jen tehdy, jestliže
 - a) nemá v řízení v cizím státě postavení obviněného a s dočasným předáním souhlasí,
 - b) její nepřítomností se nezmění účel vazby nebo výkonu trestu vykonávaného na území Slovenské republiky, a
 - c) dočasné předání nepřiměřeně neprodlouží trvání vazby, která je vykonávána na území Slovenské republiky, nebo dočasné předání neprodlouží výkon trestu odnětí svobody vykonávaného na území Slovenské republiky.

§ 546

- (1) O povolení dočasného předání osoby rozhoduje ministr spravedlnosti. V rozhodnutí určí přiměřenou lhůtu, ve které musí být dočasně předaná osoba vrácena na území Slovenské republiky.
- (2) Po povolení dočasného předání vydá příkaz k přemístění osoby do cizího státu okresní soud, v jehož obvodě je osoba ve vazbě nebo ve výkonu trestu odnětí svobody.

§ 547

- (1) Doba, po kterou byla osoba ve vazbě v cizím státě, se nezapočítává do lhůt podle § 76. Rozhodnutí o tom učiní předseda senátu a v přípravném řízení na návrh prokurátora soudce pro přípravné řízení.
- (2) Doba uvedená v odstavci 1 se započítá do délky výkonu trestu vykonávaného ve Slovenské republice.
- (3) Proti rozhodnutím podle odstavce 1 nebo 2 je přípustná stížnost.

§ 548

Ustanovení § 545 až 547 se použijí přiměřeně rovněž na předání osoby do cizího státu, aby se mohla zúčastnit úkonu právní pomoci prováděného na území jiného státu na žádost slovenských orgánů.

§ 549

Dočasné převzetí osoby z cizího státu k provedení úkonů

- (1) Jestliže je v trestním řízení na území Slovenské republiky nutná účast jiné osoby než obviněného pro účely dokazování a tato osoba je v cizím státě ve vazbě nebo ve výkonu trestu odnětí svobody, požádá prokurátor nebo soud Ministerstvo spravedlnosti o zajištění dočasného předání této osoby na území Slovenské republiky. V žádosti uvede, k jakým úkonům je účast osoby potřebná, a označí den nebo časové období, na které je potřebné přítomnost této osoby zabezpečit.
- (2) Jestliže dožádaný stát povolí dočasné předání osoby na území Slovenské republiky, rozhodne předseda senátu a v přípravném řízení na návrh prokurátora soudce pro přípravné řízení, že tato osoba bude po dobu dočasného předání na území Slovenské republiky ve vazbě. V usnesení se uvede, že vazba začíná dnem převzetí této osoby na území Slovenské republiky.
- (3) Ustanovení odstavců 1 a 2 přiměřeně užijí rovněž na předání osoby z cizího státu, aby se mohla zúčastnit úkonu právní pomoci prováděného na území Slovenské republiky na žádost orgánů cizího státu.

§ 550

Předání věci

- (1) Na žádost orgánu cizího státu lze provést zajištění věci a její následné předání do cizího státu.
- (2) Dožádaný orgán může odložit předání zajištěné věci, jestliže ji slovenské orgány potřebují v trestním řízení.

- (3) Při předávání zajištěné věci dožádaný orgán požádá orgán cizího státu o její vrácení. Tohoto práva se však může výslovně vzdát nebo souhlasit s tím, aby věc byla vrácena přímo jejímu vlastníkovi.
- (4) Tato ustanovení se přiměřeně užití rovněž na předání věci, která byla zajištěna u vydávané osoby. Pokud je to možné, tato věc se předá orgánům cizího státu současně s vydávanou osobou.

§ 551 **Zajištění majetku**

- (1) Za podmínek stanovených v mezinárodní smlouvě může soud na základě žádosti orgánu cizího státu na návrh prokurátora rozhodnout o předběžném zajištění věci, účtu, cenných papírů nebo jiného majetku, který se nachází na území Slovenské republiky a který patří osobě, proti které je v cizím státě vedeno trestní stíhání.
- (2) O návrhu podle odstavce 1 je příslušný rozhodnout okresní soud, v jehož obvodě se nachází majetek, který má být zajištěn.
- (3) Okresní soud zruší předběžné zajištění na základě podnětu orgánu cizího státu, který o předběžné zajištění požádal. Okresní soud může předběžné zajištění zrušit též v případě, že cizí stát v přiměřené době nepožádá o výkon cizozemského rozhodnutí o majetku týkajícího se zajištěného majetku.

§ 552 **Informace z Rejstříku trestů**

K přijetí žádosti orgánu cizího státu o poskytnutí informací z Rejstříku trestů je příslušná generální prokuratura.

Č Á S T Š E S T Á

N Á K L A D Y T R E S T N Í H O Ř Í Z E N Í

Náklady trestního řízení, jež nese stát

§ 553

- (1) Náklady nutné k provedení trestního řízení včetně nákladů řízení vykonávacího nese stát; nenese však vlastní náklady obviněného, zúčastněné osoby a poškozeného ani výdaje spojené se zvolením obhájce a zmocněnce. Stát však nese náklady na nutnou obhajobu, které obviněnému vznikly v důsledku dovolání podaného ministrem spravedlnosti nebo generálním prokurátorem.
- (2) Obhájce, který byl obviněnému ustanoven, má vůči státu nárok na odměnu a náhradu podle sazby stanovené zvláštním předpisem, nestanoví-li zákon jinak.
- (3) Zástupce z řad advokátů, který byl ustanoven poškozenému podle § 47 odst. 6, má vůči státu nárok na odměnu a náhradu podle sazby stanovené zvláštním předpisem pro řízení ve věcech občanskoprávních.
- (4) O výši odměny a náhrady rozhodne na návrh obhájce nebo zástupce z řad advokátů, který byl ustanoven poškozenému podle § 47 odst. 6, orgán činný v trestním řízení, jehož rozhodnutím bylo trestní stíhání pravomocně skončeno; v řízení před soudem rozhodne předseda senátu soudu prvního stupně nebo jím pověřený vyšší soudní úředník.
- (5) Proti rozhodnutí podle odstavce 4 je přípustná stížnost, jež má odkladný účinek.

§ 554

- (1) Jestliže obviněný, svědek nebo jiná osoba, která byla o úkonu řádně vyrozuměna nebo na úkon předvolána, bezdůvodnou neúčastí způsobí, že úkon nemohl být v přípravném řízení proveden nebo hlavní líčení nebo veřejné zasedání muselo být odročeno, je povinen uhradit náklady spojené s opakováním úkonu nebo s novým hlavním líčením nebo veřejným zasedáním, jakož i náklady, které vznikly osobě, která se úkonu zúčastnila, nemá-li nárok na náhradu nákladů státem. O tom musí být obviněný, svědek a ostatní osoby poučeni.
- (2) O výši náhrady podle odstavce 1 rozhodne orgán činný v trestním řízení nebo soud, jehož úkon bol zmařen nebo který provedl řízení na základě

vědomě nepravdivého oznámení. V řízení před soudem rozhodne předseda senátu nebo jím pověřený vyšší soudní úředník.

- (3) Výši a způsob úhrady zvýšených nákladů trestního řízení podle odstavce 1 stanoví obecně závazný předpis, který vydá Ministerstvo spravedlnosti.
- (4) Proti rozhodnutí podle odstavce 2 je přípustná stížnost, jež má odkladný účinek.

Povinnost k náhradě nákladů trestního řízení

§ 555

- (1) Byl-li obžalovaný pravomocně uznán vinným, je povinen nahradit státu
 - a) náklady spojené s výkonem vazby,
 - b) náklady spojené s výkonem trestu odnětí svobody,
 - c) vyplacenou odměnu a náhradu ustanovenému obhájci a ustanovenému zástupci z řad advokátů podle § 47 odst. 6, pokud nemá nárok na bezplatnou obhajobu nebo na obhajobu za sníženou náhradu,
 - d) paušální částkou ostatní náklady, jež nese stát.
- (2) Úhradu nákladů spojených s výkonem vazby a s výkonem trestu odnětí svobody upravuje zvláštní předpis.
- (3) Paušální částku podle odstavce 1 písm. d) stanoví obecně závazný právní předpis, který vydá Ministerstvo spravedlnosti.
- (4) Jestliže poškozený neprokázal, že ustanovení zástupce podle § 47 odst. 6 bylo odůvodněné, je povinen nahradit státu náklady spojené s uplatňováním jeho nároku.

§ 556

- (1) Kdo podal zcela bezvysledně dovolání nebo návrh na obnovu řízení, je povinen státu nahradit náklady řízení o tomto dovolání nebo návrhu na obnovu řízení, a to paušální částkou, kterou stanoví Ministerstvo spravedlnosti obecně závazným právním předpisem. Dále je povinen nahradit státu odměnu a náhradu obhájci, pokud byl v souvislosti s takovým návrhem ustanoven, nemá-li obviněný nárok na bezplatnou obhajobu nebo na obhajobu za sníženou odměnu.
- (2) Povinnost k náhradě podle odstavce 1 nepostihuje prokurátora a státní orgán péče o mládež.

§ 557

Povinnost k náhradě nákladů poškozeného

- (1) Byl-li poškozenému alespoň zčásti přiznán nárok na náhradu škody, je odsouzený, jemuž byla povinnost k náhradě škody uložena, povinen nahradit mu náklady potřebné k účelnému uplatnění jeho nároku na náhradu škody v trestním řízení, včetně nákladů vzniklých přibráním zmocněnce.
- (2) Soud může podle okolností případu rozhodnout na návrh poškozeného o tom, že odsouzenému ukládá povinnost uhradit poškozenému zcela nebo zčásti náklady související s účastí poškozeného v trestním řízení, a to i v případě, že poškozenému nebyl přiznán nárok na náhradu škody ani zčásti.

Rozhodování o povinnosti k náhradě nákladů trestního řízení a o jejich výši

§ 558

- (1) O povinnosti k náhradě nákladů poškozeného a jejich částce, jakož i o povinnosti k náhradě nákladů spojených s výkonem vazby a o povinnosti k náhradě odměny a hotových výdajů, které byly uhrazeny státem ustanovenému obhájci a ustanovenému zástupci z řad advokátů podle § 47 odst. 6, rozhodne po právní moci rozsudku předseda senátu soudu prvního stupně nebo jím pověřený soudní úředník.
- (2) Před rozhodnutím o povinnosti k náhradě nákladů trestního řízení podle § 555 odst. 1 písm. c) je třeba zjistit, zda nejsou splněny podmínky pro bezplatnou obhajobu, bezplatné zastupování poškozeného, obhajobu za sníženou náhradu nebo zastupování za sníženou náhradu.
- (3) Proti rozhodnutí podle odstavce 1 je přípustná stížnost, jež má odkladný účinek.

§ 559

Jestliže náklady určené paušální částkou nebyly zaplacený kolkovými známkami, rozhodne o povinnosti k jejich náhradě po právní moci rozsudku předseda senátu soudu prvního stupně nebo jím pověřený vyšší soudní úředník.

ČÁST SEDMÁ

SPOLEČNÁ, PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

§ 560

Tímto zákonem se přejímají právní akty Evropských společenství a Evropské unie uvedené v příloze.

§ 561

- (1) Podrobnosti o organizaci práce a postupu při vyřizování trestných věcí okresními a krajskými soudy stanoví obecně závazný právní předpis, který vydá Ministerstvo spravedlnosti.
- (2) Podrobnosti o podmínkách a postupu prokurátora při řízení o dohodě o vině a trestu stanoví obecně závazný právní předpis, který vydá Ministerstvo spravedlnosti.
- (3) Podrobnosti o vytváření spisu včetně číslování listů a vyhotovování jeho obsahu orgány činnými v trestním řízení a soudy stanoví obecně závazný právní předpis, který vydá Ministerstvo spravedlnosti po dohodě s Ministerstvem vnitra Slovenské republiky.

§ 562

- (1) V sídle Krajského soudu v Bratislavě a Krajského soudu v Košicích se okresním soudem podle § 16 odst. 1 rozumí Okresní soud Bratislava I a Okresní soud Košice I. Ve věcech, které jsou v působnosti vojenských soudů, se okresním soudem podle § 16 odst. 1 rozumí každý vojenský obvodový soud.
- (2) Okresní soud v sídle krajského soudu je příslušný vykonat v prvním stupni rovněž řízení o trestných činech podle dříve účinných předpisů, které svou povahou a závažností odpovídají trestným činům uvedeným v § 16 odst. 1.
- (3) Rozhodnutí a opatření týkající se výkonu rozsudků vyhlášených Nejvyšším soudem jako soudem prvního stupně vydává Okresní soud Bratislava I a Vojenský obvodový soud v Bratislavě.

§ 563

Používá-li se v obecně závazných právních předpisech vyhlášených do účinnosti tohoto zákona pojem orgán činný v trestním řízení, rozumí se jím prokurátor, policejní orgán a soud podle tohoto zákona, jestliže z povahy věci nevyplývá, že se jím rozumí pouze prokurátor nebo policejní orgán.

§ 564

- (1) Trestní stíhání zahájené přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona a úkony v něm provedené mají stejné účinky jako trestní stíhání zahájené a úkony provedené podle tohoto zákona.
- (2) Lhůty pro vyšetřování podle tohoto zákona začínají plynout ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.
- (3) Ve věcech, v nichž byla podána obžaloba k okresnímu soudu přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, vykoná řízení okresní soud podle dosavadních předpisů. Řízení o řádném opravném prostředku proti takovému rozhodnutí vykoná krajský soud podle dosavadních předpisů. Stejně se postupuje, jestliže věc postoupil okresnímu soudu k provedení řízení nepřislušný soud.
- (4) Ve věcech, v nichž byla podána obžaloba ke krajskému soudu k provedení řízení v prvním stupni přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, vykoná řízení v prvním stupni příslušný krajský soud podle dosavadních předpisů. Řízení o řádném opravném prostředku proti takovému rozhodnutí vykoná Nejvyšší soud podle dosavadních předpisů. Stejně se postupuje, jestliže věc postoupil krajskému soudu k provedení řízení v prvním stupni nepřislušný soud.
- (5) Řízením podle odstavců 3 a 4 se rozumí rovněž řízení o důvodech a lhůtách vazby podle dosavadních předpisů včetně řízení o návrhu na prodloužení lhůty vazby Nejvyšším soudem.
- (6) Ustanovení odstavců 3 a 4 neplatí pro další řízení v této věci, pokud soud za účinnosti tohoto zákona pravomocně vrátil věc prokurátorovi k došetření.
- (7) Ve věcech, v nichž začala vazba přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, začnou plynout lhůty, ve kterých je třeba rozhodnout v přípravném řízení o prodloužení lhůty vazby, ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona; tím nejsou dotčena ustanovení o přípustném trvání vazby kromě případů, kdy bylo pravomocně rozhodnuto o prodloužení lhůty vazby přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona na dobu delší než jsou lhůty uvedené v § 76 odst. 6 nebo 7; v těchto případech skončí lhůta vazby nejpozději uplynutím tří měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Lhůty rozhodné pro délku vazby podle § 76 odst. 6 a 7 se určí podle trestní sazby stanovené na stíhaný skutek trestním zákonem účinným v době rozhodování. Stejně se určí lhůty

rozhodné pro délku vazby, jestliže je pachatel obviněn po dni nabytí účinnosti tohoto zákona z trestného činu spáchaného přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

§ 565

Oznamovací povinnost orgánů činných v trestním řízení a soudu podle § 114 odst. 8 a § 115 odst. 8 vzniká ve věcech, v nichž byl vydán příkaz k pořizování obrazových, zvukových nebo obrazově zvukových záznamů podle § 114 odst. 2 a příkaz k odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu podle § 115 odst. 3 po nabytí účinnosti tohoto zákona.

§ 566

- (1) V řízení o stížnosti pro porušení zákona podané přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se postupuje podle dosavadního zákona.
- (2) Ve věcech, které nabyly právní moci do 31. prosince 2005, může ministr spravedlnosti nebo generální prokurátor na podnět podat stížnost pro porušení zákona do 31. března 2006, pokud lhůta uvedená v § 272 dosavadního zákona neuplyne dříve; řízení se vykoná podle dosavadního zákona.
- (3) Dovolání podle tohoto zákona lze podat jen proti rozhodnutím, která nabyly právní moci po nabytí účinnosti tohoto zákona.

§ 567

- (1) Byla-li pravomocně povolena obnova řízení přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, použijí se na pokračování řízení ustanovení tohoto zákona, jsou-li pro obviněného příznivější.
- (2) Jestliže se o podaném návrhu na obnovu řízení ještě nekonalo nebo do dne nabytí účinnosti tohoto zákona nebylo o návrhu na povolení obnovy řízení pravomocně rozhodnuto, koná se podle tohoto zákona, je-li to pro obviněného příznivější.
- (3) Jestliže rozhodnutí, proti kterému směřuje návrh na obnovu řízení, vydal v prvním stupni již neexistující soud, rozhoduje o návrhu na obnovu řízení ten soud, který by byl podle tohoto zákona věcně a místně příslušný; rozhodoval-li v prvním stupni bývalý Státní soud, rozhoduje o návrhu na obnovu řízení okresní soud v sídle krajského soudu nebo vojenský obvodový soud, který by byl podle tohoto zákona ve věci místně příslušný.

§ 568

Zrušuje se zákon č. 141/1961 Sb. o trestním řízení soudním (trestní řád) ve znění zákona č. 57/1965 Sb., zákona č. 58/1969 Sb., zákona č. 149/1969 Sb., zákona č. 48/1973 Sb., zákona č. 29/1978 Sb., zákona č. 43/1980 Sb., zákona č. 159/1989 Sb., zákona č. 178/1990 Sb., zákona č. 303/1990 Sb., zákona č. 558/1991 Sb., zákona Národní rady Slovenské republiky č. 6/1993 Z.z., zákona Národní rady Slovenské republiky č. 156/1993 Z.z., zákona Národní rady Slovenské republiky č. 178/1993 Z.z., zákona Národní rady Slovenské republiky č. 247/1994 Z.z., nálezu Ústavního soudu Slovenské republiky č. 222/1998 Z.z., zákona č. 256/1998 Z.z., zákona č. 272/1999 Z.z., zákona č. 173/2000 Z.z., zákona č. 366/2000 Z.z., zákona č. 253/2001 Z.z., zákona č. 182/2002 Z.z., zákona č. 215/2002 Z.z., zákona č. 422/2002 Z.z., zákona č. 457/2003 Z.z., zákona č. 458/2003 Z.z., zákona č. 403/2004 Z.z., zákona č. 537/2004 Z.z., zákona č. 652/2004 Z.z. a zákona č. 122/2005 Z.z.

§ 569

Tento zákon nabývá účinnosti dne 1. ledna 2006.

Ivan Gašparovič v.r.

Pavol Hrušovský v.r.

Mikuláš Dzurinda v.r.

Příloha

SEZNAM PŘEBÍRANÝCH PRÁVNÍCH AKTŮ EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ A EVROPSKÉ UNIE

1. Rámcové rozhodnutí Rady 2001/220/SVV ze dne 15. března 2001 o postavení obětí v trestním řízení (Úř.věst. ES L 82, 22.2.2001).
2. Rámcové rozhodnutí Rady 2002/465/SVV ze dne 13. června 2002 o společných vyšetřovacích týmech (Úř.věst. ES L 162, 20.6.2002).

Slovenský trestní řád

Překlad: Artlingua

Vydavatel: Institut pro kriminologii a sociální prevenci
Nám. 14. října 12
Praha 5

Určeno: Pro odbornou veřejnost

Tiskárna: Vydavatelství KUFR
František Kurzweil
Naskové 3, Praha 5

Dáno do tisku: listopad 2006

Vydání: první

Náklad: 150 výtisků

www.kriminologie.cz

ISBN 80-7338-056-0